الْأُنْثَيَيْنِ ۚ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

دَ دوو ښځو | بيانوي | الله | تاسو ته | چه تاسو بې لارې نه شئ | او الله | په هر څيز باندې | پوهه دے

دے ، الله تعالیٰ تاسو ته خپل حکمونه (حکم) واضحه کوی چه دَ لارې نه بې لارې نه شئ او الله تعالیٰ په هر څه ډیر ښه پوهه دے

سُوْرَةُ الْمَآئِدَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ مائدہ مدنی دے او په دے کښې ١٢٠ اٰیتونه او ١٦ رکوع گانې دی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(شروع) کوم په نامه دَ الله چه لوئے مهربان زیات رحم کوونکے دے

شروع کوم دَ الله په نوم چه ډیر مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَوْفُوْا بِالْعُقُوْدِ ؕ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيْمَةُ

اے دَ ایمان خاوندانو! | پوره کوئ | وعدے | حلال کړے شوی دی | تاسو دَ پاره | چارپایان

اے مؤمنانو ! خپلے وعدے پوره کوئ ، تاسو دَ پاره څاروی څناور حلال کړے

الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّى الصَّيْدِ

څاروی | سوا دَ هغونه چه | اوروله به شی | تاسو ته | مگر حلال مه گڼړئ | ښکار

شوی دی ، مگر دَ کوم بیان چه مخکښې راتلونکے دے خو ښکار ځان له حلال مه گڼړئ ، هر کله چه دَ احرام په

وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيْدُ ﴿١﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

چه یئ تاسو دَ احرام په حالت کښې | بیشکه | الله | حکم کوی | څه چه غواړی | اے دَ ایمان خاوندانو!

حالت کښې یئ ۔ بیشکه الله تعالیٰ چه څه غواړی هغسے کوی ۔ اے مؤمنانو !

لَا تُحِلُّوْا شَعَآئِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا

سپکاوے مه کوئ | دَ نخښو دَ الله | او نه | دَ میاشتے | دَ عزت | او نه | دَ قربانئ دَ څاروی | او نه

دَ الله تعالیٰ دَ نخښو بے حرمتی مه کوئ ، او نه دَ عزتمندو میاشتو ، او نه په حرم کښې دَ قربانئ دَ نکی څناورو او

الْقَلَآئِدَ وَلَآ اٰمِّيْنَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا

دَ پټے دار څناورو | او نه | هغه چه تلونکی وی | بیت الحرام (کعبے) ته | هغوی غواړی | فضل

نه دَ منختے دَ هغے څناورو دَ کوم دَ شناخت دَ پاره چه په غاړو کښے ورته پټے اچولے شی او نه دَ بیت الحرام دَ قصد کوونکو کوم چه دَ خپل رب

مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ؕ وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا ؕ وَ

دَ خپل رب | او رضامندی | او هر کله چه | تاسو احرام پرانیزئ | نو ښکار وکړئ | او

فضل او رضامندی غواړی ، او هر کله چه دَ احرام دَ حالت نه بهر وځئ نو بیا ښکار کولے شئ ،

لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

تیار دِ نه کړی تاسو | دښمنی | (دَ یو) قوم | په دے وجه چه دوی منع کړی وُ تاسو | دَ مسجد حرام نه

او (خیال ساتئ) چه یو ے دے چه تاسو دَ مسجد حرام نه منع کړی وُ دَ هغوی سره دښمنی چرته تاسو دے ته تیار نه کړی چه

اَنْ تَعْتَدُوْا ۘ وَتَعَاوَنُوْا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى

په دے خبره چه تاسو زیاتے وکړئ | او مدد کوئ یو بل سره | په نیکئ کښې | او پرهیز گارئ کښې

زیاتے پرے وکړئ ، او دَ نیکئ او پرهیز گارئ په کارونو کښې یو بل سره امداد کوئ ، او

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

او مه کوئ د یو بل سره | په ګناه | او په ظلم | او ووېرېږئ | د الله نه

د ګناه او د سرکشئ په کارونو کښې هیچا سره تعاون مه کوئ ، او د الله تعالیٰ نه ویره کوئ

إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ② حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ

بیشکه الله | سخت عذاب ورکوونکے دے | حرام کړے شوه | په تاسو | مرداره | او وینه

بیشکه الله تعالیٰ په سزا ورکولو کښې ډیر سخت دے۔ په تاسو باندې حرام کړے شوی دی مرداره او وینه

وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ

او غوښه | د خنزیر | او هغه (ځناور) چه پرې وبیلے شوے وی د غیر الله (نوم) | او چه مړ شوے وی په مرئ خپه کولو سره

او د خنزیر غوښه او هغه چه د الله تعالیٰ نه سوا د بل چا په نوم حلال شوے وی او چه مرئ ئے خپه شی

وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا

او چه مړ شوے وی په ویشتلو سره | او چه غورزیدلے وی له پاسه | او په وهلو د ښکر | او هغه چه خوړلے وی | درنده | مګر | هغه چه

او چه د ګذار نه مړ شوے وی او چه را وغورزیږی او چه په ټکره خوړ مړ شی او چه درنده ترې نه خوړلی وی ، بغیر د دے

ذَكَّيْتُمْ ۖ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا

تاسو ذبح کړو | او هغه چه | ذبح کړے شوے وی | د (د بتانو) په قربان ګاه باندې | او دا چه | تاسو تقسیم کړئ (غوښه)

نه چه تاسو ژوندے مونده (او) حلال کړے وی او هغه چه په بُت خانو حلال شوے وی او هغه چه د جوارئ په غشوئے ویش

بِالْأَزْلَامِ ۚ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ ۗ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا

د جوارئ په غشو سره | دا تاسو د پاره | سخته ګناه ده | نن | نا اُمیده شول | کافران خلق

وکړئ ۔ دا ټول د ګناه کارونه دی ۔ نن ورځ کافران ستاسو د دین (بربادولو) نه پوره

مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ۚ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ

ستاسو له دین نه | پس مه | ویرېږئ له هغوئ نه | او وویرېږئ له ما نه | نن ورځ | ما پوره کړو

مایوسه شوی دی نو د هغوئ نه مه ویرېږئ او زما نه ویره کوئ ، نن ما ستاسو دین تاسو

لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ

تاسو د پاره | ستاسو دین | او ما پوره کړو | په تاسو باندې | خپل نعمت | او خوښ م کړو

له کامل کړو ، او خپل نعمتونه م در باندې تمام کړل ، او اسلام م درله

لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ

تاسو له | د اسلام | دین | پس څوک چه | مجبوره شو | د لوږے نه

دین غوره کړو ، نو څوک چه د لوږے نه مجبوره شی

غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ ۙ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ③

چه نه وی مائله | ګناه ته | نو بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے ۔

(او هغه) ګناه طرف ته مائل نه وی (او حرام خیز وخوری) نو الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے۔

يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ

دوی پوښتنه کوی له تانه | چه څه څیز | حلال دے | دوی د پاره | ووایه | حلال دی | تاسو د پاره

(اے نبی!) خلق تا نه پوښتنه کوی چه کوم کوم څیزونه تاسو د پاره حلال دی، ورته ووایه چه ټول پاکیزه څیزونه

الطَّيِّبَٰتُ ۙ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ

پاکیزه څیزونه | او څه چه | تاسو ښودلی دی | ښکاری ځناورو نه | ښکار ته د ورتلو د پاره | (چه) تاسو ښائی دوی ته

درله حلال دی، او کوم ښکاری ځناور چه تاسو عادت کړی دی او بیا تاسوئے په ښکار پسے پریږدئ او د تعلیم ورته

مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ۖ فَكُلُوا مِمَّآ أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ

له هغه نه | چه ښودلی دی تاسو ته | الله | نو خورئ | له هغه نه کوم چه | دوی ونیسی | تاسو د پاره

ورکوئ لکه چه الله تعالیٰ تاسو له درکړے دے، نو کوم ښکار چه دوی تاسو د پاره ونیسی هغه خورے شئ او د

وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

او یاد کړئ (د پریښودو په وخت) | نوم د الله | په هغه باندې | او ویریږئ د الله نه | بیشکه | الله

پریښودو په وخت) د الله تعالیٰ نوم پرے اخلئ او د الله تعالیٰ نه ویره کوئ، الله تعالیٰ چیرته

سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَٰتُ ۖ وَطَعَامُ

زر حساب اخستونکے دے | نن ورځ | حلال کړے شوی دی | تاسو د پاره | پاکیزه څیزونه | او خوراک

حساب اخستونکے دے. نن تاسو له ټول پاکیزه څیزونه حلال کړے شول، او د

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۖ

د هغو خلقو | کوم چه ورکړے شوی دے | کتاب | حلال دے | تاسو د پاره | او خوراک ستاسو | حلال دے | هغوی د پاره

اهل کتابو خوراک تاسو د پاره حلال دے او ستاسو خوراک د دوی د پاره حلال دے

وَالْمُحْصَنَٰتُ مِنَ الْمُؤْمِنَٰتِ وَالْمُحْصَنَٰتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

او (حلالے دی) پاکدامنے | مسلمانے ښځے | او پاکدامنے ښځے | د هغو خلقو نه | کوم چه ورکړے شوی دے

او پاکدامنے مسلمانانے ښځے او د هغو خلقو نه پاکدامنے ښځے کوم چه تاسو نه

الْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكُمْ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ

کتاب | له تاسو نه وړاندې | هر کله چه تاسو ورکړئ دوی ته | د دوی مهر | چه نکاح کوونکی یئ

وړاندې کتاب ورکړے شوے دے (تاسو د پاره حلالے دی) هر کله چه تاسو دوی ته د دوی مهر ورکړئ او ستاسو

غَيْرَ مُسَٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِيٓ أَخْدَانٍ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِالْإِيمَٰنِ

نه زنا کوونکی یئ | او نه په پټه آشنایانے نیوونکی یئ | او څوک چه انکار وکړی | د ایمان

اراده د دوی په نکاح کښے د راوستلو وی نه چه د بدکارئ کولو او نه په پټ پټه د آشنایئ او څوک چه د ایمان (د دے خبرو) نه

فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُۥ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَٰسِرِينَ ﴿٥﴾

نو ضائع شو | د هغه عمل | او هغه به | په آخرت کښے | د نقصان موندونکو نه وی

انکار وکړی نو بیشکه د هغه عملونه ضائع شول او هغه به په آخرت کښے تاوانی شی۔

ع ٥

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا قُمْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغْسِلُوا۟ وُجُوهَكُمْ

اے مؤمنانو ! | هرکله چه تاسو ودریږئ | مونځ دَ پاره | نو وینځئ | خپل مخونه

اے مسلمانانو ! کوم وخت چه مونځ ته پاڅئ ، نو خپل مخونه او ترڅنګلو

وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى ٱلْمَرَافِقِ وَٱمْسَحُوا۟ بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ

او خپل لاسونه | ترڅنګلو پورے | او مسح کوئ | دَ خپلو سرونو | او (وینځئ) خپلے ښپے

پورے خپل لاسونه وینځئ ، او په سرونو مسح کوئ ، او ترګیټو پورے

إِلَى ٱلْكَعْبَيْنِ ۚ وَإِن كُنتُمْ جُنُبًا فَٱطَّهَّرُوا۟ ۚ وَإِن كُنتُمْ

ترګیټو پورے | او که چرے | یئ تاسو | په حالت دَ جنابت کښے | نو غسل کوئ | او که چرے یئ تاسو

ښپے وینځئ ، او که په غسل کښے یئ نو خپل ځانونه په ښه شان پاکوئ ، او که ناجوړه

مَّرْضَىٰٓ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَآءَ أَحَدٌ مِّنكُم مِّنَ ٱلْغَآئِطِ

مریضان | یا په سفر یئ | یا راشی | یو | له تاسو نه | له ځائے دَ حاجت نه

یئ یا بهر په سفر یئ یا په تاسو کښے یو تن دَ اودس ماتی نه راشی ،

أَوْ لَٰمَسْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوا۟ مَآءً فَتَيَمَّمُوا۟ صَعِيدًا

یا صحبت کړے وی تاسو | دَ ښځو سره | پس تاسو بیا نهٔ مومئ | اوبهٔ | نو تیمم وکړئ | خاوړے

یا دَ ښځو سره صحبت وکړئ ، او اوبهٔ نهٔ مومئ ، نو دَ پاکے خاوړے نه کار واخلئ

طَيِّبًا فَٱمْسَحُوا۟ بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُم مِّنْهُ ۚ مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ

پاکے سره | بیا مسح وکړئ | دَ خپلو مخونو | او دَ خپلو لاسونو | دَ هغے نه | نهٔ غواړی الله

او په خپلو مخونو او لاسونو باند دَ خاوړے مسح وکړئ ـ الله تعالیٰ نهٔ غواړی

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُم مِّنْ حَرَجٍ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ

چه وکړی | په تاسو باندِ | تنګی | لیکن | هغه غواړی | چه تاسو پاک صفا کړی

چه په تاسو تنګسیا راولی ، هغه خودا غواړی چه تاسو پاک کړی ،

وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑥ وَٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ

او چه پوره کړی | خپل نعمت | په تاسو باندِ | دَ پاره دَ دے چه تاسو | شکرګزاره شئ ـ | او یاد کړئ | احسان

او خپل نعمتونه در باندِ تمام کړی چه تاسو دَ هغهٔ شکر ادا کړئ ـ او الله تعالیٰ چه کوم نعمتونه

ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَٰقَهُ ٱلَّذِى وَاثَقَكُم بِهِۦٓ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا

دَ الله | په خپل ځان باندِ | او دَ هغهٔ وعده | کومه چه | هغهٔ تاسو سرهٔ ټینګه کړه | هرکله چه تاسو وویل | چه مونږ واورېدل

درکړی دی هغه یاد ساتئ او کومه پخه وعده چه ئے درنه اخستے ده (هغه مه هیروئ) کوم وخت چه تاسو وویل چه مونږ

وَأَطَعْنَا ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ⑦

او مونږ ومنله | او ویرېږئ | دَ الله نه | بیشکه الله | ښهٔ پیژنی | راز | دَ سینو

واورېدل او ومو منل او دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ ، الله تعالیٰ دَ زړونو په پټو خبرو هم ښهٔ واقف دے ـ

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ ز

اے مؤمنانو ! | قائم وُسيږئ | دَ الله دَپاره | ګواهي ورکوونکي | په انصاف سره

اے مؤمنانو ! دَ الله تعالیٰ دَ پاره په سمه لار قائم وُسئ ، په انصاف سره

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا ؕ اِعْدِلُوْا قف هُوَ

او تيار دِ نهٔ کړي تاسو | دُښمني | دَ يو قوم | په دے | چه تاسو عدل ونهٔ کړئ | عدل کوئ | هغه

ګواهي ادا کوئ او دَ يوے ډلے دُښمني دِ تاسو دِے ته نهٔ تياروی چه دَ انصاف نه لاس واخلئ تل انصاف کوئ

اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ز وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ م بِمَا

زيات نزدے دے | پرهيزګارئ ته | او ويريږئ | دَ الله نه بيشکه | الله | بنهٔ واقف دے | دَ هغه څهٔ نه

دا کار پرهيزګارئ ته ډير نزدے دے، او دَ الله تعالیٰ نه ويره کوئ، بيشکه الله تعالیٰ ستاسو دَ ټولو کارونو نه

تَعْمَلُوْنَ ۝٨ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لا

چه تاسو ئے کوئ | وعده وکړه الله | هغو خلقو سره | چه ايمان ئے راوړو | او کارونه ئے وکړل | نيک

خبر دے - چا چه ايمان راوړے دے او نيک کارونه کوی ، الله تعالیٰ هغوی سره دَ بخښنے

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝٩ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا

(چه) هغوی له | بخښنه ده | او اجر | ډير لوئے | او کومو خلقو چه | انکار وکړو | او دروغ ئے کړل

او دَ ډير لوئے اجر ورکولو وعده کړے ده - او چا چه انکار کړے دے او زمونږ ايتونه

بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝١٠ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا

زمونږ ايتونه | هم دوی دی | اهل | دَ دوزخ | اے مؤمنانو

ئے دروغ ګڼړلی دی ، هغوی به په دوزخ کښے اوسيږی - اے مؤمنانو

اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْٓا

ياد کړئ | نعمت | دَ الله | په خپل ځان | کله چه اراده وکړه | يو قوم | چه را اوږد کړی

دَ الله تعالیٰ هغه مهربانی را ياده کړئ چه يو ټولی تاسو ته دَ لاس اچولو اراده کړے وه نو

اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ج وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ

تاسو ته | خپل لاسونه | نو هغهٔ منع کړل | دَ هغوی لاسونه | له تاسو نه | او ويريږئ | دَ الله نه

الله تعالیٰ دَ هغوئ لاسونه تاسو نه بند کړل ، او دَ الله تعالیٰ نه ويره کوئ

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝١١ ع وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ

او په الله باندِ | پکار دی چه توکل وکړی | مؤمنان | او بيشکه اخستے ده | الله | پخه وعده

او مسلمانانو له بس په الله تعالیٰ باندِ بهروسه پکار ده - او الله تعالیٰ دَ بنی اسرائيلو نه پخه

بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ج وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيْبًا ؕ

دَ بنی اسرائيلو نه | او مونږ مقرر کړی وُو | له هغوی نه | دولس ۱۲ | سرداران

وعده اخستے وه ، او مونږ په دوی کښے دولس ۱۲ سرداران مقرر کړی وو

وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّىْ مَعَكُمْ ؕ لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ

او فرمائیلی دو | الله | چه زهٔ | تاسو سره یم | کهٔ چرے | تاسو قائم کړو | مونځ

او الله تعالیٰ ورته وئیلی وو چه زهٔ ستاسو ملګرے یم کهٔ تاسو مونځونه قائم وُساتل او

وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِىْ وَعَزَّرْتُمُوْهُمْ وَ

او ادا کړو تاسو | زکوٰة | او ایمان راوړو تاسو | زما په رسولانو | او دَ هغوی مدد موو کړو | او

او زکوٰة مو ادا کړو او زما په پیغمبرانو مو ایمان راوړو ، او دَ هغوی مدد مو وکولو او

اَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ

قرض ورکړو تاسو | الله ته | قرض | ښهٔ | نو زهٔ به ضرور لرے کړم | له تاسو نه | ستاسو ګناهونه

او الله تعالیٰ له مو قرض حسنه ورکولو نو مونږ به یقیناً ستاسو ګناهونه تاسو نه لرے کړو

وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ فَمَنْ

او خامخا به داخل کړم تاسو | جنتونو کښے | چه بهیږی به | لاندې دَ هغے نه | نهرونه | بیا چا چه

او یقیناً تاسو به داسے باغونو ته داخل کړو چه دَ هغے لاندې به نهرونه بهیږی ، او څوک چه

كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ⑫

انکار وُکړو | پس له دے نه | له تاسو نه | نو هغهٔ ورکه کړه | نیغه | لاره

پس له دے نه هم کفر وُکړی ، نو بیشکه هغه دَ سمے لارے نه بے لارے شو ـ

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوْبَهُمْ

پس په وجه دَ ماتولو دَ دوی | خپله پخه وعده | مونږ لعنت وکړو په دوی | او جوړ کړل مونږ | زړونه دَ دوی

پس دَ دوی دَ پخے وعدے دَ ماتولو په وجه مونږ په دوی لعنت وکړو ، او دَ دوی زړونه مو سخت

قٰسِيَةً ۚ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ ۙ وَنَسُوْا

سخت | چه دوی بدلوی | کلام | دَ هغے دَ اصل ځایونو نه | او دوی هیره کړه

کړل ، (او سے ئے دا حال دے چه) دا خلق کلمے دَ خپل (اصلی) ځائے نه لرے کوی ، او چه کوم نصیحت

حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰى خَآئِنَةٍ

لویه برخه | له هغه څهٔ نه | چه نصیحت ورکړے شوے وو دوی ته په هغے سره | او ته به همیشه | خبردار یږے | په څهٔ خیانت بانډې

ورته شوے وُو دَ هغے لویه برخه ئے هیره کړے ده ، او تل به ورته دَ دوی دَ رنګ رنګ خیانتونو پته لګی مګر

مِّنْهُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ؕ

له دوی نه | سوا | دَ لږو خلقو | له دوی نه | پس معاف کړه | دوی | او مخ وګرځوه

لږ کسان په کښے داسے دی چه (دَ دے عیبه) بچ دی نو دوی معاف کړه او سترګے پرے پټے کړه

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ⑬ وَمِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا

بیشکه | الله | خوښوی | نیکان | او له هغو خلقو نه | چه وائی | مونږ

بیشکه چه نیکان خلق دَ الله تعالیٰ خوښ وی ـ او هغه خلق کوم چه وائی چه مونږ

نَصٰرٰۤى اَخَذْنَا مِيْثَاقَهُمْ فَنَسُوْا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ

نصاریٰ یو | مونږ واخستلہ | دَ دوئ نہ کلکہ وعدہ | پس هیرہ کړہ دوئ ھم | یوہ برخہ | لہ هغہ څہ نہ | چہ نصیحت شوے وو دوئ تہ پرې

نصاریٰ یو مونږ دَ هغوی نہ هم وعدہ اخستے وہ نو هغوی هم دَ هغو نصیحتونو لوبہ حصہ هیرہ کړہ چہ هغوئ تہ شوی وو

فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

نو مونږ واچولہ | پہ دوی کښے | دُښمنی | او کینہ | ترورځے | دَ قیامت پورے

نو مونږہ قیامتہ پورے دَ دوی پہ مینځ کښے دُښمنی او کینہ وغوړزولہ.

وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿١٤﴾ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ

او زردہ چہ وُبہ ښائی دوی تہ | اللہ | هغہ څہ چہ | دوی بہ کول ، | اے اهلِ کتابو!

او ډیر زر بہ ئے اللہ تعالیٰ خبر کړی چہ دوئ پہ دُنیا کښے څہ څہ کاروونہ کول ، اے اهل کتابو!

قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا

بیشکہ راغے تاسو نہ | پیغمبر زمونږ | چہ بیانوی | تاسو تہ | ډیر | لہ هغہ څہ نہ

یقیناً تاسو تہ زمونږ رسول راغلے دے ، او دَ کتاب هغہ ډیرے خبرے چہ تاسو بہ پټولے دَ هغے اکثرہ

كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ۬ قَدْ جَآءَكُمْ

چہ پټول تاسو | لہ کتاب نہ | او عفوہ کوی | دَ ډیرو (خبرو) نہ | راغلے دے تاسو تہ

برخہ هغہ تاسو دَ پارہ څرګندوی او دَ ډیرو خبرو نہ درتہ عفوہ هم کوی ، بیشکہ تاسو تہ

مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَّكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ يَّهْدِىْ بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ

دَ اللہ دَ طرف نہ | نور | او کتاب | واضح | هدایت کوی | پہ هغے سرہ | اللہ | هغہ چا تہ چہ پیروی کوی

دَ اللہ تعالیٰ دَ طرف نہ نور او یو واضح کتاب راغلے دے ، دَ دِے پہ ذریعہ اللہ تعالیٰ هغہ خلقو تہ د سلامتیٔ

رِضْوَانَهٗ سُبُلَ السَّلٰمِ وَيُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ

دَ هغہ دَ رضا | لارے | دَ سلامتیٔ | او راوُباسی دوی | دَ تیارو نہ | رڼا طرف تہ

لارہ ښائی کوم چہ دَ هغہ رضامندی غواړی او پہ خپل حکم سرہ هغوی (دَ کفر دَ) تیارو نہ (دَ هدایت)

بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ

پہ خپل حکم سرہ | او هدایت کوی دوی تہ | سمے لارے طرف تہ | بیشکہ | کافر شول | هغہ خلق

رڼا تہ راوباسی او هغوی تہ سمہ لار ښائی ۔ یقیناً هغہ خلق کافران شول چہ

قَالُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ

چہ وائی | بیشکہ اللہ | هم دا مسیح ځوئے دَ مریم دے | ووایہ | پس څوک مالک دے

وائی چہ اللہ هم دغہ مسیح دَ مریم ځوئے دے ، تہ ورتہ ووایہ چہ څوک دلتہ شتہ

مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗ

دَ اللہ مخکښے | دَ څہ څیز | کہ چرے هغہ وغواړی | چہ هلاک کړی | مسیح ځوئے دَ مریم | او دَ هغہ مور

چہ دَ اللہ مخکښے اختیار ولری کہ اللہ تعالیٰ وغواړی چہ مسیح ځوئے دَ مریم او دَ هغہ مور او دَ زمکے ټول

وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۭ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

او هغه ټول چه په زمکه کښې دی ۔ | او هم الله لره ده | بادشاهي | دَ اسمانونو | او دَ زمکے

استوګن خلق هلاک کړی ، او دَ اسمانونو او دَ زمکے او دَ دے دواړو ترمينځه دَ ټولو څيزونو اختيار

وَمَا بَيْنَهُمَا ۭ يَخْلُقُ مَا يَشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ⑰

او څه چه | دَ دے دواړو په مينځ کښے دی | هغه پيدا کوی | څه چه غواړی | او الله | په هر څيز باندِ | قادر دے ۔

صرف دَ الله تعالیٰ دے ، هر څه چه غواړی هغه پيدا کوی او الله تعالیٰ په هر څيز باندِ قدرت لرونکے دے

وَقَالَتِ الْيَھُوْدُ وَالنَّصٰرٰى نَحْنُ اَبْنٰۗؤُا اللّٰهِ وَاَحِبَّاۗؤُهٗ ۭ قُلْ

او وائی | يهود | او نصاریٰ | مونږ (خو) | دَ الله ځامن | او دَ هغه دوستان يو | ورته وايه

او يهود او نصاریٰ وائی چه مونږ دَ الله تعالیٰ ځامن او زړه پورے يو ۔ ورته وايه چه

فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ ۭ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۭ

بيا ولے | هغه تاسو ته عذاب درکوی | ستاسو په ګناهونو | بلکه | تاسو (هم) | انسانان يئ | دَ هغه چا نه چه | هغه پيدا کړی دی

بيا ولے تاسو ته په ګناهونو باندِ سزا ګانے درکوی ؟ بلکه تاسو هم هغسے بنيادم يئ څنګه چه الله نور بنيادم پيدا کړی دی

يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَلِلّٰهِ مُلْكُ

بخښنه کوی | چا ته چه غواړی | او عذاب ورکوی | چا له چه غواړی | او هم الله دَ پاره ده | بادشاهي

چا ته چه ئے خوښه وی بخښنه کوی او چا ته چه ئے خوښه وی سزا ورکوی ، او دَ اسمانونو او دَ زمکے او دَ دواړو

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۡ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ⑱ يٰٓاَهْلَ

دَ اسمانونو | او دَ زمکے | او څه چه دَ دے دواړو په مينځ کښے دی | او دَ هغه طرف ته | واپس تلل دی | اے اهلِ

ترمينځه دَ ټولو څيزونو اختيار يوازے دَ الله تعالیٰ دے ، او هغه ته واپس تلل دی اے اهلِ

الْكِتٰبِ قَدْ جَاۗءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰي

کتابو ! | بيشکه راغلے دے تاسو ته | زمونږ رسول | بيانوی | تاسو دَ پاره | هر کله چه

کتابو ! تاسو ته زمونږ پيغمبر راغلے دے چه (دَ الله حکمونه) تاسو ته صفا صفا بيانوی ، په داسے وخت کښے

فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَاۗءَنَا مِنْۢ بَشِيْرٍ وَّلَا

بند شوی وو دَ پيغمبرانو راتلل | چه تاسو دا ونه وايئ | (چه) نه وو راغلے مونږ ته | څوک زيرے ورکوونکے | او نه

چه دَ يو موده راسے دَ پيغمبرانو راتلل موقوف وو چه تاسو دا ونه وئيلے شئ چه مونږ ته څوک زيرے راکوونکے (يا دَ عذاب نه

نَذِيْرٍ ۡ فَقَدْ جَاۗءَكُمْ بَشِيْرٌ وَّنَذِيْرٌ ۭ وَاللّٰهُ

ويروونکے | پس بيشکه راغے تاسو ته | زيرے درکوونکے | او ويروونکے | او الله

ويروونکے نه وو راغلے ، اوس بيشکه تاسو ته زيرے درکوونکے او ويروونکے (پيغمبر) راغلے دے ، او الله تعالیٰ په

عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ⑲ ع وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ

په هر څيز باند | قادر دے | او هر کله چه ووئيل | موسیٰ | خپل قوم ته | اے زما قومه

هر څه باندِ قدرت لری ۔ او هغه وخت را ياد کړئ چه موسیٰ عليه السلام خپل قوم ته ووئيل چه اے زما قومه !

اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْۢبِيَآءَ

یادکړئ | دَ الله احسان | (چه هغهٔ) په تاسو (وکړو) | هرکله چه هغهٔ پیدا کړل | په تاسو کښے | پیغمبران

الله چه تاسو له کوم نعمتونه درکړی دی هغه را یاد کړئ چه په تاسو کښے ئے پیغمبران را ولیږلی دی ، او

وَجَعَلَكُمْ مُّلُوْكًا ۖ وَّاٰتٰىكُمْ مَّا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا

او جوړ ئے کړئ تاسو | بادشاهان | او درئے کړل تاسو ته | هغه څه | چه نه ئے ؤو ورکړی | بل چا ته

تاسو ئے بادشاهان کړی یئ ، او تاسو له ئے هغه څه درکړی دی چه په نوره مخلوق کښے ئے هیچا له نهٔ

مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝٢٠ يٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ

په ټول جهان کښے | اے زما قومه! | داخل شئ تاسو | زمکے | پاکے ته

دی ورکړی ، اے زما قومه! دے پاکیزه علاقے (شام) ته ورننوځئ چه الله تعالیٰ

الَّتِيْ كَتَبَ اللهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا

چه لیکلے ده | الله | تاسو دَ پاره | او مهٔ راګرځئ | خپلو شاګانو طرف ته | بیا کښی شئ به تاسو

ستاسو په برخه کښے لیکلے ده ، او مخ په شا مهٔ تښتئ ، کښی نامراد به پاتے

خٰسِرِيْنَ ۝٢١ قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ ۖ وَاِنَّا

نقصان موندونکی | دوی وُوئیل | اے موسیٰ! | بیشکه | په هغے کښے | قوم دے | زبردست | او مونږ خو

شئ ـ هغوی ووئیل چه اے موسیٰ! په دغه ملک کښے یو ډیر جابر قوم اوسیږی او مونږ خو به

لَنْ نَّدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا

به هیڅ کله داخل نهٔ شو هغه ځائے ته | تر هغے چه | دوی ووځی | له هغے نه | بیا که چرے | دوی په خپله ووځی | له هغے نه | نو مونږ

هلته هیڅ کله داخل نهٔ شو ترڅو چه هغوی دَ هغه ځائے نه وتلی نهٔ وی، هو! که هغوی دَ هغه ځائے نه ووځی نو بیا مونږ

دٰخِلُوْنَ ۝٢٢ قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ اللهُ عَلَيْهِمَا

به داخل شو | دوئیل | دوه سړو | له هغو خلقو نه | چه (الله نه) ویریدل | احسان کړے وو الله | په هغو دواړو باندے

ورننوتو ته تیار یُو ـ (په دے باندے) دَ الله نه ویریدونکو نه دوه سړو ووئیل ، په کومو چه الله تعالیٰ مهربانی کړے

ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَاِنَّكُمْ

(چه) تاسو داخل شئ | په دوی باندے | (دَ ښار) دروازے نه | بیا هرکله چه | تاسو په هغے کښے داخل شئ | پس بیشکه تاسو به

وه چه (په دوی حمله وکړئ او دَ ښار په) دروازه کښے داخل شئ ، بیا چه کله په هغے کښے داخل شئ ، نو یقیناً هم تاسو

غٰلِبُوْنَ ۚ وَعَلَى اللهِ فَتَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝٢٣

غالب یئ | او خاص په الله باندے | توکل وکړئ تاسو | که چرے یئ تاسو | مؤمنان

به غالب یئ ، او په الله تعالیٰ توکل ساتئ ، که تاسو مؤمنان یئ

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَآ اَبَدًا مَّا دَامُوْا فِيْهَا

دوی ووئیل | اے موسیٰ! | مونږ خو به | هیڅ کله داخل نهٔ شو په هغے کښے | چرے هم | ترڅو چه هغوی په هغے کښے موجود دی

هغوی ووئیل اے موسیٰ! مونږ به هیڅ کله په دغه ښار کښے قدم نه ږدو ترڅو چه هغوی په کښے موجود وی

فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ اِنَّا هٰهُنَا قٰعِدُوْنَ ﴿٢٤﴾

پس لاړ شه | ته | او ستا رب | پس جنګ وکړئ دواړه | بیشکه مونږ به دلته | ناست یو ۔

نو پس ته او ستا رب دواړه لاړ شئ او جنګ وکړئ ، مونږ به دلته ناست یو

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ لَآ اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِيْ وَاَخِيْ فَافْرُقْ

هغه ووئیل | اے زما ربه ! | بیشکه زه | څه اختیار نه لرم | مګر | په خپل ځان | او په خپل درور | پس فیصله وکړه

(په دے بانې) حضرت موسٰی علیه السلام ووئیل اے زما ربه ! زما په اختیار کښے هیڅوک نشته خو یوزه په خپله یم او بل م درور دے

بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ

په مینځ زمونږ | او په مینځ | دَ فاسقانو خلقو | وفرمائیل پس بیشکه هغه (زمکه) | حرام کړے شوے ده | په دوی بانې

نو ته زمونږ او دَ دے نافرمانه قوم په مینځ کښے فیصله وکړه ۔ الله ورته وفرمائیل نبه ده نو دغه ملک تر څلویښتو کالو

اَرْبَعِيْنَ سَنَةً ۚ يَتِيْهُوْنَ فِي الْاَرْضِ ؕ فَلَا تَاْسَ

څلویښت | کاله | سرګردانه به وی دوی | په زمکه کښے | پس ته مه غمژن کیږه

په دوی حرام دے ، په زمکه به سرګردانه ګرځی ، نو ته دَ دے نافرمانه

عَلَى الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَيْ اٰدَمَ

په قوم | نافرمانه بانې | او واوروه | دوی ته | حال | دَ دوه ځامنو دَ آدم

قوم په حال بانې افسوس مه کوه ، او (اے پیغمبره !) خلقو ته دَ آدم علیه السلام دَ دواړو ځامنو رښتونے

بِالْحَقِّ ۘ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ

رښتونے | هر کله چه | دواړو قربانی وکړه | نو قبوله شوه | دَ یو له هغوی نه | او قبوله نه شوه

واقعه واوروه ، هر کله چه دواړو یو یو قربانی پیش کړه نو په دوی کښے دَ یو قربانی قبوله کړے شوه او دَ بل قبوله

مِنَ الْاٰخَرِ ؕ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ ؕ قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ

له بل نه | هغه ووئیل | زه به خامخا تا ووژنم | هغه ووئیل | بیشکه چه | قبلوی | الله

نه شوه ۔ (په دے بانې) دوبم ووئیل چه زه به تا ضرور ووژنم ، هغه په جواب کښے ووئیل چه الله تعالیٰ خو بس دَ

مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْۢ بَسَطْتَّ اِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِيْ

له پرهیزګارانو نه | که چرے | را اوږد کړو تا | ما ته | خپل لاس | چه ته قتل کړے ما

دَ پرهیزګاراتو تن رانے قبلوی ، که ته په ما بانې دَ وژلو دَ پاره لاس اوچت کړے ، نو زه

مَآ اَنَا بِبَاسِطٍ يَّدِيَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ ۚ اِنِّيْٓ اَخَافُ اللّٰهَ

نو زه به دراوږد نه کړم | خپل لاس | تا ته | چه زه ووژنم تا | بیشکه زه | ویریږم | دَ الله نه

به بیا هم ستا په وژلو پسے خپل لاس اوږد نه کړم ، زه دَ الله تعالیٰ نه ډیر ویریږم

رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾ اِنِّيْٓ اُرِيْدُ اَنْ تَبُوْٓاَ بِاِثْمِيْ وَاِثْمِكَ

(چه) رب دے | دَ ټولو جهانونو | بیشکه زه | غواړم | چه هم ته یوسے | زما ګناه | او خپله ګناه (هم)

چه دَ ټول مخلوق پروردګار دے ۔ زه غواړم (چه زیاتے زما دَ طرف نه نه وی بلکه) هم ته زما او خپل ګناهونه ټول په

وقف لازم ۔ النصف ۔ ع ۱۷ ۸

فَتَكُوْنَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِۚ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾

پس چه ته شے | له دوزخيانو نه | او دا ده | سزا | دَ ظالمانو

پس چه ته شے او دوزخي شے . او دَ ظالمانو هم دا سزا ده ،

په خپله ذمه واخلے

فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ قَتْلَ اَخِيْهِ فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ

بيا تيار کړو | هغه | دَ هغهٔ نفس | په وژلو دَ خپل ورور | پس وُ ئے وژلو هغه | او هغه شو

نو خپل نفس دے دَ خپل ورور وژلو ته تيار کړو ، نو هغه ئے وُ وژلو نو په زيان کارانو کښے

مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَّبْحَثُ فِى الْاَرْضِ

دَ نقصان موندونکو نه | پس راوُ ليږلو | الله | يو کارغهٔ | چه کنستله ئے | زمکه

شامل شو ، بيا الله تعالىٰ يو کارغهٔ راوليږلو ، چه زمکه ئے کنستله

لِيُرِيَهٗ كَيْفَ يُوَارِىْ سَوْءَةَ اَخِيْهِۜ قَالَ يٰوَيْلَتٰٓى

چه وُ ښائي دے دهٔ ته | چه څنګه | دے پټ کړي | کالبوت | دَ خپل ورور | دهٔ وُ وئيل | اے افسوس ماله

چه چل ورته وښائي چه دَ خپل ورور کالبوت به څنګه پټوی (چه دائے وليدل نو) هغهٔ وو وئيل اے کاش

اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوَارِىَ سَوْءَةَ

ايا عاجزه شوم زهٔ | له دے نه چه شم زه | په شان | ددے | کارغهٔ | پس چه پټ کړم زهٔ | کالبوت

چه زهٔ دَ دے کارغهٔ په شان (هوښيار) وے او دَ خپل ورور دَ کالبوت ښخولو بندوبست م

اَخِىْۚ فَاَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِيْنَ ﴿٣١﴾ مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَۛ

دخپل ورور | پس شو هغه | له پښيمانو نه | په دِ دے وجه

کړے وے ، نو هغه په خپلو کړو ډير پښيمانه شو ، په دے وجه

كَتَبْنَا عَلٰى بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ اَنَّهٗ مَنْ قَتَلَ نَفْسًۢا

مونږ وُ ليکل (تورات کښے) | بني اسرائيلو باندِ | چه | څوک | قتل کړي | يو نفس

مونږ بني اسرائيلو ته دا حکم ورکړے وو ، چه چا يو نفس دَ بل نفس دَ بدلے نه

بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِى الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ

بے له عوض دَ نفس نه | يا بے له فساد کولو نه | په زمکه کښے | پس دا ده لکه چه | وُوژل دهٔ

بغير يا دَ زمکے په مخ دَ فساد کولو نه بغير ووژلو نو ګويا هغهٔ ټول بنيادم

النَّاسَ جَمِيْعًاؕ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا النَّاسَ جَمِيْعًاؕ

ټول خلق | او چا چه دَ يو نفس ژوند بچ کړو | نو ګويا | دهٔ ژوندي کړل | ټول خلق

دوژل ، او چا چه دَ يو نفس ژوند بچ کړو نو ګويا هغهٔ دَ ټولو خلقو ژوند بچ کړو

وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ

او بيشکه | راغلل دوئ ته | پيغمبران زمونږ | په روښانه نخښو سره | بيا | بيشکه | ډير | له دوئ نه

او زمونږ پيغمبرانو دوی ته ښکاره نخښے راوړے ، سره دَ دے بيا هم په دوی کښے ډير خلق

بَعْدَ ذٰلِكَ فِى الْاَرْضِ لَمُسْرِفُوْنَ ﴿۳۲﴾ اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذِيْنَ

پس | له دے نه | په زمکه کښے | له حد نه وتونکي دي | بیشکه | سزا | د هغې خلقو

د زمکے په مخ زیاتے کوی ۔ خوک چه د الله او د هغهٔ د رسول سره

يُحَارِبُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا

کوم چه جنګ کوی | الله | او د هغهٔ رسول سره | او کوشش کوی | په زمکه کښے | د فساد (خورولو)

جنګیږی او د زمکے په مخ د فساد کولو کوشش کوی د هغوی سزا داده چه

اَنْ يُّقَتَّلُوْٓا اَوْ يُصَلَّبُوْٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ

چه قتل ډکړے شی | یا په سولئ ډکړے شی | یا ډ پریکړے شی | د دوی لاسونه | او د دوی ښپے

ووژلے شی یا په سولئ کړے شئ . یا د هغوی لاسونه او ښپے د مخالف طرفونو نه پریکړے

مِّنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ۭ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِى الدُّنْيَا

له مخالف طرف نه | یا ډ وویستلے شی دوی | له ملک نه | دا د دوئ | ذلت (دے) | په دُنیا کښے

شی ، او یا د وطن نه وُشړلے شی ، دا شرمندګی خو د دوی له په دنیا کښے مقرر ده

وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۳۳﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ

او د دوی د پاره | په آخرت کښے | عذاب دے | ډیر لوئے | مګر هغه خلق | چه توبه وکړی | له دے نه وړاندِ

او په آخرت کښے ورله ډیر لوئے عذاب تیار دے ۔ البته کوم خلق چه ستاسو په قابو کښے د راتلو

اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهِمْ ۚ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۴﴾

چه تاسو قابو بیا مومئ | په هغوی باندِ | پس پوهه شئ | چه | الله | بخښونکے | مهربان دے ۔

نه وړاندِ توبه وکړی (نو هغوی پریږدئ) ، نو پوهه شئ چه الله تعالیٰ بخښونکے مهربانه دے ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوْٓا اِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ

اے مؤمنانو ! | وویریږئ | له الله نه | او لټوئ | د هغهٔ طرف ته | وسیله

اے مؤمنانو ! د الله تعالیٰ نه وویریږئ او د هغهٔ په دلیار کښے د کامیابئ ذریعه وُلټوئ

وَجَاهِدُوْا فِىْ سَبِيْلِهٖ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۳۵﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

او جهاد کوئ | د هغهٔ په لاره کښے | د پاره د دے چه تاسو | کامیاب شئ ۔ | بیشکه | کوم خلق چه | کافران دی

او د هغهٔ په لار کښے جهاد کوئ چه کامیاب شئ ۔ بیشکه چا چه د کفر لار غوره

لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ

که چرے | وی دوی سره | هغه څه چه | په زمکه کښے دی | ټول | او هم دومره | د هغې سره (نور هم)

کړے ده که هغوئ ته د مزکے ټول دولت په لاس ورشی او د دے هومره نور هم (اودا غواړی)

لِيَفْتَدُوْا بِهٖ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ وَلَهُمْ

چه هغوی خپله فدیه ورکړی (او خلاص شی) | له عذاب نه | په ورځ د قیامت | نو هم به قبول نهٔ کړے شی | له دوی نه | او دوی له دے

چه د قیامت د عذاب په بدله کښے ئے ورکړی نو د هغوی نه به دا فدیه هیڅ کله قبوله نهٔ شی او دوی

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٣٦﴾ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ

عذاب | دردناک | دوی به غواړی | چه | راوُځي دوی | له دوزخ نه | او نهٔ به وُځي دوی | وتونکی

له دردناک عذاب تیار دے۔ دوی به غواړی چه دَ دوزخ نه وُځي لیکن دَ هغهٔ ځائے نه به وتلے نهٔ شی

مِنْهَا ۡ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ

له دے نه | او دوی له | عذاب دے | همیشه قائم پاتے کیدُونکے | او غل سړے | او غله ښځه

او دوی له دَ همیشه عذاب مقرر دے او غل که سړے وی او که ښځه وی

فَاقْطَعُوْٓا اَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللّٰهِ ؕ

پریکړئ | لاسونه دَ دواړو | په طور دَ سزا | دَ دوی دَ جرم | عبرت | دَ الله له طرف نه

نو دَ دواړو نه لاسونه پریکوئ، دا دَ هغوئ دَ عمل بدله ده او دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه مقرره سزا ده

وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْۢ بَعْدِ ظُلْمِهٖ وَاَصْلَحَ

او الله | زبردست | خاوند دَ حکمت دے | بیا څوک چه | توبه وکړی | پس له خپل ظلم نه | او عمل ښهٔ کړی

او الله تعالیٰ غالب دے په هر حکمت واقف دے۔ نو څوک چه دَ زیاتی کولو نه پس توبه وباسی، او خپل ځان سم

فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوْبُ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٩﴾

نو بیشکه | الله | قبلوی توبه دَ هغهٔ | بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے

کړی نو الله تعالیٰ دَ هغهٔ توبه قبلوی، بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے۔

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يُعَذِّبُ

آیا تهٔ نهٔ پوهیږے | چه هم دَ الله دے | حکومت | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | هغه عذاب ورکوی

آیا تا ته معلومه نهٔ ده چه دَ آسمانونو او دَ زمکے بادشاهی یوازے دَ الله تعالیٰ ده چا له چه غواړی

مَنْ يَّشَآءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٠﴾

چا ته چه غواړی | او هغه بخښنه کوی | چا ته چه غواړی | او الله | په هر څیز باندے | قادر دے۔

سزا ورکوی او چا له چه غواړی هغه بخښی، او الله تعالیٰ په هر څهٔ پوره پوره قدرت لری۔

يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِى الْكُفْرِ

اے پیغمبره! | غمژن دِ نه کړی تا | هغه خلق | چه په تیزئ سره (شریک) شی | په کفر کښے

اے پیغمبره! تهٔ دِ هیڅکله دَ هغه خلقو په کارونو غمژن نهٔ شے، چه کفر ته په منډو منډو ور پریوځی

مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوْبُهُمْ ۛ

له هغو خلقو نه | چه وائی | مونږ ایمان راوړو | په خپلو خُلو | او ایمان نهٔ دے راوړے | دَ هغوی زړونو

دا په هغو (منافقو) خلقو کښے دی چه په خپلو خلو وائی چه مونږ ایمان راوړے دے او دَ هغوی په زړونو کښے ایمان موجود نه دے

وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا ۛ سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ سَمّٰعُوْنَ

او له هغو خلقو نه | چه یهودیان دی | اَوریدونکی دی | دَ دروغ خبرو | اَوریدونکی دی

او دَ هغو خلقو نه چه یهودیان شوی دی، دَ دوئ دا حال دے چه دَ دروغو سره عادت دی او دَ هغه نورو خلقو دَ پاره

الوقف علی الاول اجوز ١٢

لِقَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۙ لَمْ يَاْتُوْكَ ۭ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ

دَ نورو خلقو دَ پاره | چه نهٔ دی راغلی تا ته | هغوی بدلوی | کلام

چه تا سوله چرے راغلی نهٔ دی جاسوسی هم کوی ۔ دا خلق صحیح خبرے دَ ځائے نه

مِنْۢ بَعْدِ مَوَاضِعِهٖ ۚ يَقُوْلُوْنَ اِنْ اُوْتِيْتُمْ هٰذَا فَخُذُوْهُ وَاِنْ

پس (دَ ثابت کید لو دَ هغے) په ځایونو کښے | هغوی وائی | که درکړے شو تاسو ته | دا (حکم) | نو هغه منئ | اوکهٔ چرے

بے ځایه کوی ، خلقو نه وائی که تاسو ته دا (بدل شوے) حکم درکړے شی (کوم چه مونږ غواړو) نو قبول ئے

لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوْا ۭ وَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهٗ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهٗ

درنهٔ کړے شو تاسو ته دا | نو ځان وساتئ | او چا لره چه | الله په فتنه کښے غورزول غواړی | نو ته هیڅکله نهٔ شے بچ کولے هغه

کړئ او که درنهٔ کړے شی نو ځان ترے ښه وساتئ ۔ او چا لره چه الله تعالیٰ په فتنه کښے غورزول غواړی نو دَ هغهٔ (دَ

مِنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا ۭ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُّطَهِّرَ

دَ الله نه | پوئے هم | هم دا دی هغه خلق چه | نهٔ ده اراده کړے الله | چه پاک کړی

هدایت دَ پاره) الله سره ستا هیڅ اختیار نشته ۔ دا هغه خلق دی چه الله تعالیٰ هم نهٔ غواړی چه دَ دوی زړونه

قُلُوْبَهُمْ ۭ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ښ وَّلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ

دَ دوی زړونه | دوی له | په دنیا کښے | رسوائی (ده) | او دوی له | په آخرت کښے

پاک صفا کړی ، دَ دوی دَ پاره په دنیا کښے رسوائی ده ، او په آخرت کښے ورله لوئے

عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝۴۱ سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ اَكّٰلُوْنَ لِلسُّحْتِ ۭ

عذاب دے | لوئے | اَوریدونکی دی | دَ دروغو خبرے | خوړونکی دی | دَ حرامو

عذاب مقرر دے ۔ دا خلق دَ دروغو خورولو په خاطر جاسوسی کوونکی (او) ښهٔ حرام خوړونکی دی ۔

فَاِنْ جَاۗءُوْكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ

پس که چرے | دوی راشی تا ته | نو فیصله وکړه | دَ دوی په مینځ کښے | یا مخ واړوه | له دوی نه

نو که تا له (په مقدمو کښے) راشی نو (که ستا خوښه وی نو) دَ دوی ترمینځه فیصله وکړه یا ئی انکار ترے نه وکړه

وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَّضُرُّوْكَ شَـيْـــًٔـا ۭ وَاِنْ حَكَمْتَ

او که چرے | ته مخ وګرځوے | له دوی نه | نو دوی په هیڅکله ضرر ونه رسوی تا ته | دَ څهٔ څیز | او که چرے | ته فیصله کوے

او که انکار ترے نه وکړے نو دوی تا ته هیڅ نقصان نهٔ شی در رسولے ، او که فیصله کوے نو دَ دوی

فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝۴۲

نو فیصله وکړه | په دوی کښے | په انصاف سره | بیشکه | الله خوښوی | انصاف کوونکی

ترمینځه په انصاف سره فیصله کوه ، بیشکه الله تعالیٰ انصاف کوونکی کسان خوښوی ۔

وَكَيْفَ يُحَكِّمُوْنَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيْهَا حُكْمُ

او څنګه به | دوی تا منصف جوړ کړی | او دوی سره | تورات دے | چه په هغے کښے | حکم دے

او دوی به تا څنګه منصف مقرر کړی حال دا دے چه دوی سره تورات موجود دے چه په کښے دَ الله تعالیٰ

اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٣﴾

دَ الله | بیا | دوی مخ اړوی | پس له دے نه | او نهٔ دی دا خلق | مؤمنان

دَ الله حکم پیلے دے، او بیا دوئی دَ هغے نه مخ هم گرځوی ، (په حقیقت کښے) دا خلق ایمان نهٔ لری۔

اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى وَّنُوْرٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا

بیشکه مونږ نازل کړو | تورات | چه په هغے کښے | هدایت | او رڼا وه۔ | فیصله کوله | په هغے سره

بیشکه مونږ تورات نازل کړو چه په کښے هدایت او رڼا ده ، دَ الله تعالیٰ پیغمبران چه دَ هغهٔ

النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ اَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ هَادُوْا وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ

پیغمبرانو | کوم چه | فرمانبرداره وو دَ الله | دَ هغو خلقو دَپاره چه یهود وو | او دَ دوی بزرگانو | او عالمانو (هم)

فرمانبردار (بندګان) وو، یهودیانو تهٔ به ئے دَ دے کتاب مطابق حکمونه ورکول او دغسے بزرګانو او عالمونه هم

بِمَا اسْتُحْفِظُوْا مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَكَانُوْا عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ

په دے وجه | چه دوی محافظ مقرر کړے شوی وو | دَ الله دَ کتاب | او دوی وو | په هغے باندِ | ګواهان

ځکه چه دوی دَ الله تعالیٰ دَ کتاب ذمه وار کړے شوی وو او په خپله په دے خبره ګواهان شوی وو

فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِىْ

پس مهٔ ویریږئ تاسو | دَ خلقو نه | او وویریږئ له مانه | او مهٔ | اخلئ | په بدل زما دَ ایتونو

نو تاسو دَ خلقو نه مهٔ ویریږئ او ما نه ویریږئ او زما ایتونه په لږ قیمت

ثَمَنًا قَلِيْلًا ۚ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

قیمت | لږ | او څوک چه | فیصله ونه کړی | په هغه څهٔ چه | نازل کړی دی | الله

مهٔ خرڅوئ۔ او څوک چه دَ الله تعالیٰ دَ نازل شوی کتاب مطابق فیصله ونهٔ کړی

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيْهَآ اَنَّ النَّفْسَ

پس دغه خلق | کافران دی | او مونږ فرض کړی دی | په دوی باندِ | په دے (تورات) کښے | چه نفس

نو هم دغه خلق کافران دی او مونږ دوئی ته په تورات کښے حکم ورکړے وو چه دَ ځان

بِالنَّفْسِ ۙ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ

په بدله دَ نفس کښے | او سترګه | په بدله دَ سترګه کښے | او پوزه | په بدله دَ پوزه کښے

بدل ځان دَ سترګے بدل سترګه دَ پوزے بدل پوزه ،

وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ ۙ وَالْجُرُوْحَ قِصَاصٌ ۚ

او غوږ | په بدله دَ غوږ کښے | او غاښ | په بدله دَ غاښ کښے | او زخمونه | په قصاص دی

دَ غوږ بدل غوږ ، دَ غاښ بدل غاښ او دَ ټولو زخمونو بدل برابر زخم

فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهٗ ۚ وَمَنْ

پس څوک چه | معافی وکړی | دَ دغے (زخم) | نو هغه | به کفاره وی | دَ هغهٔ (دَ ګناهونو) | او څوک

نو چا چه معافی وکړه نو دا (معافی) به دَ هغهٔ دَ ګناهونو کفاره وګرځی ، او څوک چه

لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الظَّٰلِمُونَ ﴿٤٥﴾

چه فیصله ونهٔ کړی | په هغه څهٔ | چه نازل کړی دی | الله | نو هم هغه دی | ظالمان

دَ الله تعالیٰ دَ نازل شوو حکمونو مطابق فیصله ونهٔ کړی نو هم دغه خلق ظالمان دی

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا

او له دوی نه پس ولیږلو مونږ | دَ دوی په پل باندې | عیسیٰ | خوئے | دَ مریم | تصدیق کوونکے

بیا مونږ په دغے پیغمبرانو پسے عیسیٰ خوئے دَ مریم را ولیږلو چه دَ هغه کتاب تصدیق ئے کولو

لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَىٰةِ ۖ وَءَاتَيْنَٰهُ الْإِنجِيلَ

دَ هغه څهٔ چه | له دے نه وړاندې وُو | چه تورات دے | او مونږ ورکړو هغهٔ ته | انجیل

چه له دے نه وړاندې وو یعنی تورات ، او مونږ هغهٔ له انجیل ورکړو

فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

چه په دے کښے | هدایت | او رڼړا وه | او تصدیق کوونکے وو | دَ هغه څهٔ | چه وړاندې له هغه نه وو

چه په هغے کښے هدایت او رڼړا وه ، او دا کتاب تصدیق کوونکے وو دَ تورات چه له

مِنَ التَّوْرَىٰةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلْيَحْكُمْ

چه تورات دے | او هدایت | او نصیحت وو | پرهیزګارانو دَ پاره | او فیصله دِ وُکړی

دے نه وړاندې نازل شوے وو او دا دَ پرهیزګارانو دَ پاره هدایت او نصیحت وُو او پکار دا وُو چه دَ

أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَآ أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۚ وَمَن لَّمْ يَحْكُم

اهلِ انجیل | په هغه څهٔ | چه نازل کړی دی | الله | په دے کښے | او څوک چه | فیصله ونهٔ کړی

انجیل منونکو دَ هغے حکمونو مطابق فیصله کولے کوم چه الله تعالیٰ په انجیل کښے نازل کړل ، او څوک چه دَ الله تعالیٰ

بِمَآ أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الْفَٰسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَآ

په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | نو هغوی دی | نافرمانه | او مونږ نازل کړو

دَ نازل کړو تعلیماتو مطابق فیصله وُنهٔ کړی نو هم دا سے خلق نافرمانه دی ۔ او (اے پیغمبره!)

إِلَيْكَ الْكِتَٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

ستا طرف ته | دا کتاب (قرآن) | په حق سره | تصدیق کوونکے | دَ هغه څه | چه دَ دے نه وړاندې وو

مونږ ستا طرف ته رښتونے کتاب درولیږلو چه دَ هغو کتابونو تصدیق کوونکے دے چه دَ وړاندې

مِنَ الْكِتَٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَآ

له کتاب نه | او محافظ دے | په هغے باندې | پس حکم وکړه | دَ دوی په مینځ کښے | په هغه څهٔ

نه وُو او دَ هغو محافظ هم دے ، نو ته دَ هغو احکامو مطابق دَ خلقو ترمینځهٔ فیصله کوه

أَنزَلَ اللَّهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ

چه نازل کړی دی | الله | او پیروی مهٔ کوه | دَ دوی دَ خواهشاتو | له هغه څهٔ نه چه تا ته راغلی دی | له حکم دَ خدائے نه

کوم چه الله تعالیٰ نازل کړی دی او دَ دوی په خواهشاتو پسے مهٔ ځه دَ هغې حقې لارے په مقابله کښے چه تا ته راغلے ده ۔

لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَّمِنْهَاجًا ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ

هر یو ته د پاره له تاسو نه مقرر کړې ده مونږ | یو شریعت | او طریقه | او که چیرې غوښتلې | الله

او که الله تعالیٰ ته منظوره وې مونږ تاسو کښې هر یو (ټولي) له یو خاص شریعت او خاص لار مقرره کړې ده۔

لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰكُمْ

نو خامخا به ئې کړې وي تاسو | یو امت | او لیکن چه | د آزمائي تاسو | په هغه څه کښې | چه درکړې تاسو ته

نو تاسو ټول به ئې یو ټولې کړې وې، خو هغه دا غواړي چه په خپلو حکمونو کښې ستاسو آزمیښت وکړي نو د

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ؕ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ

نو ور وړاندې شئ | نیکیو ته | الله طرف ته | واپس تلل دي ستاسو | د ټولو | پس هغه به تاسو ته وښائي

نیکئ کار دو نو ته ور وړاندې شئ، آخر ستاسو د ټولو الله تعالیٰ طرف ته واپس تلل دي، بیا به هغه تاسو ته

بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ

هغه څه | چه تاسو به | په هغې کښې | اختلاف کولو | او (دا) چه | فیصله وکړه | د دوی په مینځ کښې | د هغه څه

د هغه ټیز حقیقت وښائي په کوم کښې چه تاسو په خپل مینځ کښې اختلاف کولو۔ او (اے پیغمبره!) د دوی ترمینځه د خدائے

اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَّفْتِنُوْكَ

چه نازل کړل | الله | او پیروي مه کوه | د دوی د خواهشاتو | او محتاط اوسه له دوی نه | چه دوی تا په فتنه کښې وانه چوي

د حکم مطابق فیصله کوه، او د دوی په خواهشاتو پسې مه ځه او د دوی له طرفه محتاط اوسه چه د دا سے یو حکم نه

عَنْۢ بَعْضِ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ

په څه (حکم) کښې | کوم چه | نازل کړے دے | الله | ستا طرف ته | بیا که چرے | دوی مخ واړوي | نو پوهه شه

دِ هم وانه ړوي کوم چه الله تعالیٰ تا ته رالیږلے دے۔ بیا که چرے دوی نه مني نو پوهه شه

اَنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّصِيْبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوْبِهِمْ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا

چه بیشکه | غواړي | الله | چه سزا ورکړي دوی ته | په سبب د ځنې | ګناهونو د دوی | او بیشکه | ډیر

چه الله تعالیٰ ته دا منظوره ده چه دوی له د ځنو ګناهونو (په دے دنیا کښې) سزا ورکړي او په دے کښې شک

مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُوْنَ ﴿٤٩﴾ اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُوْنَ ؕ وَمَنْ اَحْسَنُ

له خلقو نه | فاسقان دي | پس آیا فیصله | د جاهلیت | غواړي دوی | او څوک دے ډیر ښه

نشته چه په خلقو کښې ډیر نافرمانه دي. نو آیا دا خلق د جاهلیت د وختونو فیصلے غواړي؟ او یقین لرونکو

مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿٥٠﴾ ع يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

له الله نه | په فیصله کولو کښې | د پاره د هغه قوم | چه یقین لري | اے | مؤمنانو!

د پاره د الله تعالیٰ نه بهتره فیصله د بل چا کیدے شي؟ اے مؤمنانو!

لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ وَالنَّصٰرٰٓى اَوْلِيَآءَ ؕ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ

مه جوړوئ تاسو | یهود | او نصاریٰ | دوستان | ځنې د دوی دوستان د ځنو دي

یهودیانو او نصاراؤ سره دوستي مه کوئ، دوی په خپلو کښې د یو بل دوستان دي۔

ع ٧ == وقف لازم / وقف منزل / وقف غفران / عند البعض

وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

اوڅوک چه | دوستان ونیسي دوی | له تاسو نه | نو بیشکه هغه | له دوی نه دے | بیشکه | الله

او که په تاسو کښے څوک دوی سره دوستي ساتي نو د هغوی په تولی کښے به شمیرلے شي، الله تعالی

لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۞٥١ فَتَرَى الَّذِيْنَ فِىْ قُلُوْبِهِمْ

هدایت نه کوی | قوم | د ظالمانو نه | پس ته به وګورے | هغه خلق | چه په زړونو د هغوی کښے

ظالمهان خلق د هدایت نه محروم ساتي ۔ نو (اے پیغمبره!) د کومو خلقو په زړونو کښے چه (د نفاق)

مَّرَضٌ يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيْبَنَا دَآئِرَةٌ ؕ

بیماری (ده) | چه هغوی منډے وهي | د هغوی طرف ته | هغوی وائي | مونږ ویریږو | چه ونه رسیږي مونږ ته | څه مصیبت

بیماری ده هغوی په منډه منډه په د ے خلقو کښے ورننوځي، وائي چه مونږ ویریږو چه د مصیبت په چکر کښے رانه شو،

فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِىَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ

پس نزدے ده | چه الله به | راولي | فتح | یا (څه بل) حکم | د خپل طرف نه

زړه ده چه الله تعالی به تاسو له لویه فتح درکړي یا به د خپل طرف نه څه بله فیصله وفرمائي

فَيُصْبِحُوْا عَلٰى مَآ اَسَرُّوْا فِىْٓ اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ۞٥٢ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ

پس شي به دوی | په هغه څه | چه پټهٔ ساتي دوی | په خپلو زړونو کښے | شرمنده ۔ | او وائي به | هغه خلق چه

بیا به دا (منافق) خلق په هغو خبرو باندې شرمنده شي کومے چه هغوی په خپلو زړونو کښے پټے ساتلي دي۔ او د ایمان خاوندان به

اٰمَنُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ

مؤمنان دی | آیا دا هغه خلق دی چه | قسمونه به یے خوړل | په الله | ډیر په تاکید سره

وائي چه آیا دا هغه خلق دی کومو چه د الله تعالی سخت قسمونه خوړلي دو۔

اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ؕ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ۞٥٣

چه بیشکه دوی | خامخا تاسو سره دي | برباد شول | عملونه د دوی | بیا شول دوی | نقصان مونډونکی

چه مونږ ستاسو پاخهٔ ملګری یو ۔ د د ے خلقو ټول عملونه ضائع شول او آخر دوی ناکامه او نامراده شول۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ

اے د ایمان خاوندانو! | څوک چه | واوړي | له تاسو نه | د خپل دین نه

اے مسلمانانو ! په تاسو کښے چه څوک د خپل دین نه واوړي ، نو

فَسَوْفَ يَاْتِى اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهٗٓ ۙ

پس زر ده | چه را به ولي | الله | (یوه بله) ډله | چه خوښوی به هغه دوی | او دوی به خوښوی هغه

الله تعالی به نور داسے ډیر خلق راپیدا کړي چه هغوی به د الله خوښ وی او الله به د هغوی خوښ وی

اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۡ يُجَاهِدُوْنَ

نرم به وی | مؤمنانو د پاره | سخت به وی | کافرانو د پاره | جهاد به کوی

کوم چه به د مسلمانانو د پاره نرم وی او کافرانو د پاره به سخت وی ، هغوی به د الله تعالی

الثلثة

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ؕ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ

دَ الله په لاره کښې | اونهٔ به ویریږی | لهٔ ملامتیا | دَ ملامت کوونکو نه | دا | فضل دَ الله دے

دَ الله په لاره کښې جهاد کوی او دَ ملامتیا کوونکو دَ ملامتے پروا به نهٔ کوی ، دا دَ الله تعالیٰ فضل دے

يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۵۴﴾ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ

هغه ورکوی | چا ته چه وغواړی | او الله | خاوند دَ فراخئ | او پوهه دے | بیشکه | ستاسو دوست (خو) | الله

چه چا له ئے خوښه وی هغه له ئے ورکوی ، او الله خاوند دَ فراخئ او په هر څه پوهه دے۔ ستاسو ملګری خو په حقیقت کښے

وَرَسُوْلُهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ

او دَ هغهٔ رسول | او هغه مؤمنان دی | کوم چه | قائم وی | مونځ | او ورکوی

الله او دَ هغهٔ رسول او هغه مؤمنان دی کوم چه مونځونه په پابندئ سره کوی او زکوٰة

الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُوْنَ ﴿۵۵﴾ وَمَنْ يَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ

زکوٰة | او دوی | ټیټ شوی دی (الله ته) | او څوک چه | دوستی کوی | الله سره | او دَ هغهٔ رسول سره

ورکوی او الله تعالیٰ ته سرونه ټیټوی ، او څوک چه دَ الله تعالیٰ او دَ هغهٔ دَ رسول سره

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿۵۶﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

او دَ مؤمنانو سره | نو بیشکه | ډله دَ الله | هم دوی دی غالب | اے ایمان والوا

او مؤمنانو سره ملګری شی ، نو دَ الله تعالیٰ ټولے همیشه غالب وی ۔ اے مسلمانانو!

لَا تَتَّخِذُوا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ هُزُوًا وَّلَعِبًا

مهٔ جوړوئ (دوست) | هغه خلق چه نیولے ئے دی | ستاسو دین | ټوقے | او لوبے

هغو خلقو سره دوستی مهٔ ساتئ چه ستاسو په دین پورے ټوقے او مسخرے کوی،

مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَآءَ ۚ

له هغو خلقو نه | کوم ته چه ورکړے شوے دو | کتاب | له تاسو نه وړاندې | او (نه) کفار | خپل دوستان

که تاسو نه وړاندې اهل کتاب دی او کهٔ کافران دی۔

وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۵۷﴾ وَاِذَا نَادَيْتُمْ

او ویریږئ | دَ الله نه | کهٔ چرے یئ تاسو | دَ ایمان خاوندان | او هر کله چه | تاسو رابلئ

او دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ که په رښتیا مومنان یئ ۔ او هر کله چه تاسو مونځ دَ

اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوْهَا هُزُوًا وَّلَعِبًا ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

مونځ طرف ته | نو دوی نیسی هغه | ټوقے | او لوبے | دا | په دے وجه چه دوی

پاره رابلئ نو دا خلق دا ټوقے او لوبے ګڼړی ، دَ دِے وجه دا ده چه دا خلق

قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿۵۸﴾ قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُوْنَ

داسے خلق دی | چه نهٔ پوهیږی | ووایه | اے اهل کتابو! | آیا | تاسو انتقام اخلئ

عقل نه لري ، دوی ته ووایه چه اے اهل کتابو! تاسو مونږ کښے نور څهٔ عیب ګورئ

مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ

موږ نه | مګر دا چه | موږ ایمان راوړو | په الله | او په هغه څه | چه نازل شول | په موږ | او په هغه څه | چه نازل شول

سوا دَ دے نه چه موږ په الله تعالیٰ ایمان راوړے دے او په هغه کتاب چه موږ ته راغلے دے او په هغه کتابونو چه وړاندې

مِنْ قَبْلُ ۙ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ

وړاندې له دے نه | او دا چه | اکثر له تاسو نه | نافرمانه دي | ووایه | آیا

راغلی وو او (اصل وجه دا ده) چه په تاسو کښے اکثر نافرمانه دي ۔ (اے پیغمبره!) ووایه چه آیا زهٔ

اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ ۭ مَنْ

زهٔ اُوښایم تاسو ته | ډیر بد څیز | د بل نه هم | له دے نه هم | په لحاظ سره | په نزد دَ الله | هغه څوک چه

تاسو ته دَ هغو خلقو حال ووایم دَ کوموا نجام چه دَ الله تعالیٰ سره ډیر خراب دے ۔ دا هغه خلق دي

لَّعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ

لعنت وکړو په هغهٔ | الله | او غضب ئے وکړو | په هغهٔ باندِ | او هغهٔ جوړ کړل | له هغوی نه | بیزوګان

په کوم چه الله لعنت کړے دے او غضب ئے پرے کړے دے، او په دوی کښے ئے څنے بیزوګان او خنزیران

وَالْخَنَازِيْرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوْتَ ۭ اُولٰۗىِٕكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ

او خنزیران | او (چا چه) بندګی وکړه | دَ شیطان | هم دا دي | په ډیره بده درجه کښے | او ډیر ګمراه دي

جوړ کړل او چه دَ شیطان عبادت کوی ، دَ دا سے خلقو ځائے ډیر ناکاره دے او دَ سمے لارے نه

عَنْ سَوَاۗءِ السَّبِيْلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا جَاۗءُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا

له سمے لارے نه | او هر کله چه | دوی راشی تاسو ته | نو وائی | موږ ایمان راوړو

ډیر بیر ته غورزیدلی دی ، او هر کله چه تاسو له دا خلق راشی نو وائی چه موږ ایمان راوړے دے

وَقَدْ دَّخَلُوْا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا بِهٖ ۭ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ

حال دا دے چه دوی داخل شوی وو | دَ کفر سره | او دوی وُوتل | دَ کفر سره | او الله | ښهٔ پوهه دے

حال دا دے چه په کفر کښے راغلی وو او په کفر کښے پسته نه لاړل ، او کوم څیز چه دوی

بِمَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ ﴿٦١﴾ وَتَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُوْنَ

په هغه څهٔ | چه دوی به پټول | او ته به وُوینے | ډیر | له دوی نه | چه دوی تیزی ښائی

پټوی هغه الله تعالیٰ ته ډیر ښهٔ معلوم دے ۔ او ته به په دوی کښے ډیر وُوینے چه هغوی په ګناه

فِي الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۭ لَبِئْسَ مَا

په ګناه کښے | او په ظلم کولو (کښے) | او په حرامو | خوړلو (کښے) | ډیر خراب دے | کوم چه

سرکشیٔ او حرام مال خوړلو کښے ډیره تیزی کوی یقینًا دَ هغوی دا عملونه ډیر خراب

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰىهُمُ الرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ

دوی کوی ۔ | ولے نهٔ منع کوی دوی | دَ دوی درویشان | او عالمان خلق | دَ دوی دَ ګناه دَ خبرو

دي ۔ دَ دوی بزرګان او عالمان دوی دَ ګناه دَ خبرو کولو نه او حرام مال خوړلو نه

وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ

او د حرامو خوړلو نه | ډیر خراب دی | څه چه | دوی کوی . | او وائی

او د حرامو خوړلو نه . او یهودیان وائی چه ډیر خراب دی

الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ۘ

یهود | (چې) د الله لاس | تړلے شوے دے | د دوی تړلے شی | لاسونه د دوی | او لعنت وشو په دوی باندې | په هغه څه چه دوی وویل

د الله لاسونه تړلی دی (یعنی الله بخیل دے) تړلی خو د دوی لاسونه دی او په دے خبره کولو په دوی لعنت وشو

بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا

بلکه | دواړه لاسونه د ده | پرانستی دی | هغه خرڅ کوی | څنګه چه | غواړی | او خامخا زیاتوی | ډیرو له

بلکه د الله تعالیٰ لاسونه خو پرانستی دی چه څنګه غواړی هغسے خرڅ کوی . او حقیقت دا دے چه تاته

مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ

له دوی نه | څه چه | نازل شوی دی | تا ته | له طرفه د رب ستا | په نافرمانئ | او کفر کښے

د الله تعالیٰ د طرف نه کوم (کتاب) راغلے دے هغه په دوی کښے د ډیرو خلقو د پاره د سرکشئ او کفر سبب ګرځیدلے دے

وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ

او واچوله مونږ | د دوی په مینځ کښے | دښمنی | او کینه | ترورځے د قیامت پورے

او د دے په سزا کښے) مونږ د دوی تر مینځه تر قیامته پورے دښمنی او بغض واچولو

كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ ۚ وَيَسْعَوْنَ

هر کله چه | دوی بل کړی | اور | د جنګ د پاره | نو مړ کړی هغه | الله | او دوی کوشش کوی

هر کله چه دوی د جنګ اور بلوی ، الله تعالیٰ هغه مړ کړی ، او دوی د زمکے

فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

په زمکه کښے | د فساد | او الله | نه خوښوی | فساد کوونکی

په مخ فساد جوړول غواړی او فسادیان د الله تعالیٰ خوښ نه وی ،

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ

او که چرے هغه | اهل کتاب | ایمان راوړے وے | او پرهیزګاری کړے وے | نو مونږ به ضرور لرے کړی وو | د دوی نه

او که دے اهل کتابو ایمان راوړے وے او د الله تعالیٰ نه ویریدلے نو مونږ به یقیناً د دوی

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ

د دوی ګناهونه | او خامخا به مونږ داخل کړی وو دوی | په باغونو | د نعمت کښے | او که چرے دوی

ګناهونه معاف کړی وو او دوی به مو د نعمتونو په باغونو کښے داخل کړی وو او که دوی به تورات

أَقَامُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ

قائم ساتلے | تورات | او انجیل | او څه چه | نازل شول | دوی ته | د دوی د رب له طرفه

او په انجیل او په هغه کتاب چه د الله تعالیٰ د طرف نه ورته راغلے دے قائم ولاړ وے

لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ؕ مِنْهُمْ

نو دوی به خوړل | له پاسه خپل نه | او د لاندې | د پښو خپلو نه | ځنې له دوی نه

نو البته دوی به د پاسه (اسمان) طرف نه هم رزق حاصلولو او د خپلو پښو لاندې (زمکې) نه هم (ربه دوئ ته رزق ملاویدلو) په دوی

اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ؕ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ سَآءَ مَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٦﴾

یوه ډله ده | میانه رو | او ډیر | له دوی نه | بد | کارونه کوی -

کښې یو ټولے په سمه لار روان هم دے، خو اکثر کسان په کښې ډیر بد عمله دی

يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ؕ

اے پیغمبره ! | ورسوه | هغه څه چه | نازل شوی دی | تا ته | ستا د رب له طرف نه

اے پیغمبره ! په تا چه د خپل خدائے د طرف نه کوم (حکمونه) را نازل شوی دی هغه خلقو ته ورسوه ،

وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسٰلَتَهٗ ؕ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ

او که چرے | تا داسے ونه کړل | پس نه به وی رسولے تا | د هغه پیغام | او الله | به ساتی تا

او که دا کار دِ ونه کړو نو (د کویا) تا د الله تعالیٰ پیغام ونه رسولو او الله تعالیٰ به تا د خلقو (د شر)

مِنَ النَّاسِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٧﴾ قُلْ

د خلقو نه | بیشکه | الله | لار نه ښائی | قوم | د کافرانو ته | ووایه

نه بچ ساتی ، بیشکه الله تعالیٰ کافرانو ته سمه لار نه ښائی ، ورته ووایه

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى شَىْءٍ حَتّٰى تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ

اے اهل کتابو ! | نه یئی تاسو | (د دین) په څه څیز باندې | ترڅو چه | تاسو قائم کړئ | تورات

اے اهل کتابو ! ستاسو هیڅ دین نشته ترڅو چه تاسو تورات ، انجیل او هغه (کتابونه)

وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا

او انجیل | او څه چه | نازل شوی دی | تاسو ته | ستاسو د رب د طرف نه | او خامخا زیاتوی | ډیرو ته

نافذ نه کړئ ، چه په تاسو باندې ستاسو د رب د طرف نه نازل شول - او کوم فرمان چه تا ته راغلے دے

مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۚ فَلَا تَاْسَ

له دوی نه | څه چه | نازل شول | ستا طرف ته | ستا د رب له طرف نه | نافرمانی | او کفر | پس افسوس مه کوه

هغه به د دوی د ډیرو کسانو په حقله د زیاتے سرکشئ او د غټ کفر سبب وګرځی ، نو ته د دے کافر

عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِئُوْنَ

په قوم | د کافرانو | بیشکه کوم چه مسلمانان دی | او کوم چه یهودیان دی | او صابئین

ټولی په حقله هیڅ غم مه کوه - بیشکه څوک چه مؤمنان دی یا یهودیان یا صابیان

وَالنَّصٰرٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ

او نصاریٰ | څوک چه | ایمان راوړی | په الله | او په ورځ | د آخرت | او عمل ئے وکړو

یا نصاریٰ دی ، په دوی کښې څوک چه په الله تعالیٰ او په آخرت ایمان راوړی او نیک

صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا

نیک | پس نشته دے ویره | په دوی باندِ | او نه به دوی | غمژن وی | بیشکه | مونږ اخستے وه

کاروُنه کوی ، نو دَ هغوی دَ پاره نهٔ څهٔ ویره شته او نهٔ څهٔ غم ، مونږ دَ بنی اسرائیلو نه

مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَاءَهُمْ

پخه وعده | له بنی اسرائیلو | او مونږ ولیږل | هغوی ته | رسولان | کله چه به | راغے دوی ته

پخه وعده اخستے وه ، او ډیر پیغمبران مو ورته لیږلی وو ، خو هر کله چه یو پیغمبر

رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا

پیغمبر | په هغه څهٔ سره | چه نهٔ به خوښولو | نفسونو دَ دوی | نو یوه ډله | دوی دروغژنه کړله | او یوه ډله

به دوی ته داسے خدائی حکمونه راوړل چه دَ دوی دَ خواهشاتو برخلاف به وو نو څوک به یے دروغژن وګڼړل او څوک به

يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾ وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا

یے وژله | او دوی خیال وکړو | چه نهٔ به وی | څهٔ خرابی | بیا ړانده ۀ | او کانړهٔ شول

یے ووژل | او دوی داګمان وکړو چه هیڅ سزا به نهٔ راکیږی نو ځانونه یے نو رهم ړانده ۀ کانړهٔ کړل

ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ ۚ

بیا توبه قبوله کړه | الله | دَ هغوی | بیا ړاندهٔ شول | او کانړه شول | ډیر | له دوی نه

بیا الله تعالیٰ دَ دوی توبه قبوله کړه ، بیا (دوباره) له دوی نه ډیر (دَ حقے خبرے نه) ړاندهٔ او کانړهٔ شول

وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا

او الله | ښهٔ ګوري | هغه څهٔ ته چه دوی یے کوی | بیشکه | کافر شول | هغه خلق چه | وائی

او الله تعالیٰ دَ دوی کاروُنه وینی ګوری . هغو خلقو یقینًا کفر وکړو کوموچه ووئیل

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ

بیشکه الله (خو) | عیسیٰ | خوئے | دَ مریم دے | او وئیلی وو | عیسیٰ

چه خدائے خو بس هم دغه دَ مریم خوئے مسیح دے . حال دا چه مسیح خو تعلیم ورکړے

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَنْ

اے بنی اسرائیلو ! | عبادت وکړئ تاسو دَ الله | چه زما ربّ | او ستاسو رب دے | بیشکه | څوک چه

وو چه اے بنی اسرائیلو ! یوازے دَ الله تعالیٰ عبادت کوئ چه زما او ستاسو دَ ټولو پالونکے دے ، یقینًا څوک چه

يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ

شریک نیسی | الله سره | پس بیشکه حرام کړے دے | الله | په هغه باندِ | جنّت | او ځائے دَ هغه

الله تعالیٰ سره شریک پیدا کړی نو الله تعالیٰ به په هغهٔ جنّت حرام کړی او دَ هغهٔ ټیکاونړه (دَ

النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا

دوزخ دے | او نشته دے | دَ ظالمانو | څوک مددګار | بیشکه کافران شول | هغه خلق چه | وائی

دوزخ) اور دے ، او دَ ظالمانو به څوک مددګار نهٔ وی . یقینًا هغه خلق کافران شول کوموچه ووئیل

إِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّآ إِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ

چہ بیشکہ اللہ | دریم | دَ دریو دے | اونشتہ دے ھٔوک | معبود | سوا | دَ یو معبود نہ

چہ خدائے پہ دریو کښے یو دے ، حال دادے چہ دَ یو معبود نہ سوا بل ھٔوک معبود نشتہ ،

وَإِنْ لَّمْ يَنْتَهُوْا عَمَّا يَقُوْلُوْنَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

او کہ چرے | منع نہ شول دوی | لہ ھغہ څہ نہ | چہ وائی ئے دوی | نو ضرور بہ ورسیږی | ھغوتہ کوم چہ | کافرٰن دی

او کوم (کلمے دَ شرک) چہ دوی وائی کہ چرے دے نہ منع نہ شول نو لہ دوی نہ چہ کوم خلق کافران شول

مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوْبُوْنَ إِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُوْنَهٗ ۚ

لہ دوی نہ | عذاب | دردناک | پس آیا دوی توبہ نہ کوی | اللہ تہ | او لہ ھغہ نہ بخښنہ (نہ) غواړی؟

نو ھغوی تہ بہ یقینًا دردناک عذاب ملاویږی ۔ نو آیا دوی اللہ تعالیٰ طرف تہ رجوع نہ کوی او لہ ھغہ نہ بخښنہ نہ غواړی؟

وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧٤﴾ مَا الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُوْلٌ ۚ

او اللہ | بخښونکے | مہربان دے | نہ دے عیسیٰ | ځوئے دَ مریم | مګر پیغمبر دے

او اللہ تعالیٰ بخښونکے مہربان دے ۔ دَ مریمؑ ځوئے مسیح فقط دَ اللہ تعالیٰ یو رسول دے ۔

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۗ وَأُمُّهٗ صِدِّيْقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلٰنِ

تیر شوی دی | د ہغہ نہ لہ دۂ نہ | پیغمبران | او دَ دۂ مور | (دَ حق) تصدیق کوونکی وہ | ھغوی دواړہ بہ خوړلو

لہ دۂ نہ وړاندې ډیر پیغمبران تیر شوی دی ، او دَ دۂ مور ډیرہ رښتینے ښځہ وہ ، او دواړو بہ (دَ عام و انسانانو

الطَّعَامَ ۗ اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ انْظُرْ

طعام | وګورہ | چہ څنګہ | مونږ بیانوو | دَ دوی دَ پارہ | نخښے | بیا | وګورہ

پہ شان) ډوډئ خوړہ ، وګورہ چہ مونږ دوی تہ څنګہ ښکارہ نخښے بیانوو ، خو بیا وګورہ چہ دوی

أَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٧٥﴾ قُلْ أَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا

چہ کوم خوا | دوی اړولی روان دی | دوایہ | آیا تاسو عبادت کوی | پہ ځائے دَ اللہ | دَ ھغہ څہ

کوم اړخ تہ اړولی روان دی ، (اے پیغمبرہ! دوئ تہ) دوایہ چہ آیا تاسو خدائے پریږدئ او دَ ھغہ چا عبادت کوئ

لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ۗ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ

چہ ورتہ اختیار نشتہ | ستاسو | دَ نقصان | او نہ نفع | او اللہ | اورېدونکے

چہ نہ نقصان ور کولے شی او نہ نفع ، او اللہ تعالیٰ ھر څہ اوری ، پہ ھر څہ

الْعَلِيْمُ ﴿٧٦﴾ قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ

پوھہ دے | دوایہ | اے اھل کتابو! | مبالغہ مہ کوئ | پہ خپل دین کښے | پہ ناحقہ

پوھہ دے ۔ ورتہ دوایہ چہ اے اھل کتابو! تاسو دَ دین پہ مسئلو کښے ناحق زیاتے مہ کوئ ،

وَلَا تَتَّبِعُوْٓا أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوْا

او پیروی مہ کوئ | دَ خواھشاتو دَ ھغہ قوم | چہ ګمراہ شول | لہ دے نہ وړاندې | او ھغوی ګمراہ کړل

او نہ دَ داسے خلقو پہ (نفسانی) خواھشاتو پسے ځئ چہ دَ وړاندې نہ ګمراہ شوی دی او نور ډیر خلق ئے ګمراہ

كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَآءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

ډیرخلق | او ګمراه شول | له سمې لارې نه | لعنت کړے شوے دے | په هغو خلقو | چه کافران دي

کړي دي او د سمې لارې نه ورک شوي دي ، په بني اسرائیلو کښې څوک چه کافران شوي وو

مِنْ بَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ

له بني اسرائیلو نه | په ژبه د | داؤد | او د عیسیٰ | خوئے د مریم

په هغوی باندې د داؤد او د عیسیٰ بن مریم (علیهما السلام) په ژبه لعنت وئیلے شوے دے

ذٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنكَرٍ

دا | په دے وجه چه نافرمانه شول | او له حد نه تیرشول | دوی نه منع کیدل | د هغه خراب کار نه

ځکه چه دوی نافرمانه ؤ او د حد نه ورانې تیریدل . دوی چه کوم بد کار وونه کول د هغې نه (په هغې

فَعَلُوهُ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَثِيرًا مِّنْهُمْ

کوم چه دوی کولو | ډیرخراب وو کوم عمل چه | دوی کولو | ته به د ګورے | ډیر | له دوی نه

وجه) نه منع کیدل ، واقعي د دوی دا کار ډیر بد وو ، (اوس هم) ته په دوی کښې ډیر کسان وینې چه

يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ

چه دوستي کوي | د هغو سره | چه کافران دي | یقیناً ډیرخراب دے | چه وړاندې ولیږلو ځان د پاره | دوی (پخپله) | چه

د (مشرکانو) کافرانو سره ملګرتیا کوي . دوی چه کوم عمل د ځان د پاره وړاندې لیږلے دے هغه ډیر خراب دے

سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خٰلِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ

ناراضه شو | الله | په دوی باندې | او په عذاب کښې | دوی به همیشه وي | او که چرے ایمان راوړے وے دوی

او الله ورنه خفه شوے دے ، او تل به په عذاب کښې پراته وي . او که دوی الله او رسول او په

بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَآءَ وَلٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ

په الله باندې | او نبي باندې | او په هغه څه چه نازل شوي دي هغه ته | نو نه به ؤ نیولي دوی کافران دوستان | لیکن اکثر خلق | له دوی نه

هغه باندې راغلے کتاب منلے نو کافرانو سره به ئې ملګرتیا نه کوله ، خو په دوی کښې ډیر خلق نافرمان

فٰسِقُونَ ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ

فاسقان دي | خامخا به بیا موے ته | ډیر سخت | له خلقو نه | په عداوت | د مؤمنانو کښې | یهودیان

دي ، ته به د مسلمانانو سره په دښمنۍ کولو کښې د ټولو نه سخت یهودیان او مشرکان

وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۖ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا

او مشرکان | او خامخا به بیا موے ته | د ټولو نه زیات نزدے | په محبت کښې | د مسلمانانو سره | هغه خلق چه | وائي

بیا موے ، او د مسلمانانو سره په دوستۍ ساتلو کښې به د ټولو نه نزدے هغه خلق بیا موے چه ځان

إِنَّا نَصٰرٰى ۚ ذٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَّأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

مونږ نصاری یو | دا په دے وجه چه له دوی نه دي | عالمان | او درویشان | او دوی | غرور نه کوي .

ته نصاری وائي ځکه چه په دوی کښې عالمان او ګوشه نشین درویشان (موجود) دي او ځکه چه دا خلق تکبر نه کوي .

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنَهُمْ

وهر كله چه واورېدل دوى | كوم (كلام) چه | نازل كړے شو | رسول طرف ته | نو گورے ته | سترگے د دوى

او چه هغه كلام واورى چه پيغمبر ته راغلے دے ، نو ته گورے چه د دوى

تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُولُونَ

چه توېوى | اوښكے | په سبب د هغه څه | چه پېژندلى دى دوى | له حق نه | دوى وائى

سترگے اوښكے څڅوى ځكه چه دوى حق وپېژندلو ، دوى وائى

رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝٨٣ وَمَا لَنَا

اے زمونږ ربه ! مونږ ايمان راوړو | پس وليكه مونږ | (د حق) شهادت وركوونكو سره | او څه (عذر دے) مونږ د پاره

اے زمونږه ربه ! مونږ ايمان راوړے دے نو د گواهانو (په فهرست) كښے زمونږ نوم وليكه او مونږ سره څه عذر

لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۙ وَنَطْمَعُ أَن يُدْخِلَنَا

چه ايمان رانه وړو مونږ | په الله | او څه چه | راغلى دى مونږ ته | له حق نه | او مونږ اُميد لرو | چه مونږ به داخل كړى

دے چه مونږ به الله تعالى او په هغه حق چه مونږ ته راغلے دے ايمان نه راوړو ، هر كله چه دا طمع لرو چه الله تعالى

رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ۝٨٤ فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ

زمونږ رب | صالحانو خلقو سره | پس بدله وركړه دوى ته | الله | په دے وينا باندے | جنتونه

به مو د نيكانو په تولى كښے شامل كړى . نو د دے وينا په وجه الله تعالى به دوى له داسے باغونه وركړى

تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ

چه بهيږى | د هغے لاندے | نهرونه | هميشه به وى دوى | په هغے كښے | او دا ده | بدله

چه د هغے لاندے ويالے بهيږى ، دوى به په دے كښے هميشه وى ، او د نيكانو د پاره هم

الْمُحْسِنِينَ ۝٨٥ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ

د نيكانو | او كوم خلق چه | انكار وكړو | او دروغژن ئے كړل | زمونږ ايتونه | هم دوى دى

دغه بدله ده . او چا چه انكار وكړو او زمونږ ايتونه ئے دروغ وگڼل نو هم دغه

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝٨٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ

دوزخيان | اے د ايمان خاوندانو ! | مه حراموئ | (هغه) پاكيزه څيزونه

خلق دوزخيان دى . اے مسلمانانو ! الله تعالى چه تاسو له كوم پاكيزه

مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝٨٧

كوم چه | حلال كړى دى | الله | تاسو د پاره | او له حد نه مه تيرېږئ | بيشكه الله | نه خوښوى | له حد نه تيرېدونكى

څيزونه حلال كړى دى هغه په ځان مه حراموئ او د الله له حد نه زياتے مه كوئ ، زياتے كوونكى خلق د الله تعالى خوښ نه دى .

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

وخورئ | له هغه څه نه | كوم رزق چه دركړے دے تاسو ته الله | حلال | پاكيزه | او ووېرېږئ | له الله نه

او الله تعالى چه تاسو له كوم حلال پاكيزه څيزونه دركړى دى هغه خورئ ښئ او د هغه خدائے نه وېره كوئ

الَّذِيٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿۸۸﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيٓ اَيْمَانِكُمْ

په کوم چه | تاسو | ایمان لرئ | نۀ نیسی تاسو | الله | په عبثو | قسمونو ستاسو

چه تاسو پرے ایمان راوړے دے ۔ الله تعالیٰ تاسو په عبثو قسمونو باندے نۀ نیسی

وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُّمُ الْاَيْمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهٗٓ اِطْعَامُ

او لیکن | نیسی تاسو | په هغه | چه تاسو پرې پخے (اراده سره) قسمونه خوړی | پس د هغے کفاره ده | طعام ورکول

مګر په هغه قسمونو به مو (خامخا) نیسی چه تاسو قصدًا خوړلی وی نو د داسے قسم (ماتولو) کفاره داده چه

عَشَرَةِ مَسٰكِيْنَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُوْنَ اَهْلِيْكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ

لسو | مسکینانو نه | د میانه درجے | کوم چه | تاسو خوروئ | خپل کور والو ته | یا دوی ته جامه ورکول دی

لسو مسکینانو له داسے دوډئ ورکړئ کومه چه تاسو په خپل کور والا باندے خوروئ یا دوی ته جامے ورکوئ

اَوْ تَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ ۭ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ۭ

یا آزادول | د یو غلام | پس څوک چه | بیا نۀ مومی | نو روژے ساتل دی | درے | ورځے

یا یو غلام آزاد کړئ ، نو څوک چه د دے طاقت نۀ لری نو هغه دِ درے ورځے روژے ساتی ،

ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ ۭ وَاحْفَظُوْٓا اَيْمَانَكُمْ ۭ

دا | کفاره ده | ستاسو د قسمونو | کله چه | تاسو قسم وخورئ | او حفاظت وکړئ | د خپلو قسمونو

دا ستاسو د قسمونو کفاره ده کله چه قسم وخورئ (او دا پوره نۀ کړئ) او د خپلو قسمونو حفاظت کوئ

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۸۹﴾

دغه شان | بیانوی | الله | تاسو د پاره | خپل آیتونه | چه تاسو | شکر کوئ

دغه شان الله تعالیٰ تاسو ته خپل حکمونه بنائی چه تاسو شکر ادا کړئ ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ

اے مؤمنانو ! | بیشکه | شراب | او جواری | او بُتان | او غشی د پال

اے مؤمنانو ! شراب څښل ، جواری کول ، د بُتانو عبادت کول او د ګټے بیلات غشی ویشتل

رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۹۰﴾

پلیت دی | د شیطان له عمل نه دی | پس ځان وساتئ له دے نه | چه تاسو | کامیاب شئ ۔

ناپاک شیطانی کارونه دی ، نو د دے نه ځان بچ ساتئ چه تاسو نجات بیا مومئ ۔

اِنَّمَا يُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّوْقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ

بیشکه | غواړی | شیطان | چه واچوی | ستاسو په مینځ کښے | دُښمنی | او بغض

شیطان خو غواړی چه ستاسو په مینځ کښے د شرابو او جوارئ په ذریعه دُښمنی

فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ

په ذریعه د شرابو | او جوارئ | او منع کړی تاسو | د الله د یادولو نه | او د مونځ نه

او بغض پیدا کړی او تاسو د الله تعالیٰ د ذکر نه او د مونځ نه منع کړی

فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنْتَهُوْنَ ﴿٩١﴾ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ

پس ایا | تاسو به | منع شئ | اوحکم منئ | دَ الله | اوحکم منئ | دَ رسول

نو ایا اوس به هم تاسو (دَ دے بدیو نه) منع شئ ؟ او دَ الله تعالیٰ حکم منئ ، او دَ رسول حکم منئ

وَاحْذَرُوْا ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْۤا اَنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ

او ووېرېږئ | بیاکه چرے | تاسو مخ واړولو | نو پوهه شئ | چه بیشکه | زمونږ په پیغمبر باندے | رسول دی

او احتیاط سائنئ ، په دے هم که چرے تاسو مخ واړولو نو پوهه شئ چه زمونږ دَ رسول کار خو واضحه حکمونه

الْمُبِيْنُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

ښکاره | نشته دے | په هغو خلقو باندے (چه) | ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل | نیک

رسول دی چاچه ایمان راوړے دے او هغوی نیک عملونه کړی دی په هغوی باندے دَ هغو خیزونو

جُنَاحٌ فِيْمَا طَعِمُوْۤا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

دَ څه گناه | په هغه څه کښے | چه ئے خوړل | هرکله چه پرهیزگاری ئے وکړه | او ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل | نیک

په حقله هیڅ گناه نشته کوم چه (دَ شراب وغیره دَ حرمت نه وړاندے) هغوی خوړلی څښلی دی او اوس ځان ساتی او په ایمان ټینګ

ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاَحْسَنُوْا ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ

بیائے پرهیزگاری وکړه | او ایمان ئے راوړو | بیائے پرهیزگاری وکړه | او ښه کارونه ئے وکړل | او الله | خوښوی

دی او نیکی کوی، بیا هم پرهیزگار پاتے شی او په ایمان ثابت قدم وی بیا پرهیز وکړی او نیکئ کوی او دا سے نیک خلق دَ الله

الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٣﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ

نیکی کوونکی | اے دَ ایمان خاوندانو! | خامخا به وازمائی تاسو | الله | په څه خیز

ډیر خوښ وی اے مسلمانانو ! الله تعالیٰ به تاسو دَ هغے لږ ډیر ښکار په وجه په ازمیښت

مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهٗۤ اَيْدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ

له ښکار نه | کوم ته چه ورسیږی | ستاسو لاسونه | او ستاسو نیزے | چه ښکاره کړی | الله

کښے واچوی ، چه ستاسو لاسونه او نیزے به ور رسیږی چه الله تعالیٰ وګوری چه څوک دَ

مَنْ يَّخَافُهٗ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ

چه څوک ویریږی دَ هغه نه | غائبانه | پس څوک چه | زیاتے وکړی | پس له دے نه | نو هغه له

دَ هغه نه غائبانه هم ویریږی ، نو څوک چه دَ دے حکم نه پس زیاتے وکړی نو هغه له

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٤﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ

عذاب دے | دردناک | اے دَ ایمان خاوندانو! | مه وژنئ | ښکار | هرکله چه تاسو

دردناکه سزا مقرر ده ۔ اے مؤمنانو ! دَ احرام په حالت کښے ښکار مه

حُرُمٌ ؕ وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ

احرام تړلے وی | او څوک چه ووژنی هغه | له تاسو نه | قصداً | نو بدله ده (چه ورکړے شی) | پشان دَ هغے (چه) | هغه ووژلو

وژنئ ، او چاچه قصداً ښکار ووژلو ، نو دَ هغے بدله دَ هغے (ښکار) په شان یو څاروے

مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِۦ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًۢا بَٰلِغَ الْكَعْبَةِ

دَ څارو نه | فیصله دِ وکړي دَ دے | دوه انصاف کوونکي | له تاسو نه | په طور دَ قرباني | چه ورسیږي | کعبے ته

دَ څارو نه فیصله دِ وکړي دَ دے، چه ستاسو دوه متصفان یه دَ هغے فیصله کوي، قرباني دَ پاره کعبے ته ورسوئ

أَوْ كَفَّٰرَةٌ طَعَامُ مَسَٰكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوقَ

یا کفاره ده | طعام ورکول | مسکینانو ته | یا | برابر | دَ دے | روژے | چه وڅکي

یا د هغے کفاره په مسکینانو باندِ دوډئ خوروِل دي. یا دَ دِے برابر روژے ساتل دي داځکه چه دَ خپل

وَبَالَ أَمْرِهِۦ ۗ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۚ وَمَنْ عَادَ فَيَنتَقِمُ اللَّهُ

سزا | دَ خپل کار | معاف کړل الله | هغه څهٔ | چه شوي دي وړاندِ | او څوک چه | دوباره وکړي | نو بدل له به اخلي | الله

عمل خوند وڅکي، وړاندِ چه څهٔ شوي دي الله تعالیٰ معاف کړل او اوس چه څوک دا کار وکړي نو الله تعالیٰ به تر نه

مِنْهُ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٩٥﴾ أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ

دَ هغهٔ نه | او الله | زبردست دے | بدله اخستونکے | حلال شوے دے | په تاسو | ښکار | دَ دریاب

بدله اخلي او الله تعالیٰ (په ټولو باندِ) غالب (او) سزا ورکوونکے دے۔ تاسو دَ پاره دَ دریاب ښکار او دَ دے خوراک

وَطَعَامُهُۥ مَتَٰعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۖ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ

او دَ هغے خوراک | ستاسو فائدے دَ پاره | او دَ مسافرو دَ پاره | او حرام کړے شوے دے | په تاسو | ښکار | دَ وچے

حلال کړے شوے دے چه تاسو ته او مسافرو ته فائده رسیږي او تر څو چه تاسو دَ احرام په حالت کښے یئ په تاسو

مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِىٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ

تر څو چه تاسو یئ | په احرام کښے | او ویریږئ | دَ الله نه | چه دَ هغهٔ طرف ته | به تاسو راجمع کولے شئ | جوړه کړه | الله

باند دَ وچے ښکار حرام دے او دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ چه ټول به ورته پیش کیږئ۔ الله تعالیٰ کعبه چه

الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَٰمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ

کعبه | کور | دَ عزت | دَ قیام ذریعه | خلقو دَ پاره | او میاشتے | دَ حرمت

دَ عزت ځائے دے دَ خلقو دَ (اجتماعي ژوند دَ) قیام سبب ګرځولے دے، او د عزت دَ حرمت میاشتے او دَ

وَالْهَدْىَ وَالْقَلَٰٓئِدَ ۚ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوٓا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

او دَ قرباني څاروي | او دَ پټے والا څاروي | دا | ځکه چه تاسو پوهه شئ | چه | الله | پوهیږي

قرباني څاروي او هغه څاروي چه مرئ کښے ئے پټے پرتے وي، داځکه چه تاسو ته معلومه شي چه الله تعالیٰ دَ

مَا فِى السَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾

په هغه څهٔ چه په آسمانونو کښے دي | او په هغه څهٔ چه په زمکه کښے دي | او دا چه | الله | په هر څیز باندِ | ښهٔ پوهه دے

آسمانونو او دَ مزکے دَ ټولو څیزونو نه خبر دے او دا چه الله تعالیٰ په هر څهٔ ښهٔ پوهه دے۔

اعْلَمُوٓا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾

پوهه شئ | چه | الله | سخت | عذاب ورکوونکے دے | او دا چه | الله | بخښونکے | مهربانه دے

خبر شئ چه الله تعالیٰ په سزا ورکولو کښے ډیر سخت دے او دا چه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے

مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ

نشته دے | په پیغمبر | مګر | دَ رسول (دَ پیغام) | او الله | پوهیږی | په هغه څه چه تاسو یې ښکاره کوئ

دَ رسول په ذمه خو بس پیغام رسول دی ، او الله تعالیٰ ته ستاسو ښکاره کړند او پټ

وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَّا يَسْتَوِى الْخَبِيْثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ

او په هغه څه | چه تاسو یې پټوئ | دُوایه | برابر نه دی | پلیت | او پاک | اګرچه

حالات ټول معلوم دی۔ (اے پیغمبره! دوی ته) دوایه چه پاک او ناپاک یو برابر نه دی اګر که دَ

اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيْثِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰاُولِى الْاَلْبَابِ

په تعجب کښې اچوی تا | ډیروالے | دَ پلیتئ | نو ویریږئ دَ الله نه | اے دَ عقل خاوندانو!

ناپاکو څیزونو ډیروالے تا په تعجب کښې واچوی ، نو اے عقلمندو! دَ الله تعالیٰ (دَ نافرمانئ) نه ویره کوئ

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٠﴾ يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ اَشْيَآءَ

چه تاسو | کامیابه شئ | اے | دَ ایمان خاوندانو! | تپوس مه کوئ | دَ داسے څیزونو

چه تاسو کامیابه شئ۔ اے مسلمانانو! دَ داسے څیزونو په حقله پوښتنے مه کوئ

اِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ ۚ وَاِنْ تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا حِيْنَ

چه که ښکاره شی | تاسو ته | نو غمژن به کړی تاسو | او که | تپوس کوئ تاسو | دَ هغې په حقله | په داسے وخت کښې

چه که هغه درته ښکاره شی نو بد به درباندې ولګی ، او که تاسو ئے په داسے وخت کښې تپوس کوئ

يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ تُبْدَ لَكُمْ ؕ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ

چه نازلیږی | قرآن | نو ښکاره به شی تاسو ته | معافی وکړه | الله | له هغو (تپوسونو) نه | او الله | بخښونکے.

چه قرآن را نازلیږی نو هغه به درته خامخا ښکاره کولے شی، الله تعالیٰ تاسو ته معافی وکړه ، او الله بخښونکے

حَلِيْمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوْا

دَ زغم خاوند دے | بیشکه تپوسونه کړی وو (دَ دے په نسبت) | یو قوم | له تاسو نه وړاندې | بیا | شول هغوی

دَ زغم خاوند دے ، بیشکه یو قوم تاسو نه وړاندې هم داسے تپوسونه کړی وو بیا چه کله هغه ښکاره شول نو دَ

بِهَا كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْ بَحِيْرَةٍ وَّلَا سَآئِبَةٍ

په هغې باندې | کافران | نه دے مقرر کړے | الله | بحیره. | او نه | سائبه

هغې نه ئے انکار وکړو۔ الله نه خو بحیره (دَ کوم څناور پئ چه دَ بتانو په نوم کړے شی) او نه سائبه (دَ بتانو په نوم آزاد شوے

وَّلَا وَصِيْلَةٍ وَّلَا حَامٍ ۙ وَّلٰكِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَفْتَرُوْنَ

او نه | وصیله | او نه حام | لیکن | کوم خلق چه | کافران دی | هغوی تړی

څناور) او نه وصیله (دَ کومے اوښې چه وړومبے او دویم بچے ښځے وی) او نه حام (لس ځل بلاربوونکے اوښ) حرام مقرر کړے دَ کافر

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٣﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ

په الله باندې | دروغ | او ډیر له دوی نه | عقل نه لری | او کله چه | وویلے شی دوی ته

خلق په الله تعالیٰ دَ دروغو تهمتونه تړی ، او په دوی کښې اکثر بے عقله دی ۔ او هر کله چه ورته وویلے شی

تَعَالَوْا إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا

(چه) راشئ تاسو | دَ هغه څه طرف ته چه | نازل کړو الله | او دَ پیغمبر (دَ حکم) طرف ته | نو دوی وائی | کافی دے مونږ دَ پاره

چه دَ الله تعالیٰ دَ نازل کړو حکمونو او رسول طرف ته رجوع وکړئ نو دوی وائی چه مونږ دَ پاره هغه طریقه

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَآءَنَا ۚ أَوَلَوْ كَانَ آبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هغه څه چه موندلی دی مونږ | په هغے باندِ | پلاران خپل | ایا که چرے وی | پلاران دَ دوئ | چه نهٔ پوهیدل

هغه څه چه موندلی دی مونږ پرے موندلی دی اگر که دَ دوی پلاران په هیڅ نهٔ پوهیدل

بس ده چه خپل پلاران مو پرے موندلی دی

شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝١٠٤ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ

په څهٔ خیز | او نهٔ | دوی په هدایت باندِ وو | اے دَ ایمان خاوندانو ! | په تاسو (ذمه واری) ده | ستاسو خپله

او دَ سمے لارے نه خبر نهٔ وو۔ اے مؤمنانو ! تاسو بس دَ خپل ځان غم کوئ

لَا يَضُرُّكُم مَّن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ

نقصان نهٔ شی دررسولے تاسو ته | خوک چه ګمراه شو | هر کله چه | تاسو هدایت باندِ یئ | الله طرف ته دی | واپس تلل ستاسو

تاسو ته ګمراه خلق هیڅ نقصان نهٔ شی دررسولے که چرے تاسو پخپله په هدایت باندِ یئ، تاسو ټول به الله تعالیٰ

جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝١٠٥ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

دَ ټولو | بیا به هغه ښائی تاسو ته | هغه څه | چه تاسو به کول | اے مؤمنانو !

ته پیش کیږئ نو هغه به در ته ښائی چه تاسو څهٔ څهٔ کارونه کول۔ اے مؤمنانو !

شَهَٰدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ

ګواهی (پکار ده) | ستاسو په مینځ کښے | کله چه راورسیږی | یو له تاسو نه | مرګ | په وخت | دَ وصیت کښے

هر کله چه په تاسو کښے چا ته دَ مرګ (نخښے) ښکاره شی، نو دَ وصیت په وخت کښے په تاسو

اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ

دَ دوؤ سړو | انصاف کوونکو | له تاسو نه | یا | دوه نور وی | تاسو نه سوا | که چرے | تاسو

مسلمانانو کښے دوه معتبر ګواهان موجود پکار دی یا که چرے تاسو په زمکه دَ سفر په حالت کښے یئ (او

ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَٰبَتْكُم مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ ۚ تَحْبِسُونَهُمَا

سفر کوئ | په زمکه کښے | بیا ورسیږی تاسو ته | مصیبت | دَ مرګ | نو را ایسار کړئ تاسو دواړه

مسلمان ګواه ملاؤ نهٔ شی) او تاسو ته دَ مرګ مصیبت پیښ شی نو بیا دَ خپل ځان نه سوا دوه (غیر مسلم) ګواه جوړ

مِنۢ بَعْدِ الصَّلَوٰةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي

پس | له مانځهٔ نه | پس دوی دِ قسم وخوری | دَ الله | که چرے تاسو ته شک وی | چه مونږ نهٔ اخلو

کړئ (بیا) که چرے تاسو ته دَ هغوی په صداقت باندِ شک وی نو دَ مونځ نه پس دوی ایسار کړئ بیا دِ

بِهِۦ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَٰدَةَ اللَّهِ

دَ دے په بدله کښے | قیمت | اګر چه هغه وی | رشته دار | او مونږ نهٔ پټوو | ګواهی | دَ الله

دوی په الله قسم وخوری چه مونږ به دَ دے په بدله کښے قیمت نهٔ اخلو اګر چه هغه صاحب دَ معاملے رشته دار وی نو اود دَ الله ګواهی نهٔ پټوو

اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ﴿١٠٦﴾ فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ

بیشکه مونږ به په دغه وخت | له ګنا هګارانو نه بُو | بیا که چرې | معلومه شي | په دې چه دا دواړه | مرتکب شول

بیشکه مونږ به ګناهګار شو. نو که پته ولګیده چه دې دواړو ځان په ګناه کښې اخته کړې دے یعنی مونږ به ګناهګار شو،

اِثْمًا فَاٰخَرٰنِ يَقُوْمٰنِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ

د ګناه | نو دوه نور ګواهان | دِ وُدریږي | دَ هغه دواړو په ځاے | له هغو خلقو نه | چه دَ هغوئي حق وهل غوښتي وی

نو بیا دِ دهغوی په ځاے دوه نور سړی دَ هغه کسانو نه وُدریږي چه دواړه ند ینو ګواهانو دَ چا حق وهلے

الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَآ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا

چه هغوئ ډیر نزدې وی مړی ته | بیا دِ هغوی قسم وخوري په الله | چه زمونږ ګواهي | زیاته رښتینې ده | دَ دې دواړو له ګواهئ نه

چه هغوئ ډیر نزدې وی مړی ته او دواړه دِ په الله تعالیٰ قسم وُخوري چه زمونږ شهادت دَ هغوی دَ ګواهئ نه زیات برحق دے

وَمَا اعْتَدَيْنَآ ۖ اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يَّاْتُوْا

او زیاتے نهٔ دے کړے مونږ | بیشکه چه مونږ به په دغه وخت له ظالمانو نه بُو | دا ډیره زیاته نزدې ده | دې ته چه دوی ورکړي

او زیاتے نهٔ دے کړے مونږ. بیشکه چه مونږ به په دغه وخت له ظالمانو نه بُو. نو بیا به په ظالمانو کښې شمیر شو. دا ډیره دَ نزدې لار ده چه دغه او مونږ په شهادت کښې زیاتے نهٔ دے کړے

بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَآ اَوْ يَخَافُوْٓا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌۢ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ ۗ

ګواهي | په صحیح طریقه | یا وویریږي له دې نه | چه رد به کړے شي | قسمونه | پس له قسمونو دَ دوی نه

شان به خلق شهادت سم سم ادا کړي یا به دَ دې نه وویریږي چه دَ هغوی دَ قسمونو نه پس به نورو قسمونو دَ

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٠٨﴾

او وویریږئ دَ الله نه | او واورئ | او الله | سمه لار نهٔ ښائي | قوم | دَ فاسقانو ته

هغوی تردید ونهٔ شي او دَ الله نه ویره کوئ او (دَ هغهٔ حکم) اورئ الله دَ فاسقانو تولی ته سمه لار نهٔ ښائي.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَآ اُجِبْتُمْ ۖ قَالُوْا

په کومه ورځ | چه جمع کړي الله | رسولان | بیا به هغه وفرمائي | څهٔ | جواب درکړے شوے وو تاسو ته؟ | وُ به وائي

په کومه ورځ چه الله تعالیٰ ټول رسولان راجمع کړي نو تپوس به ترې وُکړي چه تاسو ته څهٔ جواب درکړے شوے وو

لَا عِلْمَ لَنَا ۖ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿١٠٩﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ

نشته دے علم | مونږ ته | بیشکه ته | ښهٔ پوهیږې | په غیبو باندې | کله چه | وُفرمائي | الله

هغوی به جواب ورکړي چه مونږ ته هیڅ علم نشته. بیشکه هم ته دَ غیبو دَ خبرو ته خبردار یې. بیا کله چه الله تعالیٰ

يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِىْ عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ اِذْ

اے عیسیٰ ځوئے دَ مریم! | یاد کړه | نعمت زما | په خپل ځان | او په خپلې مور | کله چه

وفرمائي اے دَ مریم ځویه عیسیٰ! ما چه کوم نعمتونه تا له او ستا مور له ورکړي وو هغه یاد کړه چه ما په

اَيَّدْتُّكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۙ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ

ما ستا مدد وکړو | په روح القدس سره | چه خبرې کولے تا | خلقو سره | په زانګو کښې | او په پوخ عمر کښې

جبرائیل سره ستا امداد وکړو، تا په زانګو کښې هم خلقو سره خبرې کولے او په پوخ عمر کښې هم

وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۚ وَاِذْ

او هر کله چه | ما ښودلو تاته | کتاب | او حکمت | او تورات | او انجیل | او هر کله چه

او هر کله چه ما تاته د کتاب ، حکمت ، تورات او انجیل تعلیم درکړو ، او چه

تَخْلُقُ مِنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِيْ فَتَنْفُخُ فِيْهَا فَتَكُوْنُ

چه جوړولو تا | له خټې نه | پشان د صورت | د مارغه | زما په حکم | بیا به پوکې وهلو تا | په هغې کښې | نو هغه به شو

تا به زما په حکم د خټې نه د مارغه شکل جوړولو او پوکې به دې پکښې کولو ، او زما په حکم

طَيْرًا ۢ بِاِذْنِيْ وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِيْ ۚ

مارغه | زما په حکم | او ښه کولو به تا | پیدائشي ړوند | او برګې | زما په حکم

به مارغه کیدلو ، او پیدائشي ړانده او برګي به دې زما په حکم رغول ،

وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ

او هر کله چه به تا راژوندي کول | مړي | زما په حکم | او هر کله چه | منع کړل ما | بني اسرائیل

او مړي به دې زما په حکم ژوندي کول ، او ما ته د بني اسرائیلو نه بچ

عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ

له تا نه | هر کله چه تا راوړې هغوی ته | معجزې | بیا ووئیل | هغو خلقو | چه کافران وو | له دوی نه

کړے کله چه تا هغوی ته څرګندے نخښې راوړې ، نو کومو خلقو چه له دوی نه کفر اختیار کړے وو هغوی

اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١١٠﴾ وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّٖنَ

چه نه دے دا | مګر صرف | جادو دے | ښکاره . | او کله چه | ما په زړه کښې واچول | د حواریانو

ووئیل چه دا خو د واضح جادو نه سوا بل هیڅ نه دی . او یاد کړه کله چه ما د حواریانو په زړه کښې واچول

اَنْ اٰمِنُوْا بِيْ وَبِرَسُوْلِيْ ۚ قَالُوْٓا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُوْنَ ﴿١١١﴾

چه | ایمان راوړئ په ما | او زما په رسول | (نو) دوی ووئیل | مونږ ایمان راوړو | او ګواه شه | چه بیشکه مونږ | حکم منونکي یو .

چه په ما او زما په رسولانو باندې ایمان راوړئ نو دوی ووئیل چه مونږ ایمان راوړو او اے الله ! ته ګواه اوسه چه مونږ

اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيْعُ رَبُّكَ اَنْ

هر کله چه ووئیل | حواریانو | اے عیسی | ځوئے د مریم ! | آیا کولے شي ؟ | ستا رب | چه

فرمانبردار یو (یاد کړه) کله چه حواریانو ووئیل چه اے عیسی د مریم ځویه ! آیا ستا رب په مونږ باندې له آسمان

يُّنَزِّلَ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ ۭ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ

راکوزه کړي | په مونږ باندې | خوانچه | له آسمان نه | ووئیل هغه | وویریږئ د الله نه | که چرې یئ تاسو

نه د خوراک یوه خوانچه راکوزولے شي ، عیسی ورته وفرمائیل چه د الله تعالی نه وویریږئ که چرې

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾ قَالُوْا نُرِيْدُ اَنْ نَّاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَىِٕنَّ

مؤمنان | دوی ووئیل | چه مونږ غواړو | چه وخورو | له دے نه | او آرام ونیسي

واقعي تاسو مؤمنان یئ . هغوی ووئیل ، مونږ خو بس دا غواړو چه د هغې نه خوراک وخورو او زړونه مو به

قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا

زموږ زړونه | او پوهه شو موږ | چه بیشکه | رښتیا وئیلی دی تا موږ ته | او موږ شو | په دغه باندِ

زموږ زړونه تسلئ شي او دا رانه معلومه شي چه تا موږ ته هر څه رښتیا رښتیا وئیلي دي او په دے خبره

مِنَ الشّٰهِدِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَا

له ګواهانو نه | وو وئیل | عیسیٰ | خوئے | د مریم | (چه) اے الله زموږ ربه

ګواهان شو ، عیسیٰ د مریم خوئے وُوئیل ، اے الله اے زموږ ربه!

أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا

نازله کړه | په دو موږ باندِ | خوانچه | له اسمان نه | چه وی | موږ د پاره | د خوشحالئ ورځ

په موږ باندِ یوه خوانچه د اسمان نه راکوزه کړه ، چه زموږ د پاره یعنی زموږ د وړاندِینو

لِّأَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ

زموږ د وړومبنو | او وروستنو د پاره | او یوه نخښه | ستا د طرف نه | او روزی راکړه موږ ته | او ته

او وروستنو خلقو د پاره د خوشحالئ موقعه شي او ستا د طرف نه یوه نخښه شي ، او موږ له روزی راکړه ته ډیر

خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ فَمَنْ يَّكْفُرْ

ډیر ښه روزی ورکوونکے یئے | و فرمائیل الله | بیشکه زه | نازلوونکے یم دا | په تاسو باندِ | پس څوک چه انکار وکړی

ښه روزی رسان یئے ۔ الله ورته و فرمائیل چه زه تاسو ته خوانچه درنازلوونکے یم خو په تاسو کښے چه څوک د دے

بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّيٓ أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّآ أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِينَ ﴿١١٥﴾

پس له دے له تاسو نه | نو زه به عذاب ورکوم هغه له | داسے عذاب | چه عذاب به نه ورکوم هغه | چا یو ته | له جهان والو نه

نه پس هم انکار وکړی نو زه به ورله داسے سزا ورکوم چه په دنیا کښے به مے بل چا له نه وی ورکړی

وَإِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ

او کله چه و فرمائی | الله | اے عیسیٰ خوئے د مریم ! | آیا تا وئیلی وو | خلقو ته

او هر کله چه الله تعالیٰ (په حشر کښے) و فرمائی اے عیسیٰ د مریم خویه! آیا تا خلقو ته وئیلی وو چه د الله نه

اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۖ قَالَ سُبْحٰنَكَ

(چه) ونیسئ ما | او زما مور | دوه معبودان | په ځلئے | د الله | دیه وائی | پاک یئے ته

سوا ما او زما مور دواړه په خدایئ ونیسئ ، هغه به وائی اے الله! ته پاک یئے

مَا يَكُونُ لِيٓ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۖ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ

نه دی مناسب ما له | چه ووایم | هغه خبره | چه نه دے زما حق | که چرے | ما دا وئیلی وے

ما دا څنګه کولے شو چه هغه خبره مے د خُلے نه ایستلے چه ما ته ئے حق حاصل نه وو ، که ما وئیلے وے نو تا ته

فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۖ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَآ أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ

نو بیشکه هغه به معلوم وے تا ته | ته پوهیږے | په هغه څه چه زما زړه کښے دی | او زه نه پوهیږم | په هغه څه چه ستا په زړه کښے دی

به ضرور معلومه وے ، تا ته ښه معلوم دی څه چه زما په زړه کښے دی او ما ته نه دی معلوم څه چه ستا په علم کښے دی

الربع

ع ١٧/٥

وقف النبي صلی الله علیه وسلم

اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿۱۱۶﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَآ اَمَرْتَنِيْ بِهٖٓ

بیشکه هم ته | ډیر ښه پوهه یې | په غائبو باندې ، | نه دی وئیلی ما | دوی ته | مګر | هغه چه | حکم فرمائیلے وو تا ماته په هغے سره

بیشکه ته د غیبو په خبرو باندې ښه پوهه یې ! مادرته د دے نه سوا هیڅ نه دو وئیلی، هغه چه تا حکم

اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا

چه عبادت وکړه | د الله | چه زما رب | اوستاسو رب دے | او وم زه | په دوی باندې | باخبره

راکړے وو چه یوازے د الله عبادت کوئ چه زما او ستاسو د ټولو رب دے او زه ترے نه ترهغه وخته خبر وم ، ترڅو چه

مَّا دُمْتُ فِيْهِمْ ۚ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِيْ كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيْبَ عَلَيْهِمْ ؕ

ترڅو چه زه وم | په دوی کښې | بیا هرکله چه | تا واخستلم زه | نو وے ته | نګران | په دوی باندې

پکښې موجود وم ، او هرکله چه تا پسته راوغوښتم ، نو بیا (یوازے) ته د هغوی نه خبر وے ،

وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿۱۱۷﴾ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَ

او ته | په هر څیز باندې | ښه باخبره یې . | که چرے ته عذاب ورکوے دوی ته | نو بیشکه دوی | ستا بندګان دی | او

او اے الله ! ته د هر څیز نه ښه خبردار یې . اوس که ته سزا ورکوے نو دوی ستا بندګان دی ، او

اِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۱۱۸﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ

که ته دِ بخښنے | دوی | نو بیشکه ته | غالب | د حکمت خاوند یې | ویه فرمائی الله | دا هغه ورځ ده چه

که معافی ورته کوے ، نو ته غالب او د حکمتونو خاوند یې ، الله تعالیٰ به ورته ووائی چه دا هغه ورځ

يَنْفَعُ الصّٰدِقِيْنَ صِدْقُهُمْ ؕ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

نفع رسوی | رښتینو ته | رښتیا د دوی | دوی له | باغونه دی | چه بهیږی | د هغے لاندې | نهرونه

ده ، چه رښتینو خلقو ته به خپل رښتیا فائده ورکوی ، هغوی له داسے باغونه دی چه لاندې ترے نه ویالے بهیږی

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۱۱۹﴾

همیشه به وسیږی | په هغے کښې | همیشه همیشه | راضی شو الله | له دوی نه | او راضی شول دوی له هغه نه | دا | کامیابی ده | لویه

او هغوی به په دے کښې همیشه همیشه وی ، الله د هغوی نه راضی شو او هغوی د الله نه راضی شول دا ډیره لویه کامیابی ده

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِيْهِنَّ ؕ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۲۰﴾

الله د پاره ده | بادشاهی | د اسمانونو | او د زمکے | او د هغه څه چه په دے کښې دی | او هغه | په هر څیز باندې | قادر دے

اسمانونو او زمکه او د دے ترمینځه چه څه دی په ټولو د الله تعالیٰ حکومت دے او هغه په هر څیز باندې قدرت لری

سُوْرَةُ الْاَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | خَمْسٌ وَّسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

سورۃ انعام په مکه کښې نازل شو په دے کښې | (شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان زیات رحم کوونکے دے | ۱۶۵ آیتونه او ۲۰ رکوع ګانے دی

د الله په نوم شروع کوم چه بے اندازے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ

ټول تعریفونه | الله د پاره دی | هغه کوم چه | پیدا کړل | اسمانونه | او زمکه | او پیدا کړے

ټول تعریفونه هم الله تعالیٰ لره دی چا چه اسمانونه او زمکے پیدا کړی دی او تیاره

الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ۗ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ①

تیارے | او رنړا | بیا (هم) کوم خلق چه | کافران دی | خپل رب سره | (نور) برابر ګڼړی

او رنړائے جوړه کړے ده ۔ بیا هم کافران ، خلق خپل رب سره برابر ګڼړی ۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِيْنٍ ثُمَّ قَضٰٓى اَجَلًا ۗ وَاَجَلٌ

او هم هغه دے | چا چه | پیدا کړئ تاسو | له خټے نه | بیائے | مقرر کړه | یوه موده | او یوه موده (نوره)

(الله) هغه دے چه تاسو ئے د خاوړے نه پیدا کړئ بیائے درله د ژوند یوه نیټه مقرر کړه ، او یوه بله

مُّسَمًّى عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ ② وَهُوَ اللّٰهُ فِى السَّمٰوٰتِ

مقرره | هغه سره | بیا (هم) تاسو | شک کوئ | او هم هغه دے الله | په آسمانونو کښے

نیټه (د قیامت) هم هغه سره مقرره ده بیا هم تاسو شک کوئ ۔ او هم هغه یو خدائے دے چه آسمانونو کښے هم دے

وَفِى الْاَرْضِ ۗ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا

او په زمکه کښے | او هغه پوهیږی | ستاسو په پټه | او ستاسو په ښکاره | او پوهیږی | په هغه څه

او په زمکه کښے هم دے هغه ستاسو په پټو او ښکاره ټولو خبرو پوهیږی ، او ستاسو عملونو باندې هم

تَكْسِبُوْنَ ③ وَمَا تَأْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا

چه تاسوئے کوئ | او نه راځی دوی ته | څه نخښه | له نخښونه | د رب د دوی | مګر وو دوی | له هغے نه

پوهه دے او دے (کفار) ته چه کله هم د الله تعالىٰ د نخښونه څه نخښه راشی نو دوی له دے نه

مُعْرِضِيْنَ ④ فَقَدْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۗ فَسَوْفَ يَاْتِيْهِمْ

مخ اړونکی | پس دوی دروغ وګڼړلو | حق | هر کله چه هغه راغلو دوی ته | پس زر | به راشی دوی ته

مخ اړوی ۔ (او س چه کوم پیغام د) حق دوی ته راغلو نو دوی دا (هم) دروغ وګڼړلو ، پس زر به دوی ته د

اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑤ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا

خبر (حقیقت) | د هغه څه کوم پورے | چه هغوی توقے کولے | آیا نه ئے دی کتلی دوی | چه څومره | هلاک کړل مونږ

هغه څیز حقیقت معلوم شی کوم پورے چه به دوی توقے کولے ۔ دوی نه ګوری چه د دوی نه وړاندې مونږ

مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ مَّكَّنّٰهُمْ فِى الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ

له دوی نه وړاندې | قومونه | مونږ طاقت ورکړے وو دوی ته | په زمکه کښے | چه | مونږ طاقت نه دے ورکړے

څومره قومونه هلاک کړی دی ، کوم له چه مونږ په زمکه کښے هغه اقتدار ورکړے وو چه تاسو له مو

لَّكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَآءَ عَلَيْهِمْ مِّدْرَارًا ۪ وَّجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ

تاسو ته | او رالیږلے وو مونږ | له آسمان نه | په دوی باندې | باران | او کړی وو مونږ | نهرونه

نه دے ورکړے او مونږ په هغوی باندې د یره نه (د رحمت) بارانونه وروول او د هغوی د قدمونو لاندې

تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا

جاری | د دوی لاندې (قدمونو کښے) | بیا مونږ هلاک کړل دوی | په ګناهونو د دوی | او پیدا کړل مونږ

مونږ نهرونه جاری کړل ، بیا مونږ هغوی د هغوی د ګناهونو په وجه هلاک کړل او د هغوی نه پس

مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ۝٦ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا

پس له دوی نه | قومونه | نور | اوکه چېرې نازل کړې وې موږ | په تا باندې | (سالم) کتاب

موږ نور قومونه پیدا کړل ، او (اې پیغمبره!) که چېرې موږ په تا باندې کاغذ باندې لیکلې شوې

فِىْ قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوْهُ بِاَيْدِيْهِمْ لَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ

(لیکلې شوې) په کاغذ باندې | او دوی لګولې وې دغه سره | لاسونه خپل | نو خامخا به وېیلي وو | هغو خلقو کوم چه | کافران دي | چه نه دې دا

یو کتاب نازل کړی او دوی خپل لاسونه (هم) هغه له وراوړې وی نو بیا به هم کافر خلقو داوېیل چه دا خو

اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٧ وَقَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ

مګر | جادو | ښکاره | او دوی وائي | ولې را ونه لیږلې شوه | په ده باندې | فرښته

ښکاره جادو دے ۔ او دے خلقو وېیل چه په دے (نبي ﷺ) باندې څوک فرښته ولې نه راکوزیږي!

وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُوْنَ ۝٨ وَلَوْ جَعَلْنٰهُ

اوکه چېرې نازلولې موږ | فرښته | نو ختمه شوې به وه | تول معامله | بیا به مهلت نه ورکړې شوې دوی ته | اوکه موږ جوړولې هغه

اوکه موږ فرښته راکوزه کړې وې نو تول قصه به خلاصه شوې وه او بیا به دوی ته هیڅ مهلت نه ؤ ورکړې شوې اوکه چېرې

مَلَكًا لَّجَعَلْنٰهُ رَجُلًا وَّلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَّا

فرښته | نو موږ به جوړ کړې وو هغه | سړے | او البته موږ به شبه غورزوله | په دوی باندې | هم هغه

موږ فرښته پیغمبر جوړولے نو هغه به هم موږ د سړي په شکل راکوزوله او د غسے په شک کښے به پراته وو

يَلْبِسُوْنَ ۝٩ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ

کوم شبه چه (اوس) کوي | او بیشکه توقې شوې دي | پیغمبرانو پورې | وړاندې له تا نه | نو راچاپیره شو

څنګه چه اوس په شک کښے پراته دي او (اې پیغمبره!) تا نه وړاندې هم ډېرو پیغمبرانو پورې خندا کانے شوي دي خو اخر په هغه

بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝١٠

هغو خلقو باندې کوم چه | توقې کړې وې | هغه (نبیانو) سره | هغه (عذاب) | کوم پورې چه به هغوی توقې کولے.

توقو کوونکو باندې هم هغه عذاب راچاپیره شو کوم پورې چه دوی توقې کولے.

قُلْ سِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

دوایه | ګرځئ | په زمکه کښے | بیا | وګورئ | څنګه شو | انجام

ته ورته دوایه چه (اې خلقو!) د زمکے په مخ وګرځئ (او) بیا وګورئ چه (د حق) دروغ کوونکو څه

الْمُكَذِّبِيْنَ ۝١١ قُلْ لِّمَنْ مَّا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قُلْ

د دروغ ګڼړونکو | تپوس وکړه | د چا دي | څه چه | په اسمانونو کښے | او زمکه (کښے دي)؟ | ووایه

انجام شو ؟ ته ووایه چه په اسمانونو او زمکه کښے څه دي هغه د چا دي ؟ (ته پخپله) ووایه

لِّلّٰهِ ؕ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ؕ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

د الله دي | لازم کړې ده | په خپل ځان باندې | مهرباني | هغه به ضرور جمع کړي تاسو | په ورځ د قیامت

چه د الله تعالیٰ دي هغه په خپل ځان باندې رحم کول لازم کړی دي ۔ هغه به تاسو ضرور د قیامت په ورځ راجمع کړي

لَا رَيْبَ فِيْهِ ۭ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑫

نشته دے څۀ شک | په دے کښے | کومو چه | نقصان کښے وُساتل | خپل ځانونه | پس هغوئ | ایمان نه راوړی

دَ کوم په راتلو کښے چه هیڅ شک نشته او کومو خلقو چه ځان په نقصان کښے اچولے دے هغوی ایمان راوړونکی دی.

وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۭ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑬

او دَ هغۀ دی | څۀ چه آرام کوی | په شپه کښے | او ورځ (کښے) | او هغه دے | اَوریدونکے | پوهه

او دَ شپے په تیارۀ کښے او دَ ورځے په رنړا کښے هر څۀ چه اوسیږی هغه ټول دَ الله (مخلوق) دی او هغه اوریدونکے (او) پوهه دے

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

ووایه | آیا بغیر | دَ الله نه | زۀ ونیسم | بل دوست | چه پیدا کوونکے | دَ آسمانونو | او دَ زمکے دے

ته ووایه چه آیا زۀ الله تعالیٰ پریږدم او بل څوک خپل کارساز جوړ کړم چه آسمانونه او زمکه ئے پیدا کړی دی،

وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۭ قُلْ اِنِّىْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ

او هغه (په تولو) خوروی | او په هغۀ څوک نۀ خوروی | ووایه | بیشکه ماته حکم شوے دے | چه زۀ شم | دَ تولو نه وړومبے

او هغه تولو ته روزی ورکوی او هغه له څوک روزی نۀ ورکوی ورته ووایه چه ماته خو دا حکم شوے دے چه زۀ دِ په تولو

مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ⑭ قُلْ اِنِّىْٓ اَخَافُ

اسلام راوړونکے | او | مۀ کیږه ته | له مشرکانو نه | ووایه | بیشکه زۀ | ویریږم

کښے وړومبے اسلام قبول کړم او (ماته حکم دے چه) ته له مشرکانو نه مۀ شے۔ ورته ووایه چه کۀ زۀ دَ خپل رب

اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ⑮ مَنْ يُّصْرَفْ عَنْهُ

کۀ چرے | نافرمانی وکړم | دَ خپل رب | له عذاب | دَ ورځے | لوئے نه | دَ چا نه چه هغه واړولے شو

نافرمانی وکړم نو ما سره دَ یوے لوئے ورځے دَ عذاب ویره ده ، څوک چه په دغه ورځ دَ عذاب

يَوْمَىِٕذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ ۭ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ⑯ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ

په دغه ورځ | نو بیشکه هغۀ رحم وکړو په هغۀ | او دا ده | کامیابی | ښکاره | او کۀ چرے | ورسوی تاته

نه بچ شو نو په هغۀ الله تعالیٰ ډیر رحم وکړو او دا لویه کامیابی ده ۔ او کۀ چرے الله تعالیٰ

اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ۭ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ

الله | (څۀ) تکلیف | نو نشته | (څوک) لرے کوونکے | دَ هغے | دَ هغۀ نه سوا | او کۀ چرے | هغه ورسوی تاته

تاته څۀ تکلیف ورسوی نو دَ هغۀ نه بغیر هیڅوک نشته چه هغه لرے کړی او کۀ چرے هغه در ته خیر

بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ⑰ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ۭ

څۀ خیر | نو هغه | په هر څیز باندِ | قادر دے | او هغه | غالب دے | په خپلو بندګانو باندِ

ورسوی نو هغه په هر څۀ قدرت لری ۔ او هغه په خپلو بندګانو باندِ پوره پوره اختیار لری

وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ⑱ قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ۭ

او هغه | دَ حکمت خاوند | خبردار دے | ووایه | کوم یو څیز | ډیر لوئے دے | په شهادت کښے؟

او هغه دَ حکمت خاوند او په هر څۀ خبر دے ، ته تپوس وُکړه چه دَ چا ګواهي دَ تولو نه لویه ده ؟

قُلِ اللّٰهُ ۙ شَهِيْدٌ ۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۚ وَاُوْحِيَ اِلَيَّ

ووایه | الله دے | گواه | په مینځ زما | او په مینځ ستاسو کښے | او وحی شوے ده | زما طرف ته

(ته پیغمبر) ووایه! چه الله تعالیٰ زما او ستاسو ترمینځه گواه دے ، او په ما باندې دا قرآن

هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْۢ بَلَغَ ۭ اَىِٕنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ

دا دے | قرآن | چه زهٔ وویرؤم تاسو | په دے سره | او ترچا چه دا ورسیږي | آیا تاسو | گواهي ورکوئ

نازل شوے دے ، چه د دے په ذریعه تاسوهم (د عذابونه) وویروم او چاته چه دا ورسیږي (هغه هم) آیا تاسو دا گواهي ورکوئ

اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰى ۭ قُلْ لَّآ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ

چه | د الله سره دی | معبودان | نور (هم) | ووایه | زهٔ خو دا گواهي نه ورکوم | ووایه | بیشکه | هم هغه دے

چه الله تعالیٰ سره نور معبودان هم (موجود) دی ، ته ووایه چه زهٔ دا سے گواهي نهٔ ورکوم ، ووایه چه الله خو

اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِيْ بَرِيْۗءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۝١٩ اَلَّذِيْنَ

معبود | یو | او بیشکه زهٔ | بیزاره یم | له هغه څهٔ نه | چه تاسو ئے شریکان کوئ | هغه خلق چه

هم هغه یو معبود دے او زهٔ د هغه څیزونو نه بیزاره یم کوم چه تاسو (د الله سره) شریکوئ ۔ چا ته چه مونږ

اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَاۗءَهُمْ ۘ

ورکړے دے مونږ دوی ته | کتاب | دوی پیژنی دا (رسول) | لکه څنګه چه دوی پیژنی | خپل ځامن

کتاب ورکړے دے ، هغوی دا (رسول) داسے ښهٔ پیژنی څنګه چه خپل ځامن ښهٔ پیژنی (خو)

اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٢٠ وَمَنْ اَظْلَمُ

هغوکومو چه | نقصان کښے ئے کړل | خپل ځانونه | پس هغوی | ایمان نهٔ راوړی | او څوک | زیات ظالم دے

کومو خلقو چه خپل ځان په زیان کښے اچولے دے ، هغوی به ایمان نهٔ راوړی ۔ او د هغه چا نه لوئے ظالم

مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ

له هغه چا نه | چه وتړی | په الله باندې | دروغ | یا دروغ گنړی | د هغه آیتونه | بیشکه | نهٔ کامیابیږی

څوک دے چه په الله تعالیٰ د دروغو بهتان تړی یا د هغهٔ (رالیږلي) نخښے دروغژنے گنړی داسے ظالمان

الظّٰلِمُوْنَ ۝٢١ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ

ظالمان (خلق) | او په کومه ورځ چه | مونږ جمع کړو دوی | ټول | بیا | مونږ به ووایو | هغوته کومو چه

هیچرے کامیابیدے نهٔ شی ۔ او په کومه ورځ چه مونږ دوی ټول راجمع کړو ، نو د مشرکانو نه به پوښتنه

اَشْرَكُوْٓا اَيْنَ شُرَكَاۗؤُكُمُ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ۝٢٢ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ

شرک کړے وو | کوم ځائے دی | ستاسو شریکان | کوم چه | تاسو (د الله سره شریک) گنړل ۔ | بیا به نهٔ دی

وکړو چه ستاسو هغه جوړکړی شریکان څهٔ شول ؟ چه تاسو ځان له خدایان جوړکړی وُو بیا به د دوی

فِتْنَتُهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ۝٢٣

د دوی (څهٔ بله) بهانه | سوا (د دے نه) | چه دوی به وائی | قسم دے په الله | چه زمونږ رب دے | نهٔ وُو مونږ | مشرکان

سره هیڅ عذر نه وی خو دومره قدر به وائی چه اے زمونږ ربه! په تا مو دے قسم وی چه مونږ هرگز مشرکان نهٔ وُو

وقف لازم

وقف لازم

ع ٧

اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا

وګوره | چه څنګه | دروغ یې وویل | په خپلو ځانونو باندې | او ورک شول | له دوی نه | هغه څه چه دوی به

وګوره څنګه دوی د خپل ځان په حقله دروغ وائي، او هغه وخت به هغه ټول دروغ د دوی

يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ وَجَعَلْنَا

یې دروغ تړل | او ځینې له دوی نه هغه دي | چه غوږ ایږدي | تا ته | او مونږ اچولی دی

نه ورک شول کوم چه به دوی جوړول او په دوی کښې ځنې داسې دي چه ستا خبرو ته غوږ نیسي او مونږ

عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۭ وَاِنْ

د دوی په زړونو باندې | پردې | چه پوهه نه شي دوی په هغې | او د دوی په غوږونو کښې | درون والې دې | او که چرې

د هغوی په زړونو پردې اچولي دي چه په هیڅ نه پوهیږي او په غوږونو کښې یې کوڼ والې دې او که چرې

يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْكَ يُجَادِلُوْنَكَ

ووینی دوی | ټولې معجزې | نو ایمان نه راوړي دوی په هغې باندې | تر دې چه | هرکله راشي دوی تا ته | چه جګړې کوي تا سره

دوی ټولې نخښې وګوري بیا به هم ایمان نه راوړي تر دې چه هرکله تا له راځي نو جګړې درسره

يَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ

نو وائي به | هغه خلق چه | کافران دي | نه دی دا | مګر | قصې | د پخوانو خلقو | او دوی

کوي، نو څوک چه کافران دي هغوی داوائي چه دا خو نور څه نه دي تشې پخوانۍ قصې دي او هغوی

يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ يُّهْلِكُوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ

منع کوي (خلق) | د دې نه | او (خپله هم) لرې کیږي | د دې نه | او دوی نه هلاکوي | مګر صرف خپل ځانونه

د دې (حق دین) د منلو نه خلق منع کوي او پخپله هم ترې لرې لرې ګرځي او په دې چل نور څوک نه، خو تش خپل ځانونه

وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا عَلَى النَّارِ فَقَالُوْا

او | دوی نه پوهیږي | او که چرې ته ووینې | کله چه دوی ودرولې شي | په اور | نو دوی به ووائي

هلاکوي او په دې هم نه پوهیږي او (اې نبي!) که چرې ته دوی هغه وخت وګورې کله چه دوی د جهنم په غاړه ودرولې

يٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيٰتِ رَبِّنَا وَنَكُوْنَ

اې کاش! | چه مونږ بیا واپس شو | او مونږ دروغ و نه ګڼړو | آیتونه | د رب خپل | او مونږ شو

شي نو دوی به وائي کاش! مونږ واپس (دنیا ته) ولیږلې شو نو د خپل رب نخښې به دروغ و نه ګڼړو او مونږ به د

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٧﴾ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَّا كَانُوْا يُخْفُوْنَ مِنْ قَبْلُ ۭ

له مؤمنانو نه | نه بلکه | ښکاره شو | په هغوی باندې | څه چه دوی پټول | وړاندې له دې نه

مؤمنانو نه شو. په حقیقت کښې د دوی مخې ته هغه څیز ښکاره شو کوم چه به دوی وړاندې پټولو.

وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٢٨﴾

او که چرې | دوی واپس وګرځولې شي | نو ضرور به بیا هغه وکړي | د کوم نه چه منع کړې شوي دو | او بیشکه دوی | دروغژن دي.

او که دوی دنیا ته واپس هم کړې شي نو بیا به هم هغه کار و نه کوي د کوم نه چه دوی منع کړې شوي وو او یقیناً دوی دروغژن دي

وَقَالُوْٓا اِنْ هِىَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ﴿٢٩﴾

او وائي | نه ده (څه نور) | مګر | دا دَ دُنيا ژوند زمونږ | او نه يُو مونږه | راوچت کړے شوي

او دوی وائيل چه ژوند خو صرف هم دا دَ دُنيا ژوند دے او مونږ به دوباره (دَ قيامت په ورځ) نه پيدا کيږو

وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ؕ قَالَ اَلَيْسَ هٰذَا

او کاش! | ته وُوينے | هر کله چه وُدرولے شي | دَ خپل رب مخکښے | وُبه فرمائي الله | آيا نه دی | دا

او کاش! چه ته وُګورے کوم وخت چه دوی دَ خپل رب مخکښے ودرولے شي، الله تعالیٰ به وُفرمائي، آيا دا (ژوندون)

بِالْحَقِّ ؕ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ؕ قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا

ريښتيا | دوی به ووائي | ولے نه | قسم دے په رب زمونږ | هغه به وفرمائي | نو وُڅکئ | دا عذاب | څکه چه

حق نه دے؟ وُبه وائي ولے نه زمونږ دَ رب قسم (حق دے) الله تعالیٰ به وُفرمائي چه دَ خپل کفر (په سزا) کښے

كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَآءِ اللّٰهِ ؕ

تاسو به انکار کولو | بيشکه په نقصان کښے پاتے شول | هغه خلق کوم چه | دروغ وګڼړلو | ملاقات دَ الله

اوس دَ عذاب مزه وُڅکئ، بيشکه هغه خلق په تاوان کښے پاتے شول چه خدائے سره دَ ملاقات خبره ئے دروغ

حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا يٰحَسْرَتَنَا عَلٰى مَا

تر دے چه | هر کله راشي په دوی | قيامت | ناګهانه | وبه وائي دوی | افسوس دے | په دے چه

ګڼړله، تر دے چه هر کله په دوی بانډ قيامت ناګهانه راشي نو وائي به چه هلئے افسوس دے مونږ په دے

فَرَّطْنَا فِيْهَا ۙ وَهُمْ يَحْمِلُوْنَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُوْرِهِمْ ؕ

مونږ کوتاهي وکړه | په دے (باره) کښے | او دوی | به پورته کړي وي | خپل پيټي | په خپلو شاګانو

معامله کښے څو مره کوتاهي کړے ده او دَ خپلو ګناهونو پيټي به ئے په خپلو شاګانو بانډ را بار کړے وي،

اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَعِبٌ وَّ

واوُرئ | بد دي | هغه څه چه دوی ئے پورته کوي | او نه دے | ژوند دَ دُنيا | مګر | لوبے | او

واوُرئ! دوی به ډير خراب پيټے پورته کړے وي او دَ دنيا ژوند خو نور څه نه دے بس يوه لوبه تماشا

لَهْوٌ ؕ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٣٢﴾

مشغولا ده | او البته کور | دَ آخرت | ډير ښه دے | هغو خلقو له | چه پرهيزګاري | آيا نه پوهيږئ

ده، البته دَ آخرت کور دَ هغه خلقو دَ پاره ډير ښه دے چه پرهيزګاره دي آيا تاسو عقل نه لرئ

قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ لَيَحْزُنُكَ الَّذِىْ يَقُوْلُوْنَ فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُوْنَكَ

بيشکه مونږ پوهيږو | چه ضرور غمژن کوي تا | هغه څه چه | دوی وائي | پس بيشکه دوی | نه دروغژن کوي تا

(اے پيغمبره!) مونږ ته ښه معلومه ده چه دَ دوی په خبرو ته غمژن کيږے ليکن په حقيقت کښے دوی تا دروغژن

وَلٰكِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ

بلکه (دا) ظالمان (خو) | دَ الله دَ آيتونو نه | انکار کوي | او بيشکه دروغژن کړے شوي وو | نور پيغمبران (هم)

نه ګڼړي بلکه دا ظالمان دَ الله تعالیٰ دَ آيتونو نه انکار کوي او بيشکه له تا نه وړاندې هم پيغمبران

مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا عَلٰى مَا كُذِّبُوْا وَاُوْذُوْا حَتّٰٓى اَتٰىهُمْ

له تانه وړاندې | پس هغوی صبر وکړو | په دروغژن بللے کيدلو | او تکليف ورته ورسولے شو | تر دے چه | ورسيده دوی ته

دروغژن ګڼلے شوی وو خو په دروغژن کولو او په تکليفونو باندې هغوی صبر وکړو، تر دے چه زمونږ مدد

نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ وَلَقَدْ جَآءَكَ مِنْ نَّبَاِی

زمونږ مدد | او نشته دے څوک بدلونکے | د الله د خبرے | او بيشکه راغلی دی تاته | خبرونه

ورته ورسيدو او د الله تعالیٰ خبرے هيڅوک نه شی بدلولے ، او د پخوانو پيغمبرانو څه حالات تا ته راورسيدلی

الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣٤﴾ وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ

(د هغه) رسولانو | او که چرے وی | دروند | په تا باندې | د دوی مخ اړول | نو که چرته کولے شے

دی | او (اے نبیؐ!) که د دے خلقو بے رُخی برداشت کولے نه شے ، نو که وس دے رسی نو

اَنْ تَبْتَغِیَ نَفَقًا فِی الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِی السَّمَآءِ فَتَاْتِيَهُمْ

چه ولټوے ته | سورے | په زمکه کښے | یا اندرپایه | په آسمان کښے | بیا ته راوړے دوی ته

په زمکه کښے چرته يو سرنګ ولټوه ، یا آسمان ته يوه اندرپایه ولګوه او دوی له د يوے نخښے راوړو

بِاٰيَةٍ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُوْنَنَّ

(څه) نخښه | او که چرے غوښتلے الله | نو جمع کړی به ئے وو دوی | په هدايت باندې | پس مه کيږه ته

کوشش وکړه | او که الله تعالیٰ غوښتلے نو ټول به ئے په هدايت يوځائے کړی وو ، نو د ناپوهه خلقو په

مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٥﴾ اِنَّمَا يَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ يَسْمَعُوْنَ ؕ وَالْمَوْتٰى

له جاهلانو نه | بيشکه چه قبلوی | هغه خلق چه | اوری | او مړی

شان مه کيږه | (د حق تعليم) هغه څوک منی چه خبرے ته غوږ ايږدی او (پاتے شول) مړی

يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

راپورته به کړی دوی | الله | بيا به هم د هغه طرف ته | واپس کړے شی | او دوی وائی | ولے نازله نه شوه | په ده باندې

نو هغوی خو به الله تعالیٰ د قبرونو نه راپورته کړی او هغه ته به پيش کړے شی. او دوی وائی چه ده ته ولے د الله تعالیٰ

اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُّنَزِّلَ

(څه) نخښه | د ده د رب له طرف نه | ووايه | بيشکه | الله | قادر دے | په دے | چه | نازله کړی

د طرف نه نخښه نه راځی . ته ووايه چه الله تعالیٰ د نخښے را کوزولو پوره پوره طاقت

اٰيَةً وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِی الْاَرْضِ

نخښه | او ليکن | اکثر له دوی نه | نه پوهيږی | او نشته | (هيڅ) ځناور (تلونکے) | په زمکه کښے

لری | خو اکثر خلق په دے نه پوهيږی . | او د زمکے په مخ د لسے ځناور نشته

وَلَا طٰٓئِرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ؕ مَا فَرَّطْنَا

او نه (څه) مارغه | چه الوزی | په خپلو دواړو وزرو | مګر دی جاعتونه دی | ستاسو په شان | مونږ کمے نه دے کړے

او نه (په هوا کښے) داسے مارغه شته چه په وزرو الوزی مګر دا ټول ستاسو غونډې (مخلوق) امتونه دی مونږ د دے ټولو په

النصف | وقف منزل عند البعض علی يسمعون | وقف غفران

فِي الْكِتٰبِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

په کتاب کښې | دَ څهٔ خبره | بیا | په خپل رب ته | جمع کولے شی | او کوم چه | دروغژن کړی دو

او چا چه زمونږ نخښې دروغ په کتاب کښې هيڅ کے نهٔ دے کړے او بیا به دا ټول خپل خدائے ته پیش کړے شی۔ نصیبه لیکلو کښې

بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّبُكْمٌ فِي الظُّلُمٰتِ ۗ مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ ۗ وَمَنْ

زمونږ ایتونه | کانړه دی | او ګونګیان دی | په تیارو کښې دی | څوک چه وغواړی | الله | ګمراه ئے کړی | او څوک چه

ګڼړلے هغوی کانړهٔ او ګونګیان او په تیارو کښې پراتهٔ دی، الله چه دَ چا په حقله وغواړی نو ګمراه ئے کړی او دَ چا په

يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ

وغواړی | کړی هغه | په نیغه لاره باندې | ودایه | ایا کتلی دی تاسو | که چرے راشی تاسو ته

حقله چه وغواړی نو په سمه لاره ئے روان کړی۔ ودایه چه فکر وکړئ او بیا ووایئ چه که په تاسو

عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ ۚ اِنْ كُنْتُمْ

عذاب دَ الله | یا راشی تاسو ته | قیامت | نو ایا دَ الله نه سوا | به بل څوک رابلئ | که چرے تاسو

دَ الله عذاب راشی یا په تاسو قیامت راشی نو ایا تاسو به دَ الله تعالیٰ نه سوا بل چا ته اواز کوئ؟ (ووایئ) که تاسو

صٰدِقِيْنَ ﴿٤٠﴾ بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ

رښتونی یئ | نه بلکه | خاص هغه | به تاسو رابلئ | بیا هغه لرے کوی | هغه (تکلیف) دکوم دَ پاره چه تاسو هغه رابلئ

رښتونی یئ؟ نه بلکه هغه وخت تاسو یوازے خدائے ته اواز کوئ نو که الله وغواړی نو هغه مصیبت به درنه لرے

اِنْ شَآءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُوْنَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ

که چرے هغه وغواړی | او تاسو هیروئ | هغه څهٔ چه | تاسوئے شریکوئ | او بیشکه مونږ لیږلی دی (رسولان) | امتونو طرف ته

کړی، او په داسے موقع کښې خپل شریکان درنه هیر شی۔ او مونږ تا نه وړاندِ نورو قومونو ته پیغمبران

مِّنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿٤٢﴾

له تا نه وړاندِ | بیا مونږ ونیول دوی | په سختئ | او تکلیف کښې | دَ پاره دَ دے چه دوی | عاجزی وکړی

ولیږل، نو بیا مو هغوی په سختو او مصیبتونو کښې راګیر کړل، چه عاجزی شروع کړی۔

فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ

بیا ولے ونهٔ شوه | کله چه | راغے دوی ته | زمونږ عذاب | نو عاجزی وکړه دوی | بلکه | سخت شول | دَ دوی زړونه

بیا چه کله زمونږ عذاب په دوی راغلو نو دوی زمونږ مخکښې ولے فریاد ونهٔ کړو، بلکه دَ دوی زړونه سخت پاتې شول

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا نَسُوْا

او ښائسته کړل | دوی دَ پاره | شیطان | هغه (کارونه) | کوم چه دوی کول۔ | بس هر کله چه | هیر کړل دوی

او شیطان دوی ته دَ دوی (خراب) عملونه ښائسته کړی وښودل۔ بیا هر کله چه دوی هغه نصیحت هیر

مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۗ حَتّٰٓى اِذَا

هغه څهٔ چه نصیحت کړے شوے وو دوی ته په هغے سره | نو پرانستل مونږ | په دوی | دروازے | دَ هر څیز | ترڅو چه | هر کله

کړو کوم چه دوی ته شوے وو نو مونږ په دوی دَ هر څیز دروازے پرانستلے، ترڅو چه دوی زمونږ

فَرِحُوا بِمَآ اُوتُوٓا اَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُوْنَ ﴿٤٤﴾ فَقُطِعَ

دوی خوشحاله شول | هغه څه چه دوی ته ورکړے شول | نو مونږ ونیول دوی | ناګهانه | بیا دغه وخت دوی نا اُمیده شول | پس پریکړے شوه

په ورکړو باندې بنه خوشحاله شول نو مونږ دوی ناګهانه ونیول او دوی نا اُمیده پاتے شول، بیا دَدے ظالمانو

دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۭ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٥﴾

جرړه دَ (دے) قوم | کوم چه | ظلم کړے وُو | او ټوله ثنا | الله لره ده (چه) رب دے دَ ټولو جهانونو

خلقو جرړه پریکړے شوه ، او ټول تعریف الله لره دے چه پروردګار دَ ټول مخلوق دے۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ

ته ووایه | څه خیال دے ستاسو | که چرے | واخلی | الله | اُوربدل ستاسو | او سترګے ستاسو | او مهر ووهی

(اے پیغمبره!) ووایه چه تاسو چرے په دے خبره فکر کړے دے چه که الله تعالیٰ تاسو نه غوږ او سترګے واخلی

عَلٰى قُلُوْبِكُمْ مَّنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِهٖ ۭ اُنْظُرْ كَيْفَ

ستاسو په زړونو | نو څوک دے بل معبود | سوا دَ الله نه | چه درکړی تاسو ته | دغه څیزونه | وګوره | څنګه

او په زړونو دَ تاسو ولګوی نو دَ الله تعالیٰ نه سوا بل څوک معبود شته چه دا څیزونه درله بیرته درکړی ، وګوره مونږ

نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُوْنَ ﴿٤٦﴾ قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ

مونږ بیا بیا بیانوو | آیتونه | بیا (هم) | دوی | مخ اړوی | ووایه | آیا کتلی دی تاسو

دوی ته څنګه خپل آیتونه بیا بیا بنایو او دوی ترے نه بیا هم مخ اړوی۔ ورته ووایه چه تاسو چرے فکر کړے

اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا

که چرے راشی تاسو ته | عذاب | دَ الله | ناګهانه | یا په ښکاره | نو آیا | هلاک به شی څوک (نور) | سوا

دے که دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه په تاسو باندې ناګهانه یا په ښکاره عذاب راشی، نو آیا دَ ظالمانو نه سوا نور خلق

الْقَوْمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ

دَ قوم | دَ ظالمانو نه | او نه رالیږو مونږ | رسول | مګر زیرے ورکوونکی | او ویروونکی

به پکښے هلاکیږی ؟ او مونږ خو پیغمبران په دے غرض لیږو چه نیکانو ته زیرے ورکړی او بدان ووېروی

فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٤٨﴾

پس څوک چه | ایمان راوړی | او اصلاح وکړی | نو نه به څه ویره وی | په دوی باندې | او نه | دوی | په غمژن وی

نو څوک چه دَ هغوی خبره ومنی او خپل عمل سم کړی نو په هغوی به نه ویره راځی او نه به چرے غمژن کیږی

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿٤٩﴾

او کوم خلقو چه | دروغ وګڼل | آیتونه زمونږ | و به رسیږی دوی ته | عذاب | څکه چه | دوی نافرمانی کوله

او څوک چه زمونږ آیتونه دروغژن ګڼړی هغوی ته به دَ هغوی دَ نافرمانئ په وجه عذاب ورکولے شی ،

قُلْ لَّآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ

ووایه | نه وایم زه | تاسو ته | چه ما سره | خزانے دی | دَ الله | او نه | پوهیږم زه | په غیبو باندې

(اے پیغمبره!) ورته ووایه چه زه درته دا نه وایم چه ما سره دَ الله خزانے دی او نه دا چه زه په غیبو باندې خبریم

وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ اِنِّىْ مَلَكٌ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَىَّ ؕ

اونۀ زۀ وايم | تاسو ته | چه زۀ فرښته يم | زۀ تابعداري نۀ کوم | مګر دَ هغه څه چه وحي نے کولے شي | ما ته

اونۀ درته دا وايم چه زۀ فرښته يم ، زۀ خو بس په هغه وحي پسے روان يم چه ما ته رالیږلے شي ،

قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ؕ اَفَلَا تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٥٠﴾

ووايه | اَيا برابر دے | ړوند | او بينا | اَيا تاسو فکر نۀ کوئ ؟

ووايه چه اَيا ړوند او بينا دواړه يو برابر کيدے شي ؟ اَيا تاسو دومره قدرے فکرهم نۀ کوئ

وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْ يُّحْشَرُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ

او ويروه په دے قرآن سره | هغه خلق | چه ويريږي | چه | جمع به کړے شي | خپل رب ته | نۀ به وي

او هغه خلق دَ دے (قرآن) په ذريعه خبردار کړه کوم چه دَ دے خبرے نه ويريږي چه دوي به دَ الله په وړاندے راجمع کولے شي،

لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ وَلِىٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٥١﴾

دوي دَ پاره | دَ الله نه سوا | (څوک) دوست | اونۀ (څوک) شفاعت کوونکے | دَ پاره دَ دے چه دوي | پرهيزګاري وکړي

او دَ الله تعالىٰ نه سوا به دَ دوي دوست او سفارش کوونکے هيڅوک نۀ وي، پکار دي چه دوي پرهيزګاره شي

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِىِّ يُرِيْدُوْنَ

او مۀ شړه | هغه خلق | چه بلي | خپل رب | صبا | او ماښام | غواړي

او هغه خلق دَ خپل ځان نه مۀ لرے کوه چه سحر ماښام خپل ربّ بادوی او دَ هغۀ رضامندي

وَجْهَهٗ ؕ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَىْءٍ وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ

مخ دَ هغۀ | نشته دے په تا باندِ | دَ دوي له حساب نه | څۀ څيز | او نۀ | ستا له حساب نه

غواړي ، نۀ دَ هغوي حساب ستا په ذمه دے ، او نۀ ستا حساب دَ هغوي

عَلَيْهِمْ مِّنْ شَىْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُوْنَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٢﴾ وَكَذٰلِكَ

په دوي باندِ | څۀ څيز | چه ته دوي لرے کړے | پس شے به ته | له ظالمانو نه | او دغه شان

په ذمه دے ، (داسے ونۀ شي چه) ته دوي لرے کړے او ته دَ نامناسبه کارکوونکو نه شے . دغه شان

فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُوْلُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

دُ ازمايل مونږ | ځنے خلق | په ځنو باندِ | چه دوي ووائي | اَيا هم دا دي | چه احسان کړے دے الله | په دوي باندِ

مونږ دوي دَ يو بل په ذريعه په ازميښت کښے اچولی دي چه دوي دا ووائي چه ښۀ هغه دا خلق دي چه الله زمونږ په

مِّنْ بَيْنِنَا ؕ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِيْنَ ﴿٥٣﴾ وَاِذَا جَآءَكَ

په مونږ کښے | اَيا نۀ دے الله | ښۀ پوهه | په شکر ګذارو باندِ | او هر کله چه | راشي تا ته

مينځ کښے په دوي باندِ مهرباني کړے ده نو اَيا الله په خپلو شکرګذارو بندګانو په ښۀ شان نۀ پوهيږي ؟ (اے نبي !) کله چه تا ته

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ

هغه خلق | چه ايمان لري | زمونږ په اَيتونو | نو ووايه | سلام (دے) | په تاسو باندِ | لازمه کړے ده | رب ستاسو

هغه خلق راشي چه زمونږ اَيتونه مني نو هغوي ته ووايه چه په تاسو دِ سلام وي ستاسو رب په خپل ځان باندِ

عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهٗ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوْٓءًۢا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ

په خپل ځان | مهربانی | داچه څوک | عمل وکړی | له تاسو نه | بد | په بې علمۍ کښې | بیا

رحم لازم کړے دے ، په تاسو کښې څوک چه په نادانۍ بد وکړی ، بیا وروستو توبه

تَابَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهٗ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذٰلِكَ

توبه وکړی | له دے نه پس | او عمل ښه کړی | نو بیشکه هغه | بخښونکے | مهربان دے | او هم دغه شان

ؤ باسی ، او خپل عمل سم کړی نو الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے ۔ او دغه شان

نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٥٥﴾ قُلْ

مونږ په تفصیل سره بیانوو | آیتونه | او د پاره د دے چه ښکاره شی | لاره | د ظالمانو | ووایه

مونږ آیتونه په تفصیل سره بیانوو چه د مجرمانو لاره بالکل (جدا) څرګنده شی ورته ووایه

اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قُلْ

بیشکه زۀ منع کړے شوے یم | چه | زۀ عبادت وکړم | د هغو (کوم چه) | تاسو بلئ | د الله نه سوا | ووایه

چه زۀ د هغه معبودانو د عبادت نه منع کړے شوے یم کوم چه تاسو د الله تعالیٰ نه سوا بلئ، ته ووایه

لَّآ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّمَآ اَنَا

زۀ پیروی نۀ کوم | ستاسو د خواهشاتو | بیشکه زۀ به ګمراه شم په دغه وخت کښې | او | نۀ به یم زۀ

چه زۀ به ستاسو په خواهشاتو پسے نۀ چلیږم کۀ داسے وکړم نو ګمراه به شم او په سمه لار به

مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿٥٦﴾ قُلْ اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَ

له لار موندونکو نه | ووایه | بیشکه زۀ | په دلیل باندے یم | د خپل رب له طرفه | او

پاتے نۀ شم ، ورته ووایه چه زۀ د الله تعالیٰ د طرف نه په واضح دلیل قایم ولاړ یم ، او

كَذَّبْتُمْ بِهٖ ؕ مَا عِنْدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا

او تاسو دروغ ګڼلے دے هغه | نشته دے ماسره | هغه څۀ چه په تادئ ئې غواړئ تاسو | نۀ دے حکم | مګر

تاسو د هغے نه انکار کوئ او س د هغے (عذاب) اختیار زما په لاس کښې نۀ دے په کوم پسے چه تاسو تلوسه کوئ فیصله یوازے

لِلّٰهِ ؕ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِيْ

د الله دے | هغه بیانوی | حقه خبره | او هم هغه دے | د ټولو نه ښۀ | فیصله کوونکے | ووایه | که چرے | وے ماسره

د الله په لاس کښے ده هغه حقه خبره بیانوی او هغه غوره فیصله کوونکے دے ۔ ورته ووایه چه کۀ هغه (عذاب)

مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِيَ الْاَمْرُ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ

هغه د کوم چه تاسو تادی کوئ | نو فیصله شوے به وه | معامله | زما او ستاسو ترمینځه | او الله | ښۀ پوهه دے

زما په لاس کښے وے په کوم پسے چه تاسو تلوسه کوئ نو زما او ستاسو ترمینځه به پخوا فیصله شوے وه او الله تعالیٰ ظالمان

بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَآ اِلَّا هُوَ ؕ

په ظالمانو | او هغهٔ سره دی | ګنجیانے | د غیبو | چه نۀ پوهیږی په هغو (څوک) | سوا د هغهٔ نه

ډیر ښۀ پیژنی ، او د غیب ګنجیانے خو هغه سره دی چه بے د هغهٔ نه پرے بل هیڅوک خبر نۀ دے

وَيَعْلَمُ مَا فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا

او هغه پوهه دے | په هغه څه | چه په اوچه | او دریاب کښے دے | او نه | پریوځي | څه پانړه | مګر هغه پوهه دے په هغې

او هغه پوهه دے په هغه څه چه په اوچه او دریاب کښے دے او نه پریوځي چه هغه پرے خبر نه وي

او د اوچے او د لوندے هر څیز ورته ښه معلوم دے او د اونے نه داسے پانړه نه راپریوځي

وَلَا حَبَّةٍ فِى ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا يَابِسٍ اِلَّا فِى كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٥٩﴾

او نه څه دانه ده | په تیارو کښے | د زمکے | او نه څه لوند څیز | او نه څه اوچ | مګر (هغه) په روښانه کتاب کښے (موجود) دي

او نه څه دانه ده په تیارو کښے د زمکے یا څه لوند یا اوچ څیز داسے نشته چه په روښانه کتاب (لوح محفوظ) کښے لیکلے موجود نه وي

او د زمکے په تیارو کښے موجود څه دانه

وَهُوَ الَّذِىْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ

او هم هغه دے (کوم چه) | قبض کوي ستاسو (روحونه) | د شپے | او پوهیږي | په هغه څه چه تاسو ئے کوئ | د ورځے

او هم هغه دے چه تاسو څه کوئ په هغې هم پوهه دے

او الله هغه ذات دے چه تاسو د شپے (د خوب په صورت کښے) په قبضه کښے اخلي او د ورځے

ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيْهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ

بیا هغه راپاڅوي تاسو | په هغې کښے | چه پوره کړے شي | وخت | مقرر | بیا د هغه طرف ته دي | ستاسو واپس تلل

بیا هغه راپاڅوي تاسو په هغې کښے چه مقرره نیټه پوره شي، بیا تاسو ټول به الله تعالیٰ ته پسته ځئ

بیا په صبا د دنیا کار او روزګار ته راپاڅوي د یاره د دے چه مقرره نیټه پوره شي

ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ

بیا به هغه ښیائي تاسو ته | هغه څه چه تاسو به کول | او هغه دے | غالب | د پاسه | د بندګانو خپلو

نو هغه به در ته ښیائي چه تاسو څه کارونه کول. او هغه په خپلو بندګانو پوره پوره قدرت لري

وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ

او رالیږي | په تاسو باندې | نګرانے (فرښتے) | تر دے چه | کله راشي | چا ته په تاسو کښے | مرګ

او هغه په تاسو نګرانے (فرښتے) رالیږي، تر دے چه په تاسو کښے د چا د مرګ واخت راشي نو زمونږ

تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُوْنَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوْٓا

(نو) قبض کوي (د) هغه (روح) | زمونږ رالیږلے شوے (فرښتے) | او دوی | کوتاهي نه کوي | بیا | به دوی وګرځولے شي

رالیږلے (فرښتے) د هغه روح قبض کوي او هغوی (په خپل کار کښے) هیڅ کوتاهي نه کوي. بیا به دا ټول الله ته

اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ ؕ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ ۟ وَهُوَ اَسْرَعُ

د الله طرف ته | چه د دوی مالک دے | په حقه خبر شئ | د هغه دے | حکم | او هغه دے | ډیر زر

پسته لاړ شي چه په حقه د دوی مولیٰ دے، خبر شئ چه حکم بس یوازے د هغه چلیږي او هغه په حساب اخستو

الْحٰسِبِيْنَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

حساب اخستونکے | ووایه | څوک | خلاصے درکوي تاسو ته | له تیارو نه | د اوچے | او د دریاب

کښے ډیر تیز دے. ورته ووایه چه څوک دے؟ چه د اوچے او سمندر په تورو تیارو کښے تاسو د خطر نه بچ کوي

تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰىنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ

تاسو بلئ هغه | په عاجزئ | او په پټه | که چرے | هغه مونږ له خلاصے راکړي | د دے (مصیبت) نه | نو خامخا به یو مونږ

چه تاسو ئے په عاجزئ سره او په پټه پټه بلئ. (او وائی چه) که چرے مونږ الله د دے (مصیبت) نه بچ کړو نو مونږ

مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ

له شکر کوونکو نه | ووایه | الله | خلاصے درکوی تاسو ته | له دے نه | اوله هرے یوے سختئ نه

به ضرور د هغه شکر گزار یو، ته ووایه هم الله تعالیٰ تاسو د دے نه او د هر تکلیف نه خلاصوی، بیا (هم)

ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ

بیا (هم) تاسو شرک کوئ - | ووایه | هغه | قادر دے | په دے چه راولیږی هغه | په تاسو باندِ

تاسو شرک کوئ - ورته ووایه چه هغه (الله تعالیٰ) په دے خبره باندِ قادر دے چه په تاسو باندِ

عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا

(څه) عذاب | ستاسو د پاسه نه | یا ستاسو د ښپو د لاندِ نه | یا جمع کړی تاسو | ټولی ټولی

د بره نه یا ستاسو د قدمونو د لاندِ نه عذاب راولیږی ، یا تاسو په فرقو کښے تقسیم کړی

وَّيُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ ۭ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ

او وڅکوی | له تاسو نه څنو ته | جنګ د څنو | وګوره | څنګه | بیا بیا بیانوو | آیتونه

او په تاسو د یو بل د لاسه د جګړے مزه وڅکوی ، وګوره مونږ څنګه په بیل بیل شان خپلے نخښے بیانوو

لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۭ قُلْ لَّسْتُ

د پاره د دے چه دوی | پوهه شی | او دروغژن کړو | هغه | ستا قوم | او هغه حق دے | ووایه | زه نه یم

شاید چه دوی پرے پوهه شی ۔ او ستا قوم (کفارد مکے) دا قرآن دروغژن کړو حال دا دے چه دا رښتونے دے ووایه چه

عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ۡ وَّسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٧﴾

په تاسو باندِ | (څه) نګران | د پاره د هر خبر | (یو وخت) مقرر دے | او ډیر زر | به تاسو پوهه شئ

زه ستاسو ذمه وار خو نه یم ۔ د هر خبر (د واقع کیدو) یو وخت مقرر دے او تاسو به ډیر زر پوهه شئ

وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى

او کله چه | تاسو ووینئ | هغه خلق | چه بحث کوی | زمونږ په آیتونو کښے | نو مخ واړوه | له دوی نه | تر دے چه

او هر کله چه ته ووینے چه خلق زمونږ په آیتونو باندِ نکته چینئ کوی نو د هغوئ نه یو اړخ ته شه تر دے چه (هغه

يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ۭ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ

دوی لګیا شی | په څه بله خبره کښے | او که چرے هیر کړی له تا نه | شیطان | نو مه کښینه

بحث پریږدی او) په بله خبره کښے مشغول شی ، او که چرے شیطان درنه (دا نصیحت) هیر کړی (او ته په دوی کښے

بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ

پس د را یاد یدو | د ظالمانو خلقو سره | او نشته دے | په هغو خلقو (چه) | ویریږی (له الله نه)

کښینے) نو د یاد راتلو نه پس د داسے ظالمانو سره مه کښینه ، او کوم خلق چه پرهیزګاره دی په هغوی باندِ

مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٦٩﴾

د هغو (جګړه کوونکو) له حساب نه | څه څیز | لیکن | (صرف) نصیحت کول | چه دوی | پرهیزګاره شی ۔

د هغوی د حساب کتاب هیڅ ذمه واری نشته (البته نصیحت کول د هغوی په ذمه دی چه شاید (دا ظالمان هم) د الله تعالیٰ

وَذَرِ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَّلَهْوًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

اوپریږده | هغه خلق | چه جوړکړے دے دوی | خپل دین | لوبے | او توقے | او دوکه ورکړه دوی ته | ژوند د دنیا

نه دوی پریږی، او هغه خلق پریږده چه د خپل دین نے لوبه تماشا جوړه کړے ده او دوی د دنیا ژوند په دوکه کښے

وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَيْسَ لَهَا

او نصیحت ورکړه | په دے (قرآن) سره | (د دے نه وی) چه هلاک شی څوک نفس | د خپلو کړو په بدله کښے | نشته دے | د هغه

غورزولی دی او د دے (قرآن) په ذریعه ورته نصیحت کوه چه څوک د عملونو په وبال کښے داسے ګیر نه شی چه بیا د الله

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ ۚ وَاِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ

د الله | نه سوا | (څوک) دوست | او نه څوک سفارشی | او که چرے هغه ادا کړی | پوره پوره (تاوان) | نو وا به نه خستے شی

نه بغیر بل هیڅوک نے ملګرے یا سفارشی نه وی او که هغه هر قسم له څیزونه په فدیه کښے ورکول غواړی نو قبلیږے

مِنْهَا ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اُبْسِلُوْا بِمَا كَسَبُوْا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ

د هغه نه | هم دا دی هغه خلق چه | هلاک کړے شول | د خپلو خرابو کارونو په بدله کښے | دوی له څښل دی | له یشیدلو اوبو نه

به نه شی، (ځکه چه) دا خلق به د خپلو عملونو په سزا کښے ګرفتار دی، د غه خلقو له به د انکار په وجه

وَّعَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ۝٧٠ قُلْ اَنَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

او عذاب (به وی) | دردناک | په وجه د دے چه | دوی کفر کولو | ووایه | آیا مونږ وبلو | د الله نه سوا

یشیدلے اوبه د څښلو د پاره او دردناک عذاب ورکولے شی. (اے پیغمبره!) ووایه، چه آیا مونږ الله پریږدو او هغه

مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ

هغه چه نفع نه راکوی مونږ ته | او نه نقصان راکوی | او بیرته وګرځولے شو مونږ | په پوندو خپلو | پس له دے نه چه هدایت وکړو مونږ ته الله

معبودان وبلو چه نه نفع راکولے شی او نه نقصان؟ او د دے نه پس چه الله مونږ ته سمه لار ښودلے ده شا طرف ته واپس لاړ شو

كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِيْنُ فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ ۖ لَهٗٓ اَصْحٰبٌ

په شان د هغه چا | چه بے لارے کړے وی هغه | شیطانانو | په زمکه کښے | حیرانه پاتے شوے | د هغه | ملګری دی

د هغه چا په شان چه شیطان په ځنګل کښے بے لارے کړے وی او اریان دریان ګرځی په داسے حال کښے چه

يَّدْعُوْنَهٗٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۗ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ۗ

(چه) بلی هغه | سمے لارے طرف ته | چه راشه مونږ ته | ووایه | بیشکه | هدایت د الله | هدایت دے

ملګری ورته بلنه کوی چه زمونږ اړخ ته راځه، سمه لار دا ده ورته ووایه چه سمه لار هغه ده چه الله تعالیٰ نے ښائی

وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٧١ وَاَنْ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ ۚ

او مونږ ته حکم دے | چه فرمانبردار شو | د جهانونو د پروردګار | او دا چه | قایم کړو | مونځ | او ویره کوئ د هغه

او مونږ ته حکم شوے دے چه د ټول مخلوق د پروردګار حکم ومنو او دا چه تاسو مونځ کوئ او د الله تعالیٰ نه ویره کوئ

وَهُوَ الَّذِىْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝٧٢ وَهُوَ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

او دے هغه ذات دے | چه د ده طرف ته | به تاسو جمع کولے شئ | او هم هغه دے | چا چه | پیدا کړل | اسمانونه

او هم هغه ته به ټول پیش کیږئ. او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه اسمانونه او زمکه نے برحق

وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ ؕ قَوْلُهُ الْحَقُّ ؕ وَلَهُ الْمُلْكُ

اوزمکه | په حق سره | او په کومه ورځ چه دی فرمائي | چه شه نو هغه به شي | د د ه خبره رښتیا ده | او د هغه حکومت دے

پیدا کړی دی او په کومه ورځ چه هغه د ومره قدر روائي چه (قیامت) د وشی نو وبه شي د هغه وینا حق ده او په کومه ورځ

يَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ ؕ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ

په کومه ورځ | چه پوکے وو هلے شي | په شپیلۍ کښے | هغه پوهه دے | (په نتولو) پټو | او ښکاره خبرو | او هغه دے | خاوند د حکمت

چه شپیلۍ پوک وهلے شي نو تول بادشاهي به په لاس د هغه وی، هغه په غیب او څرګند هر څیز باند عالم دے او هغه

الْخَبِيْرُ ﴿٧٣﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ

خبردار | او کله چه | د وئیل | ابراهیم | خپل پلار | آزر ته | آیا ته نیسے | بتان | په خدائي

د حکمتونو خاوند او خبردار دے۔ او یاد کړه کله چه ابراهیمؑ خپل پلار آزر ته ووئیل آیا ته بتان په خدائي نیسے۔ زه

اِنِّىْۤ اَرٰىكَ وَقَوْمَكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُرِىْۤ اِبْرٰهِيْمَ

بیشکه زه وینم تا | او ستا قوم | په ګمراهئ ښکاره کښے | او دغه شان | مونږ وښودلو | ابراهیم ته

خو وینم چه ته او ستا قوم په ښکاره ګمراهئ کښے پراته دی۔ او دغه شان مونږ ابراهیمؑ ته د آسمانونو او

مَلَكُوْتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَ مِنَ الْمُوْقِنِيْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا

حکومت | د آسمانونو | او زمکے | او چه هغه وی | له یقین کوونکو نه | بیا هر کله چه

د زمکے (د) بادشاهت (نظام) وښودو او ځکه چه د یقین په خاوندانو کښے شامل شي، نو هر کله

جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ هٰذَا رَبِّىْ ۚ فَلَمَّاۤ اَفَلَ

خوره شوه | په ده باندِ | شپه | (نو) هغه وکتلو | یو ستورے | ده وئیل | دا | زما رب دے | بیا کله چه هغه غائب شو

چه شپه پرے راخوره شوه نو هغه یو ستورے ولیدو نو ده ووئیل چه زما رب دا دے نو چه هغه پریوتو نو

قَالَ لَاۤ اُحِبُّ الْاٰفِلِيْنَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا

نو ده وئیل | زه نه خوښوم | پریوتونکی | پس هر کله چه ولیدله | سپوږمۍ | راختونکے | نو ده وئیل | دا

ده ووئیل چه پریوتونکو سره مینه نه ساتم بیا چه ځلنده سپوږمۍ ولیده نو ده ووئیل چه زما رب دا

رَبِّىْ ۚ فَلَمَّاۤ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِىْ رَبِّىْ لَاَكُوْنَنَّ

زما رب دے؟ | بیا هر کله چه | هغه پریوتله | نو ده وئیل | که چرے هدایت نه وے کړے ماته | زما رب | نو شوے به وم زه

دے نو چه هغه پریوته نو ده ووئیل چه که الله پاک ما ته سمه لاره ونه ښائي، نو زه به په ګمراهانو کښے

مِنَ الْقَوْمِ الضَّاۤلِّيْنَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّىْ

له ګمراهانو خلقو نه | بیا هر کله چه | هغه وکتلو | نمر | راختونکے | نو ده وئیل | دا زما رب دے

شمیر شم۔ بیا چه پرقنده غرځے ولیدلو نو ده ووئیل چه زما رب دا دے، دا په

هٰذَاۤ اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّاۤ اَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّىْ بَرِىْٓءٌ مِّمَّا

دا د تولو نه لوئے دے | بیا هر کله چه | هغه (هم) غائب شو | نو ده وئیل | اے زما قومه! | زه خو بیزاره یم | له هغه څه نه

تولو کښے لوئے دے، خو هر کله چه هغه هم پریوتلو نو ده ووئیل چه اے زما قومه! زه ستاسو د شرک نه

تُشْرِكُوْنَ ﴿٧٨﴾ اِنِّیْ وَجَّهْتُ وَجْهِیَ لِلَّذِیْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ

چه شریکوی ئې تاسو | بیشکه ما خو وګرځولو | خپل مخ | هغه (ذات) طرف ته | چه پیدا کړی ئې دی اسمانونه

زه بیزاره یم، ما خو خپل مخ هغه ذات ته وګرځولو چه آسمانونه او زمکه ئې پیدا کړی دی

وَالْاَرْضَ حَنِیْفًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ ﴿٧٩﴾ وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ ؕ قَالَ

او زمکه | په دې حال کښې چه زه حنیف یم | او نه یم زه | له مشرکانو نه | او جګړه وکړه د ده سره | قوم د ده | و وئیل ده

یو مخیزې یم او زه د مشرکانو په تولی کښې شامل نه یم، او د هغه قوم ورسره جګړه جوړه کړه هغه ورته

اَتُحَآجُّوْٓنِّیْ فِی اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِ ؕ وَلَآ اَخَافُ مَا تُشْرِکُوْنَ

ایا تاسو جګړه کوئ ما سره | د الله په حقله | حال دا دې چه هغه ما هدایت کړې دې | او زه نه ویریږم | د هغه څه نه چه تاسو شریک نیسئ

ووئیل ایا تاسو ما سره د الله په باره کښې جګړې کوئ حالانکه هغه ما ته هدایت کړې دې او زه د هغه څیزونو نه نه ویریږم

بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ یَّشَآءَ رَبِّیْ شَیْـًٔا ؕ وَسِعَ رَبِّیْ کُلَّ شَیْءٍ عِلْمًا ؕ

هغه سره | مګر دا چه وغواړی | زما رب | څه څیز | احاطه کړې ده | زما رب | هر | څیز باندې | په علم سره

کوم چه تاسو د الله سره شریک نیسئ سوا د دې نه چه زما رب څه خبره وغواړی، زما د رب علم هر څیز باندې خور دې

اَفَلَا تَتَذَکَّرُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَکَیْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَکْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ

پس ایا نصیحت نه منئ | او څنګه | زه و ویریږم | له هغه چا نه چه شریک مقرر کړی دی تاسو | او نه ویریږئ تاسو

نو ایا تاسو سوچ نه کوئ، او زه به څنګه ستاسو د جوړ کړو شریکانو نه ویریږم حال دا دې چه تاسو نه ویریږئ

اَنَّکُمْ اَشْرَکْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ یُنَزِّلْ بِهٖ عَلَیْکُمْ سُلْطٰنًا ؕ

له دې خبرې چه تاسو | شریک نیسئ | د الله سره | هغه | چه نه دې نازل کړې هغه د دې | په تاسو باندې | دلیل

چه د الله سره داسې څیزونه شریکوئ چه د هغې تاسو سره هیڅ سند نشته (دا د دوئ چه)

فَاَیُّ الْفَرِیْقَیْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٨١﴾ اَلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا

پس کوم فریق له دواړو نه | زیات حقدار دې | د امن | که چیرې تاسو پوهیږئ | هغه خلق چه ایمان راوړی

په دواړو ټولو کښې څوک د امن زیات حقدار دې، که تاسو پوهیږئ چا چه ایمان راوړې دې

وَلَمْ یَلْبِسُوْٓا اِیْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِکَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ

او نه دې ملاوه کړې دوی | خپل ایمان | بې انصافئ سره | هم دوی دي د یاره دې | امن | او هم دا دی

او خپل ایمان ئې د ظلم سره ګډ کړې نه دې، هم هغوی په امن دی او هم هغوی په سمه لار

مُّهْتَدُوْنَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْکَ حُجَّتُنَآ اٰتَیْنٰهَآ اِبْرٰهِیْمَ عَلٰی قَوْمِهٖ ؕ نَرْفَعُ

په سمه لار باندې | او دا دې | زمونږ دلیل | (چه) مونږ ورکړې دې | ابراهیم ته | د ده د قوم خلاف | پورته کوو مونږ

روان دی او دا زمونږ هغه دلیل وو چه ابراهیم علیه السلام له مو د قوم په مقابله کښې ورکړې وو، مونږ چه

دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ ؕ اِنَّ رَبَّکَ حَکِیْمٌ عَلِیْمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ

درجې | د چا چه مونږ غواړو | بیشکه | ستا رب | خاوند د حکمت | پوهه دې | او ورکړو مونږ | هغه له

د چا په حقله وغواړو نو مرتبې ورله اوچتې کړو بیشکه چه ستا رب د حکمت خاوند او په هر څه پوهه دې او مونږ هغه له اسحٰق

وقف لازم

إِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ؕ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوْحًا هَدَيْنَا

اسحاق ؑ | او یعقوب ؑ | (چه) هر یو له | هدایت ورکړو مونږ | او نوح ؑ له (هم) | مونږ هدایت ورکړو

(غوندې ځوئې) او یعقوب (غوندې نمسې) ورکړو او هر یو مو په سمه لار روان کړو (هغه لا چه) پخوا مو نوح علیه السلام

مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوْبَ وَيُوْسُفَ

له دې نه وړاندې | او د دوی له اولادنه | داؤد ؑ | او سلیمٰن | او ایوب | او یوسف ؑ

ته ښودلے وه او بیا د هغهٔ په اولاد کښې مو داؤد سلیمان ایوب یوسف

وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۸۴﴾ وَزَكَرِيَّا

او موسیٰ ؑ | او هارون ؑ له (هم) | او دغه شان | مونږ بدله ورکوو | نیکی کوونکو ته | او زکریا ؑ

موسیٰ او هارون علیهم السلام ته وښودله او نیکانو ته مونږ دغسې بدله ورکوو ، او زکریا

وَيَحْيٰى وَعِيْسٰى وَاِلْيَاسَ ؕ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۸۵﴾

او یحییٰ ؑ | او عیسیٰ ؑ | او الیاس ؑ له (هم) | چه دوی ټول | له نیکوکارونه ؤو

او یحییٰ او عیسیٰ او الیاس علیهم السلام ته مو ښودلے وه په دوی کښې هر یو نیک عمله وو،

وَاِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَيُوْنُسَ وَلُوْطًا ؕ وَكُلًّا فَضَّلْنَا

او اسماعیل ؑ | او الیسع ؑ | او یونس ؑ | او لوط ؑ له (هم) | او هر یو له | مونږ فضیلت ورکړے وو

او اسمٰعیل ؑ او الیسع ؑ او یونس ؑ او لوط ؑ ته مو هدایت وکړو او په دوی کښې هر یو له مو (د خپلے زمانے)

عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۸۶﴾ وَمِنْ اٰبَآئِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ ۚ

په جهان والؤ باندې | او د دوی پلارانو | او د دوی اولاد | او د دوی ورونړونه (هم ځینو نه)

په نورو خلقو فضیلت ورکړو او د دوی ځینو پلارانو او ځینے اولاد او ځینے ورونړو له مو فضیلت ورکړو

وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۸۷﴾ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ

او غوره کړل مونږ دوی | او هدایت وکړو مونږ دوی ته | نیغې لارے طرف ته | دا دے | هدایت | د الله

او مونږ دوی غوره کړل او دوی ته مو د نیغې لارے هدایت وکړو ، دا د الله تعالیٰ هدایت دے

يَهْدِىْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ عَنْهُمْ

سمه لار ښائی په دې سره | چا ته چه غواړی | له خپلو بندګانو نه | او که چرے دې خلقو شرک کولے | نو خامخا ضائع شوی به وو | له دوی نه

چه په خپلو بندیانو کښې چا له ئې خوښه وی هغهٔ له ئې ورکوی ، خو که دِ دے خلقو (بالفرض) شرک کړے وے نو

مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۸۸﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ

هغهٔ چه دوی کول | دا هغه خلق دی | کوم ته چه | مونږ ورکړے وو | کتاب | او حکومت | او نبوت

ټول عملونه به ئې عبث تلی وو۔ دا هغه خلق دی چه مونږ ورته کتاب او حکمت او نبوت ورکړے وو ۔ نو

فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوْا بِهَا

پس که چرے | انکار وکړی | د دې (خبرو) نه | دا خلق | نو مونږ مقرر کړی دی | په دوی | هغه خلق | چه نهٔ دی د دے

که اوس دا خلق ترے نه انکار وکړی ، نو مونږ دا نعمت داسے خلقو ته سپارلے دے چه په خپله هغوی

بِكٰفِرِيْنَ ﴿٨٩﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ ؕ قُلْ

انکارکوو نکی | هم دا خلق دی | کوم تہ چہ | هدایت کړے وو | الله | نو د دوی په لاره | چلیږه | ووایه

ترے نه منکرنه دی ، دا هغه خلق وو چا ته چه الله تعالیٰ هدایت کړے وو نو ته هم د هغوی په لاره ځه ته ووایه

لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٠﴾ ع

نه غواړم زه له تاسو نه | په دې باندې | (څه) اجر | دا نه دے | مګر صرف | نصیحت | د جهان د خلقو د پاره

چه زه (د تبلیغ) په دے کار تاسو نه اجر نه غواړم ، دا د ټولے دنیا خلقو ته یو عام نصیحت دے.

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ

او قدر و نه کړو دوی د الله | (لکه چه) حق دے د ده د قدر دانئ | کله چه دوی ووئیل | نه دے نازل کړے | الله | په (چا) انسان

او دوی د الله (د انعام) قدر و نه کړو لکه څنګه چه د هغه حق دے هر کله چه دوی ووئیل چه الله تعالیٰ په چا بشر باندې څه

مِّنْ شَيْءٍ ؕ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَآءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا

څه شے | ووایه | چا | رالیږلے وو | هغه کتاب | چه | دا وړے وو هغه | موسیٰ | رڼړا

نه دی نازل کړی ته ووایه چه چا هغه کتاب (تورات) نازل کړے وو چه موسیٰ علیه السلام راوړے وو ، تو لو خلقو

وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ

او هدایت | خلقو د پاره | چه جوړوئ تاسو هغه | پاڼړے پاڼړے | تاسو ښکاره کوئ هغه (څه ناڅه) | او تاسو پټوئ

له رڼړا او هدایت وو کوم چه تاسو بیلو بیلو صفحو باندې لیکلے دے (لیز) څه برخه ښکاره کوئ او ډیره برخه پټه

كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ؕ قُلِ

ډیره (حصه) | او زده کړے شوی دی تاسو | په څه | چه نه پوهیدئ | تاسو | او نه ستاسو پلار نیکه | ووایه

بهت ساتئ (او د دے کتاب په ذریعه) تاسو ته هغه خبرے معلومے شوے چه نه تاسو ته او نه ستاسو پلار و نیکو ته معلومے

اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿٩١﴾ وَهٰذَا كِتٰبٌ

الله (رالیږلی دی) | بیا پریږده دوی | په (فضول) شغل د دوی کښے | چه دوی لوبے کوی | او دا (قران هم) | یو کتاب دے

ووایه چه هغه الله نازل کړے وو ، بیا دوی پریږده چه په خپل فضول بحث کښے مشغول وی او دا (قران) مبارک کتاب دے

اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى

چه نازل کړے دے مونږ | ډیر برکت والا | تصدیق کوونکے | د هغو چه | له ده نه وړاندې وو | او د پاره د دے چه ته وویروے | د مکے خلق

کوم چه مونږ نازل کړو او د هغې کتابونو تصدیق کوی چه د ده نه وړاندې ؤو او د دے د پاره راغلے دے چه ته د مکے والا

وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ

او کوم چه چاپیره د دے دی | او هغه خلق | چه یقین لری | په آخرت | او ایمان راوړی | په دے (کتاب)

او د خواؤ شا خلق وویروے ، او څوک چه په آخرت باندې باور لری ، هغوی په دے کتاب هم ایمان راوړی

وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى

او دوی | د خپل مونځ | حفاظت کوی | او څوک | زیات ظالم دے | د هغه چا نه | چه دے تړل

او د خپلو مونځونو ډیر خیال ساتی ، او د هغه چا نه لوئے ظالم څوک کیدے شی چه په الله تعالیٰ

عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَّمَنْ قَالَ

په الله باندې | دروغ | یا وې وئیل | وحي شوې ده | ماته | او نه ده وحي شوې | هغه ته | د څه څیز | او چا چه ووئیل

باندې دروغ وتړي یا دا ووائي چه ماته وحي راغلې ده او (په حقیقت کښې) هیڅ وحي ورته راغلې نه وي او څوک چه دا

سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ۭ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ غَمَرٰتِ

زر ده چه زه به نازل کړم | الکه څنګه چه | نازل کړو | الله | او که ووینې ته | هغه وخت چه ظالمان وي | په سختو

ووائي چه زه به هم د دې غوندې کتاب را نازل کړم کاش! چه ته هغه وخت وګورې چه دا ظالمان به د مرګ په

الْمَوْتِ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ بَاسِطُوْٓا اَيْدِيْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ اَلْيَوْمَ

د مرګ کښې | او فرښتې به | دا خوروي | خپل لاسونه | (چه) را وباسئ | د روحونه خپل | نن ورځ

سختو کښې اخته وي او فرښتو ورته لاسونه وراوږد کړي وي (ورته وائي) چه خپل روحونه را وباسئ، نن به

تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ

به تاسو ته درکولی شي | عذاب | د ذلت | په سبب د دې چه تاسو به وئیل | په الله باندې | ناحق

تاسو ته سپکونکې عذاب درکیدې شي، ځکه چه تاسو په الله تعالیٰ باندې دروغ تړل۔

وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى

او تاسو به | د هغه د ایتونو نه | غرور کولو | او بیشکه تاسو راغلي وئ مونږ ته | .یوازې

او تاسو د هغه د نخښو په مقابله کښې سرکشي کوله۔ (اوس) تاسو مونږ ته داسې یوازې راغلي یئ

كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ

لکه څنګه چه مونږ پیدا کړي وئ تاسو | په اول ځل | او تاسو پرېښودل | هغه څه | چه درکړي وو مونږ تاسو ته

لکه څنګه چه مونږ تاسو په اول ځل (یوازې) پیدا کړي وئ او مونږ چه تاسو له څه درکړي وو هغه مو وروستو

وَرَاۗءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَاۗءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ

له ورستو د شا کانو خپلو ته | او نه وینو مونږ | تاسو سره | ستاسو سفارشیان | هغه چه | ګمان به کولو تاسو | چه دوي

پریښودل، او مونږ (نن) تاسو سره هغه سفارشیان نه ګورو چه ستاسو په خیال کښې ستاسو په

فِيْكُمْ شُرَكٰۗؤُا ۭ لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا

ستاسو تر مینځه | (د الله) شریکان دي | بیشکه پریکړې شو | ستاسو په مینځ کښې (تعلق) | او ورک شول | له تاسو نه | هغه څه

معامله کښې (زمونږ) شریکان دي یقینًا ستاسو په خپل مینځ کښې رشتې ختمې شوې او کومې کومې دعوې چه مو

كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٩٤﴾ اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى ۭ يُخْرِجُ الْحَيَّ

چه تاسو به ئې ګمان کولو | .بیشکه | الله | چوونکې دې | د دانې | او زړي | هغه را وباسي | ژوندې

کولې هغه ټولې درنه هیرې شوې، بیشکه الله د دانې او د زړي (زرغونې د پاره) څوونکې دې هغه د مړي

مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٩٥﴾

له مړي نه | او را ویستونکې دې | مړې | له ژوندي نه | دا دې ستاسو | الله | نو کوم خوا | تاسو اړولی روان یئ

نه ژوندې را وباسي او د ژوندي نه مړې را وباسي هم دا ستاسو خدای دې نو تاسو کوم خوا اړولی روان یئ

فَالِقُ الْاِصْبَاحِ ۚ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ؕ

چوونکے دے | دَ صبا | اوجوړ کړه هغه | شپه | وخت دَ ارام | او نوَر | او سپوږمئ | (ذریعه دَ) حساب

هغه دَ صبا ړا پسترنکے دے ، هغه شپه دَ ارام دَ پاره ، او نوَر او سپوږمئ ئے دَ حساب دَ پاره پیدا کړل

ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ النُّجُوْمَ

دا ده | اندازه | دَ لوئے زبردست | پوهه | او هغه دے چا چه | جوړه کړل | تاسو دَ پاره | ستوری

دا دَ هغه ذات مقرر کړے (نظام) دے چه غالب او پوهه دے او الله تعالیٰ هغه ذات دے چا چه تاسو دَ پاره ستوری جوړه کړل

لِتَهْتَدُوْا بِهَا فِىْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ

چه تاسو لاره بیا مومئ | په هغے سره | په تیاره وکښے | دَ اوچے | او دریاب | بیشکه په تفصیل سره بیان کړی دی موږ | ایتونه

چه دَ اوچے او دَ سمندر په تیاره وکښے پرے لار بیا مومئ ، یقینًا موږ علم لرونکو دَ پاره نخښے په

لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِىْ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ

هغه قوم دَ پاره | چه پوهیږی | او هم هغه دے | چا چه | پیدا کړی تاسو | له یو کس (آدمؑ) نه

تفصیل سره بیان کړی دی ۔ او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه تاسو ټول ئے دَ یو نفس نه پیدا کړی ، بیا

فَمُسْتَقَرٌّ وَّمُسْتَوْدَعٌ ؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ

بیا (یو خو) دَ استوګنے ځائے دے | او یل دَ امانت ځائے دے | بیشکه په تفصیل سره بیان کړل موږه | ایتونه | هغه قوم دَ پاره

بیا یو دَ استوګنے ځائے دے او یل دَ سپارختنے ۔ موږ پوهه خلقو ته ټولے نخښے څرګندے بیان کړی

يَّفْقَهُوْنَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِىْۤ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ

چه پوهیږی | او هم هغه دے | چا چه | راولیږلے | له اسمان نه | اوبه | پس راوویستلو موږ په دے سره

دی ۔ او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه دَ اسمان دَ غاړے نه ئے اوبه راورولے دی نو دَ هغے په ذریعه

نَبَاتَ كُلِّ شَىْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ

بوټے | دَ هر قسم | بیا راوویستلو موږ | دَ هغے نه | شینکے | چه راویاسو موږ | دَ هغے نه | دانے | یو بل پورے انښتے

موږ هر قسم شینکے راوټوکولو نو په هغے کښے موشنه بناخونه پیدا کړل چه په هغے کښے مو یو په بل سورے دانے پیدا کړے

وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُوْنَ

او دَ تجورو دَ اونو نه | له بناخونو دَ هغے نه | دَ غونچکو | زوړند ونه | او باغونه | دَ انګورو | او خوَن

او دَ تجورو دَ غونچکو نه دَ زوړندو غونچکو نه او دَ انګورو او دَ خوَن او

وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ؕ اُنْظُرُوْۤا اِلٰى ثَمَرِهٖۤ اِذَاۤ اَثْمَرَ

او دَ انارو | دَ یو بل په شان | او دَ یو بل نه جدا | وګورئ | دَ دے میوو ته | کله چه میوه ونیسی

دَ انارو وګورو باغونه چه څه دَ یو بل په شان وی او څه دَ یو بل نه جدا وی ، دَ دے (اونو) میوے ته خو وګورئ هر کله چه وګلی او

وَيَنْعِهٖ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوْا

او دَ دے دَ پخیدو (طرف ته) | بیشکه | په دے کښے | نخښے دی | دَ هغه قوم دَ پاره | چه ایمان راوړی | او دوی ګرځولی دی

هر کله چه پخه شی ، په دے څیزونو کښے دَ مؤمنانو دَ پاره دَ دَ قدرت بنکاره نخښے پرتے دی ۔ او دوی خدائے پاک

لِلّٰهِ شُرَكَآءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوْا لَهٗ بَنِيْنَ وَبَنٰتٍۭ

الله سره | شریکان | پیریانو لره | او حال دا چه الله پیدا کړی دی دوی | او جوړ کړی دی دوی | هغه د پاره | ځامن | او لونړه

له پیریان شریک کړځولی دی او حال دا چه (دوی هم) الله پیدا کړی دی او دوی الله تعالیٰ له بغیرد پوهے نه ځامن او

بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝١٠٠ بَدِيْعُ

په بے علمئ سره | هغه پاک دے | او ډیر اوچت دے | د هغه څه نه | چه دوی ئے بیانوی | پیدا کوونکے دے

لونړه جوړ کړی دی الله تعالیٰ پاک دے او د هغو خبرو نه اوچت دے چه دوی ئے بیانوی ، د اسمانونو او

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اَنّٰى يَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَمْ تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ ؕ

د اسمانونو | او د زمکے | څنګه کیدے شی | د هغه | ځوئے | حال دا دے چه نشته دے د هغه | ښځه

د زمکے پیدا کوونکے دے ، د هغه ځوئے څنګه کیدے شی ، هر کله چه د هغه ښځه نشته

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝١٠١ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ

او پیدا کړو هغه | هر څیز | او هم هغه | په هر څیز | پوهه دے | هم دا دے الله | ستاسو رب

او هغه هر څیز پیدا کړے دے او په هر څیز ښه پوهه دے . هم دا الله دے چه ستاسو پالونکے دے

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوْهُ ۚ وَهُوَ

نشته دے څوک معبود | سوا د هغه نه | پیدا کوونکے دے | د هر څیز | پس هم د هغه عبادت کوئ | او هغه

بے د هغه نه بل معبود نشته ، د هر څیز پیدا کوونکے دے (یوازے) د هغه عبادت کوئ ، او هغه

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ۝١٠٢ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ ؗ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ ۚ

د هر څیز | کارساز دے | نه شی موندے هغه لره | سترګے | او هغه | مومی | سترګو لره

د هر څیز کارساز دے . څوک ئے په سترګو نه شی لیدے او هغه ټولے سترګے لیدے شی ،

وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ۝١٠٣ قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآئِرُ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ

او هغه دے | باریک بین | خبردار | بیشکه راغلی دی تاسو ته | دلیلونه | ستاسو د رب له طرف نه

او هغه باریک بین خبردار دے ، تاسو ته د خپل رب د طرف نه دلیلونه راغلی دی ،

فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ؕ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ

نو څوک | چه ئے ووینی | پس ځان د پاره | او څوک چه ړوند پاتے شو | نو هم په هغه دے (تاوان) | او نه یم | په تاسو باندے

نو څوک چه ئے ووینی نو فائده ئے ځان له ده او څوک چه خپل ځان ړوند کړی نو تاوان ئے د خپل ځان دے او زه (نبی) ستاسو

بِحَفِيْظٍ ۝١٠٤ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ وَلِيَقُوْلُوْا دَرَسْتَ

نګهبان | او دغه شان | بیا بیا بیانوو مونږ | آیتونه | او چه ووائی هغه (منکران) | لوستلی دی تا

نګهبان نه یم او دغه شان مونږ خپلے نخښے بیا بیا بیانوو او دے د پاره چه دوی ووائی چه تا (چرته د چا نه) لوستلی

وَلِنُبَيِّنَهٗ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝١٠٥ اِتَّبِعْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ

او چه مونږ ښه واضحه کړو دا | پوهیدونکو د پاره | پیروی وکړه | د هغه څه | چه وحی ئے شوے ده | تا ته

دی او څوک چه پوهه دی هغوی ته حقیقت ښه ښکاره کړو . ته په هغه وحی پسے ځه چه خپل رب درته

مِنْ رَّبِّكَ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٦﴾

ستا د رب له طرف نه | نشته د (څوک) معبود | سوا د هغهٔ | او مخ وګرځوه | له مشرکانو نه

را لیږلے دے ، بے د هغهٔ نه بل خدائے نشته او د مشرکانو پرواه مهٔ کوه.

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُوْا ۗ وَمَا جَعَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۚ

او که چرے غوښتلے وے الله | نو دوی به شرک نهٔ وو کړے | او نهٔ یئے جوړ کړے مونږ ته | په دوی باندې | نګران

او که چرے الله تعالیٰ غوښتلے نو دوی به شرک نهٔ وو کړے او مونږ تهٔ په دوی محافظ مقرر کړے نهٔ یئے

وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ

او نهٔ یئے تهٔ | په دوی | ذمه وار | او کنځل مهٔ کوئی | هغوئی ته د کوم چه | مشرکان عبادت کوی

او نهٔ تهٔ د دوی ذمه وار یئے۔ او (اے مسلمانانو!) هغې معبودانو ته کنځل مهٔ کوئی چه دوی ئے د

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًۢا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذٰلِكَ

د الله نه سوا | پس دوی به کنځل وکړی | الله ته | په زیاتی شره | بے له علم نه | دغه شان

خدائے نه سوا عبادت کوی ، ځکه چه دوی به د دشمنئ په وجه په ناپوهئ کښے الله ته کنځل وکړی ، دغسے خو

زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَّرْجِعُهُمْ

ښائسته کړی دی مونږ | هر یو ډلے د پاره | د دوی عمل | بیا | د خپل رب طرف ته | دوی له واپس تلل دی

مونږ هر یو امت ته خپل خپل عمل ښائسته ښکاره کړے دے ، بیا به دا ټول خدائے ته پیش کیږی

فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٨﴾ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ

پس هغه به دوی ته وښائی | څهٔ چه دوی کول | او دوی قسمونه وخوړل | په الله | یا خهٔ | قسمونه

نو هغه به ورته خبر ورکړی چه دوی څهٔ څهٔ کارونه کول ۔ او دوی په الله تعالیٰ باندې غټ غټ قسمونه وخوړل

لَئِنْ جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۚ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ

که چرے | راشی دوی ته | (څهٔ) نخښه | خامخا به ایمان راوړی دوی په هغې | ووایه | چه دا ے نخښے (معجزے)

چه که دوی ته (خدائی) نخښه راغله نو دوی به پرے خامخا ایمان راوړی ۔ (اے پیغمبره! دوی ته) ووایه چه

عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ ۙ اَنَّهَآ اِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٩﴾

(خو) د الله سره دی | او تاسو ته څهٔ معلومه ده | چه هغه (نخښے) | هر کله راشی | (بیا به هم) دوی ایمان نهٔ راوړی

ټولے نخښے الله تعالیٰ سره دی او تاسو ته څهٔ معلومه ده که چرے هغه نخښے راهم شی نو هم دوی ایمان نهٔ راوړی

وَنُقَلِّبُ اَفْـِٕدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوْا بِهٖٓ

او مونږ به واړوو | د دوی زړونه | او د دوی سترګے | لکه چه | دوی ایمان نهٔ وو راوړے په هغه

او مونږ به د دوی زړونه او د دوی سترګے (د حق نه) یو لے کړو لکه څنګه چه دوی په دے (قرآن)

اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّنَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١١٠﴾

په اول | ځل | او مونږ به پریږدو دوی | د دوی په سرکشئ کښے | سرګردانه

نخښے) اول ځل ایمان نهٔ وو راوړے ، او په خپل سرکشئ کښے به ئے اریان دریان پریږدو

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا

اوکه چیرې مونږ | رالیږلې | دوی ته | فرښتې | او کلام کړې وې دوی سره | مړو | او جمع کړې وې مونږ

(اوکه مونږ په دوئ فرښتې هم نازلې کړې وې ، او مړو ورسره خبرې هم کړې وې او مونږ (د دنیا)

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْٓا اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ

په دوی باندې | هر څیز | مخې ته | (نو بیا هم) دوی داسې نه وو | چه ایمان ئې راوړې وې | مګر (دا) | چه الله تعالیٰ غوښتلې

ټول څیزونه د دوئ مخې ته راجمع کړی وې ، بیا هم دوی ایمان نه راوړو هنه ! که چرې الله غوښتلې (نو بله خبره ده)

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُوْنَ ﴿۱۱۱﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا

لیکن | اکثر له دوی نه | جاهلان دی | او دغه شان | مونږ جوړ کړل | هر نبی د پاره | دښمنان

لیکن په دوئ کښې اکثر خلق د ناپوهئ خبرې کوی۔ او دغه رنګ مونږ د هر نبی د ښمنان شیطانان پیدا کړی

شَيٰطِيْنَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوْحِيْ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ

چه شیطانان دی | له بنیادمو | اوله پیریانو نه | چه (غوږ وِنو) کښې اچوی | ځنې له دوی نه | ځنو ته

دی کوم چه انسانان او پیریان وو دوی د دوکے ورکولو د پاره د یو بل په زړه کښې د دروغو

زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا ۚ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ

دروغ خبرې | دوکے د پاره | او که چرې غوښتلې | ستا رب | دوی به دا کارنه وو کړې | پس ته پریږده دوی

خوږې پسنې خبرې اچوی ، او که چرې ستا رب غوښتلې نو دوی به دا کارنه شو کولې نو دوی او

وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۱۲﴾ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْئِدَةُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ

اوکوم چه | دوی دروغ تړی | او چه مائله شی | دې (دروغو) طرف ته | زړونه | د هغو خلقو | چه یقین نه لری

کوم چه دوی دروغ تړی (په خپل حال) پریږده ، د دې د که (د دې خبرې کوی) چه کوم خلق په آخرت باندې یقین نه لری د هغوی

بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُوْنَ ﴿۱۱۳﴾ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ

په آخرت | او د پاره د دې چه دوئ خوښ کړی هغه | او چه دوی ئې کړی | هغه خراب کارونه چه دوی ئې کوی | پس آیا د الله نه سوا

زړونه دې طرف ته مائله شی او هغوی دا خبرې خوښې کړی او کوم خراب عملونه چه دوی کوی په هغې کښې لګیا وی. (آے پیغمبره!

اَبْتَغِيْ حَكَمًا وَّهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا ۭ

زۀ ولټوم | فیصله کوونکے | او دے هغه ذات دے | چه نازل ئې کړو | ستا طرف ته | (دا) کتاب | واضح کړے شوے

دوی ته ووایه) چه آیا زۀ د الله تعالیٰ نه سوا څوک بل حاکم ولټوم حالانکه هم هغه دے کوم چه تاسو طرف ته یو کتاب نازل

وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْلَمُوْنَ اَنَّهٗ مُنَزَّلٌ مِّنْ رَّبِّكَ

او کوم نه چه | مونږ ورکړے دے | کتاب | هغوی پوهیږی | چه هغه | نازل کړے شوے دے | ستا د رب د طرف نه

کړو کوم چه واضحه دے او هغه خلق کوم نه چه مونږ کتاب ورکړے دے هغوی پوهیږی چه دا قرآن ستا د رب د طرف نه په حق

بِالْحَقِّ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿۱۱۴﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

رښتونې | پس ته مه کیږه | له شک کوونکو نه | او پوره شوه | خبره | ستا د رب

سره نازل شوے دے نو ته په شکمنو خلقو کښې مه شاملیږه ۔ او ستا د رب خبره د رښتینوالی او د

صِدْقًا وَّعَدْلًا ؕ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۱۱۵﴾

په رشتیا | او انصاف کښې | نشته دے څوک بدلونکے | دَ هغهٔ دَ خبرے | او هغه دے | اورېدونکے | پوهه

انصاف په اعتبار سره کامله ده، هيڅوک دَ هغهٔ حکمونه بدلولے نهٔ شي او هغه هر څهٔ اورى او په هر څهٔ پوهه دے

وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِى الْاَرْضِ يُضِلُّوْكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ

اوکهٔ چرے تهٔ خبره ومنے | دَ اکثرو | له هغونه چه په زمکه کښې دي | نو دوی به گمراه کړي تا | دَ الله دَ لارے نه

اوکهٔ چرے تهٔ دَ دُنیا دَ اکثرو خلقو خبرے ومنے نو دا خلق به تا دَ الله تعالیٰ دَ لارے نه گمراه کړي

اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿۱۱۶﴾ اِنَّ رَبَّكَ

پیروي نهٔ کوي دوي | مگر دَ گمان | او نهٔ دي دوي | مگر صرف خيالي خبرے کوي | بیشکه ستا رب

دوئي خو محض په گمانونو پسے روان دي او صرف خيالي خبرے کوي، په حقيقت کښے ستا رب ډير

هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿۱۱۷﴾

ښهٔ پوهه دے | (چه) څوک لرے کيږي | دَ هغهٔ دَ لارے نه | او هغه | ښهٔ پوهه دے | په سمه لار تلونکو باندِ

ښهٔ پوهه دے چه څوک دَ سمے لارے نه بے لارے دے او ښهٔ پوهه دے چه څوک په سمه لار روان دے

فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ

پس تاسو خورئ | له هغه څهٔ نه | چه اخستے شوي | نامه دَ الله | په هغے | که چرے يئ تاسو | دَ هغهٔ په ايتونو باندِ

نو دَ هغه ښکارو غوښه خورئ په کوم چه (دَ ذبح په وخت) دَ الله تعالیٰ نوم ياد شوے وي که تاسو دَ هغهٔ په

مُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۱۸﴾ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ

ايمان لرونکي | او څهٔ (وجه) ده | چه تاسو نهٔ خورئ | له هغه څهٔ نه | چه ياد شوي وي نامه دَ الله په هغے

حکمونو ايمان لرئ۔ آخر څهٔ وجه ده چه تاسو دِ هغے ښکاروي غوښه نهٔ خورئ په کوم چه دَ الله نوم ياد شوے

وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ

حالانکه هغهٔ واضحه کړے ده | تاسو ته پاره | کوم چه | هغهٔ حرام کړل | په تاسو باندِ | مگر صرف هغه | چه تاسو مجبوره شئ

دي، حال دا دے چه الله تعالیٰ دَ ربانِ څهٔ حرام کړي دي هغه ئے په تفصيل سره بيان کړي دي، مگر که تاسو ورته

اِلَيْهِ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَآئِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ

هغے ته | او بیشکه | ډير خلق | بے لارے کوي خلق | په خواهش دَ نفس خپل | بے له پوهے نه

(دَ لوږے ته) مجبوره شئ (نو هيڅ حرج نشته) او بیشکه ډير خلق دَ خپلو نفساني خواهشاتو په وجه بغير دَ علم نه خلق گمراه

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ ﴿۱۱۹﴾ وَذَرُوْا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهٗ ؕ

بیشکه | رب ستا | ښهٔ پوهه دے | حد نه په تيرېدونکو باندِ | او پرېږدئ | ښکاره | گناه | او پټه دَ هغے

کوي۔ بیشکه الله دَ حد نه وړاندِ تيرېدونکي ډير ښهٔ پيژني۔ او ښکاره او پټ هر قسم گناهونه پرېږدئ

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْسِبُوْنَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا

بیشکه | کوم خلق چه | کوي | گناه | ډير زر به دوي ته بدله ورکړے شي | دَ هغے کوم چه

يقيناً کوم خلق چه گناهونه کوي، ډير زر به هغوي ته دَ هغوي دَ بدو عملونو

يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ

دوی کول | او تاسو مه خورئ | له هغه څه نه | چه نه وی یاد شوے | نوم د الله | په هغې باندې

دوی کول. او د هغې حلالے نه (غوښه) مه خورئ چه د الله تعالیٰ نوم پرے یاد شوے نه وی

وَاِنَّهٗ لَفِسْقٌ ؕ وَاِنَّ الشَّيٰطِيْنَ لَيُوْحُوْنَ اِلٰٓى اَوْلِيٰٓـِٕهِمْ

او بیشکه هغه (خوړل) | گناه ده | او بیشکه | شیطانان | (خو) اچوی (په غوږونو کښے) | د خپلو دوستانو

او دا د گناه کار دے او بیشکه شیطانان د خپلو دوستانو په زړونو کښے وسوسے اچوی، چه

لِيُجَادِلُوْكُمْ ۚ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ ﴿١٢١﴾

چه دوی تاسره جگړے کوی | او که چرے | تاسو د دوی خبره ومنئ | نو بیشکه تاسو | به مشرکان یئ۔

تاسو سره جگړے وکړی او که تاسو هم د هغوی اطاعت وکړو نو یقیناً مشرکان به شئ۔

اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُوْرًا يَّمْشِيْ

ایا څوک چه وو | مړ | بیا مونږ هغه ژوندے کړو | او جوړ کړو مونږ | هغه د پاره | نور | چه روان دی

ایا څوک چه مړ وو بیا مونږ هغه ژوندے کړو او هغه د پاره مو رڼا پیدا کړه چه د دے په مد د

بِهٖ فِى النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلُهٗ فِى الظُّلُمٰتِ

د هغې په مد سره | په خلقو کښے | ایا د هغه چا په شان دے | چه په تیارو کښے وی

سره هغه د خلقو په مینځ کښے ژوند تیروی د هغه چا په شان کیدے شی چه په تیارو کښے پروت وی

لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ؕ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكٰفِرِيْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٢﴾

چه نه شی راوتلے | له هغې نه | دغه شان | ښائسته کړے شوی دے | کافرانو د پاره | هغه عمل | چه دوی ئے کوی۔

او بهر ترے نه وتلے نه شی، دغسے کافرانو ته د هغوی (خراب) عملونه ښائسته ښکاره شوی دی

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ اَكٰبِرَ مُجْرِمِيْهَا لِيَمْكُرُوْا فِيْهَا ؕ

او دغه شان | جوړ کړل مونږ | په هر یو کلی کښے | لوئے لوئے | مجرمان د دغه کلی | چه دوی مکر وکړی | په هغې کښے

او هم دغسے مونږ په هر کلی کښے د هغه ځلے غټان مجرمان جوړ کړی دی، چه د مکر جالونه پکښے خوروی

وَمَا يَمْكُرُوْنَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا جَآءَتْهُمْ

او دوی مکر نه کوی | مگر | د خپلو ځانونو سره | او دوی نه پوهیږی | او کله چه راشی دوی ته

او دوئ (ېل چا سره نه بلکه) خپلو ځانونو سره فریب کوی خو دوی پوهیږی نه۔ او هر کله چه دوئ ته

اٰيَةٌ قَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَآ

(څه) نخښه | (نو) وائی | مونږ خو به هیڅ کله ایمان نه راوړو | تر دے چه | راکړے شی مونږ ته | په شان د هغه څه

یوه نخښه راشی، نو وائی چه مونږ هیچرے نه منو ترڅو چه پخپله مونږ ته هغسے نخښے رانه کړے شی لکه چه د

اُوْتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ ؔۘ اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهٗ ؕ سَيُصِيْبُ

چه ورکړے شول | د الله پیغمبرانو ته | الله ښه پوهه دے | کوم ځائے چه | هغه ایږدی | خپل پیغام | ژر به ورسیږی

الله تعالیٰ رسولانو ته ورکړے شوی دی۔ الله تعالیٰ ښه پوهیږی چه څوک د خپل رسول جوړ کړی، مجرمانو ته به

الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيْدٌ ۢ بِمَا

هغوته | کوموچه جرم وکړو | رسوائی | د الله سره | او عذاب | سخت | په سبب د دې چه

ډیر زر د الله تعالیٰ په دربار کښے ډیر ذلّت او سخت عذاب ورسی ځکه چه دوی به مکاریانے

كَانُوْا يَمْكُرُوْنَ ﴿١٢٤﴾ فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ

دوی به بل تل بیرونه کول | پس چاته چه | الله وغواړی | چه هدایت وکړی هغه ته | نو پرانیزی | د هغه سینه

کولے. (حقیقت دادے چه) چا ته الله تعالیٰ هدایت کول وغواړی نو (د) اسلام (تعلیم) ته د هغه سینه

لِلْاِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يُّرِدْ اَنْ يُّضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا

اسلام د پاره | او چاته چه هغه وغواړی | چه | گمراه ئے کړی | نو کړی | د هغه سینه | تنګه

پرانیزی. او څوک چه گمراه کول غواړی نو د هغه سینه دلسے لنډه تنګه کړی (چه اسلام قبلول ورته داسے

حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِى السَّمَآءِ ؕ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ

ډیره زیاته تنګه | داسے لکه چه په زور سره خیژی | په آسمان کښے | دغه شان | ورغورزوی | الله | ناپاکی

ښکاری) لکه چه لوړ ځائے ته ډیر په گرانه خیژی دغه رنګ ناپاکی الله تعالیٰ په هغه چا اولی

عَلَى الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٥﴾ وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا

په هغو خلقو | چه ایمان نه راوړی | او هم دا دے | لاره | ستا د رب | نیغه

چه ایمان نه راوړی او دا ستا د پروردګار (ښودلے) لاره ده

قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ

بیشکه | مونږ په تفصیل سره بیان کړے | نخښے | د هغو خلقو د پاره | چه نصیحت منی | د دوی د پاره دے

او مونږ نصیحت اوریدونکو ته خپلے نخښے په تفصیل سره بیان کړی دی دوی له د

دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٧﴾ وَ

کور د سلامتیا | د دوی د رب سره | او هغه | د دوی مددګار دے | په سبب د هغه څه چه دوی به کول | او

دوی د پروردګار سره د سلامتیا کور دے او د دوی د نیکو عملونو په وجه هغه د دوی مددګار دے. او

يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ

په کومه ورځ | چه هغه به جمع کړی دوی | ټول | (دنو وبه فرمائی) اے ډلے | د پیریانو | تاسو تابع کړی وو ډیر

په کومه ورځ چه الله تعالیٰ دوی ټول جمع کړی او وفرمائی چه اے د پیریانو ډلے! تاسو خو د بنیادمو نه ډیر

مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰٓـؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ

له بنیادمو نه | او وبه وائی | دوستان د دوی | له انسانانو نه | اے زمونږ ربه! | فائده واخسته

خلق گمراه کړی وو، او په بنیادمو کښے څوک چه د پیریانو ملګری وو وبه وائی چه اے زمونږ ربه! مونږ په

بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِيْٓ اَجَّلْتَ لَنَا

له مونږ نه ځنو | د ځنو نه | او مونږ ورسیدو | خپل هغه میعاد ته | کوم چه | مقرر کړے وو تا | مونږ د پاره

دنیا کښے د یو بل نه ښے فائدے اخستی دی او اوس هغه نیټے ته راورسیدو چه تا زمونږ له مقرر کړے وه

قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَاشَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّ

وبه فرمائی | اور دے | ځلئ ستاسو | همیشه به یئ | په هغے کښے | مګر | څه چه غواړی | الله | بیشکه

الله به ورته وفرمائي چه اور ستاسو ټیکاوټره ده همیشه به پکښے اوسیږئ خو (هغه کسان به معاف شي) چه چاله د الله تعالی

رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۲۸﴾ وَكَذٰلِكَ نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ

ستارب | خاوند د حکمت | پوهه دے | دغه شان | مونږ به ملګری کړو | ځنے ظالمان

مرضی شي بیشکه ستارب د حکمتونو خاوند په هرڅه پوهه دے او دغسے به مونږ ځنے ظالمان د نورو ځنو سره د خپلو

بَعْضًا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۱۲۹﴾ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ

د ځنو نه | په سبب د هغه څه | چه دوی به کول | | اے ډلے | د پیریانو | او بنیادمو

عملونو په وجه ملګری کړو ۔ اے د پیریانو او بنیادمو ټولګو

اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ

ایا نۀ دی راغلی تاسو ته | پیغمبران | له تاسو نه | دوی به بیانول | تاسو ته | زما ایتونه | او ویرول به دوی تاسو

ایا تاسو ته ستاسو نه پیغمبران نۀ وو راغلی چه زما آیتونه ئے درته اوړول ، او د ننني ورځے د

لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ؕ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ

ملاقات نه | ستاسو د دے ورځے نه | دوی به ووائی | مونږ ګواهي ورکوو | په خپلو ځانونو باندے | او دوکه ورکړے وه دوی ته

ملاقات نه ئے ویرولئ ۔ هغوی به وائي چه مونږ په خپلو ځانونو ګواهي کوو ، او دوئ لره

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿۱۳۰﴾

ژوند | د دنیا | او دوی ګواهي ورکړه | په خپلو ځانونو | چه واقعي دوئ | وو | کافران

د دنیا ژوند په دوکه کښے غورزولی وو خو په دغه ورځ به په خپله اقرار وکړی چه دوئ د حق نه انکار کوونکی وو

ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا

دا ځکه | چه | نۀ دے | ستارب | هلاکوونکے | د ښارونو | په ظلم سره | هرکله چه د دے اوسیدونکی

دا په دے وجه چه ستارب په ظلم او ناانصافئ سره په داسے حالت کښے کلی نه تباه کوی چه د هغه ځائے اوسیدونکی

غٰفِلُوْنَ ﴿۱۳۱﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ

بے خبره وی | او هر یو د پاره | درجے دی | د دوی د عملونو په وجه | او نۀ دے | ستارب | بے خبره

(د حکمونو نه) بے خبره وی او ټولو د پاره د هغوی د عملونو مطابق درجے دی ۔ او ستا رب د هغوی د عملونو

عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۲﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ؕ اِنْ يَّشَاْ

له هغه څۀ نه | چه دوئ ئے کوی | او ستارب | (هر یو) بے نیازه | خاوند د رحمت دے | که چرے هغه وغواړی

نه بے خبره نۀ دے او ستارب غني دے د رحمتونو خاوند دے ، که هغه وغواړی

يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْۢ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَآ

رنو، لرے به کړی تاسو | او جانشین به کړی | پس له تاسو نه | څوک چه هغه وغواړی | لکه څنګه چه

نو تاسو به فنا کړی او د تاسو نه پس چه څوک ئے خوښ وی هغوی به ستاسو په ځائے کښینوی لکه څنګه چه

ع ۱۵

أَنشَأَكُم مِّن ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّ مَا تُوعَدُونَ

هغهٔ پيدا كړي تاسو | دَ نسل نه | دَ نورو خلقو | بيشكه | اِ ذكو ے خبرے | چه تاسو ته وعده دركو ے شي

تاسو ئے دَ بل قوم دَ نسل نه راپيدا كړي . دَ كوم څيز چه تاسو سره وعده كو ے شي دَ

لَآتٍ ۖ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا

هغه راتلونكے ده | او نهٔ يئ تاسو | عاجزه كوونكي | دوايه | اے زما قومه! | تاسو عمل كوئ

هغه يقيناً راتلونكے دے او تاسو (الله) عاجزه كولے نهٔ شئ . دوايه چه اے زما قومه! په خپل ځائے

عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ

په خپل ځائے بانديٰ | بيشكه زهٔ هم عمل كوونكے يم | پس تاسو ته به زر معلومه شي | هغه څوك | چه وي به هغهٔ له

لګيا وُسئ عمل كوئ او زهٔ هم په خپل ځائے عمل كوم ، زر به درته معلومه شي ، چه دَ آخرت (ښهٔ)

عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ

ښهٔ انجام | په آخرت كښے | بيشكه | خلاص به نهٔ شي | ظالمان | او مقرر كړے ده دوي | الله له دَ

انجام دَ چا دَپاره دے ، بيشكه چه ظالمان هيچرے خلاصيدے نهٔ شي . او دوي دَ خدائے دَ پاره دَ

مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ

له هغې نه | چه پيدا كړل هغهٔ | فصل | او څاروي | يوه برخه | بيا وائي | چه دا دَ خو | دَ الله دَ

هغهٔ په پيدا كړو فصلونو او په څاروُو كښے يوه برخه مقرر كړے ده ، نو په خپل ګمان كښے وائي چه دا دَ

بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ

دَ خپل خيال مطابق | او دا | زمونږ دَ شريكانو دَپاره | پس كومه (برخه) چه ده | دَ دوي دَ معبودانو | هغه خو نهٔ رسي

برخه دَ الله شوه او دا بله (برخه) زمونږ دَ جوړ كړو شريكانو شوه ، نو بيا چه كومه برخه ئے شريكانو له مقرر كړي وي نو هغه

إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ

الله ته | او كومه (حصه) چه ده | دَ الله | نو هغه | رسيږي | دَ دوي دَ معبودانو طرف ته | ډير بد

هيڅكله الله ته نهٔ رسي او چه كومه ئے الله تعالى له مقرره كړي وي نو هغه دَ دوي شريكانو ته وررسي ، دوي

مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ

كومه چه دوي فيصله كوي | او دغه شان | ښائسته كړے | دَ ډيرو | مشركانو دَپاره | وژل

څومره خراب فيصلے كوي ؟ او هم دغه شان دَ ډيرو مشركانو په خيال كښے دَ دوي (جوړ كړو) شريكانو خپل

أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ

دَ اولاد خپل | دَ دوي شريكانو | چه هغه دوئ هلاك كړي | او چه ګډ وډ كړي | په دوي باندي | دَ دوي دين

اولاد وژل ښائسته ښكاره كړي دي چه برباد ئے كړي ، او چه دين پرے ګډ وډ كړي

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾ وَقَالُوا

او كهٔ چرے | غوښتلے الله (نو) | دوي به نهٔ وو كړي دا | پس پريږده دوي | او كوم چه | دوي دروغ تړي | او دوي دا

او كهٔ الله ته منظوره وے نو دا به ئے نهٔ كول ، خو دوي پريږده چه په خپلو دروغو كښے دغسے پراته وي ، او دوي

هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۖ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ نَّشَآءُ

(چه) دا | څاروي | او فصل | منع کړے شوی دی | نۀ به خوری دا | مګر | هغه څوک چه مونږ ئے غواړو

داهم وائی چه دا څاروی او دا پټی منع دی صرف هغه خلق به ئے خوری چا ته چه زمونږ

بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُوْنَ

د دوی د خیال مطابق | او (څښے) څناور دی | (دچه) حرام دی | دَ هغوی شاګانے (دَ سورلئ دَ پاره) | او (څښے) څاروی دی | چه دوی نۀ اخلی

خوښه وی (دا پابندی ئے) په خپل ګمان (لګولے ده) او دا سے څاروی ئے مقرر کړی دی چه په هغے باندے

اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيْهِمْ بِمَا

نوم دَ الله | په هغوی باندے | په دروغو تړلو | الله باندے | ډیر زر به سزا ورکړی دوی ته | په سبب دَ دے

ئے سورلی او باروړنه دپاره بند کړل او دا سے څاروی چه دَ الله نوم پرے (دَ حلالولو په وخت) نۀ اخلی دا هر څه په خدائے دروغ تړی، الله تعالیٰ

كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۳۸﴾ وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ

چه دوی به دروغ تړل | او دوی وائی | (چه) کوم (بچی) دی | په خیټو کښے | دَ دے | څارؤو

به ورله ډیر زر دَ دروغو سزا ورکړی۔ او دوی وائی چه دَ دے څارؤو په ګیډه کښے کوم بچے دے ، هغه خالص

خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ

(هغه خاص دی) | زمونږ دَ سړو دَ پاره | او حرام دی | زمونږ په ښځو باندے | او که چرے | هغه وی

زمونږ دَ سړو دَ پاره دے ، او زمونږ په زنانو حرام دے ، او که چرے هغه

مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ شُرَكَآءُ ۚ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ

مړ | نو هغه (نول ښځے سړی) | په دے کښے | شریک دی | الله به سزا ورکړی دوی ته | دَ دوی دَ دے کار

بچے مړ وی، نو بیا ټول (نر ښځے) پکښے شریک دی الله تعالیٰ به دوی له دَ خپلو (غلطو) بیانونو سزا

اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۳۹﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْٓا اَوْلَادَهُمْ

بیشکه هغه | خاوند دَ حکمت | پوهه دے | بیشکه | تاوانیان شول | هغه کوم چه | ووژلو | اولاد خپل

ورکړی هغه دَ حکمت خاوند او په هر څۀ پوهه دے۔ هغه خلق یقینًا تاوانیان شول چه خپل اولاد ئے په نادانئ

سَفَهًاۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً

په بے وقوفئ کښے | بے له پوهے نه | او دوی حرام کړل | هغه څۀ | چه روزی ورکړے ده دوی ته | الله | په وجه دَ دروغو تړلو

او بے سنده ووژل ، او کوم روزی چه الله تعالیٰ ورکړے وه هغه ئے په ځان حرامه کړه ځکه چه په الله

عَلَى اللّٰهِ ۚ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿۱۴۰﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ

په الله باندے | بیشکه دوی ګمراه شول | او نۀ شول دوی | سمه لاره موندونکی | او الله هغه ذات دے چه

ئے دروغ جوړ کړل دغه خلق یقینًا ګمراه شول او دوی سمه لاره موندلے نۀ شوه او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه

اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ وَّالنَّخْلَ

پیدا ئے کړل | باغونه | خیژولی شوی په پایو (لکه دَ انګورو زیلئ) | او چه نۀ دی خیژولی شوی په پایو (مضبوطے تنے والا) | او قجورے

باغونه ئے پیدا کړل هغه هم دَ کوم چه کمزورے زیلئ په چهتونو خیژولے شی او هغه هم چه نۀ شی خیژولے او دَ قجورے اونے

ع ۱۶ / ۳

وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا

او فصلونه | چه مختلفې دي | میوې دَدې | او زیتون | او انار | ځه یو شان

او داسې فصلونه چه میوې ئې دَ مختلف قسم وي او دَ زیتون او انار اُونې په صورت شکل کښې دَ یو بل

وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ؕ كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖۤ اِذَآ اَثْمَرَ وَاٰتُوْا حَقَّهٗ

او ځۀ دَ مختلف قسم | (چه) خوری | له میوو دَدې نه | کله چه میوه ونیسي | او اداکړئ | دَدې حق

سره ملاؤ هم او مختلف هم، تاسو دَ هغې تولې میوې خورئ کله چه میوه ونیسي او دَ ربیلو په ورځ ترې نه

يَوْمَ حَصَادِهٖ ۖ وَلَا تُسْرِفُوْا ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٤١﴾

په ورځ دَ ربیلو دَدې | او بې ځایه مه خرڅ کوئ | بیشکه هغه | نۀ خوښوی | بې ځایه خرڅ کوونکی

دَدې شرعي حق اداکوئ او بې ځایه خرڅ مۀ کوئ یقینًا الله تعالیٰ دَ حد نه وتونکی نۀ خوښوی

وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا ؕ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ

او له څاروُونه (دی) | بار اُوچتوونکی | او زمکې سره لګیدلی | خورئ | له هغه څۀ نه | چه روزي درکړې ده تاسو ته

او له څاروُونه څۀ بار اُوچتوونکی (دَ لوړقد) او څۀ زمکې سره لګیدلی (دَ وړکوټي قد) دي. او (خلقو!) الله تعالیٰ چه

اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٤٢﴾

الله | او پیروی مۀ کوئ | دَ قدمونو | دَ شیطان | بیشکه هغه | ستاسو | دُښمن دې | ښکاره

څۀ درکړی دی هغه خورئ او دَ شیطان دَ قدمونو پیروی مۀ کوئ، بیشکه هغه ستاسو ښکاره دښمن دے

ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ؕ قُلْ

اَته | جوړې (دی) | له ګډونه | دوه | او له چیلونه | دوه | وُوایه

د په څاروُو کښې دَ کوم چه غوښه خوړې شي) اتۀ قسمه پیدا کړل له ګډونه دوه (نر او ښځه) او له چیلونه دوه (نر

ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ

آیا دواړه نران | هغۀ حرام کړی دي | یا | دواړه ښځې | یا هغه (بچي) | چه مشتمل دی | په هغې

او ښځه) (اے پیغمبره!) پټوس وکړه چه آیا الله تعالیٰ دواړه قسمه نران حرام کړی دی که دواړه ښځې یا هغه بچي

اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ؕ نَبِّئُوْنِىْ بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٤٣﴾

رحمونه | دَ دواړو ښځو | خبر راکړئ ماته | په علم | که چرې | یئ تاسو | رښتینی

چه دَ دواړه قسمه مادو په ګیډه وکښې پروت دے ماته په دلیل سره سم سم ووایئ که تاسو رښتینی یئ؟

وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ؕ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ

او له اوښانو نه | دوه (نر او ښځه) | او له غواګانو نه | دوه (نر او ښځه) | ووایه | آیا دواړه نران

او (دغه شان) په اوښانو کښې دوه او له غواګانو نه دوه (نر او ښځه) دي. پټوس وُکړه چه آیا (الله) دواړه

حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ؕ

هغۀ حرام کړی دي | یا | دواړه ښځې | یا هغه (بچي) | چه مشتمل دی | په هغې | رحمونه | دَ دواړو ښځو

نران پکښې حرام کړی دی که دواړه مادې یا هغه بچي چه دَ دواړو مادو په خیټه کښې پروت دے؟

أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ وَصَّىٰكُمُ ٱللَّهُ بِهَٰذَا ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ

یا | دئ تاسو | حاضر | کله چه وصیت کړے وو تاسو | الله | په دے | پس څوک دے | زیات ظالم | له هغه چا نه

یا آیا تاسو هغه وخت (دَ الله تعالیٰ سره) حاضر وئ کله چه هغهٔ تاسو ته دَ دے حکم درکړو نو دَ هغه چا نه چا کوئے ظالم څوک

ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ ٱلنَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ

چه تړی | په الله بانډِ | دروغ | چه ګمراه کړی | خلق | بے له پوهے نه | بیشکه | الله

کیدے شی چه په الله تعالیٰ بانډِ دروغ تړی چه خلق پرے دَ علم نه بغیر (په جهالت سره) ګمراه کړی، بیشکه الله

لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُل لَّآ أَجِدُ فِى مَآ أُوحِىَ إِلَىَّ

لار ه نهٔ ښائی | قوم | دَ ظالمانو ته | ووایه | نهٔ بیاموم زهٔ | په هغه څهٔ کښے | چه وحی لے شوے ده | ما ته

هغو خلقو ته هدایت نهٔ کوی کوم چه ظالمان دی. (اے پیغمبره!) ووایه چه کومه وحی ما ته رالیږلے شوے ده په

مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُۥٓ إِلَّآ أَن يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا

(څهٔ څیز) حرام | په خوړونکی بانډِ | چه خوری هغه | سوا دَ دے نه چه | وی هغه | مرداره | یا وینه

هغے کښے خوزهٔ په یو خوړونکی بانډِ دَ خوراک دَ پاره هیڅ څیز حرام نهٔ مومم، مګر دا چه مرداره وی یا بهیدلے وینه

مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُۥ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ

بهیدلے | یا غوښه | دَ خنزیر | پس بیشکه هغه | ناپاک دے | یا ناجائزه (حلاله) | چه آخستے شوے وی نوم

وی، یا دَ خنزیر غوښه وی ځکه چه دغه پلیده ده، یا ناروا حلاله وی چه دَ الله نه سوا دَ

لِغَيْرِ ٱللَّهِ بِهِۦ ۚ فَمَنِ ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ

دَ غیر الله | په هغے | پس څوک چه | مجبوره شی | چه نافرمانی کوونکے نهٔ وی | او نهٔ زیاتی کوونکے | نو بیشکه

بل چا نوم پرے اخستے شوے وی خو څوک چه محتاجه شی نافرمانی نهٔ کوی او دَ حد نه دَ تیریدو اراده نهٔ لری نو بیشکه

رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ حَرَّمْنَا

ستا رب | بخښونکے | مهربان دے | او په | هغه خلقو | چه یهودیان دی | مونږ حرام کړے وو

ستا رب بخښونکے مهربان دے، او په یهودیانو بانډِ مونږ ټولو نوکونه لرونکی ځناور تهول

كُلَّ ذِى ظُفُرٍ ۖ وَمِنَ ٱلْبَقَرِ وَٱلْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَآ

هر یو | نوکونو والا څیز | او له غواګانو نه | او له ګډو چیلو نه | حرام کړی وو مونږ | په دوی بانډِ | وازدے دَ دے دواړو

حرام کړی وو او په غوښین مال کښے او په چیلو کښے مو پرے وازده حرامه کړے وه

إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَآ أَوِ ٱلْحَوَايَآ أَوْ مَا ٱخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ

سوا دَ دے نه چه لګیدلی وی | دَ دوی دَ شا ګانو (سره) | یا کلمو بانډِ | یا هغه چه ا نښتی وی | دَ هډوکی سره | دا

مګر هغه چه په شا پورے لګیدلے وی یا په کلمو پورے نښتی وی یا په هډوکی پورے لګیدلے وی، دا مو

جَزَيْنَٰهُم بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ﴿١٤٦﴾ فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل

مونږ جزا ورکړه دوی ته | دَ دوی دَ نافرمانئ په وجه | او بیشکه مونږ رښتونی یو | بیا کهٔ چرے | دوی تا دروغژن کړی | نو ووایه

دوئ له دَ سرکشئ سزا ورکړے وه او دا چه څهٔ وایو بالکل رښتیا وایو. نو کهٔ دوی تا دروغژن وګڼړی نو ورته ووایه

رَّبُّكُمْ ذُوْ رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ ۚ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهٗ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۴۷﴾

ستاسو رب | خاوند دَ ډیرے مهربانئ دے | او نۀ شی واپس کولے | دَ هغۀ عذاب | دَ مجرم قوم نه

چه ستاسو خدائے دَ فراخ رحمت خاوند دے۔ او دَ هغۀ عذاب دَ مجرمانو خلقو نه پسته نه کیدے نۀ شی۔

سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكْنَا وَلَآ اٰبَآؤُنَا

ذر به وائی | هغه خلق | چه مشرکان دی | که چرے | غوښتلے الله | (نو) نۀ به مونږ شرک کولو | او نۀ پلارانو زمونږ

دا مشرکان به (ستا په جواب کښے) وائی که الله غوښتلے نو مونږ به شرک نۀ کولو او نۀ به مو پلارنیکۀ کولو

وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى

او نۀ به مونږ حرام کړے وو | څۀ څیز | هم دغه شان | دروغ کړے وُو | هغو خلقو | چه وړاندې له دوئ نه وو | تر دے چه

او نۀ به مونږ څۀ څیز حرام کړے لو، دغه شان هغه خلقو هم دروغ کړے وو چه دَ دوی نه وړاندې تیر شوی دی

ذَاقُوْا بَاْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوْهُ

هغوی وڅکلو | زمونږ عذاب | ووایه | آیا (شته دے) | تاسو سره | څۀ پوهه | نو راوُباسئ هغه

تر دے چه دوی زمونږ دَ عذاب مزه وڅکله (اے پیغمبره!) ورته ووایه چه تاسو سره څۀ دلیل شته چه مونږ ته ئے

لَنَا ۗ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُوْنَ ﴿۱۴۸﴾

مونږ ته | پیروی نۀ کوئ تاسو | مګر | دَ ګمان | او نۀ یئ تاسو | مګر صرف غلط اندازے کوونکی یئ

ښکاره کړئ؟ تاسو خو نش په ګمان چلیږئ (دَ حقیقت نه بے خبره یئ) او تاسو صرف غلط اندازے لګوئ

قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ فَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۴۹﴾

ووایه | پس دَ الله دے | دلیل | پوخ | پس که چرے | هغۀ غوښتلے | نو هدایت به ئے کړے وو تاسو ټولو ته

ته ووایه چه هم دَ الله تعالیٰ دلیل مضبوط دے که چرے الله غوښتلے نو تاسو ټولو ته به ئے هدایت کړے

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا ۚ

ووایه | راولئ | ګواهان خپل | هغه چه | ګواهی ورکړی | چه | الله حرام کړی دی | دا

دو (اے پیغمبره!) ورته ووایه چه خپل ګواهان راولئ چه ګواهی ورکړی چه دا (فلانی فلانی) څیزونه الله حرام کړی

فَاِنْ شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

بیا که چرے دوی ګواهی ورکړی | نو ته ګواهی مۀ ورکوه | دَ دوی سره | او پیروی مۀ کوه | دَ خواهشاتو دَ هغو چا چه | دروغ وګنړل

دی نو که دوی (په خپله) شهادت کوی نو ته ورسره شهادت مۀ کوه او دَ هغو خلقو په خواهشاتو پسے مۀ ځه چه زمونږ ایتونه

بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ﴿۱۵۰﴾ ع

زمونږ ایتونه | او دَ هغو کوم چه | ایمان نۀ لری | په آخرت باندې | او دوی | دَ خپل رب سره | (نور) برابروی

دروغ ګنړی کوم چه زمونږ ایتونه دروغ وګنړل او چه په آخرت یقین نۀ لری او نور هستیانے دَ خپل رب سره برابروی

قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا

ووایه | تاسو راشئ | چه ولولم زۀ | څۀ چه حرام کړی دی | ستاسو رب | په تاسو باندې | چه تاسو شریک مۀ نیسئ

(اے پیغمبره!) دوی ته ووایه چه راځئ زۀ تاسو ته اُورم چه الله په تاسو څۀ څۀ حرام کړی دی، دا چه دَ الله تعالیٰ سره هیڅ

بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ

دَهٔ سره | هيڅ څيز | او دَ مور پلار سره | احسان دکوئ | او مهٔ وژنئ | اولاد خپل

څيزمهٔ شريکوئ او مور پلار سره ښهٔ سلوک ساتئ ، او خپل اولاد دَ مفلسئ دَ لاسه

مِّنْ اِمْلَاقٍ ؕ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ

دَ مفلسئ دَ ويرے | هم موږ | روزي درکوو تاسو ته | او دوي ته | او مهٔ نزدے کيږئ | بے حيايئ ته

مهٔ وژنئ ، موږ تاسو ته هم او دوئ ته هم روزي ورکوو او دَ بے شرمئ خبرو ته مهٔ نزدے

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ

چه ښکاره وي | له دے نه | او هغه چه پټ وي | او مهٔ وژنئ | هيڅ نفس | کوم چه

کيږئ کهٔ څرګند ے وي او کهٔ پټ وي ، او يو نفس له چه الله تعالىٰ حرمت ورکړے وي

حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ

حرام کړل (دَ هغے قتلول) | الله | سوا | دَ حق نه | هم دا | وصيت وکړو هغهٔ تاسو ته | چه تاسو

هغه برناحقه مهٔ وژنئ ، دا هغه خبرے دي چه الله تعالىٰ تاسو ته دَ دے تاکيد کړے

تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۵۱﴾ وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ

دَ عقل نه کار اخلئ | او مهٔ نزدے کيږئ | دَ يتيم مال ته | سوا دَ دے نه چه | هغه طريقه | غوره وي

دے شايد چه دَ عقل نه کار وا خلئ ۔ او دَ يتيم مال ته مهٔ نزدے کيږئ مګر په بهتره طريقه تر دے چه

حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۚ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ

تر دے چه | هغه ورسيږي | خپلے ځوانئ ته | او پوره کوئ | پيمانه | او تله | په انصاف سره

هغه ځوانئ ته ورسيږي او پيمانه او تول په انصاف سره پوره پوره کوئ

لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَلَوْ كَانَ

موږ تکليف نهٔ ورکوو | هيڅ کس ته | مګر دَ هغهٔ دَ طاقت مطابق | او کله چه تاسو څه خبره کوئ | نو په انصاف سره کوئ | اګر که هغه وي

موږ هيڅ لهٔ دَ وس نه زيات تکليف نهٔ ورکوو ، او چه خبره کوئ په انصاف سره کوئ ، اګر که صاحب دَ

ذَا قُرْبٰى ۚ وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوْا ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ

رشته دار | او وعده دَ الله | پوره کوئ | هم دا حکم درکړے دے هغهٔ تاسو ته | چه تاسو

معاملے رشته دار وي او الله تعالىٰ سره کړے وعده پوره کوئ ، دَ دے خبرو حکم در ته الله تعالىٰ درکړے دے چه

تَذَكَّرُوْنَ ﴿۱۵۲﴾ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِيْ مُسْتَقِيْمًا فَاتَّبِعُوْهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا

نصيحت حاصل کړئ | او بيشکه دا | زما لاره ده | نيغه | پس پيروي کوئ دَ دے | او پيروي مهٔ کوئ

تاسو ترے نه سبق واخلئ ۔ او بيشکه دا زما لاره ده چه نيغه ده نو تاسو پرے روان شئ او په نورو لارو

السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ

دَ نورو لارو | چه دا لارے به جدا کړي تاسو | دَ الله دَ لارے نه | هم دا | حکم درکړے دے هغهٔ تاسو ته

باندِ مهٔ ځئ چه دا لارے به تاسو دَ الله دَ لارے نه جدا کړي دا هغه خبره ده دَ کومے چه تاسو ته الله حکم درکړے دے

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ تَمَامًا

دَ پاره دَ چه تاسو | پرهیزګاری کوئ | بیا ورکړو مونږ | مُوسیٰ ته | کتاب | (چه وو) پوره (نعمت)

چه تاسو پرهیزګاره شئ . بیا مونږ موسیٰ ته کتاب ورکړے وو ، چه په نیکانو باندِ مونږ

عَلَى الَّذِيْٓ اَحْسَنَ وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً

په هغه چا چه | نیکی ئے کوله | او تفصیل | دَ هر څیز | او هدایت | او رحمت

خپل نعمت پوره کړو ، او دَ هرے خبرے تفصیل بیان کړو او سراسری هدایت او رحمت

لَّعَلَّهُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٥٤﴾ وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ

دَ پاره دَ چه دوی | په ملاقات | دَ رب خپل | ایمان راوړی | او دا (قرآن) | یو کتاب دے | چه نازل کړو مونږ

شی چه دغه (بنی اسرائیل) خلق دَ خپل رب په ملاقات ایمان راوړی او دا (قرآن) یو برکتی کتاب دے چه

مُبٰرَكٌ فَاتَّبِعُوْهُ وَاتَّقُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٥٥﴾ اَنْ تَقُوْلُوْٓا

ډیر برکتی | پس پیروی کوئ دَ دے | او ویره کوئ | چه په تاسو باندِ | رحم وکړے شی | چه تاسو (دا ونه) وایئ

مونږ رالیږلے دے نو عمل پرے کوئ او پرهیزګاری اختیار کړئ چه رحم در باندِ وُشی اوس تاسو دا وئیلے نه

اِنَّمَآ اُنْزِلَ الْكِتٰبُ عَلٰى طَآئِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۖ وَاِنْ كُنَّا

چه بیشکه | نازل شوے وو | کتاب | په دوُو ډلو باندِ | له مونږ نه وړاندِ | او مونږ وُو

شئ چه کتاب خو مونږ نه وړاندِ دوُو ډلو (یهود او نصاریٰ) ته ورکړے شوے وو ، او مونږ هیڅ خبر

عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغٰفِلِيْنَ ﴿١٥٦﴾ اَوْ تَقُوْلُوْا لَوْ اَنَّآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتٰبُ

دَ لوستلو دَ دے نه | بے خبره | یا تاسو ووایئ | چه که چرے نازل شوے وے | په مونږ | کتاب

نه وُو چه هغوی پکښے څه لوستل . او دا بهانه هم کولے نهٔ شئ چه که په مونږ کتاب رانازل شوے وے

لَكُنَّآ اَهْدٰى مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

نو خامخا به وُو مونږ | په سمه لار | دَ دوئ نه زیات | پس | راغلے دے تاسو ته | دلیل (واضحه) | ستاسو دَ رب له طرف نه

نو مونږ به دَ هغوی نه زیات په سمه لار روان وو ، بیشکه تاسو ته دَ خپل رب دَ طرف نه روښانه دلیل او هدایت

وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

او هدایت | او رحمت | پس څوک | زیات ظالم دے | له هغه چا نه | چه دروغ ئے وګڼل | آیتونه دَ الله

او رحمت راغے ، نو دَ هغه چا نه لوئے ظالم څوک کیدے شی چه دَ الله تعالیٰ آیتونه دروغ وګڼی

وَصَدَفَ عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِيْنَ يَصْدِفُوْنَ عَنْ اٰيٰتِنَا

او مخ ئے واړولو | له هغے نه | مونږ به ژر سزا ورکړو | هغو خلقو ته | چه مخ اړوی | زمونږ له آیتونو نه

او مخ ترے نه کرځوی ، څوک چه زمونږ دَ آیتونو نه مخ اړوی هغوی له به دَ دے انکار په بدل کښے

سُوْٓءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يَصْدِفُوْنَ ﴿١٥٧﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ

دَ بد عذاب | په سبب دَ هغے چه دوی به مخ اړولو | آیا | دوی انتظار کوی | صرف دَ دے چه | راشی دوی ته

دَ خراب عذاب سزا ورکړو . اوس خو دوئ صرف دَ دے خبرے انتظار کوی چه فرښتے دوئ ته

الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ ؕ يَوْمَ

فرښتې | یا راشي | ستا رب | یا راشي | ځنې نخښې | ستا د رب | په کومه ورځ

ښامخ ورته دربېږي یا ستا رب ورله پخپله راشي یا ستا د رب ځنې نخښې راشي ، په کومه ورځ چه

يَاْتِيْ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيْمَانُهَا

چه راشي | ځنې | نخښې | ستا د رب | نفع به نه ورکوي | هیڅ نفس ته | ایمان د هغه

ستا د رب ځنې نخښې راشي نو هغه چا ته به (سمدستي) ایمان راوړل هیڅ فائده نه ورکوي

لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِيْٓ اِيْمَانِهَا خَيْرًا ؕ قُلِ

چه ایمان نه وي راوړی هغه | له دې نه وړاندې | یا چه نه وي کړې هغه | په خپل ایمان کښې | نیکي | ووایه

چه د وړاندې نه ئې ایمان راوړلے نه وي یا په خپل ایمان کښې ئې څه نیکي کړتلې نه وي ، ته ووایه

انْتَظِرُوْٓا اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿۱۵۸﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ

انتظار کوئ | بیشکه مونږه هم انتظار کوونکي یو | بیشکه | کومو خلقو چه | اختلاف پیدا کړو | په خپل دین کښې

چه تاسو انتظار کوئ مونږ (هم) انتظار کوو . بیشکه هغه خلق کوم چه په خپل دین کښې اختلافات پیدا کړل

وَكَانُوْا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِيْ شَيْءٍ ؕ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ

او شول | ډلې ډلې | نه یې ته | له دوی نه | په هیڅ حساب کښې | بیشکه | معامله د دوی

او ډلې ډلې شول ستا د هغوی سره هیڅ تعلق نشته ، د هغوئ معامله د الله

اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿۱۵۹﴾ مَنْ جَآءَ

په حواله د الله ده | بیا به هغه خبله وښائي دوی ته | څه چه | دوی کول | څوک چه راوړي

په حواله ده ، بیا به هغه ورته وښائي چه دوی څه څه کارونه کول . څوک چه (د الله

بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى

نیکي | نو هغه له دی | لس چنده د هغې | او څوک چه راوړي | بدي | نو هغه ته به سزا نه شي ورکولے

دربار ته) نیکي راوړي نو د هغه لس چنده بدله ده او څوک چه بد راوړي نو هغه ته به فقط د خپلې

اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۱۶۰﴾ قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ

مګر په مثل د هغې | او په دوی باندې | به ظلم نه شي کولے | ووایه | بیشکه ما ته | لار ه ښودله | زما رب

ګناه هومره سزا ورکولے شي او په دوی به هیڅ ظلم نه کیږي (اے پیغمبره !) ورته ووایه چه ما ته الله تعالیٰ

اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۚ دِيْنًا قِيَمًا مِّلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۚ

لاره | نیغه | دین | درست | د ملت | د ابراهیم | حنیف

یقینًا سمه لاره ښودلے ده بالکل سم محکم دین د ابراهیمؑ مذهب چه کږ لیچ پکښې نشته

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۶۱﴾ قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَ

او نه وو | له مشرکانو نه | ووایه | بیشکه | زما مونځ | او زما قرباني | او

او هغه د مشرکانو په تولی کښې شامل نه وو . ووایه چه بیشکه زما مونځ او زما ټول عبادتونه او

مَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۶۲﴾ لَا شَرِيْكَ لَهٗ

ژوند زما | او مرګ زما | (دهم) الله دپاره دی | چه پالونکے دے د ټولو جهانونو | نشته دے څوک شریک | د هغه

زما ژوند او زما مرګ هرڅه خالص د الله دپاره دی چه د ټول مخلوق پالونکے دے، د هغه څوک شریک نشته

وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۱۶۳﴾ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ

او هم د دے (خبرے) | ماته حکم شوے دے | او زهٔ | د ټولو نه ړومبے فرمانبردار یم | ووایه | آیا د الله نه سوا

او ماته د دے خبرے حکم راکړے شوے دے او زهٔ پخپله د ټولو نه اول فرمانبردار یم. (اے پیغمبره!) ورته ووایه چه

اَبْغِيْ رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ

زهٔ ولټوم؟ | څوک (بل) رب | او هغه دے | پروردګار | د هر څیز | او عمل نهٔ کوی

آیا د الله نه سوا بل رب ولټوم؟ حال دا دے چه هغه د هر څیز پروردګار دے. او هر څوک چه هر څهٔ

كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ

هیڅ کس | مګر په خپل ځان | او نهٔ اوچتوی | هیڅ اوچتوونکے | پیټے | د بل چا

عمل کوی نو هغه به ئے پخپله ذمه واروی، او هیڅوک به د بل چا بار نهٔ اوچتوی

ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ

بیا | ستاسو د رب طرف ته | واپس تلل دی ستاسو | پس هغه به وښائی تاسو ته | هغه (خبره) | په کومه کښے چه تاسو

بیا به تاسو ټول الله تعالیٰ ته پستنه ځئ، پس هغه به تاسو ته وښائی په کومو کومو خبرو کښے

تَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۶۴﴾ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ

اختلاف کولو | او هم هغه دے چا چه | جوړ کړی تاسو | (خپل) نائبان | په زمکه کښے | او اوچت کړے

چه تاسو اختلاف کولو. او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه تاسو ئے په زمکه د اختیار خاوندان کړئ او چا له ئے په

بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ ۭ

له تاسو نه د څنو | په څنو باندے | درجے | د پاره د دے چه هغه وآزمائی تاسو | په هغه څهٔ کښے | چه درکړی ئے دی تاسو ته

تاسو کښے د نورو په مقابله کښے اوچتے درجے ورکړے چه ستاسو ازمیښت وکړی په هغه نعمتونو چه درکړی ئے دی

اِنَّ رَبَّكَ سَرِيْعُ الْعِقَابِ ڮ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۶۵﴾

بیشکه | ستا رب | زر عذاب ورکوونکے دے | او بیشکه هغه | بخښونکے | مهربان دے

بیشکه الله په سزا ورکولو کښے ډیر تلوار دے او بیشکه هغه ډیر بخښونکے مهربان دے.

النصف ع ۲۰

سُوْرَةُ الْاَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَتَانِ

سورة اعراف په مکه کښے نازل شوے ده

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات د رحم خاوند دے

شروع کوم د الله په نوم چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

وَسِتُّ اٰيٰتٍ وَّاَرْبَعٌ وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

۲۰۶ آیتونه او ۲۴ رکوع لکلے دی

الٓمّٓصٓ ﴿۱﴾ كِتٰبٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ

الف لام میم صٓ | (دا) کتاب دے | چه نازل شوے دے | ستا طرف ته | پس نهٔ دِ وی | ستا په سینه کښے

دا (قرآن) یو کتاب دے چه تا ته رالیږلے شوے دے، نو ستا زړهٔ دِ به دِ دے خبره نه

حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنْذِرَ بِهٖ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۝۲

تنګي (هيڅ) | د دې (وجهې) نه | د پاره د دې چه ووېروې ته | په دې | او نصيحت وي | ايماندارو د پاره

خلق پرې (د خدائے د عذاب نه) وېروې او دا د مؤمنانو د پاره نصيحت دے

اِتَّبِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ

متابعت كوئ | د هغه څه چه نازل شوي دي | تاسو ته | ستاسو د رب د طرف نه | او پيروي مه كوئ | د دهٔ نه سوا

تاسو په هغه (كتاب) عمل كوئ چه د خپل رب د طرف نه درته رالېږلے دے او د الله تعالیٰ نه سوا د نورو

اَوْلِيَآءَ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۝۳ وَكَمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا

د نورو معبودانو | ډېر لږ (دی) | چه تاسو نصيحت قبلوئ | او څومره | له كلو نه | مونږ هلاك كړل

معبودانو پيروي مه كوئ خو (افسوس دے چه) ډېر لږ تاسو نصيحت حاصلوئ ۔ او څومره (ډېر) كلي دي چه مونږ تباه

فَجَآءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَآئِلُوْنَ ۝۴ فَمَا كَانَ دَعْوٰىهُمْ

چه راغلو په دوی | زمونږ عذاب | د شپې | يا دوی د غرمے اوده وُو | پس نهٔ وه | خبره د دوی

كړل نو هغوی ته زمونږ عذاب يا خو د شپې راغے او يا چه هغوی د غرمے اوده پراته وُو ، هر كله چه زمونږ عذاب

اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَآ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝۵

كله چه راغلو په دوی | زمونږ عذاب | مګر دا چه | وئے وئيل | بيشكه هم مونږ وُو | ظالمان

پرے راغے نو د هغوی په خُله بغير د دے نه بله هيڅ خبره نه وه چه بيشكه مونږ ظالمان وُو

فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ ۝۶

پس مونږ به خامخا پوښتنه كوو | د هغو خلقو نه | چه لېږلے شوي دي (رسولان) | هغوی ته او خامخا به پوښتنه وكړو مونږ | د رسولانو نه (هم)

نو مونږ به خامخا د هغو خلقو نه تپوس كوو چه پيغمبران ورته لېږلے شوی وو او د پيغمبرانو نه به هم خامخا تپوس كوو

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَّمَا كُنَّا غَآئِبِيْنَ ۝۷ وَالْوَزْنُ

بيا به مونږ بيان كړو (حقيقت) | دوی ته | (په خپل) علم سره | او نهٔ وُو مونږ | غائب | او تول (د عملونو)

بيا به مونږ (د خپل) علم په ذريعه ټول حالات دوی ته وښايو او مونږ څهٔ غائب خو نهٔ يُو او په دغه ورځ د عملونو

يَوْمَئِذِ ۨ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝۸

په دغه ورځ | حق دے | نو د چا چه | درنے دی | تلے (د نيكو) د هغهٔ | پس دغه خلق | هم دوی دی خلاصے موندونكی

تول حق دے ، نو د چا (د نيك عمل) تول چه درونده خيژی نو بس هم هغه به كامياب وی.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

او د چا چه سپكے وی | تلے (د نيكو) د هغهٔ | پس هم دغه دی | كوم چه | په نقصان كښے واچول | خپل ځانونه

او د چا چه (د نيك عمل) تول سپك دخيژی نو هغوی پخپله خپل ځانونه تاوانيان كړل ، ځكه چه

بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَظْلِمُوْنَ ۝۹ وَلَقَدْ مَكَّنّٰكُمْ فِي الْاَرْضِ

ځكه چه دوی | زمونږ د آيتونو سره | بے انصافی كوله | او بيشكه | مونږ (استوګنے له) ځائے دركړو تاسو ته | په زمكه كښے

زمونږ آيتونو سره ئے زياتے كولو ، او مونږ تاسو د زمكے په مخ آباد كړئ

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

اوجوړکړو موږ | تاسو دپاره | په هغې کښې | سامان (دژوند) | ډیر لږ دے | چه تاسو شکر کوئ

او تاسو له موږ په دے زمکه کښې دژوند سامان پیدا کړو (مگر) تاسو خلق ډیر کم شکر کوئ

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

او بیشکه | موږ پیدا کړئ تاسو | بیا موږ صورت جوړ کړو ستاسو | بیا وویل موږ | فرښتو ته | چه سجده وکړئ

او (گورئ) موږ تاسو پیدا کړئ، بیا موستاسو شکل وصورت جوړ کړو، بیا مو فرښتو ته وویل چه آدم ته سجده

لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾

آدم ته | نو دوی سجده وکړه | سوا | د ابلیس نه | نه وو دے | له سجده کوونکو نه

وکړئ، نو ټولو سجده وکړه بغیر د شیطان نه، چه په سجده کوونکو کښې شامل نه شو

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ

وفرمائیل (الله) | څه څیز | منع کړے ته | چه تا سجده ونه کړه | کله چه ما تا ته حکم وکړو؟ | ده وویل

الله تعالیٰ تر دے نه پوښتنه وکړه چه کوم څیز ته د سجدے کولو نه منع کړے هر کله چه ما درته حکم وکړو، شیطان

أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٢﴾

زه | غوره یم | له ده نه | تا پیدا کړم زه | له اور نه | او تا پیدا کړو دے | له خټے نه

وویل چه زه د ده نه بهتر یم، تا زه د اور نه پیدا کړے یم او دے دې د خاورے نه پیدا کړے دے۔

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ

وے فرمائیل | پس کوز شه | د دے ځائے نه | چه نشته دے (څه حق) | ستا | چه ته تکبر وکړے | په دے کښې | پس اوځه

الله ورته وفرمائیل د دے ځائے نه لاندې کوز شه، تا له دا مناسب نه دی چه ته دلته غرور وکړے، بهر اوځه

إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

بیشکه ته (یې) | له خوار شوو نه | ده وویل | مهلت راکړه ما ته | تر هغې ورځې پورے چه راپاڅولے شی خلق

یقیناً ته د ذلیلو خلقو د ډلے نه یې۔ شیطان وویل ما ته مهلت راکړه هغې ورځې پورے چه خلق به (د قبرونو نه) راپاڅو

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ

وے فرمائیل | بیشکه تا ته | مهلت ورکړے شوے دے | ده وویل | په وجه د دے چه | تا زه گمراه کړم | خامخا به کښېنم زه

شی، الله ورته وفرمائیل تا ته مهلت ورکړے شو۔ شیطان وویل نو څنگه چه تا زه په گمراهۍ کښې اچولے یم د غسے به زه

لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُم مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ

دوی ته | ستا په لاره | نیغه کښې | بیا به خامخا زه راځم دوی ته | د دوی له وړاندې نه

دے خلقو ته ستا په نیغه لاره کښې کښېنم، بیا به یقیناً د دوی له وړاندې نه او د دوی له وروستو نه

وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَن شَمَائِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ

او د دوی له وروستو نه | او د دوی له ښی طرف نه | او د دوی له کس اړخ نه | او نه به بیا نه مومے

او د دوی له ښی اړخ نه او د دوی له کس اړخ نه دوی ته راځم، او په دوی کښې اکثر خلق به

أَكْثَرَهُمْ شٰكِرِينَ ⑰ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ؕ

اکثر له دوی نه | شکر کوونکی | وفرمائیل الله | اُوځه | دَ دے ځائے نه | ذلیل شوے | رټلے شوے

نه شکر گذار بیا نه مومے ۔ الله تعالیٰ ورته ووئیل ، اُوځه دَ دے ځائے نه ذلیل شوے خوار شوے

لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ⑱

البته څوک چه | پیروی وکړی ستا | له دوی نه | زهٔ به خامخا ډک کړم | دوزخ | له تاسو ټولو نه

یقین وکړه چه څوک ستا په لاره باندِ روان شی ، نو زهٔ به ستاسو دَ ټولو نه دوزخ ډک کړم ۔

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا

او اے آدمَ ! | اوسیږه | ته | او ستا ښځه | په جنت کښے | بیا خورئ تاسو دواړه

او اے آدمَ ! ته او ستا ښځه دواړه په جنت کښے اوسیږئ ، او چه دَ کوم ځائے نه

مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا

کوم ځائے نه | چه تاسو غواړئ | او مهٔ نزدے کیږئ | دے | اونے ته | پس شئ به تاسو

مو څهٔ خوښ وی هغه خورئ ، خو دغه اونے ته نزدے مهٔ ځئ کنی په ظالمانو

مِنَ الظّٰلِمِينَ ⑲ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ

له ظالمانو نه | پس وسوسه واچوله | دے دواړو ته | شیطان | دَ پاره دَ دے چه ښکاره کړی

کښے به شمیر شئ ۔ بیا شیطان دَ دوی په زړونو کښے وسوسه واچوله چه دَ پردے هغه

لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ

دوی ته | څهٔ چه | پټ وو | له دوی نه | له شرمگاهونو دَ دوی نه | او ووئیل دهٔ

اندامونه ورته څرگند کړی کوم چه تر دے نه پټ ؤو او درته ئے ووئیل

مَا نَهٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا

نهٔ یئ منع کړی تاسو دواړه | ستاسو رب | له دِ دے اونے نه | مگر دَ پاره دَ دے چه | شئ به تاسو

چه تاسو دواړه دَ دے اونے نه صرف په دے وجه خپل رب منع کړی یئ چه فرښتے نهٔ شئ

مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخٰلِدِينَ ⑳ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا

فرښتے | یا به شئ تاسو | له همیشه اوسیدونکونه | او قسم ئے وخوړو دوی ته | چه بیشکه زهٔ تاسو ته

یا په دے کښے همیشه پاتے نهٔ شئ او دواړو ته ئے قسم وخوړو چه زهٔ

لَمِنَ النّٰصِحِينَ ㉑ فَدَلّٰهُمَا بِغُرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا

له نصیحت کوونکو نه یم | پس هغهٔ مائله کړل دوی | په دوکه | بیا هر کله چه | دواړو وڅکله

ستاسو یقینی خیرخواه یم ۔ نو دواړه ئے په چل ول راکوز کړل نو هر کله چه دَ اونے مزه

الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا

هغه اونه | نو ښکاره شول | دوی ته | شرمگاهونه دَ دوی | او شروع وکړه دواړو | چه انښلولے ئے | په خپلو ځانونو

ئے وڅکله نو دواړو ته خپل خپل ستر و نه ښکاره شول او په خپلو شرمگاهونو باندِ ئے دَ جنت پاڼے

مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ؕ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَآ اَلَمْ اَنْهَكُمَا

پاڼې | دَ جنت | او آواز وکړو دوی ته | رب دَ دوی | آیا ما نهٔ وئ منع کړی تاسو

ایښول شروع کړل ، او دَ دوی رب ذوی ته آواز وکړو ورته ئې فرمائیل، آیا ما تاسو دواړه دَ دې

عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَآ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ

له دغې اونې نه | او (نهٔ) وو ویلی ما تاسو ته | چه شیطان | ستاسو | دُښمن دے

اونې نه نهٔ وئ منع کړی ؟ او آیا دا مې درته نهٔ وو ویلی چه شیطان ستاسو ښکاره دُښمن

مُّبِيْنٌ ﴿٢٢﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا ۫ وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْلَنَا

ښکاره | دواړو وویل | اے زمونږ ربه! | مونږ ظلم وکړو | په خپلو ځانونو | او که چرے | تهٔ ونهٔ بخښې مونږه

دے ۔ دواړو عرض وکړو، اے زمونږ ربه! مونږ په خپل ځان زیاتے کړے دے او که چرے تهٔ مونږ ونهٔ بخښې

وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوْا

او په مونږ رحم ونهٔ (نهٔ) کړے | نو خامخا به شو مونږ | له تاوانیانو نه | وفرمائیل الله | کوز شئ

او مونږ باندې رحم ونهٔ کړے نو مونږ به ضرور نقصان بیا مومو ۔ الله وفرمائیل، لاندې کوز شئ

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ

له تاسو نه ځنې | دَ ځنو | به دښمنان وی | او تاسو دَ پاره | په زمکه کښې | استوګنه

تاسو ټول به دَ یو بل دُښمنان یئ ، او تر یو نیټې پورے تاسو له په زمکه باندې استوګنه

وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ وَفِيْهَا

او (دَ ژوند) سامان دے | تر یو وخته پورے | وفرمائیل الله | په دے (زمکه) کښې | به تاسو ژوند تیروئ | او په دے کښې

او دَ ژوند سامان مقرر شوے دے ۔ ورته ئې وفرمائیل چه په دے (زمکه) کښې به ژوند تیروئ او هم به

تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُوْنَ ﴿٢٥﴾ يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا

به تاسو مرئ | او له دے نه | به تاسو راویستلے شئ | اے بنی آدمو ! | بیشکه مونږ رالیږلی دی

دے کښې به مرئ او بیا هم دَ دے زمکے نه به راویستلے شئ ۔ اے دَ آدم اولاده! مونږ تاسو له جامے

عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِىْ سَوْاٰتِكُمْ وَرِيْشًا ؕ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى

په تاسو باندې | جامے | چه پټوی | شرمګاهونه ستاسو | او ښائست (هم دے) | او جامے | دَ پرهیزګارۍ

درکړی دی چه ستاسو دَ ستر ځایونه پټ کړی او دَ ښائست ذریعه هم وی او دَ پرهیزګارۍ جامه

ذٰلِكَ خَيْرٌ ؕ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٢٦﴾ يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ

غوره دی | دا | دَ الله نخښې دی | دَ پاره دَ دے چه دوی | نصیحت قبول کړی | اے بنی آدمو

ډیره غوره ده ، دا دَ الله تعالیٰ نخښې دی شاید چه خلق ترے نه سبق واخلی، اے دَ آدم اولاده

لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ

په فتنه کښې ونهٔ غورزوی تاسو | شیطان | لکه چه دهٔ راوُویستل | ستاسو مور او پلار | له جنت نه

هسے نه چه شیطان مو بیا په فتنه کښې وغورزوی لکه چه ستاسو نیا نیکهٔ ئې دَ جنت نه راویستلی ؤ

يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا ؕ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ

اُوباسی | له دوی نه | جامے دَ دوی | چه ښکاره کړی دوی ته | ستروني دَ دوی | بیشکه ګوری تاسو ته

چه داسے حالت کښے چه دَ هغوی نه ئے جامے غورزولے چه ستروني ئے یو بل ته ښکاره کړی، هغه او دَ هغهٔ

هُوَ وَقَبِيْلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ؕ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ

او دَ هغهٔ قوم | کوم ځائے نه چه | تاسو نهٔ وینئ دوی | بیشکه موږ جوړ کړل | شیطانان

قام قبیله تاسو دَ داسے ځائے نه وینی چه تاسو ئے لیدلے نهٔ شئ، موږ شیطانان دَ هغو خلقو دوستان

اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۲۷﴾ وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا

دوستان | دَ هغو خلقو | چه ایمان نهٔ راوړی | او کله چه | دوی کوی | څهٔ خراب کار | نو وائی

کړی دی چه ایمان نهٔ راوړی - او هر کله چه دوی دَ بے شرمئ یو کار وکړی نو وائی

وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَآءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ

موندلی دی موږه | په دے باندی | خپل پلاران | او الله | موږ ته حکم دکړو دَ دے | دُ وایه | بیشکه الله | حکم نهٔ ورکوی

چه موږ خپل پلاره نیکهٔ په دے کارکولو موندلی دی او الله راته هم دغسے حکم کړے دے، ورته ووایه چه الله دَ بے شرمئ دَ

بِالْفَحْشَآءِ ؕ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۸﴾ قُلْ

دَ بے حیائی | ایا تاسو وایئ | دَ الله په حقله | هغه څهٔ چه تاسو پرے نهٔ پوهیږئ | دُوایه

کارونو حکم هیچرے نهٔ کوی، ایا تاسو په الله تعالیٰ باندی داسے خبرے تړئ چه خبر ترے نه هم نهٔ یئ - ووایه

اَمَرَ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ ۚ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

حکم کړے دے | زما رب | دَ انصاف | او نیغ ساتئ | خپل مخونه | دَ هر مونځ په وخت

چه زما رب دَ اعتدال ساتلو حکم کړے دے - او دا چه دَ هر مونځ په وخت کښے خپل مخونه (بیت الله ته) مخامخ ساتئ

وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ كَمَا بَدَاَكُمْ

او هغه بلئ | خالص ساتئ | هغهٔ دَ پاره | دین | لکه څنګه چه هغهٔ اول پیدا کړئ تاسو

او دا چه یوازے هغه بلئ خپل دین دَ هغهٔ دَ پاره خالص ساتئ، لکه چه څنګه ئے پیدا کړی یئ دغسے

تَعُوْدُوْنَ ﴿۲۹﴾ فَرِيْقًا هَدٰى وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ

واپس به راشئ | رحم دَ هغه شان | یو ډلے ته | هغهٔ هدایت وکړو | او یوه ډله ده | (چه) واجب شوه | په دوی باندی

به بیرته راځئ ، یوے ډلے ته الله سمه لار ښودلے ده او په بلے ډلے باندی ګمراهی ثابته

الضَّلٰلَةُ ؕ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

ګمراهی | بیشکه دوی | جوړ کړل | شیطانان | دوستان | سوا دَ الله نه

شوے ده. ځکه چه دوی دَ الله تعالیٰ په ځائے شیطانان خپل مشران کړی دی

وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۳۰﴾ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ

او دوی ګمان کوی | چه دوی | په سمه لار باندی دی | اے بنی آدمو! | اغوندئ | خپلے ښائسته جامے

او بیا هم دا خیال کوئ چه ګنی په سمه لار باندی روان دی - اے دَ آدم اولادَ! دَ هر عبادت په موقع باندی

عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ اِنَّهٗ

دَ هر مونځ په وخت | او خورئ | او څښئ | او فضول خرچي مه کوئ | بیشکه هغه

ځانله ښائسته جامې اغوندئ او حلال څيزونه خورئ او څښئ او اسراف مه کوئ بیشکه

لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْٓ

نه خوښوي | فضول خرچي کوونکي | ووايه | چا حرام کړې ده | ښائست دَ الله | کوم چه

الله تعالیٰ دَ حد نه تیریدونکي نه خوښوي. (اے پیغمبره!) ووايه چه دَ الله تعالیٰ هغه زينت چا حرام کړے

اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبٰتِ مِنَ الرِّزْقِ ۭ قُلْ

هغه پیدا کړے دے | دَ خپلو بندګانو دَپاره | او | پاکیزه څيزونه | له رزق نه | ووايه

چه خپلو بندګانو له ئے مقرر کړے دے او (چا) پاکیزه رزقونه (حرام کړي دي) ووايه

هِىَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ

دا هر هغو خلقو دَپاره دي | چه ایمان راوړي | دَ دنيا په ژوند کښې | او خاص (طور باندې) | دَ قیامت په ورځ

چه دا څيزونه په دے دنيا کښې هم مؤمنانو له پیدا شوي دي او دَ قیامت په ورځ خو به خالص دَ هغوی دَپاره

كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٣٢﴾ قُلْ

دغه شان | مونږ بیانوؤ | آیتونه | دَ پاره دَ هغه خلقو | چه پوهیږي | ووايه

وي. مونږ دغه شان خپل آیتونه دَ هغو خلقو دَپاره په تفصيل سره بيانوو کوم چه پوهيږي. (اے پیغمبره!)

اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ

بیشکه حرام کړي دي | زما رب | دَ بے حيائۍ خبرے | هغه چه ښکاره وي | له دے نه | او هغه چه | پټے وي

زما رب خو دَ بے حيائۍ خبرے حرام کړي دي ، که ښکاره وي ، او که پټے

وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا

او ګناه | او ظلم | ناحق | او دا چه | شریک مقرر کړئ | دَ الله سره | هغه چه

او دَ ګناه کارونه او بر ناحقه زیاتے . او دا چه تاسو الله له شریک پیدا کړئ چه الله

لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا

نه دے نازل کړے هغه | دَ دے | (څه) دلیل | او دا چه | تاسو وایئ | په الله باندې | هغه څه

دَ هغې هیڅ سند نه دے رالیږلے ، او دا چه تاسو په الله تعالیٰ باندې داسے خبرے وتړئ

لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَاۗءَ اَجَلُهُمْ

تاسو پرے نه پوهیږئ | او هرے دلے دَپاره | یو وخت مقرر دے | پس کله چه راشي | دَ دوی وخت

چه تاسو پرے نه پوهيږئ . او دَ هر قوم دَپاره (دَ مهلت) یو ټاکلے مقرر دے نو هر کله چه دَ هغوی نیټه پوره شي

لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣٤﴾ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ

نو نه به وروستو شي دوی | یو ساعت | او | نه به مخکښې شي | اے بنی آدمو

نو نه به یو ساعت وروستو کیدے شي او نه به یو ساعت وړاندې کیدے شي . اے دَ آدم اولاده

إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِى

که راشي تاسو ته | پیغمبران | له تاسو نه | چه بیان کړي | ستاسو مخکښې | زما آیتونه

که تاسو ته ستاسو د قوم نه پیغمبران راشي چه زما حکمونه درته اُوروي

فَمَنِ ٱتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

نو چا چه پرهیز وکړو (د کفر او شرک نه) | او اصلاح ئې وکړه | نو نه به څه ویره وي | په دوي | او نه به دوي

نو چا چه ځان بچ کړو او نیک کارونه ئې وکړل نو په هغوئ نه څه ویره شته او نه څه

يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسْتَكْبَرُوا۟ عَنْهَآ

غمژن وي | او کوم خلق چه | دروغ وګڼړل | زمونږ آیتونه | او تکبر ئې وکړو | له هغې نه

غم - نو چا چه زمونږ حکمونه دروغ وګڼړل او د دې نه ئې تکبر وکړو

أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ

هم دا خلق | او سیدونکي د دوزخ دي | دوي | په دې کښې | همیشه به وي | پس څوک | زیات ظالم دے

هغه خلق دوزخیان دي، هغوي به په دې کښې همیشه وي. نو د هغه چا نه لوئے

مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِهِۦٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ

له هغه نه | چا چه وتړل | په الله باندې | دروغ | یا هغه دروغ کړل | د هغه آیتونه | هم دغه دي

ظالم څوک کیدے شي چه په الله تعالیٰ باندې دروغ تړي یا د هغه حکمونه دروغ ګڼړي، د دې خلقو

يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ ٱلْكِتَٰبِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتْهُمْ

چه وُبه رسیږي دوي ته | د دوي برخه | له کتاب نه | تردے چه | هر کله | راشي دوي ته

په نصیبه کښې چه څه لیکلي دي هغه به دوي ته ملاوُ شي، تر دے چه کله زمونږ فرښتې د دوي

رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوٓا۟ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَدْعُونَ

زمونږ رالیږلے شوے فرښتې | چه قبض کړي روحونه د دوي | وُبه وائي | کوم ځائے دي | هغه څه | چه تاسو به بلل

د روح قبض کولو د پاره د دوي ته راشي نو دوي ته به ووائي چه کوم ځائے دي هغه (معبودان) کوم چه

مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ قَالُوا۟ ضَلُّوا۟ عَنَّا وَشَهِدُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ

سوا د الله نه | دوي به ووائي | هغه ورک شول | له مونږ نه | او ګواهي به ورکړي | په خپلو ځانونو

تاسو د الله تعالیٰ نه سوا بلل، دوي به ووائي هغه خو مونږ نه غیب شول او په خپل ځان به په خپله ګواهي وکړي

أَنَّهُمْ كَانُوا۟ كَٰفِرِينَ ﴿٣٧﴾ قَالَ ٱدْخُلُوا۟ فِىٓ أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ

چه بیشکه دوي | وُو. | کافران | وُبه فرمائي الله | داخل شئ | په هغه اُمتونو کښې | چه تیر شوي دي

چه دوي یقینًا کافران وو - الله تعالیٰ به ورته وفرمائي چه د هغه امتونو سره په دوزخ کښې داخل

مِن قَبْلِكُم مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ فِى ٱلنَّارِ ۖ كُلَّمَا دَخَلَتْ

له تاسو نه وړاندې | له پیریانو نه | او له بنیادمونه | په اور کښې | هر کله چه | داخل شي

شئ چه تاسو نه وړاندې تیر شوي دي که پیریان دي او که بنیادم دي. هر کله چه یو ټولے به دوزخ

أُمَّةٌ لَّعَنَتْ أُخْتَهَا ۖ حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا

یوقوم | نو لعنت به کوی | دَځان په شان په بل قوم | تردے چه | هرکله | جمع شی | په دے کښے

ته څی نو. په بل ټولی به لعنت کوی تردے چه هغه ټول په دے کښے جمع

جَمِيعًا ۙ قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ

ټول | وُبه وائی | وروستنۍ دله دَ دوی | په حق دَ وړومبنۍ کښے | اے زمونږ ربه! | دوی

شی، نو هر یو وروستنے ټولے به دَ وړاندینی ټولی په حقله وائی چه اے زمونږ ربه دا خلق

أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ۖ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ

ګمراه کړو مونږ | پس ورکړه دوی ته | عذاب | دوچند | له دوزخ نه | وُبه فرمائی | (چه) هر یو ته دوچند دے

دی چه مونږ ئے ګمراه کړی وو نو دوئی له دَ اور دوه دونړه عذاب ورکړه الله تعالیٰ به ورته وفرمائی چه عذاب

وَلَٰكِن لَّا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ

لیکن | تاسو نه پوهیږئ | او | وُبه وائی | دَ دوئ وړومبنۍ (دله) | وروستنۍ ته

هر یو له دوه دونړه دے خو تاسو پرے ناخبره یئ۔ او وړاندینے ټولے به وروستنی ته ووائی (که مونږ دَ عذاب

فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

چه نشته دے | تاسو ته | په مونږ باندِ | (څه) فضیلت | نو وُڅکئ | عذاب | په وجه دَ هغه عمل

قابل یُو) نو تاسو ته (هم) هم زمونږ په مقابله کښے هیڅ فضیلت حاصل نه دے نو دَ خپل عمل په وجه دَ عذاب

كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا

چه تاسو به کولو | بیشکه | کوم چه | دروغ کړل | زمونږ آیتونه | او تکبر ئے وکړو

خوند وُڅکئ، بیشکه چا چه زمونږ آیتونه دروغ وګڼړل او دَ هغے نه ئے تکبر

عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ

له هغے نه | نه به شی پرانستلے | دوی ته | دروازے | دَ آسمان | او نه | به دوی داخلیږی

وکړو، هغوی ته به دَ آسمان دروازے هیڅکله پرانستلے نه شی، او جنت ته به تر هغے وخته

الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۚ وَكَذَٰلِكَ

په جنت کښے | تردے چه | ننوځی اُوښ | په سُم کښے | دَ ستنے | او دغه شان

ننو تلے نه شی چه یو اُوښ دَ ستنے په سُم کښے تیر نه شی، او مونږ مجرمانو

نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُم مِّن جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِن فَوْقِهِمْ

مونږ سزا ورکوو | مجرمانو ته | دوی له به وی | له دوزخ نه | بچاؤنړه | او دَ پاسه دَ دوی نه

له هم داسے بدله ورکوُو دَ هغوی دَ لاندِ به دَ اور بچاؤنړه غوړیدلی وی او دَ پاسه به ئے

غَوَاشٍ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا

دَ اغوستنے څیز | او دغه شان | مونږ بدله ورکوُو | ظالمانو ته | او څوک چه | ایمان راوړی

دَ اور څادر (اغوستے) وی۔ او مونږ دغه شان ظالمانو ته سزا ورکړو او هغه خلق چه ایمان ئے راوړی

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَآ ز

او عملونه ئې وکړل | نیک | مونږ تکلیف نه ورکوو | هیڅ نفس ته | مګر | د دهٔ د طاقت مطابق

او نیک کارونه ئې کړی وی ، نو مونږ یو کس له هم د هغهٔ د طاقت نه زیات تکلیف نهٔ ورکوو

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ج هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۴۲﴾ وَنَزَعْنَا

هم دا خلق دی | جنّت والا | دوی به | په هغې کښې | همیشه وی | او مونږ به راوُباسو

هم دا خلق جنتیان دی دوی به همیشه په دے کښې وی . او د دوی په زړونو

مَا فِىْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ ج و

څهٔ چه | د دوی په سینو کښې دی | له کینې نه | بهیږی به | د دے لاندې | نهرونه

کښې چه د یو بل خلاف څهٔ دنیوی کینه پرته وه هغه به مونږ لرے کړو او د دوی (د قدمونو) لاندې نهرونه بهیږی

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ هَدٰىنَا لِهٰذَا قف وَمَا كُنَّا

او دوی به ووائی | ټول تعریف د | الله د پاره | چا چه | لاره وښوده مونږ ته | د دے (جنت) | او | نهٔ وو مونږ

او دوی به ووائی چه ټول تعریفونه الله تعالیٰ د پاره دی چا چه مونږ ته دا لاره وښودله او که الله تعالیٰ راته دا

لِنَهْتَدِىَ لَوْلَآ اَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ ج لَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا

چه مونږ لاره موندلے | که چرته نه وے کړے هدایت مونږ ته | الله | بیشکه | راغلی وُو | پیغمبران | زمونږ د رب

لاره نهٔ ښودله نو مونږ خو پخپله موندلے نهٔ شوه مونږ ته د الله تعالیٰ پیغمبران په حقه

بِالْحَقِّ ط وَنُوْدُوْٓا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا

د حق دین سره | او دوی ته به آواز وشی | چه دا | جنّت دے | تاسو به د دے وارثان یئی | د هغو (عملونو) په بدله کښې

راغلی دی او یو آواز به ورته وُشی چه دا جنت تاسو ته د خپلو (نیکو) عملونو په سبب

كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۴۳﴾ وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ

چه تاسو به (دنیا کښې) کول | او آواز به وُکړی | جنتیان | دوزخیانو ته

درکړے شوے دے او بیا به جنتیان دوزخیانو ته آواز وکړی چه

اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَّا

چه | مونږ خو بیا موندل | چه څهٔ وعده کړې وه مونږ سره | زمونږ رب | رښتینې | پس آیا | وموندل تاسو (هم) | هغه څهٔ

مونږ خو د خپل رب ټولے وعدے رښتینې بیا موندلے ، نو آیا تاسو هم د خپل رب (د عذاب)

وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ط قَالُوْا نَعَمْ ج فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌۢ م بَيْنَهُمْ

چه وعده کړې وه | ستاسو رب | حقه | دوی به ووائی | هو ! | بیا به آواز وکړی | یو آواز کوونکے | د دوی په مینځ کښې

وعدے رښتینې بیا موندلے کهٔ نا ؟ هغوی به ووائی چه هو ! بیا به یو آواز ورکوونکے د دوی د مینځ نه

اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۴﴾ لا الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

چه | لعنت دے | د الله | په ظالمانو باندې | هغه چه | منع کول به ئې (خلق) | د الله د لارے نه

آواز وکړی چه په ظالمانو باندې د الله لعنت دے ، چه خلق به ئې د الله تعالیٰ د لارے نه منع کول

وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ﴿۴۵﴾ وَبَيْنَهُمَا

اولټولو ئې په دې کښې | کوږوالے | او دوی | دَ آخرت | منکران دی | او دَ دواړو ډلو ترمینځه

او په هغې کښې به ئې کوږوالے لټولو او دوی دَ آخرت نه هم منکر وو ۔ او دَ دے دواړو ډلو ترمینځه

حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا ۢ بِسِيْمٰهُمْ ۚ

به یوه پرده وی | او په اعراف باندې | به سړی وی | چه پیژنی به دوی | هریو | دَ دوی دَ مخونو نه

به یوه پرده وی ، او دَ هغې په اُوچت سر (اعراف) به څُنے خلق دی چه هر یو (جنتی او دوزخی) به په خپلو نخښو

وَنَادَوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۣ لَمْ يَدْخُلُوْهَا

او دوی به آواز وکړی | جنتیانو ته | چه | سلام دِ وی | په تاسو | دوی به لا نه وی داخل شوی په هغې کښې

پیژنی او جنتیانو ته به آواز وکړی ، چه په تاسو دِ سلامتیا وی ، دا (دَ اعراف خلق) به لا په جنت کښې نه وی داخل

وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ﴿۴۶﴾ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ

او دوی | به طمع کوی | او هر کله چه | وګرځولے شی | سترګے دَ دوی | په طرف | دَ دوزخیانو

شوی خو امیدوار به ناست وی ، او څهٔ وخت چه دَ دوی سترګے دَ دوزخیانو طرف ته وګرځی

قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۷﴾ وَنَادٰٓى

نو وُبه وائی | اے زمونږ ربه! | مهٔ یوځائے کوه مونږ | ظالمانو خلقو سره | او آواز به وکړی

نو وُبه وائی چه اے زمونږه ربه! مونږ دَ ظالمانو دَ ډلے سره مهٔ شاملوه ۔ او دَ اعراف والا به

اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ قَالُوْا

دَ اعراف خلق | (څهٔ) خلقو ته | چه دوی به پیژنی هغوی | دَ هغوی دَ نخښونه | وُبه وائی

هغو خلقو ته کوم چه به هغوی دَ دوی دَ نخښونه پیژنی آواز به وکړی (او) وُبه وائی

مَآ اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۴۸﴾ اَهٰٓؤُلَآءِ

چه په کار را نغلے | ستاسو | دَ دے ستاسو | او نهٔ دَ فخر هغه خبرے چه تاسو به کولے . آیا هم دا هغه (خلق) دی

چه ستاسو لښکرے او ستاسو غرور کول ستاسو هیڅ په کار را نهٔ غلل ، او وګورئ دا (جنتیان)

الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ۭ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ

دَ کوم (په نسبت) | چه تاسو قسمونه خوړل | چه دوی ته به نهٔ رسوی | الله | څهٔ رحمت | داخل شئ تاسو | په جنت کښے

ګنی هغه خلق نهٔ دی چه تاسو به پرے قسمونه خوړل چه په دوی به الله هیڅکله رحمت نهٔ کوی (نن هم هغوی ته وویلے شول

لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿۴۹﴾ وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ النَّارِ

نشته دے هیڅ ویره | په تاسو | او نهٔ به تاسو | غمژن یئ | او آواز به وکړی | دوزخیان

چه) جنت ته ورننوځئ ، نهٔ درله اندیښنے شته او نهٔ څهٔ غم ۔ او دوزخیان به جنتیانو ته

اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا

جنتیانو ته | چه | تاسو را توے کړئ | په مونږ باندې | څهٔ اُوبهٔ | یا (څهٔ) له هغې نه

آواز وکړی ، چه په مونږ باندې لږے شان اوبهٔ را توے کړئ یا څهٔ چه الله تاسو ته دَ خوراک دَپاره

رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ؕ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۝۵۰

درکړی دی تاسو ته | الله | دوی به وائی | بیشکه الله | حرام کړی دی دا دواړه | په کافرانو باندې۔

چه درکړی دی الله هغه نه مونږ له هم راکړئ، هغوی به ووائی چه الله تعالیٰ دا دواړه څیزونه په کفارو حرام کړی دی

الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ

کوم چه | جوړ کړو | دین خپل | لوبه | او تماشه | او دوکه ورکړه دوی ته | ژوند | د دنیا

هغو خلقو باندې چا چه خپل دین نه لوبه تماشه جوړه کړې وه او چا له چه د دنیا ژوند دوکه ورکړې وه

فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا

پس نن ورځ | به هیر کړو مونږ دوی | لکه څنګه چه هیر کړې وو دوی | ملاقات | د دې ورځې | او لکه څنګه (چه)

نو نن به ئے مونږ هم داسې هیر کړو لکه هغوی چه د دې ورځې ملاقات هیر کړې وو، او د زمونږ د

كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ۝۵۱ وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ

دوی زمونږ د ایتونو نه انکار کولو | او بیشکه مونږ لیږلې دې دوی ته | یو کتاب | چه مونږ په تفصیل سره بیان کړې دا

ایتونو نه به ئے انکار کولو۔ او دوی ته مونږ داسې کتاب رالیږلې دے چه په خپل علم مو

عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝۵۲ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا

په علم سره | هدایت | او رحمت (دے) | د هغو د پاره | چه ایمان راوړی | دوی انتظار نه کوی | مګر

بنه واضح کړې دے او د مؤمنانو د پاره هدایت او رحمت دے۔ آیا دا خلق د دې د رښتینوالی او

تَاْوِيْلَهٗ ؕ يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ نَسُوْهُ

د دې د انجام | په کومه ورځ چه | ښکاره شی | د دې انجام | (نو) وبه وائی | هغه خلق | چا چه هیر کړې وو دا

انجام ښکاره کیدو انتظار کوی، په کومه ورځ چه د دې انجام ښکاره شی نو کوم خلقو چه دا وړاندې هیر کړې وو

مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ لَّنَا

له دې نه وړاندې | چه بیشکه راغلی وو | پیغمبران | زمونږ د رب | په رښتیا سره | پس آیا | شته دے مونږ د پاره

وبه وائی چه بیشکه زمونږ د رب پیغمبرانو حقه خبرې راوړې وې نو آیا اوس مونږ د پاره څوک

مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِيْ

څوک سفارشی | چه سفارش وکړی | زمونږ | یا مونږ واپس ولیږلې | چه مونږ عمل وکړو | خلاف د هغې

سفارش کوونکے شته چه زمونږ سفارش وکړی یا مونږ واپس واستولے شو نو د پخوانی عمل نه بالکل بدل

كُنَّا نَعْمَلُ ؕ قَدْ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا

کوم چه مونږ کولو | بیشکه | نقصان ورکړو دوی | خپلو ځانونو ته | او ورک شول | له دوی نه | هغه څه

عملونه به وکړو، یقیناً دې خلقو خپل ځانونه په نقصان کښې واچول، او کوم دروغ چه به ئے جوړول

كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝۵۳ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

چه دوی به دروغ تړل | بیشکه | ستا رب | (هغه) الله دے | کوم چه | پیدا کړل | آسمانونه

هغه تول ترې نه غلط شول۔ بیشکه ستا سو رب هغه الله دے چه آسمانونه او مزکه ئے په شپږو

ع ۱۲

وَالْاَرْضَ فِیْ سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ قف یُغْشِی

او زمکه | په شپږو ورځو کښې | بیا قائم شو | په عرش باندې | هغه پرده اچوي

ورځو کښې پیدا کړل ، بیا په عرش قائم شو ، هغه د شپې په

الَّیْلَ النَّهَارَ یَطْلُبُهٗ حَثِیْثًا لا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ

د شپې | په ورځ باند | چه د دې نه وروستو راځي | په منډه منډه | او نُور | او سپوږمۍ | او ستوري

تیاره باندې د ورځې رڼا پټوي، په دې شان چه (شپه په ورځې پسې) په منډه منډه راځي او نُور او سپوږمۍ او ستوري

مُسَخَّرٰتٍۭ بِاَمْرِهٖ ط اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ ط تَبٰرَكَ اللّٰهُ

لګیا دی | په حکم د هغهٔ | واورئ ! | هم د هغهٔ د پاره دي | پیدا کول | او حکم ورکول | ډېر د برکت خاوند دے الله

ستوري د هغهٔ د حکم تابع دي خبر شئ چه ټول مخلوق هم د هغهٔ دے او هم د هغهٔ حکم پکښې چلیږي الله د برکتونو

رَبُّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۵۴﴾ اُدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْیَةً ط اِنَّهٗ لَا یُحِبُّ

پروردګار دے د جهانونو | وُبلئ | خپل رب | په عاجزئ | او په پټه | بیشکه هغه | نهٔ خوښوي

مالک دے د ټول مخلوق پالونکے دے تاسو خپل رب ته په زارئ او په پټه پټه خواست کوئ ، هغه د حد نه تیرېدونکي

الْمُعْتَدِیْنَ ﴿۵۵﴾ وَلَا تُفْسِدُوْا فِی الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ

د حد نه تیرېدونکي | او فساد مهٔ خورَوئ | په زمکه کښې | پس | د سمیدو د دې نه | او بلئ هغه

خلق نهٔ خوښوي . او د مزکې په مخ د بند و بست سمیدو نه پس فساد مهٔ کوئ او الله تعالیٰ ته د

خَوْفًا وَّطَمَعًا ط اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِیْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۵۶﴾

په وېره | او په امید سره | بیشکه | رحمت | د الله | نزدے دے | نیکي کوونکو ته

د وېرې او طمع ترمینځه خواستونه کوئ ، بیشکه د الله تعالیٰ رحمت نیکانو خلقو ته ډیر نزدے دے .

وَهُوَ الَّذِیْ یُرْسِلُ الرِّیٰحَ بُشْرًاۢ بَیْنَ یَدَیْ رَحْمَتِهٖ ط حَتّٰٓی

او دے هغه ذات دے | چه لیږي | هواګانې | زیرے ورکوونکي | وړاندې له رحمت (باران) خپل نه | تردے چه

او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه د خپل رحمت (باران) نه وړاندې بادونه د زیري په طور رالیږي ، هرکله چه

اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّیِّتٍ فَاَنْزَلْنَا

هرکله را او چته کړي | وریځې | درنې | نو روانې کړو مونږ دا | طرف د یو ښار | مړ ته | بیا مونږ ورودَ

دا بادونه درنې درنې وریځې اُوچتې کړي نو مونږ هغې یوې مړې (راوچې) علاقې ته ولیږو او باران

بِهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ط كَذٰلِكَ

له دې نه | اوبهٔ | بیا مونږ راواُباسو | په دې سره | هر قسمه میوه | دغه شان

پرې وُوروو ، بیا د دې په ذریعه هر قسم میوې پیدا کوو ، (بادساتئ) دغه شان مونږ

نُخْرِجُ الْمَوْتٰی لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۷﴾ وَالْبَلَدُ الطَّیِّبُ یَخْرُجُ

مونږ به راواُباسو | مړي | د پاره د دې چه | تاسو نصیحت قبول کړئ | او ښار | پاکیزه | راوُځي

به مړي دوباره ژوندي کړو شاید چه تاسو ترے نه سبق واخلئ او آباده (سمسوره) زمکه خپل شینکے د

نَبَاتُهٗ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِیْ خَبُثَ لَا یَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا ؕ

زرغونه دَهغې | دَ هغې دَرب په حكم | اوكومه (زمكه) | چه خرابه ده | نه راوځي (دَهغې نه) | مګر ډيره كمه (زرغونه)

دَ خدائے په حكم راوُباسي اوكومه (زمكه) چه خرابه وي هغې نه صرف بيكاره زرغونه پيدا كيږي

كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ یَّشْكُرُوْنَ ﴿۵۸﴾ لَقَدْ

دغه شان | مونږ بيا بيا بيانوو | آيتونه | هغه خلقو دَ پاره | چه شكر ادا كوي | بيشكه

مونږ دغسے بيا بيا خپلے نخښے بيانوُو هغو خلقو ته چه شكر ادا كوي۔ يقينًا مونږ

اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰی قَوْمِهٖ فَقَالَ یٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

مونږ ليږلے وو | نوح | دَ هغهٔ قوم ته | پس هغهٔ ووئيل | اے زما قومه! | عبادت كوئ | دَ الله

نوح (عليه السلام) دَ هغهٔ خپل قوم ته وليږلو نو ورته ئے ووئيل چه اے زما قومه! دَ الله تعالیٰ عبادت كوئ

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ ؕ اِنِّیْۤ اَخَافُ عَلَیْكُمْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۵۹﴾

نشته دَ تاسو دَ پاره | هیڅ بل معبود | سوا دَ هغهٔ نه | بيشكه زهٔ | ډيرېږم | په تاسو باندې | له عذابه | دَ ورځے | لوئے نه

دَ هغهٔ نه سوا ستاسو بل معبود نشته، ماسره ستاسو په حقله دَ لوئے ورځے دَ (هولناك) عذاب اندېښنه ده۔

قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖۤ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿۶۰﴾ قَالَ

ووئيل | سرداراتو | دَ هغهٔ دَ قوم نه | بيشكه | مونږ وينو تا | په ګمراهئ ښكاره كښے | هغهٔ ووئيل

دَ هغهٔ دَ قوم سرداراتو ورته جواب وركړو چه مونږ ته خو داسے ښكاري چه ته په ښكاره ګمراهئ كښے پروت يئے، نوح

یٰقَوْمِ لَیْسَ بِیْ ضَلٰلَةٌ وَّلٰكِنِّیْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۶۱﴾

اے زما قومه! | نشته په ما كښے | څه ګمراهي | او ليكن زهٔ خو | يو رسول يم | دَ پروردګار | دَ ټولو جهانونو

ووئيل اے زما قومه! ما كښے دَ ګمراهئ هيڅ خبره نشته بلكه زهٔ خو دَ ټولو جهانونو دَ پروردګار له طرف نه راليږلے شوے يم

اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّیْ وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ

زهٔ رسوم تاسو ته | پيغامونه | دَ خپل رب | او نصيحت كوم | تاسو ته | او پوهيږم | دَ الله دَ طرف نه

تاسو ته دَ خپل پروردګار حكمونه رسوم، او ستاسو خيرخواه يم او دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه ما ته دَ هغو

مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۲﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

په هغه څهٔ | چه تاسو پرے نهٔ پوهيږئ | آيا تاسو تعجب كوئ | چه راغے تاسو ته | نصيحت | ستاسو دَ رب له طرف نه

خبرو علم دے په كومو چه تاسو نهٔ پوهيږئ۔ آيا تاسو تعجب كوئ چه تاسو ته ستاسو دَ رب دَ طرف نه څهٔ دَ نصيحت خبره

عَلٰی رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِیُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوْا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۶۳﴾

دَ يو سړي په (ذريعه) | له تاسو نه | چه هغه وويروي تاسو | او تاسو بچ شئ | او چه په تاسو | رحم وكړے شي

دَ داسے سړي په ذريعه راغلے ده چه هم له تاسو نه دے چه تاسو (دَ نافرمانئ دَ انجام نه) وويروي او تاسو پرهيزګاره شئ او په

فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَیْنٰهُ وَالَّذِیْنَ مَعَهٗ فِی الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا

بيا دوی هغه دروغژن كړو | نو مونږ خلاصے وركړه هغهٔ ته | او هغو ته چه دَ هغهٔ سره وو | په كشتئ كښے | او مونږ غرق كړل

تاسو رحم وكړے شي بيا هغوئ دَ دے نه پس هم نوح دروغژن وګڼړلو نو مونږ هغهٔ له او هغه خلقو له چه په كشتئ كښے دَ هغهٔ سره سواره

ع ۱۵

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنَ ﴿۶۴﴾

هغه خلق چه | دروغ ئے وګڼل | زمونږ اٰیتونه | بیشکه دوی | وو | قوم | ړانده

وو خلاصے ورکړه او چا چه زمونږ اٰیتونه دروغ ګڼړلی وو هغوی موږ ډوب کړل، دوئ یقیناً (په زړونو) ړانده شوی وو

وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

او (مونږ لیږلو قوم دَ) عاد ته | دَ دوی ورور | هود | دهٔ ووئیل | اے زما قومه! | عبادت وکړئ | دَ الله

او (دَ عاد قوم) عاد طرف ته مونږ دَ دوی ورور هود ولیږلو هغهٔ ورته ووئیل چه اے زما قومه! دَ الله تعالیٰ عبادت کوئ

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۶۵﴾ قَالَ الْمَلَاُ

نشته دے تاسو دَپاره | څوک بل معبود | سوا دَ هغهٔ نه | پس ایا تاسو نهٔ ویریږئ | ووئیل | سردارانو

چه بے دَ هغهٔ نه ستاسو بل معبود نشته نو ایا تاسو دَ هغهٔ (دَ نافرمانئ نه) نهٔ ویریږئ، دَ قوم کافرو غټانو ورته

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖۤ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا لَنَظُنُّكَ

کوموچه | کفر وکړو | دَ هغهٔ له قوم نه | بیشکه مونږ وینو تا | په بے عقلئ کښے | او بیشکه مونږ ګمان کوو په تا

جواب ورکړو، چه مونږ ته خو دا سے ښکاری چه ته په حماقت کښے پروت یئے او زمونږ دا ګمان دے چه

مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۶۶﴾ قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ سَفَاهَةٌ وَّلٰكِنِّيْ

له دروغژنو نه | هغهٔ ووئیل | اے زما قومه! | نشته دے ما کښے | څهٔ بے وقوفي | او لیکن زهٔ

ته په دروغژنو کښے شامل یئے، هغهٔ ووئیل چه زما قومه! په ما کښے پوتے قدرِله کم عقلي هم نشته بلکه زهٔ خو

رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۷﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ

یو رسول یم | دَ ټولو جهانونو دَ پروردګار | زهٔ تاسو ته رسوم | پیغامونه | دَ خپل رب

دَ ټول کائنات دَ رب دَ طرف نه رالیږلے شوے یم۔ زهٔ تاسو ته دَ خپل پروردګار حکمونه در رسوم۔ او

وَاَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ اَمِيْنٌ ﴿۶۸﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ

او زهٔ یم ستاسو | خیرخواه | امانت دار | او ایا تاسو تعجب کوئ | چه راغے تاسو ته | نصیحت

زهٔ ستاسو ریښتینے خیرخواه یم۔ ایا تاسو په دے خبره تعجب کوئ چه تاسو ته دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه

مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ؕ وَاذْكُرُوْۤا

ستاسو دَ رب له طرف نه | په یو سړی باندِ | له تاسو نه | دَپاره دَ دے چه ووېروی تاسو | او یاد کړئ

ستاسو په یو سړی باندِ نصیحت راغے؟ چه تاسو دَ نافرمانئ دَ انجام نه ووېروی۔ او یاد کړئ کله چه دَ نوح

اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّزَادَكُمْ

هر کله چه | هغهٔ جوړ کړئ تاسو | جانشینان | پس له | قومه | دَ نوح نه | او زیات ئے درکړو تاسو ته

دَ قوم نه پس هغهٔ تاسو جانشین مقرر کړئ، او په قد قامت (او طاقت) کښے

فِي الْخَلْقِ بَصْۜطَةً ۚ فَاذْكُرُوْۤا اٰلَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ

جسامت | لوئے | پس یاد کړئ | نعمتونه | دَ الله | دَپاره دَ دے چه تاسو

ئے دَ نورو نه زیات کړئ، پس دَ الله تعالیٰ نعمتونه یاد کړئ چه په دنیا او اخرت

تُفْلِحُوْنَ ﴿٦٩﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهٗ وَنَذَرَ

کامیاب شئ | دوی ووئیل | آیا ته (را غلے یې موږ ته | چه موږ عبادت وکړو | د الله | چه یوازے دے | او پریږدو

کښے کامیاب شئ۔ هغوی ورته ووئیل ښه! ته موږ ته په دے پسے را غلے یې چه موږ یوازے د الله تعالی

مَا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا ۚ فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ

هغه | د کومو چه عبادت کولو | زموږ پلارنیکه | پس راوله په موږ | هغه (عذاب) | د کوم چه ته موږ سره وعده کوے

عبادت شروع کړو او د پلارنیکه نور ټول معبودان پریږدو۔ ښه ده! هغه عذاب اوس راوله چه موږ ترے نه ویروے

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ

که چرے | ته یې | له رښتیا ویونکو نه | هغه ووئیل | واجب شوے دے | په تاسو باندې

که چرے ته د رښتینې یې۔ هود ووئیل (که هم داخبره وی نو) ستاسو د رب د طرف نه په تاسو

مِّنْ رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَّغَضَبٌ ؕ اَتُجَادِلُوْنَنِيْ فِيْٓ اَسْمَآءٍ

ستاسو د رب له طرف نه | عذاب | او قهر | آیا تاسو جګړه کوئ ما سره | د هغه نامو (په حقله)

عذاب او غضب واقع شو، آیا تاسو ما سره په داسے نومونو باندې جګړه کوئ

سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا

کوم نومونه چه ایښی دی | تاسو | او ستاسو پلارانو | چه نه دے نازل کړے | الله | په هغے

چه تاسو او ستاسو پلارانو پخپله ایښی دی، او الله تعالی د هغے هیڅ سند نه دے

مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٧١﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ

څه سند | پس تاسو انتظار کوئ | زه (هم) تاسو سره | له انتظار کوونکو نه یم | پس خلاص کړو موږ هغه ته

رالیږلے نو تاسو هم انتظار کوئ، زه هم تاسو سره انتظار کوم نو موږ هغه او

وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

او هغو ته چه | د هٔ سره وو | په خپل رحمت سره | او پریکړله موږ | جرړه د هغو خلقو | چه دروغ ئے ګڼړل

او د هغهٔ ملګری په خپل رحمت سره بچ کړل او د هغو خلقو جرړے مو پرے کړے چه زموږ آیتونه ئے

بِاٰيٰتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٢﴾ وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ

زموږ آیتونه | او دوی نه وو | ایمان راوړونکی | او (ولیږلو قوم د) ثمود ته | د دوی ورور | صالح ؑ

دروغ ګڼړل او هغوی هیڅ کله ایمان نه راوړی او ثمود یانو ته مو د هغوی ورور صالح علیه السلام ولیږلو

قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ قَدْ جَآءَتْكُمْ

دے ووئیل | اے زما قومه! | عبادت کوئ د الله | چه نشته دے تاسو له | څوک بل معبود | د هغهٔ نه سوا | راغلے دے تاسو ته

هغهٔ ورته ووئیل چه اے زما قومه! صرف د الله عبادت کوئ هغهٔ نه بغیر ستاسو بل معبود نشته۔ تاسو ته د خپل

بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً

دلیل | له طرفه د رب ستاسو | دا | اوښه د الله | تاسو د پاره | یوه نخښه ده

رب د غاړے نه څرګند دلیل راغلے دے، دا د الله تعالی د نامے اوښه تاسو د پاره نخښه ده، نو

فَذَرُوْهَا تَأْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ

پس پريږدئ دا | (چه) څربېږي | دَ الله په زمکه کښې | او مهٔ ورډوړئ لاس دے ته | په خراب (نيت) سره

دا پريږدئ چه دَ الله تعالىٰ په زمکه خوراک کوي او په بد نيت ورته لاس مهٔ وروړئ ،

فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ

ګنې وُ به نيسي تاسو | عذاب | دردناک | او ياد کړه | کله چه هغهٔ جوړ کړئ تاسو | جانشينان

ګنې دردناک عذاب به مو راونيسي . او هغه وخت ياد کړئ چه دَ عاد نه پس ئے تاسو جانشين

مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ وَّبَوَّاَكُمْ فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا

پس | دَ قوم دَ عاد نه | او آباد ئے کړئ تاسو | په زمکه کښې | چه تاسو جوړوئ | دَ دے په هوارو ميدانونو کښے

مقرر کړئ ، او په زمکه کښے ئے تاسوله ځائے درکړو چه دَ دے په ميدانونو کښے تاسو ځان

قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ الْجِبَالَ بُيُوْتًا ۚ فَاذْكُرُوْٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ

محلونه | او تراشئ | دَ غرونو نه | کورونه | پس ياد کړئ | نعمتونه دَ الله

له ماڼئ جوړوئ او په غرونو کښے ئے ځان له کورونه تراشئ ، نو دَ الله تعالىٰ نعمتونه ياد کړئ

وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا

او مهٔ ګرځئ | په زمکه کښے | فساد کوونکي | ووئيل | سردارانو | هغو کومو چه | تکبر وکړو

او دَ زمکے په مخ فساد مهٔ کوئ . نو دَ هغهٔ دَ قوم مغرورو سردارانو دَ هغه

مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ

دَ دهٔ دَ قوم | هغو خلقو ته | چه کمزوری ګڼړلے شول | خاص هغه چا ته چه ايمان ئے راوړے وو | له دوی نه

کمزورو خلقو ته چه ايمانونه ئے راوړي وو تپوس وکړو ، آيا تاسو ته

اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ صٰلِحًا مُّرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قَالُوْٓا اِنَّا

آيا تاسو پوهېږئ چه بيشکه | صالح | رالېږلے شوے دے | دَ خپل رب له طرف نه | ووئيل دوی | بيشکه مونږ

معلومه ده چه صالح عليه السلام واقعي دَ خپل رب له طرف نه رالېږلے شوے دے؟ هغوی ووئيل چه بيشکه

بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا

په هغه څه چه دَ رالېږلے شوے دے په هغے | ايمان لرو | ووئيل | هغو خلقو چه | کبر ژن وو | بيشکه مونږ

دَ کومو حکمونو سره چه هغه رالېږلے شوے دے زمونږ په هغے ايمان دے ، مغرورو خلقو ووئيل چه په کومه خبره

بِالَّذِيْٓ اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ

له هغه خيرے نه | په کومه چه تاسو ايمان راوړے دے | انکار کوونکي يُو | پس دوی ووژله | هغه اُوښه

تاسو ايمان راوړے دے مونږ خو دَ هغے نه انکار کوو ، غرض دا چه هغوی هغه اُوښه ووژله

وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوْا يٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ

او سرکشي ئے وکړه | دَ خپل رب دَ حکم نه | دوی ووئيل | اے صالحه! | راوله په مونږ | هغه څه | دَ کوم نه چه ته مونږ ويرولے

او دَ خپل رب دَ حکم نه ئے سرکشي وکړه او وُ ئے وئيل اے صالحه! که چرے ته واقعي رسول ئے

اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٧٧﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا

که چیرې | یې ته | له پیغمبرانو نه | پس ونیول دوی | زلزلې | پس شول دوی

نو د کوم عذاب چه ته وعده کوې هغه راوله ، نو هغوی ناڅاپه سختې زلزلې ونیول ، او په خپلو کورونو

فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ

په خپلو کورونو کښې | پرېوتي پراته | پس مخ ئې واړولو | له دوی نه | او وئې ویل | اې زما قومه!

کښې پرېوتي پراته پاتې شول نو هغه وخت صالح ترې نه مخ واړولو او وئې ویل اې زما قومه!

لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ

بیشکه ما ورسولو تاسو ته | پیغام | د خپل رب | او نصیحت مې وکړو | تاسو ته | لیکن

ما خو تاسو ته د خپل خدائ حکمونه رارسولي وو ، او ستاسو خیرخواهي مې کړې وه خو خیرخواه

لَّا تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿٧٩﴾ وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ

نه خوښوئ تاسو | نصیحت کوونکي | او د (موږ لیږلی و) لوط | کله چه هغه ووئیل | خپل قوم ته | آیا تاسو کوئ

خلق ستاسو هېڅ خوښ نه وي ، او موږ لوط علیه السلام ولیږلو کله چه هغه خپل قوم ته ووئیل آیا تاسو داسې

الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ

هغه بې حیائي | چه نه ده کړې وړاندې له تاسو | څوک (هم) | له عالمونو نه | بیشکه تاسو | راځئ

د بې حیائي کارکوئ چه له تاسو نه وړاندې په ټوله دُنیا کښې چا نه دې کړې ؟ تاسو د ښځو په

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ

سړو ته | په شهوت سره | سوا | د ښځو نه | بلکه | تاسو یئ

ځائې نارینه هلکانو سره خپل شهوت پوره کوئ ، بلکه تاسو د حد نه

قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿٨١﴾ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا

خلق | حد نه تېرېدونکي | او نه وو | جواب | د ده د قوم | مګر دا چه | دوی ووئیل

تېرېدونکي خلق یئ پس د ده د قوم جواب د دې نه سوا بل نه وو چه په خپل مینځ کښې ئې ووئیل

اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٨٢﴾

اوباسئ دوی | د خپل کلي نه | بیشکه دوی | داسې خلق دي | چه پاکیزګي غوښتونکي دي

چه دوئ د خپل کلي نه اوباسئ ، ځکه چه دوی ځان ډېر پاک ساتل غواړي-

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٨٣﴾

پس موږ نجات ورکړو ده ته | او د ده کوروالو ته | سوا | د ده د ښځې نه | چه وه | (شامله) وروستو پاتې کېدونکو کښې

نو موږ هغه او د هغه کورنئ بچ کړل خو ښځه ئې بچ نه شوه ځکه چه هغه په وروستو پاتې کېدونکو کښې شامله

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ؕ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٨٤﴾

او وورولو موږ | په دوی باندې | باران (د کاڼو) | پس وګوره | چه څنګه | شو | انجام | د مجرمانو

وه او موږ په هغوی باندې (د کاڼو) باران ووروولو نو وګوره چه د مجرمانو انجام څنګه شو ؟

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

او (ومولیږلو) قوم دمدین ته | د دوی ورور | شعیب | ده ووئیل | اے زما قومه! | عبادت وکړئ | د الله

او د مدین خلقو ته مو د هغوی ورور شعیب ولیږلو، هغهٔ ورته ووئیل چه اے زما قومه! هم د الله عبادت

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ

نشته دے تاسو د پاره | هیڅوک معبود | بے له دهٔ نه | بیشکه راغلے دے تاسو ته | یو (واضح) دلیل

کوئ، د هغهٔ نه بغیر ستاسو بل معبود نشته ، تاسو ته د خپل رب د طرف نه ښکاره دلیل

مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ

له رب ستاسو نه | پس پوره کوئ | پیمانه | او تله | او کم مهٔ ورکوئ | خلقو ته

راغلے دے ، نو پیمانه او تول پوره پوره کوئ او خلقو ته د هغوی څیزونه

اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ؕ ذٰلِكُمْ

د دوی څیزونه | او فساد مهٔ کوئ | په زمکه کښے | پس د دے د اصلاح نه | دا کار

کم مهٔ ورکوئ ، او د حالت سمیدو نه پس د مزکے په مخ فساد مهٔ کوئ دا خبره

خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوْا بِكُلِّ صِرَاطٍ

غوره دے | تاسو له | که چرے یئ تاسو | مومنان | او مهٔ کښینئ | په هره لاره

درله ډیره ښهٔ ده که چرے یئ تاسو مؤمنان ۔ او په هره یوه لاره مهٔ کښینئ

تُوْعِدُوْنَ وَتَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ

چه تاسو ویروئ | او تاسو منع کوئ | د الله د لارے نه | هغه څوک | چه ایمان ئے راوړو | په هغه

چه خلق ویروئ او چا چه ایمان راوړے دے هغوی د الله تعالیٰ د لارے نه منع کوئ

وَتَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيْلًا فَكَثَّرَكُمْ ۪

او لټوئ په هغے کښے | خرابي | او یاد کړئ | کله چه وئ تاسو | لږ | بیا هغهٔ زیات کړئ تاسو

او په دے کښے عیب لټوئ ، او هغه وخت یاد کړئ کله چه تاسو په لږ تعداد کښے وئ او هغهٔ تاسو زیات کړئ

وَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨٦﴾ وَاِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ

او غور وکړئ | څنګه | شو | انجام | د فساد کوونکو | او که چرے | ده | یوه ډله

او (دے خبرے ته هم) وګورئ چه د فساد کوونکو انجام څنګه شو ؟ او که په تاسو کښے یوه ډله

مِّنْكُمْ اٰمَنُوْا بِالَّذِيْٓ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوْا

له تاسو نه | چه ایمان ئے راوړو | په هغه څهٔ | چه رالیږلے شوے یم زهٔ په هغے | او یوه ډله | ایمان نهٔ دے راوړے

په هغه تعلیم باندے چه ما ته راکړے شوے دے ایمان راوړے دے او یله ډله پرے نهٔ دے راوړے

فَاصْبِرُوْا حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٨٧﴾

نو صبر وکړئ | تر دے چه | فیصله وکړی | الله | زمونږ مینځ کښے | او هغه | د ټولو نه ښهٔ | فیصله کوونکے دے

نو لږ صبر وکړئ چه الله تعالیٰ پخپله زمونږ تر مینځه فیصله وکړی او هغه ډیر ښهٔ فیصله کوونکے دے

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ

وويل | سردارانو | كوم چه | كبرژن وو | دَ هغهٔ له قوم نه | چه مونږ به خامخا اوباسو تا

ووئيل دَ هغهٔ دَ قوم مغروره سردارانو چه اے شعيبه! مونږ به تا او تاسره

يٰشُعَيْبُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ

اے شعيب! | او هغه خلق | چه ايمان ئے راوړو | تاسره | دَ خپل كلي نه | يا به واپس راځئ تاسو

مؤمنان يقيناً دَ خپل كلي نه بهر اُوباسو ، او يا به تاسو زمونږ

فِيْ مِلَّتِنَا ۭ قَالَ اَوَلَوْ كُنَّا كٰرِهِيْنَ ۝٨٨ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ

زمونږ په دين كښے | دهٔ ووئيل | آيا اگركه يُو مونږ | ابن كتوونكي | بيشكه تړلي به وي مونږ | په الله باندِ

مذهب ته واپس راشئ شعيبؑ ورته ووئيل چه آيا كهٔ مونږ دا نهٔ خوښوو بيا هم؟ بيا خو به بے شكه مونږ په الله تعالىٰ

كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِيْ مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّٰىنَا اللّٰهُ مِنْهَا ۭ

دروغ | كهٔ چرے مونږ واپس شو | ستاسو په دين كښے | پس (له دے نه) | چه نجات راكړو مونږ ته | الله | له دے نه

باندِ دروغ تړلي وي كهٔ چرے مونږ ستاسو دين ته بيا واپس شو ، سره دَ دے چه الله تعالىٰ ترے نه زالهٔ

وَمَا يَكُوْنُ لَنَآ اَنْ نَّعُوْدَ فِيْهَآ اِلَّآ اَنْ يَّشَاۗءَ اللّٰهُ رَبُّنَا ۭ

او نهٔ ده ممكنه مونږ له | چه مونږ واپس شو | په دے كښے | مگر | دا چه وُغواړي | الله | رب زمونږ

خلاصے راكړے دے او اُوس خو دا سے واپس كيدل زاله ممكن نهٔ دي ، مگر دا چه الله زمونږ رب وُغواړي

وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۭ عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۭ رَبَّنَا

احاطه كړے ده | زمونږ رب | دَ هر څيز | په علم سره | هم په الله باندِ | زمونږ توكل دے | اے زمونږ ربه!

زمونږ دَ رب علم په هر څيز باندِ چاپيره دے ، په الله تعالىٰ باندِ زمونږ توكل دے ، اے زمونږ ربه!

افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفٰتِحِيْنَ ۝٨٩

فيصله وُكړه | زمونږ او زمونږ دَ قوم په مينځ كښے | په انصاف سره | او هم تهٔ | دَ ټولو نه ښهٔ فيصله كوونكے يئے!

زمونږ او زمونږ دَ قوم ترمينځه په حقه فيصله وكړه ، او تهٔ دَ ټولو نه ښهٔ فيصله كوونكے يئے۔

وَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَىِٕنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا

او ووئيل | سردارانو | كوم چه كفر وكړو | دَ دهٔ له قوم نه | كهٔ چرے تاسو تابعداري وُكړه | دَ شعيبؑ

نو دَ هغهٔ دَ قوم انكاركوونكو سردارانو (دَ خپل قوم ته) ووئيل كهٔ تاسو شعيبؑ پسے روان شوئ

اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ۝٩٠ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ

نو بيشكه تاسو به | هغه وخت | نقصان موندونكي يئ | پس وُنيول دوي | زلزلے | نو دوي شول دَ صبا | په خپلو كورونو كښے

نو خامخا برباد به شئ ۔ بيا دوي زلزلے ونيول ، نو په خپلو كورونو كښے پراته

جٰثِمِيْنَ ۝٩١ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۚ

پرمخے پراته | كوم چه | دروغ وگڼړلو | شعيب | لكه چه دوي هډو اُوسيلي نهٔ وو | په دے كښے

پرمخے پريوتل ، چا چه شعيبؑ دروغژن وگڼړلو هغوي داسے شول لكه چه په دے كلو كښے هډو اوسيلي نهٔ وو

اَلَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَانُوْا هُمُ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ

کومو چه | دروغژن کړلو | شعیب | وو دوی | زیان کاران | بیا واپس شو | د هغوی نه

چا چه شعیب نه دروغژن وویل ، هغوی بخپله برباد شول ۔ نو شعیب ترے مخ وګرځولو

وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ

او ویٔ ویل | اے زما قومه ! | بیشکه ما در رسولی دی تاسو ته | پیغامونه | د خپل رب | او نصیحت مې کړے دے | تاسو ته

او ورته ئے ووئیل چه اے زما قومه ! ما تاسو د خپل رب حکمونه در رسولی دو او ستاسو خیرخواهی مې غوښته

فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿٩٣﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ

پس څنګه | زهٔ افسوس وکړم | په کافر قوم باندِ | او نهٔ دے لیږلے مونږ | په هیڅ کلی کښے

ع ١١ ٩

ده نو اوس زهٔ څنګه د هغے قوم په حال افسوس وکړم چه منونکی نهٔ دو ۔ او هر کله چه مونږ یو کلی ته یو پیغمبر

مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّآ اَخَذْنَآ اَهْلَهَا بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ

څوک پیغمبر | مګر | ونیول مونږ | اوسیدونکی د هغے | په سختئ | او تکلیف سره | چه دوی

لیږلے دے نو اول مو د هغے اوسیدونکی په سختئ او په تکلیف کښے راینولی دی د دے دپاره چه عاجزی

يَضَّرَّعُوْنَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا

زاری وکړی | بیا بدل کړو مونږ | د سختی په ځائے | راحت | ترد ے چه | ډیر شول دوی

اختیار کړی ۔ بیا مونږ د هغوی بدحالی په خوشحالئ بدله کړه ترڅو چه هغوی ښهٔ ترقی وکړه

وَّقَالُوْا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ وَالسَّرَّآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً

او دوی وویٔل | بیشکه رسیدلی دی | زمونږ پلار نو ته | سختی | او راحت | بیا مونږ ونیول دوی | ناګهانه

او دائے ووئیل چه زمونږ په پلار نیکهٔ هم داسے سختی او راحت راغلی دے بیا مونږ دوی ناګهانه ونیول

وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩٥﴾ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰۤى اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا

او دوی | بے خبره وو | او کهٔ چرے | د کلو اوسیدونکو | ایمان راوړے وے | او پرهیزګاری کړے وے | نو مونږ به پرانستلی وو

او دوی نه (د دے عذاب) خبر هم نهٔ وو ۔ او کهٔ د دغه کلو خلقو ایمان راوړے او ځان د ګناهونو نه بچ کولے نو مونږ به

عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ

په دوی باند | برکتونه | له طرفه د اسمان | او زمکے | لیکن دوی دروغ وګڼړل | نو مونږ ونیول دوی

په دوی باندِ د آسمان او زمکے دواړو نه برکتونه راپرسیره کړی وُو لیکن دوی (زمونږ تعلیم) دروغ وګڼړلو نو

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰۤى

په بدله د هغو (عملونو) کښے | چه دوی به کول | پس آیا په امن شول | اُوسیدونکی د کلو

مونږ دوی د خپلو عملونو په سزا کښے راونیول ، آیا د کلو خلق د دِے خبرے نه بے غمه

اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّهُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ

له دے نه چه راشی په دوی باندِ | زمونږ عذاب | د شپے | او دوی | اُوده وی | آیا په امن شول

شوی دی چه شپه په شپه په دوی باندِ زمونږ عذاب راشی او دوی اوده وی ۔ آیا د کلو خلق په دے

أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

اوسیدونکی دَکلو | له دے نه چه راشی دوی ته | عذاب زمونږ | دَ څاښت په وخت | او دوی | لوبے کوی

حقله بے غمه شوی دی چه زمونږ عذاب ورته دَ غرمے راشی چه دوی بے خبره لګیاوی لوبے کوی.

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ ۚ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾

آیا په امن شول | دَ الله دَ تدبیرنه | پس نه په امن کیږی | دَ الله دَ تدبیرنه | مګر ف | نقصان موندونکی خلق.

آیا داخلق دَ الله دَ تدبیرنه بے ویرے شول؟ خو (یادساتئ) چه دَ الله دَ پټو تدبیرونو نه هغه خلق بے فکره کیږی چه تباه کیدونکی

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا

او آیا نهٔ ده | کړے رهنمائی | دَ هغو خلقو | چه وارثان شول | دَ زمکے | پس له هلاکیدو دَ اوسیدونکو دَ دے

دی. آیا دے واقعاتو هغوکسانوته چه دَ پخوانو اوسیدونکو نه پس دَ ملک وارثان شوی دی هیڅ سبق ورنه کړو

أَن لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ

چه که چرے | غو ښتلے وے مونږ | نو مصیبت به مو غورزولے وو په دوی | دَ دوی دَ ګناهونو په بدله کښے | او مهر مو وهلو

چه که چرے مونږ غوښتلے نو دَ دوی دَ ګناهونو په وجه به مو دوی په عذاب کښے نیولی وو او په زړونو

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ

دَ دوی په زړونو | پس دوی | نهٔ اوری | دا کلی دی | چه مونږ اوروو | تا ته

به ورله تاپے ولګوو پس دوی (دَ نصیحت خبره هم) نهٔ آوری. (اے پیغمبره!) دا بوخو کلی دی دَ کوم حالات چه مونږ

مِنْ أَنبَائِهَا ۚ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا

دَ دے (څه) احوال | او بیشکه راغلی وُو دوی ته | پیغمبران دَ دوی | (واضحه) دلیلونو سره | بیا دوی دا سے نهٔ وُو

تاته بیانوُو او یقینًا دے خلقو ته دَ دوی پیغمبران معجزو سره راغلی وُو، خو دوی چه کومه خبره

لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ ۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ

چه ایمان ئے راوړے وے | په دے وجه چه دروغژن ګڼلی وو | له دے نه وړاندِ | دغه شان | مُهر وهی | الله | په زړونو

یو ځل دروغ ګڼلے وه هغه ئے بیا ونهٔ منله، هم دغه شان الله تعالیٰ دَ کافرانو په زړونو

الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِم مِّنْ عَهْدٍ ۖ وَإِن وَجَدْنَا

دَ کافرانو | او ونهٔ موندله مونږ | په اکثرو دَ دوی کښے | وفا په وعده | او بیشکه وموندل مونږ

مهر لګوی، او مونږ په دوی کښے اکثر خلق بے لوظه موندلی دی او اکثر کسان مو دَ سره

أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا

اکثر له دوی نه | نافرمان | بیا مونږ ولیږلو | له دوی نه پس | موسیٰ | خپلو نخښو سره

نافرمانه (او بدعمله) بیا موندلی دی. بیا دَ دوی نه پس مو موسیٰ علیه السلام دَ خپلو نخښو سره فرعون

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ

فرعون ته | او دَ دهٔ سردارانو ته | پس دوی نا انصافی وکړه | دَ دے (نخښو) سره | پس وګوره | څنګه | شو

او دَ دهٔ سردارانو ته ولیږلو نو هغوی زمونږ دَ نخښو سره زیلتے وکړو، نو وګوره چه دَ مفسدانو انجام

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ مُوْسٰى يٰفِرْعَوْنُ اِنِّيْ رَسُوْلٌ

انجام | دَ فساد کوونکو | او ووئیل | موسیٰ | اے فرعونه | بیشکه زهٔ | رسول یم

څهٔ شو ؟ او موسیٰ ورته ووئیل اے فرعونه! زهٔ دَ ټول مخلوق دَ رب له

مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٤﴾ حَقِيْقٌ عَلٰٓى اَنْ لَّآ اَقُوْلَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ

دَ جهانونو دَ پروردګار | ماله مناسب دی | چه بیان نهٔ کړم | په الله باندې | مګر رښتیا خبره

طرف نه پیغمبر راغلے یم - ما دَ پاره هم دا مناسب دی چه دَ الله تعالیٰ په حقله هغه خبره وکړم چه رښتونې

قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِيَ

ما راوړے دے تاسو ته | واضحه دلیل | ستاسو دَ رب له طرف نه | پس ولیږه | ما سره

وی، تاسو ته مې ستاسو دَ رب دَ طرف نه واضحه دلیلونه راوړی دی . نو ته بنی اسرائیل ما سره

بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَاْتِ بِهَآ

بنی اسرائیل | دهٔ ووئیل | کهٔ چرے تا | راوړی وی | څهٔ معجزه | نو راوړه | هغه

رخصت کړه - فرعون جواب ورکړو چه کهٔ تا څهٔ نخښنه راوړی وی نو هغه وښایه کهٔ ته

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٠٦﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ

کهٔ چرے ته یې | له رښتیا ویونکو نه | پس وغورزوله دهٔ | همسا خپله | نو فوراً هغه | اژدها (شوه)

(په خپله دعوی کښې) رښتینے یې . په دے خبره موسیٰ خپله کونټۍ وغورزوله نو هغه یو ژوندے

مُّبِيْنٌ ﴿١٠٧﴾ وَّنَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ

ښکاره | او راوویستلو دهٔ | لاس خپل | نو فوراً هغه (ښکاره شو) | روښانه | لیدونکو ته | ووئیل

اژدها شوه او لاس ئے (دَ بغل نه) راوویستلو نو هغه دَ ټولو لیدونکو په وړاندې تک سپین پړقیدو. دَ فرعون

الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿١٠٩﴾ يُّرِيْدُ اَنْ

سردارانو | دَ قوم دَ فرعون نه | چه بیشکه دا خو | جادوګر دے | پوهه | دے غواړی | چه

دَ قوم سردارانو ووئیل چه بیشکه دا خو دَ لوئے علم خاوند جادوګر دے . دے غواړی چه

يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ ۚ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ﴿١١٠﴾ قَالُوْٓا اَرْجِهْ

اُوباسی تاسو | ستاسو له زمکے نه | پس څهٔ حکم کوئی تاسو | دوی ووئیل | مهلت ورکړه دهٔ ته

تاسو ستاسو دَ ملک نه بهر اُوباسی ووایئ چه په دے حقله ستاسو څهٔ صلاح ده. دوی ووئیل چه موسیٰ

وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿١١١﴾ يَاْتُوْكَ

او دَ دهٔ ورور ته | او | ولیږه | په ښارونو کښې | جمع کوونکی | چه دوی راولی تاته

او دَ دهٔ ورور ته مهلت ورکړه او ټولو ښارونو ته کارندګان ولیږه - چه ټول پوهه جادوګر

بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيْمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَآءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْٓا اِنَّ لَنَا لَاَجْرًا

هر جادوګر | پوهه | او راغلل | جادوګر | فرعون ته | دوی ووئیل | بیشکه مونږ له اجر پکار دے

در له راټول کړی - او جادوګر دَ فرعون (دربار) ته راغلل ، دوی ووئیل کهٔ چرے مونږ غالب شو

اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿١١٤﴾

كه چرے شو | مونږ غالب | دغه دوئيل | هو ! | او بیشکه تاسو به یئ | له نزديكانو نه

نو مونږ ته به څه انعام ملاويږي ؟ فرعون دوئيل هو ! او تاسو به په نزديكانو (دربارپانو) كښے شامل شئ.

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ نَحْنُ الْمُلْقِيْنَ ﴿١١٥﴾

دوی دوئيل | اے موسیٰ | يا خو | ته وغورزوه | او يا | به شو مونږ | غورزوونكی

جادوګرو دوئيل اے موسیٰ ! اول ته غورزوے كړے مونږ (خپل پړی) وغورزوو ؟

قَالَ اَلْقُوْا ۚ فَلَمَّآ اَلْقَوْا سَحَرُوْٓا اَعْيُنَ النَّاسِ

موسیٰ دوئيل | تاسو وغورزوئ | پس هر كله چه | دوی وغورزول (خپل څيزونه) | نو جادوئے وكړو | په سترګو | د خلقو

موسیٰ دوئيل چه اول تاسو وغورزوئ . نو هر كله چه هغوی (خپل څيزونه) وغورزول نو د خلقو نظربندی ئے وكړه

وَاسْتَرْهَبُوْهُمْ وَجَآءُوْ بِسِحْرٍ عَظِيْمٍ ﴿١١٦﴾ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى

او وئے ويرول دوی | او راوړے ئے لو | جادو | ډير لوئے | او وحی راولیږله مونږ | موسیٰ طرف ته

او په خلقو ئے هيبت راوستلو او هغوی ډير لوئے جادو وكړو . او مونږ موسیٰ ته وحی وكړه چه خپله

اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُوْنَ ﴿١١٧﴾ ۚ فَوَقَعَ

چه وغورځوه | خپله همسا | نو فوراً به هغه | تیر كړی | څه چه | دوی جوړول | پس ثابت شو

همسا وغورزوه ، نو ناګهانه هغه دا څيزونه تيرول شروع كړل ، نو حق ثابت

الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١١٨﴾ ۚ فَغُلِبُوْا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوْا

حق | او باطل شول | هغه څه چه دوی كول | پس دوی مغلوب شول | په دغه ځائے كښے | او واپس شول

شو او د هغوی جوړ كړی څيزونه ټول باطل شول . نو په دغه موقع هغوی لانډِ راغلل او

صٰغِرِيْنَ ﴿١١٩﴾ ۚ وَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ﴿١٢٠﴾ ۖ قَالُوْٓا اٰمَنَّا

ذليله | او وغورزيدل | جادوګر | په سجده كښے | دوی دوئيل | مونږ ايمان راوړو

كچه ملامته واپس شول . او جادوګر (بے اختياره) په سجده پريوتل . دوئے وئيل چه مونږ په

بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢١﴾ ۙ رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ

په پروردګار د عالمونو | چه رب دے د موسیٰ | او د هارون | دوئيل فرعون | تاسو ايمان راوړو به هغه

رب العٰلمين ايمان راوړو چه د موسیٰ او د هارون عليهما السلام رب دے فرعون دوئيل چه تاسو زما د اجازت

قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ فِي الْمَدِيْنَةِ

وړاندِ د دے نه چه | زه اجازت دركړم | تاسو ته | بیشكه دا خو | يو چال دے | چه تيار كړے دے تاسو | په دے ښار كښے

نه وړاندِ ايمان راوړو ، دا خو ستاسو يو چال دے چه تاسو په دِ دے ښار كښے څكه وچلولو

لِتُخْرِجُوْا مِنْهَآ اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٣﴾ لَاُقَطِّعَنَّ

چه اوباسئ تاسو | له دے ښار نه | د دے اوسيدونكی | پس زر به تاسو ته معلومه شی . | خامخا به پریكړم زه

چه د دے ښار اوسيدونكی د دے ځائے نه بهر اوباسئ پس زر به تاسو ته (د دے نتيجه) معلومه شی . زه به ستاسو لاسونه

اَيۡدِيَكُمۡ وَاَرۡجُلَكُمۡ مِّنۡ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمۡ اَجۡمَعِيۡنَ ﴿١٢٤﴾

ستاسو لاسونه | او ستاسو پښې | دَ مخالف طرف نه | بيا | به په سُولئ کړم تاسو | ټول

او پښې دَ مخالفو اړخو نه پرې کړم بيا به تاسو ټول په سولئ وخيژوم ۔

قَالُوۡۤا اِنَّاۤ اِلٰى رَبِّنَا مُنۡقَلِبُوۡنَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنۡقِمُ مِنَّاۤ اِلَّاۤ اَنۡ

دوی وويئيل | بيشکه مونږ | خپل رب طرف ته | واپس تلونکی يُو | او ته بدله نهٔ اخلے | له مونږ نه | مګر ځکه چه

هغوی وويئيل چه مونږ ټول خو خپل رب ته واپس تلونکی يُو ۔ او ته خو مونږ نه دومره قدر بدل له اخلے چه مونږ

اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتۡنَا ‌ؕ رَبَّنَاۤ اَفۡرِغۡ عَلَيۡنَا

مونږ ايمان راوړو | په نخښو دَ رب خپل | هر کله چه هغه راغلے مونږ ته | اے زمونږ ربه! | راواړوه | په مونږ باندې

خپل رب په نخښو (ولے) ايمان راوړے دے هر کله چه مونږ ته راورسيدے، اے زمونږ ربه! مونږ له صبر را کړه

صَبۡرًا وَّتَوَفَّنَا مُسۡلِمِيۡنَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الۡمَلَاُ مِنۡ قَوۡمِ فِرۡعَوۡنَ

صبر | او وفات راکړه مونږ ته | دَ اسلام په حالت کښې | او وُويئيل سردارانو | دَ فرعون له قوم نه

او مونږ له دَ اسلام په حالت کښے مرګ راولے ۔ او دَ فرعون دَ قوم سردارانو وويئيل چه آيا ته به موسیٰ

اَتَذَرُ مُوۡسٰى وَقَوۡمَهٗ لِيُفۡسِدُوۡا فِى الۡاَرۡضِ وَيَذَرَكَ

آيا ته پرېږدے | موسیٰ | او دَ دهٔ قوم | چه فساد دِ کوی | په زمکه کښے | او پرېږدی تا

او دَ دهٔ قوم بنی اسرائيل (دے ته) پرېږدے چه په ملک کښے بد امنی پيدا کوی او تا او ستا معبودان

وَاٰلِهَتَكَ‌ ؕ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبۡنَآءَهُمۡ وَنَسۡتَحۡىٖ نِسَآءَهُمۡ‌ۚ

او ستا معبودان | دهٔ وويئيل | مونږ به وُوژنو | ځامن دَ دوی | او ژوندئ به پرېږدو | ښځے دَ دوی

پرېږدی ۔ فرعون ورته وويئيل چه مونږ به ډيرزر دَ دوی ځامن وژنو او لونړه به ئے ژوندئ پرېږدو

وَاِنَّا فَوۡقَهُمۡ قٰهِرُوۡنَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوۡسٰى لِقَوۡمِهِ اسۡتَعِيۡنُوۡا بِاللّٰهِ

او بيشکه مونږ | په دوی باندې | غالب يُو | وويئيل | موسیٰ | خپل قوم ته | تاسو مدد غواړئ | دَ الله نه

او يقينًا مونږ په دوئ باند غالب يُو ۔ موسیٰ خپل قوم ته وويئيل چه تاسو دَ الله نه مدد غواړئ

وَاصۡبِرُوۡا‌ ۚ اِنَّ الۡاَرۡضَ لِلّٰهِ ۙ يُوۡرِثُهَا مَنۡ يَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِهٖ‌ ؕ

او صبر کوئ | بيشکه | زمکه | دَ الله ده | هغه وارثان کوی دے | هغه څوک چه دے وغواړی | له خپلو بندګانو نه

او صبر کوئ. بيشکه زمکه صرف دَ الله تعالیٰ ده، هغه په خپلو بندګانو کښے چه چا له ئے خوښه وی هغوئ له ئے

وَالۡعَاقِبَةُ لِلۡمُتَّقِيۡنَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوۡۤا اُوۡذِيۡنَا مِنۡ قَبۡلِ اَنۡ تَاۡتِيَنَا

او انجام (خو) | دَ پرهيزګارانو دَ پاره دے | دوی وويئيل | مونږ ته تکليف راکړے شو | وړاندې | له راتللو ستا نه مونږ ته

ورکوی، او آخر کښے کاميابی دَ پرهيزګارانو ده ـ (دَ موسیٰ دَ قوم) خلقو وُويئيل چه مونږ به ستا دَ راتلو نه وړاندې هم تنګ

وَمِنۡۢ بَعۡدِ مَا جِئۡتَنَا‌ ؕ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمۡ اَنۡ يُّهۡلِكَ عَدُوَّكُمۡ

او پس له هغے نه چه راغلے ته مونږ ته | دهٔ وويئيل | اُميد دے | چه رب ستاسو | به هلاک کړی | دښمن ستاسو

شو او ستا دَ راتلو نه پس هم عذابيږو ۔ موسیٰ وويئيل زر به ستاسو خدائے ستاسو دُښمن هلاک کړی

يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَا

خلیفه ګان به کړی تاسو | په زمکه کښې | بیا به هغه ګوری | چه څنګه | تاسو عمل کوئ | او بیشکه | ونیوو مونږ

خلیفه ګان کړی او بیا دا به ګوری چه تاسو څنګه کارونه کوئ. او مونږ د فرعون قوم او تاسو به د دے زمکے په مخ خلیفه ګان کړی

آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

قوم د فرعون | په قحطونو | او نقصان کښې | د میوو | چه دوی | نصیحت قبول کړی.

خوځو کاله په سوکړه او د پیداوار د کمی په عذاب کښې راونیول چه دا خلق نصیحت حاصل کړی.

فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَٰذِهِ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ

پس هرکله چه | به راتله دوی ته | فراخی | نو دوی به وئیل | (چه) دا زمونږ حق دے | او که چرے | رسیده له به دوی ته

نو چه بنه وخت به پرے راغے نو هغوی به وئیل چه دا خو زمونږ خپل حق دے او چه بد حال به پرے

سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ

سختی | نو سپیره به ئے ګڼړل | موسیٰ | او خوک چه ده سره وو | واورئ | چه بیشکه | د دوی بد نصیبی

راغے نو موسیٰ علیه السلام او د هغه ملګری به ئے سپیره ګڼړل ، د دوی خپل سپیره توب خدائے سره

عِنْدَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ

د الله سره ده | لیکن | اکثر د دوی | نه پوهیږی | او دوی دوئیل | هرڅه چه | ته راوړے مونږ ته په دے سره

(د دے باعث) وو خو اکثر خلق په دے خبره هم نه پوهیدل. د فرعون قوم دوئیل چه که ته مونږ ته

مِنْ آيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا

له نخښو نه | چه ته جادو وکړے په مونږ | په دے سره | نو مونږ نه یو | په تا باندې | ایمان راوړونکی | پس راولیږلو مونږ

په مونږ د جادو چلولو په غرض هر څومره نخښے پیش کړے خو مونږ به تا ایمان نه راوړو نو مونږ په هغوی

عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ

په دوی باندې | طوفان | او ملخان | او سپیږے | او چیندخے | او وینې | نخښے دے

باندې طوفان راولیږلو او ملخان او سپیږے او چیندخے او وینې دا ټولے نخښے مو

مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ

جدا جدا | نو دوی کبر وکړو | او دوی وو | خلق | مجرمان | او هرکله چه | به پریوتلو

جدا جدا اوښودلے، نو هغوی تکبر وکړو او هغه د مجرمانو قوم وو. او هرکله چه به په هغوی

عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا

په دوی باندې | عذاب | (نو) وئیل به ئے | اے موسیٰ | دعا وکړه | مونږ د پاره | د خپل رب نه | په دے وجه چه

عذاب راغے نو هغوی به وئیل چه اے موسیٰ ! مونږ د پاره د الله نه سوال وکړه لکه څنګه چه

عَهِدَ عِنْدَكَ ۖ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ

هغه وعده وکړه | تا سره | که چرے | لرے کړو تا | له مونږ نه | عذاب | نو مونږ به خامخا ایمان راوړو

تا سره ئے وعده کړے ده که تا مونږ نه دا عذاب لرے کړو ، نو مونږ به در باندې خامخا

لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ

په تا | او خامخا به ولیږو | تا سره | بنی اسرائیل | پس هرکله چه | لرې به کړو مونږ | له دوی نه

ایمان راوړو او بنی اسرائیل به درسره رخصت کړو ، بیا کله چه مونږ د دوی نه دغه عذاب یو خاص

الرِّجْزَ إِلَىٰٓ أَجَلٍ هُم بَٰلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانتَقَمْنَا

عذاب | ترخهٔ مودې پورې | چه دوی رسیدونکی دو هغې ته | نو هم هغه وخت به دوی | وعده ماتوله | بیا مونږ انتقام واخستو

وخته پورې چه دوی ورته رسیدونکی وو لرې کړو نو هغه ساعت به د خپلو لوظونو نه واوښتو شول ، نو مونږ ترې

مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَٰهُمْ فِى ٱلْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُوا۟

له دوی نه | پس مونږ غرق کړل دوی | په دریاب کښې | ولې چه دوی | دروغ وګڼړل | زمونږ ایتونه | او دوی وو

نه بدله واخستله او په سمندر کښې مو ډوب کړل ، ځکه چه دوی زمونږ ایتونه دروغ ګڼړل او د هغې نه

عَنْهَا غَٰفِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا ٱلْقَوْمَ ٱلَّذِينَ كَانُوا۟ يُسْتَضْعَفُونَ

له هغې نه | بې خبره | او مونږ وارثان کړل | هغه قوم چه | کمزوری ګڼړلے شول

بالکل بې پروا وو ، او کوم قوم چه کمزورے ګڼړلے شوے وو مونږ هغوی د هغې ملک

مَشَٰرِقَ ٱلْأَرْضِ وَمَغَٰرِبَهَا ٱلَّتِى بَٰرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ

په مشرقونو د زمکه کښې | او په مغربونو د دې کښې | هغه زمکه | چه برکت ایښے وو مونږ | په هغې کښې | او پوره شوه

د مشرق او د مغرب وارثان کړل چه مونږ پکښې برکتونه ایښي وو او د بنی اسرائیلو

كَلِمَتُ رَبِّكَ ٱلْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَآءِيلَ بِمَا صَبَرُوا۟ ۖ وَدَمَّرْنَا

وعده | ستا د رب | نیکه | په بنی اسرائیلو | د دوی د صبر په وجه | او برباد کړل مونږ

په حقله ستا د رب ښائسته وعده پوره شوه ، ځکه چه هغوی صبر کړے وو ، او فرعون

مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُۥ وَمَا كَانُوا۟ يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾ وَجَٰوَزْنَا

هغه څه چه جوړول به | فرعون | او د ده قوم | او هغه چه دوی به ئې چتونه جوړول | او مونږ تیر کړل

او د هغه قوم چه څه جوړول او (اوچت اوچت عمارتونه ئې) خیژول هغه ټول مونږ تباه کړل . او مونږ

بِبَنِىٓ إِسْرَآءِيلَ ٱلْبَحْرَ فَأَتَوْا۟ عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ

بنی اسرائیل | د سمندر نه | نو دوی راغلل | په یو داسې قوم | چه په عبادت کښې لګیا وو

بنی اسرائیل د سمندر نه تیر کړل نو په لار کښې په یو داسې قوم ورغلل چه خپلو بتانو ته

عَلَىٰٓ أَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوا۟ يَٰمُوسَى ٱجْعَل لَّنَآ إِلَٰهًا

د خپلو بتانو | دوی ووئیل | اے موسیٰ ! | جوړ کړه | مونږ د پاره (هم) | یو معبود

(مجاوران) ناست وو ، نو دوئ ووئیل چه اے موسیٰ ! چه مونږ له د دوی د معبودانو

كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ

لکه څنګه چه | د دوی دی | معبودان | ده ووئیل | بیشکه تاسو خو | خلق یئ | ډیر جاهلان | بیشکه | دا خلق

په شان معبود جوړ کړه موسیٰ ورته ووئیل چه تاسو خو ډیر ناپوهه خلق یئ . دا خلق چه په کوم

مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

تباه کیدونکی دی | چه په کومه (بت پرستی) کښے لګیادی | او باطل دے | هغه (کار) | چه دوی | کولو۔

لاره روان دی هغه خو د تباهئ لاره ده ، او د دوی ټول عبادت سراسر بے بنیاده دے۔

قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيكُمْ اِلٰهًا وَّهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعٰلَمِينَ ﴿١٤٠﴾

دوئیل ده | آیا د الله نه سوا | نه ولټوم تاسو له | معبود؟ | او هغهٔ فضیلت درکړے دے تاسو ته | په جهان والو باندې

موسیٰ دوئیل آیا د الله تعالیٰ نه سوا تاسو د پاره بل معبود ولټوم حال دا دے چه هغهٔ تاسو د نور مخلوق نه غوره کړی

وَاِذْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ

او (یاد کړئ) کله چه | مونږ نجات درکړو تاسو ته | د فرعون د قوم نه | چه درکولو به ئے تاسو ته | سخت | عذاب

یئ۔ او هغه وخت یاد کړئ کله چه مونږ تاسو د فرعون د قوم نه خلاص کړئ چه تاسو له به ئے سخت عذاب درکولو

يُقَتِّلُونَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ وَفِي ذٰلِكُمْ

چه دوی به وژل | ستاسو ځامن | او ژوندئ به ئے پریښودلے | ستاسو ښځے | او په دے کښے

او ستاسو ځامن به ئے وژل ، او ستاسو جینکئ به ئے ژوندئ پریښودلے او په دے کښے ستاسو د

بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوٰعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰثِينَ لَيْلَةً

آزمیښت وو | ستاسو د رب د طرف نه | ډیر لوئے | او مونږ وعده کړے وه | موسیٰ سره | د دیرشو | شپو

رب د طرف نه ډیر لوئے آزمیښت وو ۔ او مونږ موسیٰ سره د دیرشو شپو (د اعتکاف) وعده وکړه

وَّاَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقٰتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعِينَ

او پوره کړه مونږ دا | په لسو (شپو) سره | بیا پوره شوه | موده مقرره کړه | د هغهٔ د رب | څلویښت

او بیا مو پرے لس ورځے سوا کړے ، نو د هغهٔ د خدائے نیته په څلویښتو شپو کښے پوره

لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوسٰى لِاَخِيهِ هٰرُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَاَصْلِحْ

شپے | او وویئیل | موسیٰ | خپل ورور هارون ته | ته خلیفه شه زما | زما په قوم کښے | او اصلاح کوه

شوه او موسیٰ خپل ورور هارون ته وویئیلی وو چه ته زما نه پس په قوم باندې زما خلیفه شوے او اصلاح

وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ مُوسٰى لِمِيقٰتِنَا وَكَلَّمَهٗ

او تابعداری مهٔ کوه | د لارے | د فساد کوونکو | او هر کله چه راغلو | موسیٰ | زمونږ په میعاد | او خبرے وکړے هغهٔ سره

کوه او د فسادیانو په لارے عمل مهٔ کوه ۔ هر کله چه موسیٰ زمونږ په مقرره نیته راغے او الله ورسره

رَبُّهٗ ۙ قَالَ رَبِّ اَرِنِيٓ اَنْظُرْ اِلَيْكَ ۚ قَالَ لَنْ تَرٰىنِي

د هغهٔ رب | هغه وویئیل | اے زما ربه | ښکاره کړه ماته | چه یو نظر دا چوم په تا | الله وفرمائیل | هیڅ کله نه شے کتلے ما

خبرے وکړے نو موسیٰ وویئیل اے ربه! ته ماته ښکاره شه چه زهٔ تا یو نظر وګورم، الله وفرمائیل ته ما هرګز نه شے لیدلے

وَلٰكِنِ انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهٗ فَسَوْفَ تَرٰىنِي

لیکن | وګوره | د غر طرف ته | که چرے | قلار پاتے شو | په خپل ځائے | نو ته به هم ما ووینے

خو دے غر ته ګوره که په خپل ځائے قلار پاتے شو ، نو ته به هم ما ولیدے شے۔

فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهٗ لِلْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَّخَرَّ مُوْسٰى

نو هر کله چه | تجلی وکړه | رب دَ هغهٔ | په غر باندِ | نو کړو ئے هغه | ذره ذره | او پریوتلو | موسیٰؑ

نو هر کله چه الله په غر باندِ تجلی وکړه ، نو هغه ئے ذرے ذرے کړو او موسیٰ علیه السلام بے هوشه

صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ

بے هوشه | بیا هر کله چه | هغهٔ ته هوش راغلو | نو ووئیل دهٔ | پاک دے ذات ستا | زهٔ توبه اُوباسم | ستا په حضور کښے

پریوتلو ، بیا چه په هوش کښے راغے نو وئے وئیل چه ته پاک ذات یئے ، زهٔ ستا په حضور کښے توبه اوباسم

وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۴۳﴾ قَالَ يٰمُوْسٰٓى اِنِّى اصْطَفَيْتُكَ

او زهٔ | دَ ټولو نه وړومبے | یقین لرونکے یم | وے فرمائیل | اے موسیٰ ! | بیشکه ما | غوره کړے ئے ته

او دَ هر چانه وړومبے ایمان راوړم ۔ الله تعالیٰ وفرمائیل اے موسیٰ ! ما ته دَ نورو خلقو نه غوره

عَلَى النَّاسِ بِرِسٰلٰتِىْ وَبِكَلَامِىْ ۖ فَخُذْ مَآ اٰتَيْتُكَ وَكُنْ

په خلقو باندِ | په پیغامونو خپلو | او په اورولو دَ خبرے خپلے | پس واخله | څهٔ چه درکړل ما تا ته | او اُوسه ته

کړے یئے چه رسالت مِ درکړے دے او خبرے مِ درسره کړی دی ، نو څهٔ چه مِ درکړی دی هغه واخله او

مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۱۴۴﴾ وَكَتَبْنَا لَهٗ فِى الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَىْءٍ مَّوْعِظَةً

له شکر ګزارو نه | او ولیکل مونږ | هغهٔ دپاره | په تختو کښے | دَ هر رنګ | نصیحت

شکر ګزار اُوسه ۔ او مونږ ورته په بوڅو تختو باند هر قسم نصیحتونه او دَ

وَّتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَىْءٍ ۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَّاْمُرْ قَوْمَكَ يَاْخُذُوْا

او تفصیل | دَ هر | څیز | پس وُنیسه دا | په قوت سره | او حکم وُکړه | خپل قوم ته | چه اختیار کړی

هرے مسئلے تفصیل ولیکلو (او ورته مو ووئیل) چه دا هدایتونه کلک وُنیسه او خپل قوم ته حکم وکړه چه هغوی

بِاَحْسَنِهَا ۭ سَاُورِيْكُمْ دَارَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۱۴۵﴾ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيٰتِىَ

دَ دے ډیرے ښے خبرے | ډیر زر به زهٔ وښایم تاسو ته | کور | دَ ګناهګارو | بیرته به اوساتم زهٔ | دَ خپلو آیتونو نه

دَ دے په ډیرو ښو خبرو عمل وکړی ، زهٔ به درته ډیر زر دَ بد عملو خلقو کورونه وُښایم ۔ زهٔ به دَ هغو کسانو مخونه دَ خپلو

الَّذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۭ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ

هغه خلق چه | تکبر کوی | په زمکه کښے | په ناحقه | او که چرے دوی وګوری | ټولے معجزے

آیتونو نه بیرته لرم چه دَ زمکے په مخ هیڅ بے هیڅه خان غټ ګنړی ۔ او که دوی هر قسم نخښے هم ووینی

لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۚ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۚ

نو ایمان نهٔ راوړی | په هغے | او که چرے | دوی وګوری | لار | دَ هدایت | نو نهٔ نیسی هغه | لار ه

خو ایمان پرے نهٔ راوړی او که نیغه لاره ورته ښکاره شی خو په هغے باندِ نهٔ ځی

وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الْغَىِّ يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا

او که چرے | دوی وګوری | لار ه | دَ ګمراهئ | نو نیسی هغه | (خپله) لار ه | دا ځکه چه دوی | دروغ ګڼړی

او که چرے دَ ګمراهئ لاره وګوری نو په هغے باندِ روان شی ۔ دا په دے وجه چه دوی زمونږ

بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا

زمونږ آیتونه | او وو دوی | له هغې نه | غافله | او هغه خلق چه | دروغ ئې وګڼړل | زمونږ آیتونه

آیتونه دروغ وګڼړل او د هغې نه بے پرواه دی ۔ او چا چه زمونږ آیتونه او د آخرت ملاقات

وَلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۗ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا

او ملاقات | د آخرت | ضائع شول | د دوی عملونه | او دوی به بدله مومی | صرف د هغه کار

دروغ وګڼړل ، د هغوی عملونه ضائع لاړل هغوی ته به نور څه نه بلکه فقط د

مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوْسٰى مِنْۢ بَعْدِهٖ مِنْ حُلِيِّهِمْ

کوم چه به دوی کول | او جوړ کړو | د موسیٰ قوم | پس له دے نه | د خپلو کالو نه

خپلو عملونو بدله ورکولے شی ۔ او د موسیٰ قوم د هغهٔ (طور ته د تلو) نه پس د خپلو کالو نه .یو سخے جوړ

عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ ۗ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهٗ لَا يُكَلِّمُهُمْ

سخے | چه یو بدن وو | چه پکښے آواز وو | آیا دوی ونهٔ لیدل | چه هغه | خبرے نهٔ کوی د دوی سره

کړو ، یو ه تنشه جوثه وه چه آواز به ئے کولو آیا دوی (دومره قدر) نهٔ کتل چه نهٔ ئے ورسره خبرے

وَلَا يَهْدِيْهِمْ سَبِيْلًا ۘ اِتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٤٨﴾

او نهٔ ښائی دوی ته | (څهٔ) لاره | دوی هغه (معبود) جوړ کړو | او دوی وو | ظالمان

کولے او نهٔ ئے ورته (حقه) لاره ښودله هغوی دا معبود ونیولو او هغوی ډیر ظالمان وو ۔

وَلَمَّا سُقِطَ فِيْٓ اَيْدِيْهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوْا ۙ

او هر کله چه | شرمنده شول | او دوی ولیدل | چه دوی | بے لارے شول

او کله چه هغوی (د دے عمل نه) شرمنده شول او هغوی وکتل چه دوی واقعی ګمراه شوی دی

قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ

نو دوی ووئیل | که چرے | رحم ونهٔ کړو په مونږ | زمونږ رب | او | و ئے (نهٔ) بخښلو مونږ | نو خامخا به مونږ شو

نو دے وئیل چه که خپل خدائے رابانډی رحم ونهٔ کړی او زمونږ ګناه ونهٔ بخښی نو مونږ به خامخا

مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾ وَلَمَّا رَجَعَ مُوْسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۙ

له نقصان موندونکو نه | او هر کله چه | واپس راغے | موسیٰ | د خپل قوم طرف ته | په غصه کښے | او غم کښے

برباد شو ۔ او هر کله چه موسیٰ علیه السلام د غصے او د غم نه ډک خپل قوم ته واپس راغے

قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُوْنِيْ مِنْۢ بَعْدِيْ ۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ

نو ئے وئیل | ډیره خرابه | قائم مقامی وکړه تاسو | له ما نه پس | آیا تلوار وکړو تاسو | د خپل رب د حکم نه

نو وئے وئیل چه زما نه پس تاسو ډیر خراب کار وکړو آیا د خدائے د حکم د راتلو نه وړاندے مو تلوار وکړو ؟

وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَاْسِ اَخِيْهِ يَجُرُّهٗٓ

او وئے غورزولے | تختیانے (د تورات) | او وئے نیولو | سر | د خپل ورور | چه را ښکوئے

او موسیٰ علیه السلام تختئ وغورزولے او د خپل ورور (هارون) د سر ویښته ئے ونیول او خان ته ئے

إِلَيْهِ ۚ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا

ځان ته | ووئیل (هارونؑ) | اے زما دَ مور ځویه | بیشکه دِے خلقو | زهٔ کمزورے وګڼړلم | او نزدے وو چه

رانښکل . هارونؑ ورته ووئیل اے زما دَ مور ځویه ! دِے خلقو زهٔ کمزورے وګڼړلم او نزدے وه چه

يَقْتُلُونَنِي ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي

چه وُژنی | پس مهٔ خوشحالوه | په ما باندِ | دښمنان | او مهٔ شاملوه ما

زهٔ ئے قتل کړے وے ، نو دښمنان را باندِ مهٔ خوشحالوه ، او دَ ظالمانو په ډله

مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَ

هغه خلقو سره | چه ظالمان دی | دهٔ ووئیل | اے زما ربه ! | معاف کړه ما | او زما ورور | او

کښے م مهٔ شمیره . موسیٰ علیه السلام ووئیل اے زما خدایه ! ما او زما ورور وبخښه او

أَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ

داخل کړه مونږ | په خپل رحمت کښے | او تهٔ | دَ ټولو نه زيات رحم کوونکے یئے | بیشکه کوم چه

مونږ په خپل رحمت کښے داخل کړه او تهٔ دَ ټولو نه زيات رحم کوونکے یئے . بیشکه کوم خلقو

اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ

ونیولو (معبود) | سخے | ژر به رسیږی دوی ته | غضب | دَ دوی دَ رب | او ذلت

چه سخے معبود جوړ کړے وو په هغوی به ډیر زر دَ هغوی دَ رب دَ طرف نه عذاب نازل شی او دَ

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ

په ژوند دَ دُنیا کښے | او دغه شان | مونږ سزا ورکوو | دروغ تړونکو ته | او هغه خلق کوم چه

دُنیا په ژوند کښے رسوائی (هم) ، او دغه شان مونږ دروغ جوړوونکو ته سزا ورکوو ، او هغه خلق کوم

عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ

بد عملونه وُکړل | بیائے توبه وکړه | پس له دے نه | او ایمان ئے راوړو | بیشکه ستا رب

چه خراب کارونه کړی دی ، بیائے دَ هغے نه پس توبه وکړه او ایمان ئے راوړو نو بیشکه ستا رب

مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى

دَ دِے نه پس | بخښونکے | مهربان دے | او کله چه خاموشه شو (کمه شوه) | دَ موسیٰ

دَ توبے ایستلو نه پس بخښونکے (او) مهربان دے او هر کله چه دَ موسیٰ علیه السلام غصه

الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ ۖ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ

غصه | نو را اُو چتے ئے کړے هغه تختے | او دَ هغے په لیکلے شوی کښے | هدایت | او رحمت (وو)

سړه شوه نو تختے ئے راواو چتے کړے دَ دِے په مضامینو کښے هدایت او رحمت وو

لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ

دَ هغو خلقو دَ پاره | چه دَ خپل رب نه | ویریږی | او خوښ کړل | موسیٰ | دَ خپل قوم

دَ هغه چا دَ پاره چه دَ خپل رب نه ویریږی . او موسیٰ علیه السلام دَ خپل قوم نه اویا تنه سړی

سَبْعِيْنَ رَجُلًا لِّمِيْقَاتِنَا ۚ فَلَمَّآ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ

اویا (۷۰) | سړی | زمونږ دَ وعدې دَ پاره | پس هر کله چه | ونيول دوئ لره | زلزلے | نو وئے وئیل

خوبش کړل چه زمونږ مقرر نیټے له (راشي) بیا چه هغوی زلزلے راونیول، نو موسیٰ وویئیل

رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَاِيَّايَ ۭ اَتُهْلِكُنَا

اے ربه! | که چیرے تا غوښتلے | نو هلاک کړی به وو تا دوئ | له دے نه وړاندې | او زهٔ (هم) | آیا ته مونږ هلاکوے

اے زما خدایه! که تا غوښتلے نو دوی او زهٔ به دِ لا پخوا هلاک کړی وو۔ آیا ته مونږ تول

بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاۗءُ مِنَّا ۚ اِنْ هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَ ۭ

په بدله دَ هغه څهٔ | چه وکړل | کم عقلو | له مونږ نه | نهٔ دی | دا (څهٔ نور) | مګر صرف | ستا ازمیښت دے

په هغې (جرم) هلاکوے چه په مونږ کښے دَ بوځو کم عقلو د لاسه شوے دے۔ دا خو فقط ستا یو ازمیښت دے

تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاۗءُ وَتَهْدِيْ مَنْ تَشَاۗءُ ۭ اَنْتَ

ته ګمراه کوے | په دے سره | څوک | چه ته غواړې | او ته هدایت ورکوے | چا ته چه | ته غواړے | ته یئے

چه چا ته دِ خوښه وی هغه پرے ګمراه کوے او چا ته چه دِ خوښه شی هغهٔ ته پرے هدایت کوے، زمونږ

وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغٰفِرِيْنَ ۝۱۵۵

زمونږ کارساز | پس وُ بخښه مونږ | او رحم وکړه په مونږ | او ته | دَ ټولو نه ښهٔ | بخښونکے یئے۔

کارساز خو ته یئے نو مونږ معاف کړه او په مونږ باندِ رحم وُکړه او ته دَ ټولو نه زیات معاف کوونکے یئے۔

وَاكْتُبْ لَنَا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ اِنَّا

او وُلیکه | مونږ دَ پاره | په دِے دنیا کښے | نیکی | او په آخرت کښے (هم) | بیشکه مونږ

او مونږ دَ پاره په دِے دُنیا کښے هم نیکی وُلیکه او په آخرت کښے هم، بیشکه مونږ

هُدْنَآ اِلَيْكَ ۭ قَالَ عَذَابِيْٓ اُصِيْبُ بِهٖ مَنْ اَشَاۗءُ ۚ وَرَحْمَتِيْ

رجوع وکړه | تا ته | وئے فرمائیل | خپل عذاب | زهٔ رسوُم | هغه چا ته چه زهٔ غواړم | او زما رحمت

تا ته رجوع کړې۔ ارشاد وُشو چه زهٔ خپل عذاب چا له غواړم هغهٔ ته رسوُم او زما رحمت

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۭ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ

خور دے | په هر څیز | پس ډیرزر به زهٔ دا وُلیکم | هغو خلقو دَ پاره چه | پرهیزګاری کوی

په هر څیز باندِ خور دے، پس زهٔ به دا نیکی هغه خلقو دَ پاره ضرور لیکم چه پرهیزګاری کوی

وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِنَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۱۵۶ۚ اَلَّذِيْنَ

او ورکوی | زکوٰة | او هغه خلق کوم چه | زمونږ په آیتونو | یقین کوی۔ | کوم خلق چه

او زکوٰة ورکوی او هغه خلقو دَ پاره چه زمونږ په آیتونو باندِ ایمان راوړی، هغه خلق چه دَ

يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذِيْ يَجِدُوْنَهٗ مَكْتُوْبًا

تابعداری کوی | دَ رسول | چه نبی | اُمی دے | هغه پیغمبر | چه دوی مومی هغه | لیکلے شوے

داسے رسول نبی امی پیروی کوی، چه دَ هغهٔ ذکر دوئ خپل ځان سره په تورات او په

عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ ۫ يَاْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ

دَ خپلو ځانو سره | په تورات کښې | او انجيل (کښې) | هغه حکم کوی دوی ته | دَ نيک کار

انجيل دواړو کښې ليکلی بيا مومی ، او هغه دوی ته دَ نيکئ حکم کوی

وَيَنْهٰىهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبٰتِ وَيُحَرِّمُ

او منع کوی دوی | له بد کار نه | او حلالوی | دوی دپاره | پاکيزه څيزونه | او حراموی

او له بدو کارونو نه ئے منع کوی او پاکيزه څيزونه دَ دوی دَ پاره حلالوی ، او ناپاک څيزونه

عَلَيْهِمُ الْخَبٰٓئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلٰلَ

په دوی باندِ | ناپاک څيزونه | او کوزوِی | له دوی نه | دَ دوی پيټی | او قيدونه

هغوی دَ پاره حراموی ، او له دوی نه پيټی کوزوی ، او طوقونه

الَّتِيْ كَانَتْ عَلَيْهِمْ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ وَعَزَّرُوْهُ وَنَصَرُوْهُ

کوم چه | ؤو | په دوی باندِ | پس کوم خلق | چه ايمان ئے راوړو | په هغهٔ | او دَ هغهٔ ملاتړئے وکړو | او دَ هغهٔ مدد ئے وکړو

ترے نه پرانيزی ، نو څوک چه په هغهٔ ايمان راوړی او دَ هغهٔ ملاتړ وکړی او مدد ئے وکړی

وَاتَّبَعُوا النُّوْرَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ مَعَهٗٓ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۱۵۷﴾

او تابعداری وکړه دوی | دَ هغه نور کوم چه | نازل کړے شو | دَ دهٔ سره | هم دغه خلق دی | کاميابی موندونکی

او په هغه رڼا پسے روان شی چه هغهٔ سره نازله شوے ده ، نو هم دغه کسان کامياب دی۔

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيْعَا ۨ الَّذِيْ لَهٗ

ووايه | اے خلقو! | بيشکه زهٔ | دَ الله پيغمبر يم | تاسو ټولو طرف ته | دَ چا دَ پاره چه ده

(اے پيغمبره!) ووايه چه اے خلقو! زهٔ دَ خدائے رسول يم چه تاسو ټولو ته رالېږلے شوے يم ، هغه خدائے

مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۪

بادشاهی | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | نشته دے څوک معبود | سوا دَ هغهٔ نه | هغه ژوندی کوی | او هغه مړه کوی

چه دَ آسمانونو او زمکے مالک دے ، بے دَ هغهٔ نه بل معبود نشته هم هغه ژوند بخښی او هم هغه مرګ

فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِيْ يُؤْمِنُ

پس تاسو ايمان راوړئ | په الله | او دَ هغهٔ په رسول | چه نبی | اُمّی دے | کوم چه | ايمان راوړی

راولی نو تاسو ټول په الله ايمان راوړئ او دَ هغهٔ په رسول چه امی نبی دے چه په الله او دَ هغهٔ

بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهٖ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۸﴾

په الله | او دَ هغهٔ په کلام | او تابعداری وکړئ دَ هغهٔ | دَ پاره دَ دے چه تاسو | سمه لار بيا مومئ.

په کلام باندِ (پخپله هم) ايمان لری او دَ هغهٔ تابعداری وکړئ چه تاسو سمه لار بيا مومئ

وَمِنْ قَوْمِ مُوْسٰٓى اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ

او دَ موسیٰ ؑ دَ قوم نه | يوه ډله ده | چه لاره ښائی | دَ حق طرف ته | او هم دَ دے مطابق

او دَ موسیٰ عليه السلام په قوم کښې داسے يو ټولے هم شته چه دَ حقے لارے هدايت کوی او دَ حق مطابق

يَعۡدِلُوۡنَ ﴿١٥٩﴾ وَقَطَّعۡنٰهُمُ اثۡنَتَیۡ عَشۡرَةَ اَسۡبَاطًا اُمَمًا ؕ

دوی انصاف کوی | او مونږ جُدا جُدا کړل دوی | دولس تسمه | قبیلې قبیلې | ډلې ډلې

انصاف کوی. او مونږ دوی په دولسو ۱۲ قبیلو کښې په جُدا جُدا ټولو کښې تقسیم کړل

وَاَوۡحَیۡنَاۤ اِلٰی مُوۡسٰۤی اِذِ اسۡتَسۡقٰىهُ قَوۡمُهٗۤ اَنِ اضۡرِبۡ

او مونږ وحی وکړه | موسیٰ طرف ته | کله چه اُوبه وغوښتلې دَده نه | دَده قوم | چه وُوهه

او کوم وخت چه قوم دَ موسیٰ علیه السلام نه اُوبه وغوښتلې نو مونږ ورته وحی وکړه چه فلانے کټ

بِّعَصَاكَ الۡحَجَرَ ۚ فَانۡۢبَجَسَتۡ مِنۡهُ اثۡنَتَا عَشۡرَةَ عَیۡنًا ؕ

په خپله همسا | کانړے | پس روانے شوے | دَ هغې نه | دولس (۱۲) | چینې

په همسا وُوهه نو دَ هغې نه دولس چینې راوُختکیدے، هریو

قَدۡ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشۡرَبَهُمۡ ؕ وَظَلَّلۡنَا عَلَیۡهِمُ

وپیژندلو | هرے یوې | قبیلې | خپل خپل گودر | او مونږ سیورے کړو | په دوی باندِ

قبیلې خپل خپل گودر معلوم کړو. او مونږ په دوی دَ وریځې

الۡغَمَامَ وَاَنۡزَلۡنَا عَلَیۡهِمُ الۡمَنَّ وَالسَّلۡوٰی ؕ كُلُوۡا مِنۡ طَیِّبٰتِ

دَ وریځې | او نازل کړل مونږ | په دوی باندِ | ترنجبین | او مرزان | چه خورئ | له پاکیزه څیزونو نه

سیورے وُکړو، او من او سلویٰ مو پرے نازل کړو چه هغه پاک څیزونه خورئ

مَا رَزَقۡنٰكُمۡ ؕ وَمَا ظَلَمُوۡنَا وَلٰكِنۡ كَانُوۡۤا اَنۡفُسَهُمۡ یَظۡلِمُوۡنَ ﴿١٦٠﴾

کوم چه مونږ درکړل تاسو ته | او نۀ دې کړے ظلم دوی په مونږ | لیکن دوی به په خپلو ځانونو | ظلم کولو

چه مونږ درله روزی کړی دی او مونږ په دوی ظلم نۀ دے کړے بلکه دوی پخپله په خپلو ځانونو ظلم کړے دے

وَاِذۡ قِیۡلَ لَهُمُ اسۡكُنُوۡا هٰذِهِ الۡقَرۡیَةَ وَكُلُوۡا مِنۡهَا حَیۡثُ

او هر کله چه | او وئیلے شول | دوی ته | چه اُوسیږئ تاسو | په دے | کلی کښې | او خورئ | له دغه کلی نه | کوم ځائے نه چه

او کوم وخت چه ورته وویلے شو چه په دے کلی کښې اُوسیږئ او دَ هغې دَ فصلونو نه په مرضئ

شِئۡتُمۡ وَقُوۡلُوۡا حِطَّةٌ وَّادۡخُلُوا الۡبَابَ سُجَّدًا نَّغۡفِرۡ

تاسو غواړئ | او وایئ | "معاف کړه" (مونږ) | او داخل شئ | دروازے ته | سجده کوونکی | چه وُبخښو مونږ

خورئ او حِطَّة حِطَّة وایئ، او دَ ښار دروازے ته دَ سجدے په حالت کښے ورننوځئ، مونږ به ستا

لَكُمۡ خَطِیۡٓـٰٔتِكُمۡ ؕ سَنَزِیۡدُ الۡمُحۡسِنِیۡنَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِیۡنَ ظَلَمُوۡا

تاسو له | گناهونه ستاسو | زیات به ورکړو مونږ | نیکانو ته | پس بدل له کړه | هغو چه ظالمان وو

خطاګانے معاف کړو او نیکانو خلقو سره به دَ دے نه زیاته مهربانی وکړو. نو په دوئ کښے چه څوک ظالمان وو،

مِنۡهُمۡ قَوۡلًا غَیۡرَ الَّذِیۡ قِیۡلَ لَهُمۡ فَاَرۡسَلۡنَا عَلَیۡهِمۡ

له دوی نه | خبره | سوا دَ هغې نه | چه وئیلے شوی وو | دوی ته | پس را اُولیږلو مونږ | په دوی باندِ

هغوئ نبو دلے تکے په بل تکی بدل کړو. نو مونږ په دوی باند دَ دے ظلم

رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٢﴾ ع وَسْئَلْهُمْ

عذاب | له اسمان نه | په دے وجه چه | دوی ظلم کولو | او تپوس وکړه له دوی نه

په وجه د اسمان نه عذاب را نازل کړو - او د دوی نه د هغه کلی (د خلقو)

عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ اِذْ يَعْدُوْنَ

د دے کلی په حقله | کوم چه | آباد وو | په غاړه | د سمندر | کله چه | دوی د حد نه تیریدل

په حقله تپوس وکړه چه د سمندر په غاړه آباد وو، چه هغوی به د سبت په ورځ د حد نه

فِى السَّبْتِ اِذْ تَاْتِيْهِمْ حِيْتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا

په ورځ د خالی | کله چه راتلل به دوی ته | د دوی کبان | په ورځ د خالی د دوی | ښکاره

تجاوز کولو چه کبان به ورته د سبت په ورځ ښکاره راتلل

وَّيَوْمَ لَا يَسْبِتُوْنَ لا لَا تَاْتِيْهِمْ ج كَذٰلِكَ ج نَبْلُوْهُمْ

او کومه ورځ چه به د هفتے نه وه | نو نه به راتلل دوی ته | دغه شان | مونږ به ازمائیل دوی

او چه د سبت ورځ به نه وه نو نه به راتلل، په دے چل مو د هغوی ازمیښت کولو

بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٣﴾ وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُوْنَ

په وجه د دوی د نافرمانئ | او هر کله چه ووئیل | یوے ډلے | له دوی نه | تاسو ولے نصیحت کوئ

ځکه چه هغوی نافرمانه خلق وو۔ او کوم وخت چه په هغوی کښے یو ټولی ووئیل چه تاسو داسے خلقو ته

قَوْمَا لا اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا

د قوم ته | چه الله | هلاکوونکے دے د دوی | یا | دوی ته عذاب ورکوونکے دے | عذاب | سخت

څه له نصیحت کوئ چه الله تعالیٰ ئے هلاکوی یائے په سخته سزا اخته کوی

قَالُوْا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٦٤﴾

دوی ووئیل (چه) | عذر پیش کولو د پاره | په نزد د رب ستاسو | او د پاره د دے چه دوی | پرهیزګاری وکړی

هغوی ورته ووئیل چه (مونږ دا کار) ځکه کوو چه الله ته خپل عذر پیش کړو او شاید چه دوی منع شی.

فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖٓ اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ

پس هر کله چه | دوی هیر کړل | هغه څه | چه نصیحت شوی وو دوی ته د هغے | نو نجات ورکړه مونږ | هغو خلقو ته

نو هر کله چه هغوی هغه نصیحتونه هیر کړل، نو مونږ هغه کسان خوبچ کړل چه د بدئ نه

يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوْٓءِ وَاَخَذْنَا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا بِعَذَابٍ بَئِيْسٍ م

چه منع به ئے کوله | له بد کار نه | او ونیول مونږ | هغه خلق چه | ظالمان وو | په عذاب | سخت سره

ئے خلق منع کول، او نور ټول ظالمان مو په ناترسه عذاب کښے راونیول

بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَّا نُهُوْا عَنْهُ

په دے وجه | چه دوی به نافرمانی کوله | پس هر کله چه | دوی سرکشی وکړه | د هغه خبرے نه | د کومے نه چه منع کړے شوی وو

ځکه چه هغوی بد عمله وو۔ بیا د کوم کار نه چه دوی منع کړے شوی وو کله چه په دے کښے دړی

قُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ﴿۱۶۶﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ

دوی ته | چه شئ | بیزوګان | ذلیله | او هرکله چه | حکم وکړو | ستا رب

نو ویل مونږ دوی ته وو ویل چه ذلیله بیزوګان شئ - او هغه وخت یاد کړه چه ستا رب دا اعلان

لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ يَّسُوْمُهُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ؕ

چه خامخا به را لیږی | په دوی باندې | ترورځې د قیامت پورې | هغه څوک | چه رسوی به دوی ته | سخت عذاب

وکړو چه تر قیامته به په دې بنی اسرائیلو باندې داسې خلق مسلط کړم چه د ذلت عذاب به ورکوی

اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيْعُ الْعِقَابِ ۖۚ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۶۷﴾

بیشکه | ستا رب | زر عذاب ورکوونکے دے | او بیشکه دے | بخښونکے | مهربان دے.

بیشکه ستا رب په سزا ورکولو کښې ډیر تیز دے او بخښونکے مهربان دے

وَقَطَّعْنٰهُمْ فِى الْاَرْضِ اُمَمًا ۚ مِنْهُمُ الصّٰلِحُوْنَ وَمِنْهُمْ

او مونږ جدا جدا کړل دوی | په زمکه کښې | ډلې ډلې | څوک له دوی نه | نیکان دی | او څوک له دوی نه

او مونږ دوی په دنیا کښې جدا جدا کړل او په قامونو کښې مو تقسیم کړل، څوک پکښې نیکان وو او څوک پکښې

دُوْنَ ذٰلِكَ ۫ وَبَلَوْنٰهُمْ بِالْحَسَنٰتِ وَالسَّيِّاٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۱۶۸﴾

د دې نه علاوه (دی) | او مونږ وآزمائیل دوی | په نعمتونو | او تکلیفونو | چه دوی | بیرته راوګرځي.

بل شان وو او مونږ دوی په ښو او بدو (دواړو قسمو) حالتونو وآزمائیل شاید چه دوی (د نافرمانئ نه)

فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَّرِثُوا الْكِتٰبَ يَاْخُذُوْنَ عَرَضَ

بیا جانشین شول | پس له دوی نه | بد جانشین | چه وارثان شول | د کتاب | چه دوئ اخلی | مال

پسته شی - بیا د دغو نسلونو نه پس داسې ناخلفه ترے نه پیدا شول او د الله د کتاب وارثان شول چه د دُنیا

هٰذَا الْاَدْنٰى وَيَقُوْلُوْنَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۚ وَاِنْ يَّاْتِهِمْ عَرَضٌ

د دې ادنیٰ دُنیا | او وائی | چه بخښنه به وکړے شی مونږ ته | او که چرې راشی دوی ته | مال

مال متاع پرې راغونډوی او دا وائی چه مونږ ته به ډیر زر معافی وشی ، او که هغسې مال ورله بیا په لاس

مِّثْلُهٗ يَاْخُذُوْهُ ؕ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيْثَاقُ الْكِتٰبِ

په شان د هغې | نو اخلی هغه | آیا نه وه اخستے شوے | له دوی نه | کلکه وعده | د کتاب

ورځي نو (بې پښتو سه ئې) اخلی ، آیا دوی نه په کتاب (تورات) کښې دا وعده نه وه اخستے شوے چه د

اَنْ لَّا يَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوْا مَا فِيْهِ ؕ

چه نه به وائی دوی | په الله باندې | سوا د حقې خبرې نه | او | لوستلی دی دوی | څه چه | په دې کښې (وو)

الله په نوم به بغیر د حق نه نور څه نه وائی ؟ او دوی څه چه په دے کښې وو لوستلی هم دی

وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۶۹﴾

او کور | د آخرت | ډیر ښه دے | هغه کسانو له | چه ویریږی (د الله نه) | پس آیا تاسو عقل نه لرئ.

او د آخرت کور د هغو خلقو د پاره ډیر ښه دے کوم چه پرهیز ګاره دی آیا تاسو په دے هم نه پوهیږئ

وَالَّذِيْنَ يُمَسِّكُوْنَ بِالْكِتٰبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۭ اِنَّا

اوهغه خلق | چه کلک نیسی | کتاب | اوقائموی | مونځ | بیشکه مونږ

اوهغه خلق چه کتاب ئے په مضبوطئ سره نیولے دے، اومونځو نه باقاعده کوی، یقینًا مونږ

لَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِيْنَ ۝۱۷۰ وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ

نهٔ ضائع کوو | اجر | دَ اصلاح کوونکو | اوهرکله چه مونږ اوچت کړو | غر | دَدوی دَپاسه

دَداسے نیکانو خلقو اجر نهٔ ضائع کوو ۔ اویادکره هغه وخت چه مونږ غر دَدوی دَ سرونو دَ

كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهٗ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ خُذُوْا

داسے لکه چه دا | تنبُو دے | اودوی خیال کړے وو | چه دا | راپریوتونکے دے | په دوی باندِ | ونیسئ تاسو

پاسه داسے اوچت کړو لکه چهترئ او هغوی ته یقین وُشو چه اوس دا په هغوی باندِ پریوتونکے دے (اورته مووویل

مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝۱۷۱

څهٔ چه مونږ درکړی دی تاسو ته | په مضبوطئ سره | اویادکړئ | څهٔ چه په دے کښے دی | چه تاسو | بچ پاتے شئ

چه) مونږ کوم کتاب درکړے دے هغه ټینګ ونیسئ او چه څهٔ په کښے لیکلی دی هغه یاد ساتئ چه دَگناهونو نه بچ شئ

وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْۢ بَنِيْٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

اوهرکله چه | واخستلو | ستارب | له | بنیادمو نه | دَدوی له شاګانو نه | اولاد دَدوی

او هغه وخت ورته یادکره چه ستارب دَ بنیادمو دَ مُلاګانو نه دَ هغوی اولاد راوُویستلو

وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓي اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۭ قَالُوْا بَلٰي ۚۛ شَهِدْنَا ۚۛ

اوګواهی ئے واخستله له دوی نه | دَدوی په نفسونو باندِ | ایا نهٔ یم زهٔ | ستاسو رب | دوی وویل | هو! یئے ته | مونږ ګواهی ورکوو

او هغوی ئے په خپلو ځانو ګواهان کړل (اوتپوس ئے وکړو چه) ایا زهٔ ستاسو رب نهٔ یم! هغوی وویل ولے نه! مونږ په دے

اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ ۝۱۷۲ۙ اَوْ تَقُوْلُوْٓا

چه وبه وایئ تاسو | په ورځ دَ قیامت | چه بیشکه مونږ وو | دَ دِے نه | بے خبره | یا وُبه وایئ دا چه

ګواه یُو، دا ځکه چه تاسو دَ قیامت په ورځ داونهٔ وئیلے شئ چه مونږ دَ دِے نه خبر نهٔ وو۔ یا دا وُنهٔ وایئ

اِنَّمَآ اَشْرَكَ اٰبَاۗؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ

بیشکه | شرک کړے وو | پلارانو زمونږ | له دِے نه وړاندِ | اومونږ وو | (دَدوی) اولاد | وروستو له دوی نه

چه شرک خو وړاندِ زمونږ پلار، نیکهٔ شروع کړے وو اومونږ دَ هغوی په نسل کښے وروستو پیدا شوی وو

اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ۝۱۷۳ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ

نو آیا ته هلاکوے مونږ | په دِے وجه | چه کړے دے | ګمراهانو | او دغه شان | مونږ بیانوو

نو آیا ته مونږ دَ هغے کاروتو په وجه هلاکوے چه (پخوانو) غلط کارو خلقو کړی وو او دغه شان مونږ خپل آیتونه

الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۝۱۷۴ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِيْٓ

آیتونه | او دَ باره دَ دے چه دوی | بیرته راوُګرځی | او واوُروه | دوی ته | حال | دَ هغه چا

په تفصیل سره بیانوو شاید چه دوی (حق لارے ته) راوُګرځی ۔ او اے پیغمبره! دِے خلقو ته دَ هغه چا قصه ولوله

اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ

کوم ته چه مونږ ورکړی وُو | خپل آیتونه | بیا دے ووتلو | د دے نه | پس ولګیدو ده پسے | شیطان | او شو دے

چه مونږ ورته خپل آیتونه ورکړل نو هغه ترے ته ځان راښکلو نو شیطان ورپسے ولګیدو ، نو په ګمراهانو

مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗۤ اَخْلَدَ

له ګمراهانو نه | او که چرے | مونږ غوښتلے | نو اُوچت کړے به وو مونږ دے | په دے آیتونو | او لیکن دے | مائل شو

کښے شامل شو - او که مونږ غوښتلے نو هغه مرتبه به مو په دے آیتونو اوچته کړے وه ، لیکن هغه خو دنیا

اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ

زمکے طرف ته | او پیروی ئے وکړه | د خپل خواهش | نو د ده مثال | په شان د مثال د سپی دے | که چرے

طرف ته مائله شو او د خپل نفسانی خواهشاتو تابعداری ئے وکړه ، نو د ده مثال د سپی په شان دے که ته

تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ۗ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ

ته حمله وکړے په ده | نو هم ژبه راوباسی | یا دے پریږدے | نو هم ژبه راوباسی | هم دا | مثال دے د هغو خلقو

هغه وزغلوے نو هم ژبه راوباسی او که هغه پریږدے نو هم ژبه راوباسی ، هم دا مثال د هغو خلقو دے

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٧٦﴾

کوم چه | دروغ وګڼل | زمونږ آیتونه | پس بیان کړه ته | هم دا حالات | چه دوی | غور وکړی

چه زمونږ آیتونه دروغ ګڼی ، ته دوئ ته دا قصه اُوروه شاید چه دوی غور او فکر وکړی

سَآءَ مَثَلَا ۨ الْقَوْمُ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ

ډیر بد دے | مثال | د هغه قوم | کوم چه | دروغ وګڼل | زمونږ آیتونه | او په خپلو ځانونو

د دے خلقو دا مثال ډیر خراب دے کوم چه زمونږ حکمونه دروغ وګڼل او په خپلو ځانونو

كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيْ ۚ وَمَنْ

دوی ظلم کولو | چا ته چه هدایت وکړی الله | نو هم هغه دے | په سمه لار باندے تلونکے | او څوک چه

باندے ئے ظلم کولو - چا ته چه الله هدایت وکړی نو بس هغه سمه لار بیا مومی ، او څوک چه

يُّضْلِلْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٧٨﴾ وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ

ګمراه کړی | پس هم هغه دی | نقصان موندونکی | او بیشکه | مونږ پیدا کړی دی | د دوزخ د پاره

د هدایت نه محروم کړی نو هغوی تاوانیان پاتے شی - او دا حقیقت دے چه مونږ ډیر پیریان

كَثِيْرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ بِهَا ۖ وَلَهُمْ

ډیر | پیریان | او بنیادم | د دوی زړونه دی | چه نه پوهیږی په هغے سره | او د دوئ

او بنیادم دوزخ له پیدا کړی دی - د هغوی زړونه شته خو د پوهے کوشش نه کوی او د هغوی

اَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُوْنَ بِهَا ۖ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَّا يَسْمَعُوْنَ بِهَا ۗ اُولٰٓئِكَ

سترګے دی | چه دوی نه وینی | په هغے | او د دوی | غوږونه دی | چه دوی نه اوری په هغے | دا خلق

سترګے شته خو کتل پرے نه کوی او د هغوی غوږونه شته خو اورید ل پرے نه کوی ، هغوی

كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿۱۷۹﴾ وَلِلّٰهِ

لکه څاروي دي | بلکه دوی له هم زیات ګمراه | هم دا خلق دي | (دین نه) ناخبره - | او الله د پاره دي

په شان د څارو دي بلکه دغوی له هم زیات ګمراه دي، او هم دا خلق (د حق نه) بې خبره پاتې دي او د الله د څارو په شان

الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا ۪ وَذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ

نومونه | ښه | پس بلئ هغه | په دې نامو سره | او پرېږدئ | هغه خلق | چه غلط لاره اختیاروي

ټول نومونه ښه ښه دي، نو په هغه نومونو ئې یادوئ او هغه خلق پرېږدئ چه د الله په نومونو کښې

فِيْٓ اَسْمَآئِهٖ ؕ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸۰﴾ وَمِمَّنْ

د هغه په نومو کښې | ډېر زر به سزا ورکړې شي دوی ته | د هغه څه چه دوی به کول | او له هغو خلقو نه

کږلیچونه لټوي، دوی ته به د خپلو عملونو بدله ډېر زر ورکولې شي - او زمونږ په مخلوق کښې

خَلَقْنَآ اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿۱۸۱﴾

چه مونږ پیدا کړي دي | یوه ډله ده | چه لاره ښائي | د حق طرف ته | او هم د دې مطابق | دوی انصاف کوي.

یوه ډله داسې هم شته چه د حق مطابق (خلقو ته) هدایت کوي او د حق مطابق انصاف کوي

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۲﴾

او هغه خلق چه | دروغ ګڼړي | زمونږ آیتونه | زر دې چه مونږ به درجه په درجه بیو دوي | داسې چه دوی ته به خبر هم نه وي

او چا چه زمونږ حکمونه دروغ ګڼړلي دي مونږ به ډېر زر هغوی درجه په درجه داسې په ګرفت کښې راولو چه هغوی ته

وَاُمْلِيْ لَهُمْ ؕ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ﴿۱۸۳﴾ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا ٜ

او زه ئې مهلت ورکوم | دوی ته | بېشکه | زما تدبیر | ډېر زبردست دې | آیا دوی غور ونه کړو

به معلوم هم نه شي - او زه هغوی ته مهلت ورکوم، زما تدبیر ډېر مضبوط دې - دوی چرې دې ته فکر نه دې کړې

مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۸۴﴾

چه نشته دې د دوی په ملګری (محمدؐ) | څه لیونتوب | نه دې دې مګر | ویرونکې (دې) | ښکاره .

چه د دوی په دې ملګری (پیغمبر) باندې د پیریانو هیڅ اثر نشته، هغه خو ښکاره ویرونکې دې.

اَوَلَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ

او آیا دوی غور ونه کړو | په حکومت کښې | د آسمانونو | او د زمکې | او څه چه پیدا کړل | الله

آیا دوی چرې د آسمانونو او زمکې انتظام ته نه دی کتلی آیا دوی بل هیڅ څیز ته چه الله

مِنْ شَيْءٍ ۙ وَّاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ ۚ

له هر څیز نه | او دا چه شاید | نزدې شوی وي | نیټه د دوی

پیدا کړی دی نه دی کتلی او دې ته ئې هم فکر نه دې کړې چه شاید د دوی نیټه رانزدې شوی وي

فَبِاَيِّ حَدِيْثٍۭ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۸۵﴾ مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ ؕ

پس په کومه خبره | پس له دې نه | به دوی ایمان راوړي | هغه څوک چه ګمراه ئې کړي الله | نشته څوک لاره ښودونکې هغه ته

(وس به د دې (قرآن) نه پس دوی په بله کومه خبره ایمان راوړي؟ څوک چه الله د هدایت نه محروم کړي هغه ته هیڅوک هدایت

وَيَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١٨٦﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ

او هغه پرېږدي دوی | دَ دوی په سرکشئ کښې | سرګردانه | تپوس کوي دوی له تانه | دَ قيامت په حقله

دوی تانه دَ قيامت په حقله تپوس کوي نهٔ شي کولے او دا سے خلق الله په خپله سرکشئ کښې سرګردانه پرېږدي.

اَيَّانَ مُرْسٰهَا ؕ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ ۚ لَا يُجَلِّيْهَا

چه کله به وي | دَ دے قائميدل | ووايه | يقيناً | علم دَ دے | زما رب سره دے | نهٔ به ښکاره کوي دا

چه کله به راځي؟ ورته ووايه چه دَ دے علم خو زما رب سره دے، هم هغه به ئے په

لِوَقْتِهَآ اِلَّا هُوَ ؔ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ لَا تَاْتِيْكُمْ

دَ دے په وخت باندې | مګر هم هغه | ډير درنه حادثه به وي | په آسمانونو کښې | او زمکه (کښې) | نهٔ به راځي تاسو ته

خپل وخت ښکاره کوي، دا به دَ آسمانونو او دَ زمکے ډير سخته حادثه وي، په تاسو به بالکل

اِلَّا بَغْتَةً ؕ يَسْـَٔلُوْنَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ؕ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا

مګر ناګهانه | دوی له تانه تپوس کوي | لکه چه تهٔ | په لټون کښے لګيدلے دَ هغے | ووايه | بيشکه | علم دَ دے

ناګهانه راځي. دوی تانه داسے پوښتنے کوي لکه چه تا دَ هغے تول تحقيقات سرته رسولي وي، ورته ووايه چه دَ هغے علم

عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٧﴾ قُلْ

دَ الله سره دے | ليکن | اکثر | خلق | نهٔ پوهيږي. | ووايه

صرف الله سره دے، خو اکثر خلق په دے نهٔ پوهيږي. ورته ووايه

لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ

زهٔ نهٔ يم مالک | دَ خپل ځان دَ پاره | دَ نفع | او نهٔ دَ نقصان | مګر څهٔ چه | غواړي الله

زما خو دَ خپل ذات دَ نفع نقصان هم هيڅ اختيار نشته، مګر څومره چه الله تعالىٰ ته منظور وي

وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۛ ۚ

او که چرے | زهٔ پوهيدلے | په علم غيب باندې | نو ما به ډير راټول کړے وو | له خير نه

او که ماته دَ غيبو خبرے معلومے وے نو ځان له به مې ډيرے ښيګړے راټولے کړے وے

وَمَا مَسَّنِيَ السُّوْٓءُ ۛ ۚ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ

او نه به وُو رسيدلے ماته | څهٔ تکليف | نهٔ يم زهٔ | مګر | ويروونکے | او زيرے ورکوونکے

او هيڅ نقصان به راته نهٔ رسيدلے و. زهٔ خو بس ويروونکے او زيرے ورکوونکے يم هغه

لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ

هغو خلقو ته | چه ايمان لري | هم هغه دے کوم چه | پيدا کړي تاسو | يو نفس (آدم) نه | او پيدا ئے کړه

خلقو ته چه زما خبره مني. الله تعالىٰ هغه ذات دے چه تاسو ئے دَ يو نفس نه پيدا کړئ او هم دَ

مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشّٰىهَا

دَ دهٔ نه | دَ دهٔ ښځه | چه دے آرام بيا مومي | دَ دے سره | پس هر کله چه | جماع وکړه (سړي) دَ دے سره

هغهٔ نه ئے ورله جوړه پيدا کړه چه سکون ورسره بيا مومي نو کوم وخت چه نر دَ ښځے سره يو ځاے

حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهٖ ۚ فَلَمَّآ اَثْقَلَتْ

(نو) هغه حامله شوه | په حمل سپک | پس تلله راتلله | په هغې سره | بیا هر کله چه | هغه درنه شوه

شي نو دَ هغې معمولي شان حمل شي ، چه هغه ورسره ګرځي راګرځي ، بیا چه هر کله حمل درونده شي نو

دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ

نو دُعا وکړه دواړو | دَ الله ته | چه دَ دوی رب دے | که چرے تا راکړو مونږ ته | (روغ) تندرست | نو خامخا به شو مونږ

دواړه په شریکه خپل رب ته دُعا وکړی ، که مونږ له تا نیک اولاد دا کړو نو مونږ به ستا

مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۱۸۹﴾ فَلَمَّآ اٰتٰهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ

له شکر ګزارو نه | بیا هر کله چه | هغه ورکړو دوی ته | (روغ) روغ | نو جوړ کړل دوی | هغه له شریکان

ډیر شکر ګزار یو ـ نو هر کله چه الله ورله روغ رمټ ځوئے ورکړو نو دواړو خدائے له شریکان جوړ کړل

فِيْمَآ اٰتٰهُمَا ۚ فَتَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۱۹۰﴾ اَيُشْرِكُوْنَ

په هغه څه کښے | چه ورکړل دوی ته | پس ډیر اوچت دے | الله | له هغه څه نه | چه دوی (دَ هغه) شریک جوړوي | آیا دوی شریک جوړوي

په هغې ځیز کښے چه خدائے ورکړے وو ، او الله ډیر اوچت دے دَ هغه ځیزونو نه چه دوی ورله شریکان جوړوي ـ آیا دوی ورله

مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿۱۹۱﴾ ۖ وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ

هغه ځیز | چه نه پیدا کوي | هیڅ ځیز | او دوی (پخپله) | پیدا کیدے شي | او نه (هغو) دوی طاقت لري

هغه ځیزونه شریکان کوي چه هیڅ هم نه شي پیدا کولے بلکه پخپله پیدا کیدے شي او هغوی دَ دوی دَ مدد

لَهُمْ نَصْرًا وَّلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿۱۹۲﴾ وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ

دَ هغوی | دَ مدد | او نه | دَ خپل ځان | مدد کولے شي | او که چرے ته را وُبلے دوی

طاقت هم نه لري او نه دَ خپل ځان مدد کولے شي ـ او (اے مشرکانو!) او که چرے تاسو

اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ ؕ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوْهُمْ

سمے لارے طرف ته | نو پیروي نه کوي ستاسو | برابره ده | په تاسو | دا چه تاسو وُبلئ دوی

ئے سمے لارے طرف ته را وُبلئ نو ستاسو په خبرے پسے به نه ځي ـ تاسو دَ پاره برابره خبره ده که تاسو دوی وبلئ

اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ﴿۱۹۳﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

یا | تاسو | چپ پاتے کیږئ | بیشکه | کوم چه | تاسو بلئ | سوا دَ الله نه

یا چپ پاتے شئ (دوئ نه بلئ) ـ هغه خلق کوم چه تاسو دَ الله تعالیٰ نه سوا بلئ هغه

عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

هغه بندګان دي | ستاسو په شان | پس و بلئ دوی | پس پکار ده چه جواب درکړي دوی تاسو ته | که چرے یئ تاسو

ستاسو په شان بندګان دي ، پس تاسو دوی وبلئ نو پکار دي چه دوی ستاسو خبره قبوله کړي

صٰدِقِيْنَ ﴿۱۹۴﴾ اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآ ۚ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ

رښتوني | آیا دَ دوی | ښپے دي | چه روان وي | په هغې | یا | دَ دوی | لاسونه دي

که چرے تاسو رښتوني یئ ـ آیا دَ دوی ښپے شته چه تګ پرے وُکړي یا دَ دوی لاسونه شته چه

يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ ز اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ ز

چه نیول کوی | په هغې | یا دَ دوی | سترګې دی | چه وینی | په هغې

نیول پرې وُکړی ، یا دَ هغوی سترګې شته چه کتل پرې وُکړی

اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ط قُلِ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ

یا دَ دوی | غوږونه دی | چه آوری | په هغې | وُوایه | راوُبلئ تاسو | خپل معبودان

یا دَ هغوی غوږونه شته چه آوریدل پرې وکړی، (اے پیغمبره!) ووایه چه خپل شریکان راوُبلئ

ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿١٩٥﴾ اِنَّ وَلِیِّۦَ اللّٰهُ الَّذِیْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ ز صلے

بیا | تدبیر وکړئ زما خلاف | او ما ته مهلت مهٔ راکوئ | بیشکه زما کارساز الله دے | کوم چه | نازل کړو دا کتاب (قرآن)

بیا زما دَ نقصان تدبیرونه وکړئ او ما ته مهلت هم مهٔ راکوئ . زما مددګار خو هغه الله دے چه دا کتاب ئے را نازل کړے دے

وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٩٦﴾ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ

او هغه | کارسازی کوی | دَ نیکانو | او کوم چه | تاسو بلئ | دَ هغهٔ نه سوا

او هم هغه دَ ټولو نیکانو خلقو کارسازی کوی . او تاسو چه دَ الله تعالیٰ نه سوا نور خلق رابلئ

لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَكُمْ وَلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿١٩٧﴾ وَ

دوی نهٔ شی کولے | مدد ستاسو | او نهٔ دَ خپلو ځانونو | مدد کولے شی | او

دوی نهٔ خو تاسو ته دَ مدد رسولو طاقت لری او نهٔ دَ خپل ځان مدد کولے شی . او

اِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُوْا ط وَتَرٰىهُمْ يَنْظُرُوْنَ

که چرې تاسو راوبلئ دوی | سمے لارے طرف ته | نو دوی نهٔ اوُری | او ته ئے وینے دوی | چه دوی ګوری

که چرے ته دوی هدایت طرف ته راوبلے نو دوی نهٔ اوُری او دا سے ښکاری چه تا ته (په غور غور)

اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ

تا ته | او حال دا دے چه دوی | هیڅ نهٔ وینی | معافی وُکړه | او حکم ورکړه | دَ نیک کار

ګوری خو هغوی سره دَ دے نهٔ وینی . (اے پیغمبره!) نرمی اختیار کړه او دَ نیکئ حکم کوه

وَ اَعْرِضْ عَنِ الْجٰهِلِيْنَ ﴿١٩٩﴾ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ

او | مخ وا ړوه | دَ جاهلانو نه | او که چرے | را منع کړی تا | له طرفه دَ شیطان نه

او دَ جاهلانو پرواه مهٔ کوه . او که چرے دَ شیطان دَ طرف نه ستا په زړهٔ کښے څهٔ

نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ط اِنَّهٗ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٠٠﴾

وسوسه | نو پناه غواړه | دَ الله | بیشکه هغه | آوریدونکے | پوهه دے

وسوسه پیدا شی نو په الله تعالیٰ سره پناه غواړه یقینًا هغه ښهٔ آوریدونکے او په هر څهٔ پوهه دے

اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طٰٓئِفٌ مِّنَ الشَّيْطٰنِ

بیشکه | هغه خلق | چه ویریږی (دَ الله نه) | هر کله چه ورسیږی دوی ته | څهٔ وسوسه | له (طرفه دَ) شیطان نه

یقینًا هغه خلق کوم چه پرهیزګار دی کله چه دَ شیطان دَ طرف نه دوی ته څهٔ وسوسه پیدا شی

تَذَكَّرُوْا فَاِذَاهُمْ مُّبْصِرُوْنَ ﴿٢٠١﴾ وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ

نو دوی یادوی | بیا هم هغه وخت دوی | (هر څه) ګوری | او د دوی ورونړه (شیطانان) | دوی راکاږی

نو زر خدائے رایاد کړی او فوراً ئے سترګے وغړیږی، او د دے خلقو ورونړه (شیطانان) دوی د ګمراهئ

فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُوْنَ ﴿٢٠٢﴾ وَاِذَا لَمْ تَاْتِهِمْ بِاٰيَةٍ

په ګمراهئ کښے | بیا | دوی هیڅ کمے نهٔ کوی | او کله چه | راننهٔ وړے تهٔ دوی ته | څهٔ معجزه

طرف ته راکاږی او هیڅ کمے پکښے نهٔ پریږدی۔ او کهٔ تهٔ دوی ته معجزه نهٔ پیش کوے نو

قَالُوْا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا ؕ قُلْ اِنَّمَآ اَتَّبِعُ مَا يُوْحٰٓى

نو وائی | ولے دِ د ځانه جوړه نهٔ کړه هغه | تهٔ ووایه | بیشکه چه پیروی کوم زهٔ | د هغه څهٔ چه وحی کوے شی

دوی وائی چه ولے دِ دغه معجزه د ځان نه پیش نهٔ کړه۔ تهٔ ورته ووایه چه زهٔ خو په هغے لار روان یم چه

اِلَيَّ مِنْ رَّبِّيْ ۚ هٰذَا بَصَآئِرُ مِنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى

ماته | زما د رب له طرف نه | دا دلیلونه دی | ستا د رب له طرف نه | او هدایت

خپل رب راته وحی کړی دی۔ دا تول ستاسو د رب د غاړے نه دلیلونه دی او هدایت

وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٢٠٣﴾ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ

او | رحمت | هغو خلقو د پاره | چه ایمان لری | او کله چه | لوستلے شی | قرآن

او رحمت دے هغو خلقو له چه مؤمنان دی۔ او کوم وخت چه قرآن لوستلے شی

فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ وَاَنْصِتُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٢٠٤﴾ وَاذْكُرْ

نو په توجه سره آوری | هغه | او چپ وسئ | د پاره د دے چه تاسو باندِ | رحم وکړے شی | او یاد دی

نو په توجه سره ئے آوری او چپ وسئ چه رحم درباند وکړے شی۔ او (اے پیغمبره!)

رَّبَّكَ فِيْ نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَّخِيْفَةً وَّدُوْنَ

خپل رب | په خپل زړهٔ کښے | په عاجزئ | او په ویره | او بغیر

تهٔ په خپل زړهٔ کښے په عاجزئ او په ویرے سره او پټ پټ بغیر د آواز

الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ

د اوچت | آواز نه | سحر | او ماښام | او مهٔ کیږه تهٔ

اوچتولو نه خپل رب سحر او ماښام یادوه، او په غافلانو کښے

مِّنَ الْغٰفِلِيْنَ ﴿٢٠٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ

له غافلانو نه | بیشکه | کوم (فرښتے) چه | ستا د رب سره دی | هغوی تکبر نهٔ کوی

ځان مه شاملوه، بیشکه کوم فرښتے چه ستا رب سره (مقربے) دی هغوی د خدائے

عَنْ عِبَادَتِهٖ وَ يُسَبِّحُوْنَهٗ وَلَهٗ يَسْجُدُوْنَ ﴿٢٠٦﴾ السجدة

له عبادت د دهٔ نه | او | د دهٔ پاکی بیانوی | او خاص دهٔ ته | سجده کوی

د بندګئ ځانونه لوئے نهٔ ګڼړی او د هغهٔ پاکی بیانوی او هم هغهٔ ته سجدے کوی

سُوْرَةُ الْاَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ — بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ — خَمْسٌ وَّ سَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّ عَشَرُ رُكُوْعَاتٍ

سورة انفال مدنی ده او په دې کښې (شروع) دَ الله په نوم چه لوئ مهربان ډیر رحم کوونکے دے پنځه اویا آیتونه او لس رکوع کلنی دی

شروع کوم دَ الله په نوم چه ډیر مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ؕ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَ الرَّسُوْلِ ۚ

دوی پښتنه کوی له تانه | دَ مال دَ غنیمت په حقله | ووایه | دَ غنیمت مال | دَ الله | او | دَ رسول دے

لاے پیغمبره!) خلق تانه دَ غنیمت دَ مال په حقله تپوس کوی ووایه چه دَ غنیمت مال خو دَ الله او دَ هغهٔ دَ رسول دے

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَصْلِحُوْا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ وَ اَطِيْعُوا اللّٰهَ

پس ویریږئ | دَ الله نه | او په صلح سره وُسیږئ | په خپل مینځ کښې | او | حکم وُ منئ | دَ الله

نو تاسو دَ الله نه وویریږئ او یو بل سره خپل تعلقات سم ساتئ او دَ الله او دَ هغهٔ دَ رسول

وَ رَسُوْلَهٗۤ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ① اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ

او دَ هغهٔ دَ رسول | کهٔ چرے یئ تاسو | مؤمنان | بیشکه چه | مؤمنان | هغه خلق دی

حکم منئ کهٔ تاسو مؤمنان یئ ۔ په حقیقت کښے ایماندار بس هم هغه دی

اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَ اِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ

چه هر کله | ذکر وُشی دَ الله | نو وېریږی | دَ دوی زړونه | او هر کله چه | لوستلے شی | په دوی باندې

چه دَ الله ذکر واورې نو زړونه ئے رپیږی ، او چه دَ الله آیتونه ورته ولوستلے

اٰيٰتُهٗ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّ عَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ② ج صلے

دَ هغهٔ آیتونه | نو نور زیات کړی دوی | په ایمان کښے | او | په خپل رب باندې | دوی توکل کوی

شی نو دَ دوی ایمانونه نور هم مضبوط شی او په خپل رب کامله تکیه لری ۔

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ③ ط

کوم خلق چه | قائموی | مونځ | او | له هغه څه نه چه مونږ ورکړی دی دوی ته | خرڅ کوی ۔

داسے خلق چه دَ مونځونو پابندی ساتی او مونږ چه وړ کوم رزق ورکړے دے دَ هغے نه دَ الله په لاره کښے خرڅ

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ؕ لَهُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ

هم دا خلق دی | مؤمنان | رښتونی | دوی دَ پاره دی | درجے | دَ دوی دَ رب سره

کوی ۔ دغه کسان په رښتیا ایماندار دی ۔ دوی دَ پاره دَ خپل رب سره اُوچتے مرتبے دی

وَ مَغْفِرَةٌ وَّ رِزْقٌ كَرِيْمٌ ④ ج كَمَاۤ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ

او بخښنه ده | او روزی ده | دَ عزت | لکه څنګه چه | رااُو ویستلے ته ئے | ستا رب

او بخښنه ده او دَ عزت روزی ده ۔ (اے پیغمبره! غور وکړه) په کوم انداز کښے ستا رب ته په

مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۪ وَ اِنَّ فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ

ستا دَ کور نه | په حق سره | او | بیشکه | یو ډلے | دَ مؤمنانو

حق وصداقت سره دَ کور نه (جهاد دَ پاره) وُو یستلے حال دا دے چه دَ مسلمانانو یو ډلے ته

لَكٰرِهُوْنَ ۙ⑤ يُجَادِلُوْنَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ

ردا خبره) نه خوښوله | دوی تاسره جګړه کوله | په سمه خبره کښې | پس له دے نه چه | هغه ښکاره شوه

داکراته ښکارېده دے خلقو تاسره په حقه خبره کښې دَ دِے دَ ښکاره کېدو نه پس هم جګړه کوله

كَاَنَّمَا يُسَاقُوْنَ اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ۗ⑥ وَاِذْ يَعِدُكُمُ

لکه چه | دوی شړلے شي | مرګ طرف ته | او دوی | ګوري | او هرکله چه | وعده کوله تاسره

لکه چه چا مرګ غاړے ته راښکلی او دوی ورته (په سترګو) ګتل ـ او کله چه زدَ بدر په غزا کښې) الله

اللّٰهُ اِحْدَى الطَّآئِفَتَيْنِ اَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّوْنَ

الله | دَ یو | په دوو ټولو کښې | چه هغه به | ستاسو دی | او تاسو غوښتله

په دوو ټولو کښې دَ یو ټولی تاسو سره وعده کړے وه چه هغه به ستاسو په قابو کښې راشي او تاسو داخبره

اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُوْنُ لَكُمْ وَيُرِيْدُ اللّٰهُ

چه | کوم (ټولے) بے وسلے دے | هغه دِ دی | تاسو دَ پاره | او غوښتل | الله

خوښوله چه بے وسلے ټولے دِ ستاسو په مقابله کښې راشي ، او الله تعالیٰ ته دا منظوره وه

اَنْ يُّحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ ۙ⑦

چه ثابت کړی | حق | په خپل حکم سره | او پریکړی | جرړه | دَ کافرانو

چه په خپل حکم سره حق (عملاً) ثابت کړی او دَ کافرانو جرړے غوځے کړی

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ۚ⑧

چه ثابت کړی | رښتیا | او ورک کړی | دروغ | اګرچه | نا خوښه کړی | (دا) مجرمان خلق

چه حق حق ښکاره کړی او باطل باطل څرګند کړی اګرکه دا خبره دَ مجرمانو خوښه نه وی.

اِذْ تَسْتَغِيْثُوْنَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ اَنِّيْ مُمِدُّكُمْ بِاَلْفٍ

کله چه تاسو فریاد کولو | خپل رب ته | نو هغهٔ (دعا) قبوله کړه | ستاسو | چه زهٔ به امداد کوم ستاسو | په یو زر

او کوم وخت چه تاسو خپل رب ته فریاد کولو نو هغهٔ ستاسو دعا قبوله کړه (او وې فرمایل) چه زهٔ ستاسو مدد له زر

مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِفِيْنَ ⑨ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى

فرښتو سره | یو په بل پسے راتلونکے | او نهٔ دے جوړ کړے دا (مدد) | الله | مګر | زیرے

فرښتے یو په بل پسے درلیږم ـ او دا خبره الله حکه وکړه چه په تاسو زیرے وشي

وَلِتَطْمَئِنَّ بِهٖ قُلُوْبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ

او چه اطمینان بیاموی | په دے سره | ستاسو زړونه | او | نهٔ دے مدد | مګر | دَ الله دَ طرف نه

او ستاسو زړونه په ځائے شي ـ او په حقیقت کښې مدد خو صرف دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه

اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۠⑩ اِذْ يُغَشِّيْكُمُ النُّعَاسَ

ع ١٥

بیشکه | الله | ډیر زبردست | دَ حکمتونو خاوند دے | هرکله چه | هغهٔ راوستله په تاسو | پرکالی

وی ، بیشکه الله تعالیٰ غالب او حکمت خاوند دے ـ او هغه وخت رایاد کړئ چه الله تعالیٰ په تاسو باندې

اَمَنَةً مِّنۡهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيۡكُمۡ مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً

دَ پارہ دَ امن | دَ خپل طرف نہ | او راوے وَرَولے | پہ تاسو باندِ | لہ آسمان نہ | اُوبۂ

ستاسو دَ آرام دَ پارۂ دَ خپل طرف نہ پرکالی راوستلہ او دَ آسمان نہ ئے پہ تاسو باندِ باران وُرولو چہ

لِّيُطَهِّرَكُمۡ بِهٖ وَيُذۡهِبَ عَنۡكُمۡ رِجۡزَ الشَّيۡطٰنِ

دَ پارۂ دَ دے چہ پاک کړی تاسو | پہ دے سرہ | او لرے کړی | لہ تاسو نہ | پلیتی | دَ شیطان

پہ دِے سرہ تاسو پاک کړی او لہ تاسو نہ شیطانی پلیتی (وسوسے) لرے کړی

وَلِيَرۡبِطَ عَلٰى قُلُوۡبِكُمۡ وَيُثَبِّتَ بِهِ الۡاَقۡدَامَ ؁۱۱ اِذۡ يُوۡحِىۡ

او چہ مضبوط کړی | ستاسو زړونہ | او کلک کړی | پہ دِے سرہ | قدمونہ | کلہ چہ حکم کولو

او دَ پارہ دَ دِے چہ ستاسو زړونہ مضبوط کړی او پہ دِے سرہ ستاسو قدمونہ ټینګ کړی او کوم وخت چہ

رَبُّكَ اِلَى الۡمَلٰٓئِكَةِ اَنِّىۡ مَعَكُمۡ فَثَبِّتُوا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا

ستا رب | فرښتو تہ | چہ زۂ | تاسو سرہ یم | پس کلک کړئ | مسلمانان

ستا رب فرښتو تہ حکم وکړو چہ زۂ تاسو سرہ یم، نو تاسو دَ مسلمانانو همت زیات کړئ،

سَاُلۡقِىۡ فِىۡ قُلُوۡبِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوا الرُّعۡبَ فَاضۡرِبُوۡا فَوۡقَ

زر دۂ چہ وا بہ چوم زۂ | پہ زړونو کښے | دَ هغو چہ | کافران دی | رعب | پس ووهئ تاسو | دَ پاسہ

زۂ بہ اوس دَ کافرانو پہ زړونو کښے رعب دغورزوم، نو تاسو دَ دوی څټونہ

الۡاَعۡنَاقِ وَاضۡرِبُوۡا مِنۡهُمۡ كُلَّ بَنَانٍ ؁۱۲ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ

دَ څټونو | او وُوهئ | لہ دوی نہ | (دَ ګوتو) هر بند | دا | ځکہ چہ دوی

وهئ او دَ ګوتو پہ جوړ جوړ ئے وهئ ۔ دا سزا ځکہ ورکړے شوہ چہ

شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ ۚ وَمَنۡ يُّشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ

مخالفت وکړو | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | او څوک | چہ مخالفت وکړی | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول

چہ دوی دَ الله او دَ دهٔ دَ رسول مخالفت وکړو، او څوک چہ دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول مخالفت وکړی

فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيۡدُ الۡعِقَابِ ؁۱۳ ذٰلِكُمۡ فَذُوۡقُوۡهُ وَاَنَّ لِلۡكٰفِرِيۡنَ

پس بیشکہ | الله | سخت عذاب ورکوونکے دے | دا (عذاب دے) | نو وُڅکئ دا | او (پوهہ شئ) چہ کافرانو لہ

(نو داسے خلقو تہ) الله تعالیٰ سخت عذاب ورکوونکے دے۔ دا ستاسو سزا دہ دا وڅکئ او (یاد ساتئ!) چہ دَ

عَذَابَ النَّارِ ؁۱۴ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِذَا لَقِيۡتُمُ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا

عذاب | دَ دوزخ دے | اے دَ ایمان خاوندانو! | هر کلہ چہ تاسو مقابلہ شئ | دَ کافرانو سرہ

منکرانو دَ پارہ دَ دوزخ دَ اور عذاب دے، اے مؤمنانو! هر کلہ چہ دَ کافرانو سرہ پہ جنګ کښے

زَحۡفًا فَلَا تُوَلُّوۡهُمُ الۡاَدۡبَارَ ؁۱۵ وَمَنۡ يُّوَلِّهِمۡ يَوۡمَئِذٍ دُبُرَهٗۤ

پہ جنګ کښے | نو مہ ګرځوئ دَ دوی طرف تہ | شا ګانے | او څوک چہ | وګرځوی دَ دوی طرف تہ | پہ دغہ ورځ | شا خپلہ

مخامخ شئ نو دَ مقابلے نہ مخ مہ ګرځوئ، او څوک چہ پہ دغہ ورځ دَ دوی طرف تہ شا وګرځوی

إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ

مگر چه | راگرځيدونکے وی | دَجنګ پاره | يا پناه لټوونکے وی | بوچې طرف ته | نو بيشکه دے راغلو | په غضب کښے

البته که دَ جنګی غرض دَ پاره يا دَ نورو ملګرو سره دَ يوځائے کيدو دَ پاره داسے وکړی، نو هغه به دَ خدائے په

مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑯ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ

دَ الله | او ځائے دَ دهٔ | دوزخ دے | او دا ډير بد ځائے دے | پس تاسو دُوئ نهٔ وژل دوی

غضب کښے راګير شی او دوزخ به ئے ټيکاڼه شی او هغه ډير خراب ځائے دے. (مسلمانانو!) دوئ تاسو نهٔ

وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ

ليکن الله | دُوئ وژل دوی | او نهٔ وُو ويشتلے تا | (موټے دَ خاورو) کله چه دُوويشتلو تا | او ليکن الله

دی وژلی بلکه الله وژلی دی، او تا (موټے خاورے) نهٔ وے ويشتلے کوم وخت چه تا ويشتلے وے، بلکه الله

رَمَىٰ ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَآءً حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ

ويشتلے وُو | او دَ پاره دَ دے چه وُ آزمائی | مؤمنان | دَ خپل طرف نه | آزمائيل | ښه | بيشکه الله

ويشتلے وے (دَ مسلمانانو نه ځکه کار واخستے شو) چه مسلمانان دَ يو عظيم ازميښت نه په کاميابئ سره وويستلے شی بيشکه

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ⑰ ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ⑱

آؤريدونکے | پوهه دے | دا وه (مدعا) | او دا چه | الله | کمزورے کوونکے دی | تدبير | دَ کافرانو

الله آؤريدونکے پوهه دے. دا ستاسو فتح ځکه وُشوه چه الله ته دَ کافرانو چل ول کمزورے ساتل منظور وو.

إِن تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَآءَكُمُ الْفَتْحُ ۖ وَإِن تَنتَهُوا فَهُوَ

که چرے تاسو غواړئ فتح | نو راغلے ده تاسو ته | فتح (هم) | او که چرے | تاسو منع شوئ | نو دا

(اے دَ مکے خلقو!) که چرے تاسو فتح غوښتله نو فتح هم راغله، که چرے تاسو منع شوئ نو دا خبره تاسو

خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِن تَعُودُوا نَعُدْ ۖ وَلَن تُغْنِيَ عَنكُمْ فِئَتُكُمْ

ډيره ښهٔ ده | تاسو دَ پاره | او که تاسو بيا څهٔ وکړل | نو موږ به هم کوو | او هيڅ کله به په کار رانشی | ستاسو | ستاسو ټولے

دَ پاره ډيره ښهٔ ده او که تاسو بيا نافرمانی وکړه نو موږ به بيا عذاب راولو او تاسو ته خپل ټولے هيڅ فائده

شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ⑲ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

هيڅ (هم) | اګر که هغه ډيره وی | او دا چه | الله | دَ مؤمنانو سره دے | اے دَ ايمان خاوندانو!

دَرکولے نهٔ شی اګر که ډيره زيات شی او يقيناً الله تعالیٰ دَ مؤمنانو سره دے. اے مؤمنانو!

أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنتُمْ تَسْمَعُونَ ⑳

حکم ومنئ | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | او مخ مهٔ اړوئ | له دهٔ نه | او حال دا دے چه تاسو | آؤرئ

دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول اطاعت کوئ او دَ حکم آؤريدو نه پس ترے نه مخ مهٔ ګرځوئ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ㉑

او مهٔ کيږئ تاسو | په شان دَ هغه کسانو | چه ويلی ئے وُو | موږ واؤريدل | او دوی | نهٔ آؤريدل

او دَ هغه چا په شان مهٔ کيږئ چه دا دعویٰ کوی چه موږ واؤريدل حال دا دے چه هيڅ هم نهٔ آؤری.

إِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِيْنَ

بیشکه | زیات خراب ساداد | دَ الله په نزد | (هغه) کانړهٔ | ګونګیان (خلق) دی | کوم چه

دَ الله تعالیٰ په نزد زیات خراب سادار هغه کانړهٔ او ګونګیان خلق دی چه په هیڅ نهٔ

لَا يَعْقِلُوْنَ ۝٢٢ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيْهِمْ خَيْرًا لَّاَسْمَعَهُمْ ۭ

عقل نهٔ لری | او کهٔ چرے پیژندے | الله | په دوی کښے | څهٔ خیر | نو خامخا به ئے اورولے وو دوی ته

پوهیږی۔ او کهٔ الله تعالیٰ ته به دوئی کښے څهٔ خوبی ښکاریدے نو دَ آورېدو توفیق به ئے ورکړے وو

وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝٢٣ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

او کهٔ چرے | دوی ته ئے آورولے هم وے | نو دوی به خامخا مخ اړولے وو | او دوی دی مخ اړوونکی | اے هغه خلقو

او کهٔ چرے دوی ته ئے دَ آورېدو طاقت ورکړے وے نو هم به دوی مخ اړولے وو او تېښتېدلی به وو ۔ اے هغه خلقو!

اٰمَنُوا اسْتَجِيْبُوْا لِلّٰهِ وَ لِلرَّسُوْلِ اِذَا دَعَاكُمْ

چه ایمان موراوړے دے | حکم قبول کړئ | دَ الله | او | دَ رسول | کله چه راوبلی تاسو

چه ایمان موراوړے دے دَ الله تعالیٰ او دَ رسول حکم قبول کړئ ځکه چه هغے خبرے ته مو

لِمَا يُحْيِيْكُمْ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَحُوْلُ بَيْنَ الْمَرْءِ

هغه (دین) طرف ته | (چه) تاسو ژوندی کوی | او پوهه شئ | چه بیشکه | الله | حائل کیږی | په مینځ دَ بنده

رابلی چه تاسو پرے ژوندی کیږئ۔ او یاد لرئ چه الله تعالیٰ دَ بنده او دَ هغهٔ دَ خپل زړهٔ ترمینځه

وَقَلْبِهٖ وَاَنَّهٗٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝٢٤ وَاتَّقُوْا فِتْنَةً

او دَ دهٔ دَ زړهٔ کښے | او دا چه | هم دَ هغهٔ طرف ته | به تاسو جمع کولے شئ | او ځان ساتئ | له هغے بلا نه

هم پرده کیږی او بیشکه چه تاسو ټول به هغهٔ ته جمع کیږئ۔ او دَ هغے وبال نه ځان بچ کړئ

لَّا تُصِيْبَنَّ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْكُمْ خَآصَّةً ۚ وَاعْلَمُوْٓا

چه نهٔ به پریوځی | هم په هغه خلقو | کوم چه ظلم وکړو | له تاسو نه | خاص | او پوهه شئ

چه دَ هغے اثر به خاص هم ظالمانو ته نهٔ رسی ، او پوهه شئ

اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝٢٥ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ اَنْتُمْ

چه بیشکه | الله | سخت | عذاب ورکوونکے دے | او یاد کړئ | هر کله چه | تاسو وئ

چه الله تعالیٰ په عذاب ورکولو کښے ډیر سخت دے۔ او هغه وخت را یاد کړئ چه تاسو لږ

قَلِيْلٌ مُّسْتَضْعَفُوْنَ فِي الْاَرْضِ تَخَافُوْنَ اَنْ يَّتَخَطَّفَكُمُ

لږ | کمزوری ګڼلے شوی | په زمکه کښے | تاسو به ویریدلئ | له دے نه چه | وُ به تښتوی تاسو

وئ ، په ملک کښے کمزوری ګڼلی شوئ ، تاسو سره به ویره وه چه چرته خلق تاسو

النَّاسُ فَاٰوٰىكُمْ وَ اَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ وَرَزَقَكُمْ

خلق | بیا هغهٔ ځائے درکړو تاسو ته | او | قوت ئے درکړو تاسو ته | په خپل مدد سره | او رزق ئے درکړو تاسو ته

وُنهٔ تښتوی، نو خدائے درله دَ استوګنے ځائے درکړو او په خپل مدد سره ئے تاسو مضبوط کړئ او پاکیزه رزقونه

مِّنَ الطَّيِّبٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٢٦﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

له پاکیزه څیزونو نه | چه تاسو | شکر وکړئ | اے د ایمان خاوندانو!

ئے درکړل ، بنائی چه تاسو شکر وباسئ اے مؤمنانو!

لَا تَخُوْنُوا اللّٰهَ وَ الرَّسُوْلَ وَتَخُوْنُوْۤا اَمٰنٰتِكُمْ

خیانت مهٔ کوی | د الله | او | د رسول سره | او خیانت (مهٔ) کوئ تاسو | په امانتونو د یو بل کښے

د الله او د رسول سره خیانت مهٔ کوئ او د یو بل په امانتونو کښے هم خیانت مهٔ کوئ

وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُوْۤا اَنَّمَاۤ اَمْوَالُكُمْ

او حال دا دے چه تاسو | پوهیږئ | او پوهه شئ | چه بیشکه | ستاسو مالونه

سره د دے چه تاسو پوهیږئ او پوهه شئ چه ستاسو مالونه او ستاسو اولاد

وَ اَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗۤ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٨﴾

او | اولاد ستاسو | ازمیښت دے | او دا چه | د الله سره دے | اجر | ډیر لوئے

خو په حقیقت کښے د ازمیښت سامان دے او الله تعالیٰ سره چه کوم اجر دے هغه ډیر لوئے دے

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا

اے د ایمان خاوندانو! | که چرے ویریږئ تاسو | د الله نه | نو هغه به جوړ کړی | تاسو دپاره | امتیاز (په حق او باطل کښے)

اے مؤمنانو ! که چرے تاسو د الله تعالیٰ نه ویره کوئ نو هغه به تاسو ممتاز کړی

وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ

او لرے به کړی | له تاسو نه | ستاسو بدیانے | او وُبه بخښی | تاسو | او الله

او له تاسو نه به ستاسو ګناهونه لرے کړی ، او تاسو به و بخښی او الله

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٩﴾ وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

د لوئے فضل خاوند دے | او هر کله چه | تد بیر کولو | ستا خلاف | کافرانو

د لوئے فضل خاوند دے .او (اے پیغمبره! یاد کړه) کله چه کافرانو ستا په باره کښے تد بیرونه کول

لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ يُخْرِجُوْكَ ؕ وَيَمْكُرُوْنَ وَ

چه دوی قید کړی تا | یا دوی وژنی تا | یا له وطن نه اوباسی تا | او دوی بد تد بیر کولو | او

چه تا قید کړی یا د مړ کړی یا د د وطن نه اُوباسی ، دِ دے خلقو تد بیر کولو او

يَمْكُرُ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ

الله هم تد بیر کولو | او الله | د تولو نه ښهٔ | تد بیر کوونکے دے | او هر کله چه | لوستلے شی | په دوی باندے

الله تعالیٰ هم تد بیر کولو او الله تعالیٰ ډیر ښهٔ تد بیر کوونکے دے او هر کله چه دوی ته زمونږ آیتونه

اٰيٰتُنَا قَالُوْا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَاۤ ۙ

زمونږ آیتونه | نو وائی | مونږ اؤریدلی دی | که چرے مونږ وغواړو | نو وبه وایو مونږ هم | په شان د دے (کلام)

ولوستلے شی نو وائی چه مونږ واؤریدل ، که مونږ وغواړو نو بخپله به هم دغسے جوړ کړو

اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۳۱﴾ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ

نۀ دی دا | مگر صرف | قصے | دَ پخوانو دی | او هر کله چه | ووئیل دوی | اے الله!

دا خو هیڅ نۀ دی تشے هغه دَ پخوانو خلقو زړے قصے دی او هر کله چه دوی وئیلی وو چه اے الله!

اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً

که چرے وی | دا (اسلام) | رښتینے (دین) | ستا دَ طرف نه | نو ووروه | په مونږ باندِ | کانړی

که چرے ستا دَ طرف نه هم دا (دین) برحق دے، نو په مونږ باندِ له آسمان نه دَ کانړو

مِّنَ السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۳۲﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ

له آسمان نه | یا راوله په مونږ | عذاب | دردناک | او نۀ دے | الله

باران ووروه یا په مونږ باندِ څۀ بل دردناک عذاب راوله، او الله تعالیٰ نۀ غواړی چه

لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيْهِمْ ؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ

چه عذاب ورکړی دوی ته | او ته موجود یې په دوی کښے | او نۀ دے الله | عذاب ورکوونکے دوی ته | او دوی

دوی له عذاب ورکړی ترڅو چه پکښے ته موجود یې۔ او نۀ الله تعالیٰ دا سے خلقوله عذاب ورکوی چه

يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿۳۳﴾ وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّوْنَ

بخښنه غواړی | او څۀ وجه ده دوی دَ پاره | چه عذاب به ورنه کړی دوی ته | الله | او حال دا دے چه دوی منع کوی

هغوی استغفار کوی، خو اوس به الله تعالیٰ په دوی ولے عذاب نۀ راولی؟ چه هغوی نورو خلق

عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوْٓا اَوْلِيَآءَهٗ ؕ اِنْ اَوْلِيَآؤُهٗٓ

(خلق) دَ مسجد حرام نه | او نۀ دی دوی | دَ دِے مختار | نۀ دی | دَ دِے مختار

دَ مسجد حرام نه منع کوی سره دَ دے چه جائز متولیان ئے هم نۀ دی، دَ دِے متولیان خو صرف

اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۴﴾ وَمَا كَانَ

مگر (صرف) پرهیزګار (خلق) | لیکن | اکثر له دوی نه | نۀ پوهیږی | او نۀ وو

پرهیزګاره خلق کیدے شی، خو اکثر خلق په دِے نۀ پوهیږی۔ او دَ بیت الله

صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً وَّتَصْدِيَةً ؕ فَذُوْقُوا

مونځ دَ دوی | دَ بیت الله په خوا کښے | مگر شپیلی وهل | او لاسو پړقول | پس وڅکئ

په خوا کښے دَ دوی مونځونه څۀ وو خو شپیلی وهل او لاسونه پړقول، نو دا ے کافرانو! دَ

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿۳۵﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ

عذاب | دَ هغے په بدله کښے | چه تاسو به انکار کولو | بیشکه | کوم خلق چه | کافران دی | هغوی خرڅ کوی

خپل انکار په سبب دَ عذاب مزه وڅکئ۔ چاچه دَ حق نه انکار کړے دے (او) هغوی

اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا

خپل مالونه | دَ پاره دَ دے چه منع کړی (خلق) | دَ الله دَ لارے نه | پس زر ده چه دوی به خرڅ کړی دا

خپل مالونه په دے پسے لګوی چه خلق دَ الله تعالیٰ دَ لارے نه منع کړی، نو لا به نور مالونه هم لګوی

ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ۵ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا

بیا به هغه وی | په دوی باندې | (د وجه د) افسوس | بیا به | دوی مغلوبه کړے شي | او کوم خلق چه کافران دي

او بیا به ئے داخرخونه د افسوس سبب وګرځي او بیا (آخر) به بیلات وکړی ، او ټول کافران به

اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُوْنَ ﴿۳۶﴾ لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ

هم دوزخ طرف ته | به جمع کولے شي | د پاره د دے چه جدا کړی الله | ناپاکه | له پاک نه

دوزخ ته راغونډولے شي . چه الله تعالیٰ ګنده څیزونه د پاکیزه څیزونو نه بیل کړی

وَيَجْعَلَ الْخَبِيْثَ بَعْضَهٗ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهٗ جَمِيْعًا

او کیږدی | ناپاکه | څینے له دوی نه | په څنو باندې | بیا ډیوځائے ډیر جوړ کړی | د دے ټولو

او بیا ناپاکه څیزونه په یو بل باندې کیږدی، د دے ټولو یو ډیرے جوړ کړی، بیا دا ډیرے

فَيَجْعَلَهٗ فِيْ جَهَنَّمَ ۭ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۳۷﴾ قُلْ

بیا هغه (ډیرے) وغورزوی | په دوزخ کښے | هم دا خلق دي | نقصان موندونکي | ووایه

دوزخ ته وروغورزوی ، هم دغه خلق دي چه په زیان کښے پراته دي . کافرانو ته

لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ

هغه خلقو ته | چه کافران دي | که چرے دوی منع شي | نو بخښنه به وشي | دوی ته | د هغه څه چه تیر شول

ووایه چه که دوی اوس هم منع شي نو تیر شوی ګناهونه به ورته وبخښلے شي او که بیا بیا (نافرماني)

وَاِنْ يَّعُوْدُوْا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۳۸﴾

او که چرے | دوی بیا داسے وکړی | پس بیشکه تیر شوے دے | حالت | د مخکښینو خلقو

کوی ، نو د پخوانو قومونو سره چه څه شوی دي هغه ښکاره دي .

وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ

او جنګ کوئ دوی سره | تر دے چه | پاتے نه شي | فتنه | او پاتے شي | دین

او تر هغے وخته دوی سره جنګیږئ چه فتنه باقي پاتے نه شي ، او ټول دین یوازے د

كُلُّهٗ لِلّٰهِ ۚ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ

ټول | الله د پاره | پس که چرے | دوی منع شي | نو بیشکه | الله | هغه څه ته | چه دوی ئے کوی

الله تعالیٰ شي ، نو که چرے دوی (د فتنے نه) منع شي نو بیشکه الله تعالیٰ د دوی عملونو ته

بَصِيْرٌ ﴿۳۹﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ

(ښه) کوری | او که چرے | دوی مخ وګرځولو | نو پوهه شئ | چه | الله

ګوری ، او که چرے دوی مخ واړوی نو یقین وساتئ چه الله تعالیٰ ستاسو

مَوْلٰىكُمْ ۭ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿۴۰﴾

ستاسو ملګرے دے | (څه) ښه | ملګرے (دے) | او (هم څه) ښه | مدد کوونکے دے

کارساز دے او هغه څه ښه ملګرے دے او څه ښه مدد ګار دے

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهٗ

او پوهه شئ | چه هغه څهٔ | چه غنيمت کښې بيا مونډل تاسو | له هر جنس نه | نو الله دَ پاره دهٔ | دَ دِے پنځمه برخه

او تاسو ته دِ معلومه شي چه کوم څيز تاسو په غنيمت کښې بيا مونډو ، نو په هغې کښې پنځمه برخه دَ الله تعالىٰ

وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ

او دَ رسول دَ پاره | او دَ خپلوانو دَ پاره | او يتيمانو | او مسکينانو | او مسافرو (دَ پاره)

او دَ رسول دهٔ او دَ هغهٔ دَ خپلوانو او يتيمانو او مسکينانو او مسافرو دهٔ

اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا

کهٔ چرے تاسو ايمان راوړے وی | په الله | او په هغه (کتاب) باندِ چه نازل کړو مونږ | په خپل بندهٔ باندِ

کهٔ تاسو په الله تعالىٰ باندِ ايمان لرئ ، او په هغه (کتاب) چه مونږ دَ فيصلے په ورځ يعنى دَ دواړو فوځونو

يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

په حق او باطل کښې دَ فيصلے په ورځ | په کومه ورځ | چه يو ځائے راغلے | دواړه لښکرے | او الله | په هر څيز باندِ

دَ مقابلے په ورځ ،په خپل بنده باندِ نازل کړے دے او الله تعالىٰ په هر څيز باندِ قدرت

قَدِيْرٌ ۝٤١ اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى

قادر دے | کله چه تاسو وئ | په غاړه | نزدے باندِ | او دوی وو | په غاړه | لرے باندِ

لري ، دا هغه وخت وو کله چه تاسو (دَ مدينے) نزدے والا غاړه باندِ وئ او هغه (کفار) په لرے غاړه باندِ وُو

وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ ؕ وَلَوْ تَوَاعَدْتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ

او قافله (وه) | ښکته | له تاسو نه | او کهٔ تاسو دَ يو بل سره وعدهٔ کولے (دَ جنګ) | نو اختلاف به کولو تاسو

او (دَ تجارت) قافله تاسو نه ښکته (بچ بچ) تلله او کهٔ چرے تاسو دَ يو بل سره دَ جنګ په حقله څهٔ وعدهٔ کولے نو تاسو به

فِي الْمِيْعٰدِ ۙ وَلٰكِنْ لِّيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۙ۬

په وعده کښې | ليکن | پوره کول وو | الله له | يو کار | چه کيدونکے وو

نهٔ وئ رسيدلی وعدے ته خو (څهٔ چه وشول هغه حُکم وشول) چه الله تعالىٰ يو داسے کار پوره کړی کوم چه هغهٔ کول و.

لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْۢ بَيِّنَةٍ وَّيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْۢ بَيِّنَةٍ ۙ

چه هلاک شي | هغه څوک چه هلاک شو | په دليل سره | او ژوندے پاتے شي | هغه څوک چه ژوندے پاتے شو | په دليل سره

هغه دا چه څوک تباه کيږی هغه په ښکاره دليل تباه کړی او څوک چه ژوندے پاتے کيږی هغه په واضح دليل ژوندے پاتے

وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٤٢ۙ اِذْ يُرِيْكَهُمُ اللّٰهُ فِيْ مَنَامِكَ

او بيشکه | الله | آوريدونکے | پوهه دے | هر کله چه ښودل تا ته دوی | الله | ستا په خوب کښې

شی او الله تعالىٰ هر څهٔ آوری په هر څهٔ پوهه دے . هغه وخت را ياد کړه چه الله تعالىٰ هغوی (کافران) تا ته په

قَلِيْلًا ؕ وَلَوْ اَرٰىكَهُمْ كَثِيْرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ

لږ | او کهٔ ښودلے دے تا ته دوی | ډير | نو خامخا به زړهٔ بائللے وو تاسو | او خامخا به اختلاف کولو تاسو

خوب کښې لږ ښکاره کول او کهٔ درته ئے ډير ښکاره کړی وے نو تاسو به همّت بائللے وو او په دِے معامله کښې به هم

فِی الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ ؕ اِنَّهٗ عَلِیْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۴۳﴾

په دے معامله کښے | او لیکن | الله | بچ وساتلئ | بیشکه هغه | ښه پیژنی | د سینو خبرے

جګړه شروع کړے وه ، لیکن الله تعالیٰ تاسو بچ کړئ ، یقیناً الله تعالیٰ نه د زړونو حال ډیر ښه معلوم دے

وَاِذْ یُرِیْكُمُوْهُمْ اِذِ الْتَقَیْتُمْ فِیْۤ اَعْیُنِكُمْ قَلِیْلًا

او هر کله چه | هغه ښودل تاسو ته | دوی | کله چه تاسو مخامخ شوئ | په سترګو ستاسو کښے | لږ

او را یاد کړئ چه د مقابلے په وخت کښے الله تعالیٰ تاسو ته دښمنان کم ښکاره کول

وَّیُقَلِّلُكُمْ فِیْۤ اَعْیُنِهِمْ لِیَقْضِیَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا

او لږ ئے ښکاره کړئ تاسو | په سترګو د هغوئ کښے | چه پوره کړی | الله هغه کار | چه کیدونکے وو

او تاسو ئے دښمنانو ته کم ښکاره کولئ چه الله هغه کار پوره کړی کوم چه فیصله کړے شوے وه

وَاِلَی اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۴۴﴾ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا لَقِیْتُمْ

او الله طرف ته | واپس کولے شی | (ټول) کارونه | اے د ایمان خاوندانو! | کله چه تاسو مقابله شئ

او ټول معاملے صرف الله تعالیٰ ته راجمع کیږی . اے مؤمنانو ! هر کله چه یو ټولی سره ستاسو

فِئَةً فَاثْبُتُوْا وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِیْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۴۵﴾

یو ټولی سره | نو کلک وُسیږئ | او یاد کړئ | الله | ډیر | د پاره د دے چه تاسو | کامیاب شئ

مقابله راشی نو ثابت قدم وُسیږئ او الله تعالیٰ ډیر ډیر یادوئ چه تاسو کامیاب شئ

وَاَطِیْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَنَازَعُوْا فَتَفْشَلُوْا وَتَذْهَبَ

او حکم منئ | د الله | او د ده د رسول | او د یو بل سره جګړے مه کوئ | ګنی بزدله به شئ | او لاړه به شی

او د الله تعالیٰ او د ده د رسول حکم منئ ، او په خپل مینځ کښے جګړے مه کوی ګنی بزدله به شئ او ستاسو رُعب

رِیْحُكُمْ وَاصْبِرُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ ﴿۴۶﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا

رُعب ستاسو | او صبر کوئ | بیشکه | الله | سره (دے) | د صبر کوونکو | او مه کیږئ

به ختم شی او صبر کوئ الله تعالیٰ د صابرانو خلقو ملګرے دے . او د هغه خلقو

كَالَّذِیْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِیَارِهِمْ بَطَرًا وَّرِئَآءَ النَّاسِ وَ

په شان د هغو خلقو | چه ووتل | د خپلو کورونو نه | په غرور سره | او خلقو ته په ځان ښودلو سره | او

په شان مه کیږئ چه د خپلو کورونو نه په غرور سره او خلقو ته د ښودنے په خیال راووتل او

یَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا یَعْمَلُوْنَ مُحِیْطٌ ﴿۴۷﴾

او منع کوی (خلق) | د الله د لارے نه | او الله | په هغه څه | چه دوی ئے کوی | راچاپیره دے

خلق ئے د الله تعالیٰ د لارے نه منع کول او الله تعالیٰ د دوی په کارونو احاطه کوونکے دے

وَاِذْ زَیَّنَ لَهُمُ الشَّیْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ

او کله چه ښائسته کړل | دوی ته | شیطان | عملونه د دوی | او وئے وئیل | چه څوک هم غالبه نه شی راتلے په تاسو

او کوم وخت چه شیطان ورته د دوی کارونه ښائسته ښکاره کړل او ورته ئے دوئیل چه نن هیڅوک بنی آدم

الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّيْ جَارٌ لَّكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَآءَتِ

نن | له خلقو نه | اوبيشکه زهٔ مددګاريم | ستاسو | بيا هر کله چه | مخامخ شوے

په تاسو غلبه نهٔ شي مونږ ے اوزهٔ ستاسو ملګرے يم ، خو هر کله چه دواړه ډلے

الْفِئَتٰنِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّنْكُمْ

دواړه ډلے | نو هغه واپس وګرځيدو | په پوندو خپلو | او وئے وئيل | بيشکه زهٔ | بيزاره يم | له تاسو نه

مخامخ شوے نو هغه په ارډلو بشپو وتښتيدو او وئے وئيل چه زهٔ تاسو نه بيزاره يم ،

اِنِّيْٓ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّيْٓ اَخَافُ اللّٰهَ ۭ وَاللّٰهُ

بيشکه زهٔ | وينم | هغه څهٔ چه | تاسو نهٔ وينئ | بيشکه زهٔ | ويريږم | دَالله نه | او الله

زهٔ هغه څهٔ وينم چه تاسو ته نهٔ ښکاري ، زهٔ دَ خدائے نه ويريږم ، او خدائے

شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝﴿۴۸﴾ اِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ

سخت عذاب ورکوونکے دے | هر کله چه وئيل | منافقانو | او هغه خلقو | چه په زړونو دَ هغوئ کښے

په عذاب ورکولو کښے ډير سخت دے . هغه وخت رایاد کړئ چه منافقانو او هغه خلقو چه په زړونو کښے ئے

مَّرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَآءِ دِيْنُهُمْ ۭ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ

مرض دے | مغروره کړی دی | دوی | دين دَ دوی | او څوک چه | توکل وکړی | په الله باندې

(دَ کفر) مرض پروت دے وئيل چه دوی (مسلمانان) په خپل دين نازيږی، او څوک چه په الله تعالىٰ توکل وکړی

فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝﴿۴۹﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى

نو بيشکه | الله دے | ډير زبردست | دَ حکمت خاوند | او که چرے | ووينے ته | کله چه | روحونه وباسی

نو بيشکه الله تعالىٰ غالب او دَ حکمت خاوند دے . او کاش! چه ته هغه وخت ووينے کله چه فرښتے

الَّذِيْنَ كَفَرُوا ۙ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۚ

دَ هغو | چه کافران دی | فرښتے | ګذاروونه کوی | په مخونو دَ دوی | او په شاګانو دَ دوی

دَ کافرانو روحونه قبض کوی، هغوی دَ دوی په مخونو او دَ دوی په شاګانو ګذارونه کوی او (وائی چه)

وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۝﴿۵۰﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ

او (وائی) چه وڅکئ | عذاب | سوزوونکے | دا دے | دَ هغه عمل په سبب | چه وړاندې ليږلے دے

دَ سوزوونکی اور عذاب وڅکئ - دا سزا دَ هغو عملونو په وجه ده چه تاسو په خپلو

اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۝﴿۵۱﴾ ۙ كَدَاْبِ

ستاسو لاسونو | او دا چه الله | نهٔ دے | ظلم کوونکے | په خپلو بندګانو | لکه چه حال شو

لاسونو وړاندې ليږلی دی او يقينًا الله تعالىٰ په خپلو بندګانو باندې ظلم نهٔ کوی - دَ دوی حالت دَ

اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

دَ قوم دَ فرعون | او دَ هغو خلقو | چه له دوی نه وړاندې وُو | چه دوی انکار کړے وو | دَ ايتونو | دَ الله

فرعون دَ قوم په شان دے او دَ هغو خلقو په شان چه له دوی نه وړاندې وو، دوی دَ الله تعالىٰ دَ ايتونو نه انکار وکړو

فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِیٌّ شَدِیْدُ الْعِقَابِ ﴿۵۲﴾

بیا ونیول دوی | الله | په گناهونو دَ دوی | بیشکه الله | ډیر طاقتور | سخت عذاب ورکوونکے دے

نو الله تعالیٰ په خپلو گناهونو کښې راونیول ، بیشکه الله تعالیٰ زور آور دے او په عذاب ورکولو کښې ډیر سخت دے

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ یَكُ مُغَیِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰی قَوْمٍ

دا | ځکه چه | الله | هیڅ کله نۀ دے | بدلوونکے | (هغه) نعمت | کوم چه دۀ ورکړے وی | یو قوم ته

دا ځکه چه الله تعالیٰ په یو قوم انعام وکړی نو هغه نۀ بدلوی ،

حَتّٰی یُغَیِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌ

تر دے چه | پخپله دوی بدل کړی | څۀ چه | دَ دوی په زړونو کښې دے | او چه | الله | اورېدونکے

ترڅو چه هغوی پخپله خپل عمل بدل نۀ کړی او الله تعالیٰ هرڅۀ اورې

عَلِیْمٌ ﴿۵۳﴾ ۙ كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ

پوهه دے | په شان دَ حال | دَ قوم دَ فرعون | او دَ هغو خلقو | چه له دوی نه وړاندې وو

په هرڅۀ پوهه دے۔ لکه دَ فرعون قوم سره او دَ هغوی نه پخوانو خلقو سره چه وشول

كَذَّبُوْا بِاٰیٰتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَاۤ

دوی دروغ وګڼړل | آیتونه دَ رب خپل | بیا مونږ هلاک کړل دوی | دَ دوی دَ گناهونو په سبب | او مونږ غرق کړل

هغوی دَ خپل رب آیتونه دروغ وګڼړل ، نو مونږ دوی دَ خپلو گناهونو په سزا کښې تباه کړل او دَ فرعون

اٰلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِیْنَ ﴿۵۴﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ

قوم دَ فرعون | او ټول | وو | ظالمان | بیشکه | ډیر زیات بد | ساه دار

قوم مو ډوب کړو او هغوی ټول ظالمان خلق وو ۔ بیشکه دَ الله تعالیٰ په نزد هغه خلق کوم چه

عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ﴿۵۵﴾ ۖ اَلَّذِیْنَ

دَ الله په نزد | هغه خلق دی | چه انکار ئے وکړو (دَ حق) | پس دوی | ایمان نۀ راوړی | هغه خلق چه

دَ کفر لاره ونیوه ډیر بد حیوانان دی نو دوی به هیڅ ایمان نۀ راوړی ، دَ هغوی دا

عٰهَدْتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ یَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ فِیْ كُلِّ مَرَّةٍ وَّهُمْ

وعده کړے دۀ | دوی سره | بیا | دوی ماتوی | خپله وعده | په هر ځل | او دوی

حال دے چه تا ترے وعده اخستے دۀ ، بیا هغوی خپلے وعدے هر ځل ماتوی ، او دَ الله تعالیٰ

لَا یَتَّقُوْنَ ﴿۵۶﴾ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِی الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ

پرهیز نۀ کوی | پس که چرے | ته بیا موے دوی | په جنګ کښې | نو وزغلوه دَ دوی په ذریعه (په سزا دوی)

نه ویره نۀ کوی اوکۀ ته دوی په جنګ کښې راقابو کړے (نو داسے سزا ورکړه چه) نو ورودستنی

مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ یَذَّكَّرُوْنَ ﴿۵۷﴾ وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ

کوم چه دَ دوی نه وروستو دی | چه دوی | نصیحت حاصل کړی | او که چرے ته ویریږے | له یو قوم نه

خلق پرے هم وویروه شاید چه دَ دے نه سبق واخلی۔ او کۀ دَ یو قوم نه دَ خیانت کولو

خِيَانَةً فَانْبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَآءٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

دَ خيانت | نو وغورزوه | دوى طرف ته | (دَ دوى وعده) دَ برابرئ په بنياد | بيشكه الله | نه خوښوى

ډيره كيږى ، نو هغوى ته معاهده واپس كړه چه برابر شى ، بيشكه خيانت كوونكى دَ خدائ

الْخَآئِنِيْنَ ۝۵۸ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا ؕ اِنَّهُمْ

خيانت كوونكى | او دا خيال دِ نه كوى | هغه خلق | چه كافران دى | چه وړاندِ شول | بيشكه دوى

خوښ نه وى او كافران دِ دا خيال نه كوى چه دوى (زمونږ دَ گرفت نه) تښتيدلى دى، يقيناً دا

لَا يُعْجِزُوْنَ ۝۵۹ وَاَعِدُّوْا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ

مونږ عاجزه كولے نه شى | او تاسو تيار ساتئ | دوى دَ پاره | څومره چه تاسو كيدے شى | قوت

خلق (الله تعالىٰ) نه شى عاجزه كولے ـ او دَ دوى مقابلے له تيار كړئ څومره چه مو وس رسى ،

وَّمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ

او | تيار | آسونه | چه تاسو و يروئ | په هغے سره | دَ الله دشمنان | او خپل دشمنان

او تيار تړلى اسونه چه دَ الله تعالىٰ په دشمنانو او په خپلو دشمنانو باندِ رعب كينوئ

وَاٰخَرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ ۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا

او نور خلق | دَ دوى نه علاوه | چه تاسو نه پيژنئ هغوى | هم الله پيژنى هغوى | او څه چه تاسو خرڅ كوئ

او دَ دوى نه علاوه په نورو خلقو چه تاسو ئے نه پيژنئ الله ئے ډير ښه پيژنى ، او تاسو چه دَ الله تعالىٰ

مِنْ شَيْءٍ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ

له څه څيز نه | په لاره كښے | دَ الله | پوره (اجر) به دركړے شى | تاسو ته | او په تاسو

په لاره كښے څه خرڅ كوئ نو دَ هغے پوره پوره بدله به دركړے شى ، او په تاسو به

لَا تُظْلَمُوْنَ ۝۶۰ وَاِنْ جَنَحُوْا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ

به ظلم نه كيږى | او كه چرے دوى مائله شى | صلحے طرف ته | نو ته هم مائله شه | دے طرف ته | او

زياتے نه كيږى ـ او كه چرے دوى صلح ته مائله شى نو ته هم ورته مائله شه او

تَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝۶۱ وَاِنْ يُّرِيْدُوْٓا

توكل وكړه | په الله باندِ | بيشكه هم هغه | آوريدونكے | پوهه دے | او كه چرے دوى اراده وكړى

په خدائ توكل وكړه هغه هر څه آورى په هر څه پوهه دے ـ او كه دوئ تا سره

اَنْ يَّخْدَعُوْكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ؕ هُوَ الَّذِيْٓ اَيَّدَكَ بِنَصْرِهٖ

چه دوكه دركړى تا ته | نو بيشكه | كافى دے تا له | الله | هم هغه دے كوم چه | قوت دركړو تا ته | په خپل مدد سره

دَ دوكے كولو اراده وكړى نو تا له يوازے خدائ بس دے ، هم دهٔ تا ته په خپل مدد سره او دَ مؤمنانو

وَبِالْمُؤْمِنِيْنَ ۝۶۲ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ ؕ لَوْ اَنْفَقْتَ مَا

او په مؤمنانو سره | او محبت ئے واچولو | دَ دوى په زړونو كښے | كه چرے خرڅ كړے وے تا | هغه څه

په ذريعه قوت دركړو او دَ دوى په زړونو كښے ئے محبت واچولو، كه تا دَ زمكے په مخ موجوده

فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا مَّآ اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

چه په زمکه کښې دی | ټول | نو اُلفت به نهٔ وُو اچولے تا | په مینځ دَ زړونو دَ دوی کښې | او لیکن هم الله

ټول مالونه خرچ کړے وے ، نو هم دِ دوی په زړونو کښې محبت نهٔ شو پیدا کولے ، لیکن الله تعالیٰ

اَلَّفَ بَيْنَهُمْ ؕ اِنَّهٗ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۶۳﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِىُّ

محبت واچولو | دَ دوی مینځ کښې | بیشکه هغه | ډیر زبردست | دَ حکمت خاوند دے | اے نبی!

په دوی کښې محبت پیدا کړو ، هغه غالب او دَ حکمت خاوند دے ۔ اے پیغمبره

حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۶۴﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِىُّ

ع ۴

کافی دے تا دَ پاره | الله | او کوم چه ستا په حکم چلیږی | مؤمنان | اے نبی!

تا دَ پاره الله تعالیٰ او هغه مؤمنان چه تا پسے روان دی کافی دی ۔ اے نبی!

حَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَى الْقِتَالِ ؕ اِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ عِشْرُوْنَ

را اُوچت کړه | مؤمنان | جنګ ته | که چرے وی | له تاسو نه | شل ۲۰ کسان

مسلمانانو ته دَ جهاد ترغیب ورکړه ، که په تاسو کښې شل ۲۰ تنه صابره سړی

صٰبِرُوْنَ يَغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ

صبر کوونکی | نو غالب به شی | په دوه سوه باندِ | او که چرے وی | له تاسو نه | ۱۰۰ سل کسان

وی نو په دوه سوو (کافرانو) به غالب راځی ، او که ستاسو سل ۱۰۰ سړی وی

يَّغْلِبُوْٓا اَلْفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿۶۵﴾

نو غالب به شی | په زرو کسانو | له هغو خلقونه | چه کافران دی | ځکه چه دوی | (دا سے) خلق دی | چه نهٔ پوهیږی

نو دَ کافرانو په زرو کسانو به غالب راځی ، ځکه چه دا (کافران) داسے خلق دی چه نهٔ پوهیږی

اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنَّ فِيْكُمْ ضَعْفًا

اوس | کم کړو (پیټے) | الله | له تاسو نه | او | هغه پوهه دے | چه | په تاسو کښې | کمزوری ده

اوس الله تعالیٰ ستاسو پیټے سپک کړو ، ولے چه هغه پوهیږی چه په تاسو کښے کمزوری ده

فَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَّغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ

پس که چرے وی | له تاسو نه | یو سل | صبر کوونکی | نو دوی به غالب وی | په دوه سوو باندِ

نو که په تاسو کښے سل تنه صابره سړی وی ، نو په دوه سوو باندِ به غالب راځی

وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ اَلْفٌ يَّغْلِبُوْٓا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ

او که چرے وی | له تاسو نه | یو زر ۱۰۰۰ | نو غالب به وی | په دوه زرو باندِ ۲۰۰۰ | دَ الله په حکم | او الله

او که په تاسو کښے زر ۱۰۰۰ تنه وی نو دَ الله تعالیٰ په حکم به په دوه زرو باندِ غلبه بیا مومی او الله

مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۶۶﴾ مَا كَانَ لِنَبِىٍّ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗٓ اَسْرٰى

سره | دَ صابرانو دے | نهٔ دی مناسب | نبی له | چه وی دَ هغهٔ سره | قیدیان

دَ صابرانو ملګرے دے ۔ یو نبی له دا مناسب نهٔ دی چه هغهٔ سره دِ قیدیان پاتے شی

حَتّٰى يُثْخِنَ فِى الْاَرْضِ ؕ تُرِيْدُوْنَ عَرَضَ الدُّنْيَا ۖۗ

تردے چه | غلبه بیاموی | په زمکه کښے | تاسو غواړئ | مال | دَ دنیا

ترڅو چه هغه په وطن کښے دُښمن نابُود نهٔ کړی ، تاسو خو دَ دنیا مال متاع غواړئ

وَاللّٰهُ يُرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۶۷﴾ لَوْلَا كِتٰبٌ

او الله | غواړی | آخرت | او الله دے | ډیر زبردست | دَ حکمت خاوند | کهٔ نهٔ وے | لیکلے شوے (حکم)

او الله ستاسو دَ آخرت فائدے غواړی او الله تعالیٰ غالب او دَ حکمتونو خاوند دے. کهٔ دَ الله تعالیٰ لیک

مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيْمَآ اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۶۸﴾

دَ الله | دَ وړاندې نه | نو ضرور به رسیدلے وو | په دے باره کښے | چه واخستله تاسو (فدیه) | عذاب | لوئے

وړومبے نهٔ وے مقدر شوے ، نو تاسو ته به په دے اخستی مال لوئے عذاب درکړے شوے وو.

فَكُلُوْا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ ز وَّاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ

پس خورئ | له هغهٔ نه چه | په غنیمت واخستلو تاسو | حلال پاک مال | او ویریږئ | له الله نه

نو څهٔ چه تاسو ته دَ غنیمت په مال کښے ملاؤ شوی دی هغه حلال او پاک کنړئ او خورئ . او دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۶۹﴾ ع يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ قُلْ لِّمَنْ فِىْۤ اَيْدِيْكُمْ

بیشکه الله | بخښونکے | مهربان دے | اے نبی ! | ووایه | هغه چا ته چه | ستاسو په لاسونو کښے (دی)

بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے. اے پیغمبره ! ستاسو په قبضه کښے چه کوم قیدیان دی

مِّنَ الْاَسْرٰٓى ۙ اِنْ يَّعْلَمِ اللّٰهُ فِىْ قُلُوْبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا

له قیدیانو نه | کهٔ چرے وپیژنی | الله | ستاسو په زړونو کښے | نیکی | نو تاسو له به درکړی | ډیر ښهٔ

هغوی ته ووایه که الله تعالیٰ ته معلومه شی چه ستاسو په زړونو کښے خیر دے نو تاسو له به دَ هغے نه بهتر

مِّمَّآ اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۷۰﴾

له هغهٔ نه چه واخستلے شول | له تاسو نه | او معاف به کړی | تاسو | او الله | بخښونکے | مهربان دے

(مال) درکړی کوم چه تاسو نه اخستے شوے دے او ستاسو ګناهونه به وُبخښی او الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے.

وَاِنْ يُّرِيْدُوْا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ

او کهٔ چرے دوی اراده وکړی | تاسره دَ خیانت کولو | نو دوی خیانت کړے دے | دَ الله سره | له دے نه وړاندې (هم)

خو کهٔ دوئ تاسره خیانت کول غواړی نو له دے نه وړاندے ئے دَ الله تعالیٰ سره خیانت کړے وو

فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۷۱﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ

بیا هغهٔ قابو درکړو (زانه) | په دوی باندې | او الله | پوهه | دَ حکمت خاوند دے | بیشکه هغه خلق چه

نو الله تعالیٰ ستاسو په لاس ګرفتار کړل او الله تعالیٰ په هرڅهٔ پوهه دَ حکمت خاوند دے. بیشکه چا چه ایمان

اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِىْ سَبِيْلِ

ایمان ئے راوړے دے | او هجرت ئے وکړو | او جهاد ئے وکړو | په مالونو خپلو | او په ځانونو خپلو سره | په لاره کښے

راوړے دے او هجرت ئے کړے دے او دَ الله تعالیٰ په لاره کښے ئے په خپل سر و مال سره جهاد هم

اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ

دَ الله | او هغه خلقو چه | پناه ئے ورکړه | او مدد ئے ورکړو | هم دا خلق دی | (چه) ځنې له دوئ نه وارثان دی | رښتینی دوستان دی

کړے دے او چا چه هغوی له ځائے ورکړے دے او د هغوی امداد ئے کړے دے ، دغه ټول خلق د یو بل ملګری او

بَعْضٍ ۚ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يُهَاجِرُوْا مَا لَكُمْ مِّنْ وَّلَايَتِهِمْ

د ځنو | او هغه خلقو چه | ایمان ئے راوړو | او هجرت ئے ونه کړو | نشته دے تاسو له | د دوی له وراثت نه

رښتینی دوستان دی او چا چه ایمان راوړے دے او هجرت ئے نه دے کړے ، هغوی سره ستاسو د خپلوئ هیڅ

مِّنْ شَيْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا ۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ

هیڅ څیز | ترڅو چه | دوی هجرت وکړی | او که چرے | دوی مدد وغواړی له تاسو نه | د دین په باره کښے

تعلق نشته ، ترڅو چه هجرت ونه کړی ، او که هغوی د دین په معامله کښے تاسو نه امداد وغواړی

فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ ؕ

نو تاسو باندی لازم دی | مدد کول | مګر په هغه قوم | چه ستاسو په مینځ کښے | او د هغوی په مینځ کښے | معاهده وی

تو مدد ورکول په تاسو فرض دی خو د داسے قوم خلاف نه چه ستاسو او د هغوی ترمینځه معاهده وی

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۷۲﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ

او الله | هغه څه ته | چه تاسو کوئ | ګوری | او کوم خلق چه | کافران دی | ځنې له دوی نه | وارثان دی

او (یاد ساتئ) چه الله تعالیٰ ستاسو عملونه ګوری وینی ۔ او څوک چه کافران دی هغوی په خپل مینځ کښے دوستان

بَعْضٍ ۚ اِلَّا تَفْعَلُوْهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيْرٌ ﴿۷۳﴾ ؕ

د ځنو | که چرے تاسو دا ونه کړئ | نو وی به | فتنه | په زمکه کښے | او فساد | ډیر لوئے ۔

او وارثان دی ، که چرے تاسو په دے حکمونو عمل ونه کړو نو په ملک کښے به غټه فتنه او ډیر لوئے فساد جوړ شی

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

او هغه خلق | چه ایمان ئے راوړو | او هجرت ئے وکړو | او جهاد ئے وکړو | په لاره کښے | د الله

او چا چه ایمان راوړے دے او هجرت ئے کړے دے او د الله تعالیٰ په لاره کښے ئے جهاد کړے دے

وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ؕ

او کوم خلقو چه | ځائے ورکړو | او مدد ئے وکړو | هم دوی دی | مؤمنان | رښتینی

او چا چه هغوی له ځائے ورکړے دے او د هغوی مدد ئے کړے دے ، دغه کسان ټول په حقه مؤمنان دی

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿۷۴﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْۢ بَعْدُ

دوی له ده | بخښنه | او روزی | د عزت | او کوم خلقو چه | ایمان راوړو | پس له دے نه

هغوی له بخښنه او د عزت روزی ده ۔ او چا چه په وروستو ورځو کښے ایمان راوړو او

وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ؕ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ

او هجرت ئے وکړو | او جهاد ئے وکړو | ستاسو په ملګرتیا کښے | هغوی هم له تاسو نه دی | او نزدے خپلوان

هجرت ئے وکړو او ستاسو په ملګرتیا کښے ئے جهاد وکړو نو هغوی هم تاسو سره شمیر شول ، خو د وینے رشته دار

بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِىْ كِتٰبِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٧٥﴾ ع ١٠

ځينې له دوی نه | زيات حقدار دي | دَ ځنو | دَ الله په کتاب کښې | بيشکه الله | هر څيز | ښه پيژني.

دَ خدائے په کتاب کښې دَ يو بل نه زيات حقدار دي ، بيشکه الله تعالىٰ په هر څۀ ښه پوهه دے۔

سُوْرَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِىَ مِائَةٌ وَّتِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ توبه په مدينه کښې نازل شوا و په دے کښې يو سل يو کم دېرش آيتونه او شپاړس رکوع کلمے دي

سورۀ توبه مدني دے او دَ دے يو سل يو کم دېرش آيتونه او شپاړس رکوع کلمے دي

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖۤ اِلَى الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ

دَ بيزارئ اعلان دے | دَ الله او دَ دۀ دَ رسول دَ طرف نه | هغو خلقو طرف ته | (کومو سره چه) تاسو وعدے کړے وَ

(اے مؤمنانو!) دَ بيزارئ اعلان دے دَ خدائے او دَ رسول دَ طرف نه هغه مشرکانو ته چه تاسو ورسره

مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ؕ ﴿١﴾ فَسِيْحُوْا فِى الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّاعْلَمُوْٓا

له مشرکانو نه | پس وګرځئ تاسو | په زمکه کښې | څلور | مياشتے | او پوهه شئ

معاهدے کړے وے۔ نو (ورته ووايه چه) تاسو په دے ملک کښې څلور مياشتے نور وګرځئ او دا يقين

اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢﴾

چه تاسو | نۀ يئ عاجزه کوونکي | دَ الله | او دا چه | الله | رسوا کوونکے دے | دَ کافرانو

وساتئ چه تاسو خدائے عاجزه کولے نۀ شئ او دا چه الله تعالىٰ به کافران (ضرور) رسوا کوی

وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖۤ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ

او اعلان دے | دَ الله او دَ دۀ دَ رسول دَ طرف نه | تولو خلقو ته | په ورځ | دَ لوئے حج | چه بيشکه الله

او دَ الله تعالىٰ او دَ دۀ دَ رسول دَ طرف نه په خلقو کښې دَ حج اکبر په ورځ اعلان وکړه چه الله تعالىٰ

بَرِىْٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ۬ وَرَسُوْلُهٗ ؕ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ

بيزاره دے | له مشرکانو نه | او دَ هغۀ رسول (هم) | پس که چرے تاسو توبه وکړئ | نو دا | به ډيره ښۀ دي

او دَ دۀ رسول دَ مشرکانو نه بيزاره دے ، نو که تاسو (دَ کفر او شرک نه) توبه وکړه نو دا تاسو

لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ؕ

تاسو دَ پاره | او که چرے | مخ وګرځوئ | نو پوهه شئ | چه تاسو | نۀ يئ عاجزه کوونکي | دَ الله

له ډيره ښۀ ده او که چرے ورنه منه نو ياد ساتئ چه تاسو الله تعالىٰ عاجزه کولے نۀ شئ

وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۙ ﴿٣﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ

او زيرے ورکړه | هغه خلقو ته | چه کافران دي | دَ عذاب | دردناک | مګر هغه کومو سره چه

او کافرانو ته دَ يو دردناک عذاب زيرے ورکړه۔ خو هغه مشرکان چه تاسو

عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوْكُمْ شَيْئًا وَّلَمْ يُظَاهِرُوْا

تاسو معاهدے کړے دَ | له مشرکانو نه | بيا هغوی تاسو سره کے ونۀ کړو | لږ هم | او نۀ هغوی مدد وکړو

ورسره معاهده کړے ده بيا هغوی په معاهده کښې تاسو سره کوتاهي نۀ ده کړے او ستاسو په مقابله کښې

عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوْٓا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ ؕ

ستاسو خلاف | دَ چا | پس پوره کړئ | دَ دوی سره | دَ دوی معاهده | دَ دوی مقرره موده پورې

ئے چا ته امداد نهٔ دے ورکړے ، نو هغوی سره خپله وعده تر نیټے پورے پوره کړئ

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ④ فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ

بیشکه الله | خوښوی | پرهیزګاران | بیا هر کله چه | تیرے شی | میاشتے | دَ احترام

بیشکه پرهیزګاره خلق دَ الله تعالیٰ ډیر خوښ دی ، نو هر کله چه دَ حرمت میاشتے تیرے شی

فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ وَ خُذُوْهُمْ

نو وژنئ | مشرکان | په کوم ځائے کښے چه | بیا مومئ دوی | او | نیسئ دوی

نو کوم ځائے چه مشرکان بیا مومئ دوی وژنئ ، او دوی نیسئ او

وَاحْصُرُوْهُمْ وَاقْعُدُوْا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَاِنْ تَابُوْا

او راګیر کړئ دوی | او کښینئ | دوی ته | په هره موقع کښے | پس که چرے | دوی توبه وکړی

راګیر وئ ئے ، او دَ هرے موقع په ځائے ورته (پټ) کښینئ نو که چرے توبه ئے وویستله

وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوْا سَبِيْلَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

او قائم کړی | مونځ | او ورکوی | زکوٰة | نو پریږدئ | دَ دوی لاره | بیشکه الله

او (پابندئ سره) مونځونه کوی او زکوٰة ورکوی نو بیا دَ دوی مخه آزاده کړئ ، بیشکه الله تعالیٰ

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑤ وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ اسْتَجَارَكَ

بخښونکے | مهربان دے | او که چرے یو کس | له مشرکانو نه | پناه وغواړی له تا نه

بخښونکے مهربان دے ۔ او که په مشرکانو کښے یو کس له تا نه پناه وغوښتله نو ته ورته

فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ؕ ذٰلِكَ

نو پناه ورکړه هغهٔ ته | تردے چه | هغه واوری | کلام دَ الله | بیا ورسوه هغه | دَ هغهٔ دَ امن ځائے ته | دا

پناه ورکړه ، تردے چه هغه دَ الله تعالیٰ کلام واوری ، بیائے خپل دَ امن ځائے ته ورسوه دا ځکه

بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُوْنَ ⑥ كَيْفَ يَكُوْنُ لِلْمُشْرِكِيْنَ

ځکه چه دوی | داسے خلق دی | چه نهٔ پوهیږی | څنګه کیدے شی (معتبره) | دَ مشرکینو

چه دوی داسے خلق دی چه دوی نه (دَ الله دَ حکمونو) علم نشته ۔ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول په نزد دَ

عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُوْلِهٖٓ اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ

وعده | په نزد | دَ الله | او په نزد | دَ رسول دَ دهٔ | سوا دَ هغو خلقو نه | چه تاسو ورسره معاهده کړے

مشرکانو وعده څنګه معتبره کیدے شی (هر کله چه دوی دا پخپله ماته کړله) سوا دَ هغو خلقو نه کوموسره چه

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ فَمَا اسْتَقَامُوْا لَكُمْ فَاسْتَقِيْمُوْا

په خوا دَ مسجد حرام کښے | پس ترڅو پورے چه دوی (په وعده) قائم وی | تاسو سره | نو تاسو هم قائم وسئ

تاسو دَ مسجد حرام په خوا کښے معاهده کړے وه ، نو ترڅو چه دوی تاسو سره په خپل اقرار باندے قائم وی تاسو هم ددی

ع ۲

لَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۞ كَيْفَ وَاِنْ

دوی دَپاره | بیشکه الله | خوښوی | پرهیزګاران | څنګه (معتبر کیدے شی) | حال داے که چرے

دَپارۀ په خپل اقرار قائم وُسیږئ، ځکه چه پرهیزګار خلق دَ الله خوښ وی. (او دَ دوئ نه سوا) نورو کافرانو سره معاهده

يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا فِيْكُمْ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ۭ

دوی غلبه بیا مومی | په تاسو باندِ | نو لحاظ به نۀ کوی | ستاسو په حقله | دَ رشتے | او نۀ دَ معاهدے

څنګه باقی پاتے کیدے شی، حال دا چه که قابو ئے درباندِ بیا مومند و نو نۀ به دَ خپلوئ خیال وُساتی او نۀ دَ معاهدے

يُرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوْبُهُمْ ۚ وَاَكْثَرُهُمْ

دوی راضی کوی تاسو | په خپلو خُلو سره | او انکار کوی | دَ دوی زړونه | او اکثر له دوی نه

دوی تاسو تش دَ خُلے په خبرو خوشحالوی او زړونه ئے انکار کوی ، او په دوی کښے اکثر خلق

فٰسِقُوْنَ ۞ اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَصَدُّوْا

نافرمان (دی) | واخستو دوی | په بدل دَ آیتونو دَ الله | قیمت | لږ | بیا منع ئے کړل (خلق)

فاسقان دی. دوی دَ الله تعالیٰ دَ حکمونو په بدل کښے ډیر لږ قیمت قبول کړے دے ، پس دوی خلق

عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ اِنَّهُمْ سَاۗءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۞ لَا يَرْقُبُوْنَ

دَ هغۀ دَ لارے نه | بیشکه ډیر خراب کار دو | چه دوی | به کولو | دوی لحاظ نۀ کوی

دَ هغۀ دَ لارے نه منع کوی، بیشکه دوی ډیر خراب کار کولو. دَ یو مؤمن په حقله

فِيْ مُؤْمِنٍ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ۞

دَ مؤمن په باره کښے | دَ رشتے | او نۀ | دَ وعدے | او هم دغه دی | له حد نه تیریدونکی

دوئ نۀ دَ خپلوئ څۀ خیال ساتی او نۀ دَ معاهدے ، او دا خلق ډیر سرکشه دی

فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ

پس که چرے | دوی توبه وکړی | او قائم کړی | مونځ | او ورکړی | زکوٰة | نو دوی ستاسو ورونړه دی

نو که دوی توبه وُباسی ، او مونځونه کوی ، او زکوٰة ورکوی نو بیا خو ستاسو دَ دین

فِي الدِّيْنِ ۭ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۞ وَ

په دین کښے | او مونږ واضحه کوو | آیتونه | هغه خلقو دَ پاره | چه پوهیږی | او

ورونړه دی او مونږ دَ پوهه خلقو دَ پاره خپل حکمونه واضحه پیش کوو . او

اِنْ نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ

که چرے دوی مات کړی | خپل قسمونه | پس دَ خپلے وعدے کولو نه | او عیبونه وُباسی | ستاسو په دین کښے

که دَ وعدے کولو نه پس دوی خپل قسمونه مات کړی او ستاسو په دین کښے عیبونه راوُباسی

فَقَاتِلُوْٓا اَىِٕمَّةَ الْكُفْرِ ۙ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ۞

نو جنګ کوئ | دَ کفر دَ پیشوایانو سره | بیشکه نۀ دی (معتبر) دَ دوی قسمونه | کیدے شی چه دوی | رامنع شی

نو دَ کفر سردارانو سره جنګ وکړئ دَ دوئ قسمونه څۀ قسمونه نۀ دی چه دوی (دَ خپلو شرارتونو نه) منع شی

اَلَا تُقَاتِلُوْنَ قَوْمًا نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوْا

آیا جنگ نهٔ کوئ تاسو | هغه خلقو سره | چه مات ئے کړل | خپل قسمونه | او اراده کړے وه دوی

آیا تاسو به داسے خلقو سره هم نهٔ جنګیږئ کومو چه خپل قسمونه مات کړل او دَ خپل پیغمبر

بِاِخْرَاجِ الرَّسُوْلِ وَهُمْ بَدَءُوْكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ

دَ ویستلو | دَ رسول | او دوئ | جګړه شروع کړے وه تاسو سره | په رومبی ځل

دَ جلاوطنئ اراده ئے وکړه او هم دوئ تاسو سره (دَ دښمنئ) شروع کړے ده،

اَتَخْشَوْنَهُمْ ج فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٣﴾

آیا تاسو ویریږئ له دوی نه | پس الله | زیات حقدار دے | چه | تاسو ویریږئ هغهٔ نه | که چیرے تاسو یئ | مؤمنان

آیا تاسو دَ دوئ نه ویریږئ؟ نو (واوړئ) الله تعالیٰ زیات حق لری چه تاسو تر ے نه ویریږئ که تاسو مؤمنان یئ

قَاتِلُوْهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدِيْكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَ

جنګ وکړئ دوی سره | چه عذاب ورکړی دوی ته | الله | ستاسو په لاسونو | او رسوا کړی دوی | او

دوی سره جنګیږئ، الله تعالیٰ به ستاسو په لاس دوی ته سزا ورکړی او رسوا به ئے کړی او

يَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُوْرَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٤﴾

فتح درکړی تاسو نه | په دوی باندې | او یخے کړی | سینے | دَ مؤمنانو خلقو

دَ دوی په مقابله کښے به ستاسو امداد وکړی او دَ مؤمنانو خلقو سینے به یخے کړی

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوْبِهِمْ ط وَيَتُوْبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ط

او لرے کړی | غصه | دَ دوی دَ زړونو | او توبه قبلوی الله | دَ چا چه غواړی

او دَ دوی دَ زړونو غصه به لرے کړی ، او الله تعالیٰ دَ چا چه وغواړی توبه قبوله کړی

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٥﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوْا

او الله | پوهه | دَ حکمت خاوند دے | آیا ګمان کوئ تاسو | چه | تاسو به هم داسے پریښودے شئ

او الله تعالیٰ (په هر خبره) پوهه او دَ حکمت خاوند دے آیا ستاسو دا خیال دے چه تاسو به پریښودے شئ

وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوْا

حال دا چه لا نهٔ دی معلوم کړی | الله | هغه کسان | چه جهاد ئے وکړو | له تاسو نه | او نهٔ دے نیولے دوی

حال دا دے چه الله تعالیٰ خو لا دا نهٔ دی معلوم کړی چه په تاسو کښے چا جهاد وکړو او دَ الله تعالیٰ او دَ

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلَا رَسُوْلِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيْجَةً ط

بے له خدائے نه | او نهٔ دَ دهٔ دَ رسول نه | او نهٔ دَ مؤمنانو نه | څوک دَ راز دوست

هغهٔ دَ رسول او دَ مؤمنانو نه بغیر نورو دوستان ئے ونهٔ نیول۔

وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ ع مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ

او الله | ښهٔ خبردار دے | دَ هغه څهٔ نه | چه تاسو ئے کوئ | نهٔ دے (حق) | دَ مشرکانو

او الله تعالیٰ ستاسو په ټولو کارونو ښهٔ خبر دے. دَ مشرکانو هډو دا حق نهٔ دے

ع ١٠ ٨ ٢

أَنْ يَّعْمُرُوْا مَسٰجِدَ اللّٰهِ شٰهِدِيْنَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ ؕ

چه | آبادکړی | جوماتونه | دَ الله | چه شهادت ورکوونکی دی | په خپلو ځانونو | دَ کفر

چه دَ الله تعالیٰ جماتونه دِ آباد کړی، په داسې حال کښې چه دَ خپل کفر اقرار (هم) کوی

اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۚۖ وَفِي النَّارِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾

هم دا خلق دی | چه ضائع شول | دَ دوی عملونه | او په دوزخ کښې به دوی | همیشه وُسیږی

دا هغه خلق دی دَ کومو عملونه چه برباد شول او په اور کښې دوی له همیشه اُوسیدل دی

اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسٰجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

بیشکه | چه آبادوی | جوماتونه دَ الله | هغه څوک چه | ایمان ئے راوړو په الله | او په ورځ | دَ آخرت

دَ الله تعالیٰ جوماتونه صرف هغه خلق آبادولے شی چه په الله تعالیٰ باندِ او په ورځ دَ آخرت باندِ ایمان لری

وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ ۫ قف

او قائم ئے کړو | مونځ | او ورئے کړو زکوٰة | او وُنهٔ ویریدو | مګر | دَ الله نه

او دَ مونځ پابندی کوی او زکوٰة ورکوی او بے خدائے نه دَ بل هیچا نه نهٔ ویریږی

فَعَسٰٓى اُولٰٓئِكَ اَنْ يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿١٨﴾ اَجَعَلْتُمْ

پس اُمید دے | چه هم دغه خلق | به وی | سمه لار موندونکی | آیا کرځولی دَے تاسو

نو اُمید دے چه دغه خلق به دَ هدایت موندونکو نه وی۔ آیا تاسو په

سِقَايَةَ الْحَآجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ

اُوبهٔ څښول | حاجیانو ته | او آبادساتل | دَ مسجد حرام | په شان دَ (عمل دَ) هغه چا

حاجیانو باندِ اُوبهٔ څښول او دَ مسجد حرام آباد ساتل دَ هغه چا دَ کارونو برابر کړی

اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجٰهَدَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ

چه ایمان ئے راوړو په الله | او په ورځ | دَ آخرت | او جهاد ئے وکړو | په لاره کښے | دَ الله

چه په الله تعالیٰ او په آخرت باندِ ایمان لری او دَ الله تعالیٰ په لاره کښے جهاد کوی

لَا يَسْتَوٗنَ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾

نهٔ دی برابر دوی | په نزد دَ الله | او الله | لاره نهٔ ښائی | ظالمانو خلقو ته

دَ الله تعالیٰ په نزد خو دوی برابر نهٔ دی، او الله تعالیٰ ظالمانو ته دَ سمے لارے پوهه نهٔ ورکوی

وقف لازم

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

کومو خلقو چه | ایمان راوړو | او هجرت ئے وکړو | او جهاد ئے وکړو | په لاره کښے | دَ الله

هغه خلق چه ایمان ئے راوړو او هجرت ئے وکړو او دَ الله تعالیٰ په لاره کښے ئے په خپلو

بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۙ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ؕ

په خپلو مالونو | او | په خپلو ځانونو سره | ډیر لوئے دی | په درجه کښے | په نزد دَ الله

مالونو او ځانونو سره جهاد وکړو (نو دَ دوی) درجے دَ الله تعالیٰ په نزد ډیرے لوئے دی

وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ۝۲۰ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ

او هم دا خلق دی | کامیاب | زیرے ورکوی دوی ته | دَ دوی رب | دَ خپل رحمت

او هم دغه کسان کامیاب دی - دوی له خدائے دَ خپل رحمت او دَ

وَرِضْوَانٍ وَّجَنّٰتٍ لَّهُمْ فِيْهَا نَعِيْمٌ مُّقِيْمٌ ۝۲۱

او دَ رضامندئ | او دَ باغونو | په کومو کښے چه دَ دوی دَپاره | نعمت دے | همیشه

خپلے رضامندئ او دَ جنتونو زیرے ورکوی چه په دے کښے دَ دوی دَپاره دائمی نعمتونه موجودی

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝۲۲

همیشه به وی | په هغے کښے | تل دَپاره | بیشکه الله سره دے | اجر | ډیر لوئے

دوی به په دے کښے همیشه وُسیږی ، بیشکه الله تعالیٰ سره ډیر لوئے اجر دے.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْٓا اٰبَآءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ

اے دَ ایمان خاوندانو | مهٔ نیسئ | خپل پلاران | او خپل ورونړه | دوستان

اے مؤمنانو ! تاسو خپل پلاران او خپل ورونړه هم مهٔ ملګری کوئ

اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيْمَانِ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ

کهٔ چرے دوی خوښ کړی | کفر | په ایمان | او څوک چه | دوستان ونیسی دوی لره

کهٔ چرے دوی دَ ایمان په مقابله کښے کفر خوښ کړے وی ، او په تاسو کښے چه څوک دوی

مِّنْكُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۲۳ قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَآؤُكُمْ

له تاسو نه | نو هم دا خلق دی | ظالمان | ووایه | کهٔ چرے دی | پلاران ستاسو

سره ملګرتیا کوی نو هم دغه خلق ظالمان دی - (اے پیغمبره !) اووایه کهٔ ستاسو پلاران او ستاسو

وَاَبْنَآؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيْرَتُكُمْ وَاَمْوَالُ ۨ

او ځامن ستاسو | او ورونړه ستاسو | او ښځے ستاسو | او خپلوان ستاسو | او هغه مالونه

ځامن او ستاسو ورونړه او ستاسو ښځے او ستاسو نور خپلوان او هغه مالونه چه

اقْتَرَفْتُمُوْهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسٰكِنُ

چه تاسو ګټلی دی | او تجارت | چه تاسو ویریږئ | دَ هغے دَ نقصان نه | او دَا وسیدو کورونه

تاسو ګټلی دی ، او هغه سوداګری چه تاسو سره ئے دَ بازار دَسړیدو ویره دی او ستاسو دَ

تَرْضَوْنَهَآ اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَجِهَادٍ

کوم چه خوښوئ تاسو | زیات خوښ | تاسو ته | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | او دَ جهاد نه

خوښے کورونه ، تاسو ته دَ الله تعالیٰ او دَ رسول نه او دَ دهٔ په لاره کښے دَ جهاد کولو

فِيْ سَبِيْلِهٖ فَتَرَبَّصُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ؕ

دَ دهٔ په لاره کښے | نو انتظار وکړئ | تر دے چه | راوړی | الله | خپل حکم

نه غوره ښکاری نو انتظار وکړئ تر دے چه الله تعالیٰ خپل حکم راولیږی.

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ

او الله | لار نهٔ ښائی | هغو خلقوته | چه نافرمان دی | بیشکه | مدد کړے دے ستاسو

او الله تعالیٰ فاسقانو خلقو ته لار نهٔ ښائی - الله تعالیٰ په ډیرو موقعو کښے

اللّٰهُ فِىْ مَوَاطِنَ كَثِيْرَةٍ ۙ وَّيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ

الله | په ډیرو موقعو کښے | او په ورځ دَ حُنین | هرکله چه | په تعجّب کښے اچولی وُ تاسو

ستاسو امداد کړے دے - او دَ حنین په ورځ (ئے هم کړے دے)، په دغه ورځ تاسو په خپل

كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَّضَاقَتْ عَلَيْكُمُ

ستاسو ډیروالی | پس هغه په کار رانغلو | ستاسو | یوڅه هم | او تنګه شوه | په تاسو باندے

ډیر والی مغروره شوئی نو هغے هیڅ فائده درنهٔ کړه ، او زمکه درباندے سره دَ ارت والی

الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُّدْبِرِيْنَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَنْزَلَ

زمکه | سره دَ فراخئی | بیا تاسو بیرته وګرځیدئ | شا کوونکی | بیا | نازل کړو

تنګه شوه ، نو مخ په شا وُتښتیدئ - بیا الله تعالیٰ

اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَنْزَلَ

الله | خپل تسکین | په خپل رسول باندے | او په مومنانو باندے | او راوے لیږلے

په خپل رسول او په نورو مؤمنانو باندے خپله تسلی نازله کړه او داسے لښکرے

جُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا ۚ وَعَذَّبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ وَذٰلِكَ

لښکرے | چه هغه تاسو نهٔ لیدے | او | عذاب ئے ورکړو | هغوته چه | کافران دی | او هم دا دے

راولیږلو کوم چه تاسو وُنهٔ لیدلو . او کافرانو له ئے سزا ورکړه ، او دَ منکرانو

جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَتُوْبُ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ

سزا | دَ کافرانو | بیا | توبه قبلوی | الله | پس له دے نه

هم دا سزا ده - بیا له دے نه پس الله تعالیٰ هغه کسانو له دَ توبے توفیق ورکړو

عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا

دَ چا چه وغواړی | او الله | ډیر بخښونکے | مهربان دے | اے | دَ ایمان خاوندانو!

چه چا لئے چه خوښه وی او الله تعالیٰ ډیر بخښونکے مهربان دے - اے مؤمنانو!

اِنَّمَا الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ

بیشکه | مشرکان (خو) | ناپاکه دی | پس دوی دِ نهٔ رانزدے کیږی | مسجد حرام ته | پس

خبره داده چه مشرکان پلید دی نو دَ دے کال نه پس دِ دوی مسجد حرام

عَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ

له دے کال نه | او که چرے | تاسو ویریږئ | له محتاجئی نه | نو زر به | غنیان کړی تاسو له

ته نهٔ نزدے کیږی ، او که چرے تاسو دَ غریبئ نه ویریږئ نو که چرے الله تعالیٰ وغواړی

اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖٓ اِنْ شَآءَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٨﴾

الله | په خپل فضل سره | که چرے هغه غوښتل | بیشکه الله | پوهه | دَحکمت خاوند دے

نو هغه به ډیر زر تاسو په خپل فضل سره غنیان کړی بیشکه الله تعالیٰ ښهٔ پوهه او دَحکمت خاوند دے

قَاتِلُوا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

جنګ وکړئ | دَهغه خلقو سره | چه ایمان نهٔ راوړی | په الله باندِ | او نهٔ | په ورځ

له اهل کتابو نه هغو خلقو سره جنګ کوئ چه په الله تعالیٰ باندِ ایمان نهٔ راوړی او نهٔ دَ آخرت په ورځ

الْاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَلَا يَدِيْنُوْنَ

دَ آخرت | او حرام نهٔ ګڼړی | کوم چه حرام کړی دی | الله | او دَ دهٔ رسول | او نهٔ قبلوی

یقین لری او نهٔ هغه څیزونه حرام ګڼړی چه الله تعالیٰ او دَ دهٔ رسول حرام کړی دی ، او

دِيْنَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوا

حق دین | له هغو خلقو نه | چه ورکړے شوے دے ورته | کتاب | تردے چه | دوی ورکړی

نهٔ حق دین قبلوی ، تردے چه هغوی په خپل

الْجِزْيَةَ عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٢٩﴾ ع وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ

جزیه | په خپل لاس | او دوی | ذلیل وی | او ووئیل | یهودو

لاس جزیه ور کړی او ذلیل وخوار شی ۔ او یهودو ووئیل

عُزَيْرُ ۨابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصٰرَى الْمَسِيْحُ ابْنُ

عزیر | دَ الله ځوئے دے | او ووئیل | نصاراؤ | مسیح | ځوئے دے

چه عزیر دَ الله ځوئے دے او نصرانیانو ووئیل چه مسیح دَ الله ځوئے

اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ ۚ يُضَاهِـُٔوْنَ قَوْلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

دَ الله | دا ده | خبره دَ دوی | دَ خُلو دَ دوی | دوی نقل کوی | خبره | دَ هغه کافرانو

دے ، دا دَ دوی دَ خُلے خبرے دی ، دَ دوی نه وړاندِ چه کافرانو څهٔ وئیلی وو

مِنْ قَبْلُ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٣٠﴾ اِتَّخَذُوْٓا

(چه) وړاند تیر شوی دی | هلاک دِ کړی دوی لره | الله | کوم خوا | بے لارے روان دی | نیولی دی دوی

دَ هغې نقل کوی الله تعالیٰ دِ دوی هلاک کړی کومے مخے ته بے لارے روان دی ۔ دوی الله تعالیٰ

اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ

خپل عالمان | او خپل راهبان | خدایان | بے له خدائے نه | او مسیح | ځوئے دَ مریم

پریښے دے او خپل عالمان او درویشان ئے رب جوړ کړے دے او مسیح ابن مریم علیه السلام ئے هم

وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ لَآ اِلٰهَ

او حکم نهٔ وو شوے دوی ته | مګر | دَ دے چه عبادت وکړی | دَ یو خدائے | نشته دے معبود

دوی ته صرف دومره قدرے حکم وو چه دوی صرف دَ یو الله عبادت وکړی ، دَ دهٔ نه بغیر بل معبود

إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُّطْفِـُٔوا

بې له ده نه | دے پاک دے | له هغه څه نه | چه دوی ئې شریکان مقرروی | دوی غواړی | چه | مړ کړی

نشته، هغه ذات دے خلقو د پیدا کړی شرک نه پاک دے. دوی دا غواړی چه د الله تعالیٰ رڼړا د

نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللّٰهُ إِلَّآ أَنْ يُّتِمَّ نُورَهُ

د الله نور | په خپلو خُلو سره | او نهٔ قبلوی | الله | مگر دا چه | پوره کړی | خپل نور

خُلے په پُوکو مړه کړی، او الله تعالیٰ غواړی چه هغه خپله رڼړا پوره خوره کړی

وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِيٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى

اگر چه | خوښ نهٔ کړی | کافران خلق | هم دے دے کوم چه | راولیږلو | خپل رسول | په هدایت

اگر کهٔ د کافرانو پرے خوښی نهٔ راځی. الله تعالیٰ هغه ذات دے چه خپل رسول ئې د هدایت او

وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۙ وَلَوْ كَرِهَ

او په رښتینی دین سره | چه غالب کړی هغه | په دینونو ټولو باندې | اگر کهٔ | بدئے گڼړی

حق دین سره راولیږلو د پاره د دے چه دا په نورو دینونو غالب کړی اگر چه د مشرکانو دا خبره

الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ

مشرکان | اے د ایمان خاوندانو | بیشکه | ډیر | له عالمانو نه

ناخوښه وے نهٔ وی. اے مؤمنانو! ډیر احبار (ملایان) او

وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ

او پیرانو (نه) | خوری | مالونه | د خلقو | په ناجائزه | او منع کوی (خلق)

پیران (زاهدان) د خلقو مالونه په ناحقه خوری، او خلق د الله تعالیٰ

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۗ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ

د الله د لارے نه | او هغه خلق چه | ذخیره کوی | سرهٔ زر | او سپین زر

د لارے نه منع کوی. او څوک چه سرهٔ او سپین زر جمع کوی

وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

او نهٔ خرڅ کوی هغه | د الله په لاره کښے | پس زیرے ورکړه دوی ته | د عذاب | دردناک

او د الله تعالیٰ په لاره کښے ئې نهٔ خرڅ کوی نو (اے نبیؐ!) دوی ته د دردناک عذاب خبر ورکړه.

يَّوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا

په کومه ورځ | چه گرم به کړے شی دغه مال | په اور کښے | د دوزخ | بیا به داغ ورکړے شی | په هغے سره

په کومه ورځ چه به دا (خزانے) د دوزخ په اور کښے ښے گرمے کړے شی، او د دوی تندی

جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۖ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ

د دوی تندونه | او د دوی ډډونه | او د دوی شاگانونه | چه دا دی هغه څهٔ | چه تاسو جمع کول

ډډونه او شاگانے به پرے داغلے شي (او ورته به وئیلے شي چه) دا هغه خزانے دی چه تاسو

النصف

لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُوْنَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ

خپلو ځانونو دَ پاره | پس وڅکئ | هغه څهٔ چه تاسو | به جمع کولو | بیشکه | شمیر | دَ میاشتو

ځان له جمع کړے وے پس څهٔ چه تاسو جمع کول دَ هغے مزه وڅکئ. بیشکه چه دَ میاشتو شمیر دَ الله

عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ

دَ الله په نزد | دولس ١٢ | میاشتے دی | دَ الله په کتاب کښے | په کومه ورځ چه | هغهٔ پیدا کړل

په کتاب کښے دَ الله تعالیٰ په نزد دولس میاشتے دی ، دَ هغے ورځے نه چه آسمانونه

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَآ اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ الدِّيْنُ

آسمانونه | او زمکه | له دے نه | څلور (میاشتے) | عزتمندے دی | هم دا دے | دین

او زمکه ئے پیدا کړل ، په دے کښے څلور خاص دَ ادب میاشتے دی ، هم دغه سم دین

الْقَيِّمُ ۙ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِنَّ اَنْفُسَكُمْ ۚ وَقَاتِلُوا

درست | پس ظلم مهٔ کوئ تاسو | په دے کښے | په خپلو ځانونو | او جنګ کوئ

دے. پس په دے (څلورو) میاشتو کښے په خپل ځان باندِ ظلم مهٔ کوئ او مشرکانو

الْمُشْرِكِيْنَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ كَآفَّةً ۚ وَاعْلَمُوْٓا

دَ مشرکانو سره | ټول په یو ځائے | لکه څنګه چه | دوی جنګ کوی تاسو سره | ټول په یو ځائے | او پوهه شئ

سره په یو ځائے جنګیږئ لکه چه هغوی در سره په جمع جنګیږی او یاد ساتئ چه

اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٦﴾ اِنَّمَا النَّسِيْٓءُ زِيَادَةٌ

چه | الله | سره | دَ پرهیزګارانو دے. | بیشکه | (میاشت) وروستو کول | زیاتے دے

الله تعالیٰ دَ پرهیزګارو مل دے. بیشکه (دَ کفارو) میاشتے مخکښے وروستو کول په (خپل) کفر

فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُحِلُّوْنَهٗ عَامًا

په کفر کښے | ګمراه کیږی | په دے سره | کافران | دوی حلال کړی دا | یو کال

کښے نور زیاتے کول دی ، کفار دَ دے په وجه په ګمراهئ کښے غورزیږی چه یو کال یوه میاشت حلاله

وَّيُحَرِّمُوْنَهٗ عَامًا لِّيُوَاطِـُٔوْا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ

او حرام کړی دا | (بل) کال | دَ پاره دَ دے چه پوره کړی | شمیر (دَ هغه میاشتو) | چه حرامے کړی دی | الله

کړی او بل کال ئے حرامه کړی چه دَ الله تعالیٰ دَ حراموکړو میاشتو شمیره پوره کړی نو په

فَيُحِلُّوْا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ ۚ زُيِّنَ لَهُمْ سُوْٓءُ اَعْمَالِهِمْ ۚ وَاللّٰهُ

پس حلالوی دوی | هغه څهٔ چه حرام کړی دی الله | ښائسته کړے شوی دی دوی ته | خراب | عملونه دَ دوی | او الله

دے کښے دَ الله تعالیٰ حرامه کړے (میاشت) حلاله کړی ، دوی ته خپل بد عملونه ښائسته ښکاره شوی دی

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَا لَكُمْ

لار نهٔ ښائی | قوم | دَ کافرانو ته | اے دَ ایمان خاوندانو! | په تاسو څهٔ شوی دی

او الله تعالیٰ کافرانو ته دَ هدایت لار نهٔ ښائی. اے مؤمنانو ! دا په تاسو څهٔ شوی دی

ع ٨ / ١١

إِذَا قِيلَ لَكُمُ انفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ

هر کله چه دوېلي شي تاسو ته | ووځئ | د الله په لاره کښې | نو درانه شئ تاسو | د زمکې طرف ته

چه کوم وخت درته دوېلي شي چه د الله تعالیٰ په لاره کښې ووځئ نو تاسو زر په زمکې پورې ونښلئ

أَرَضِيتُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ

آیا راضي شوئ تاسو | په ژوند د دنیا | د آخرت په مقابله کښې | پس نه دے | سامان

آیا تاسو د آخرت په مقابله کښې د دنیا ژوند خوښ کړے دے ، نو د دنیا مال متاع

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ

د ژوند | د دنیا | د آخرت په مقابله کښې | مګر لږ | که چرې تاسو ونه ځئ | نو هغه به عذاب درکړي تاسو ته

خو په آخرت کښې ډېر لږ دے ، که تاسو (جنګ له) ونه ځئ نو الله تعالیٰ

عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ

عذاب | دردناک | او په بدل کښې به راولي | یو قوم | بل له تاسو نه | او تاسو به ونه رسوے شئ | نقصان هغه ته

به مو په دردناک عذاب اخته کړي ، او ستاسو په ځائے به یو بل قوم راولي او تاسو به هغه ته هیڅ نقصان

شَيْئًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ

د هیڅ شیز | او الله | په هر شیز باندې | قادر دے | که چرې تاسو مدد ونه کړئ د هغه | نو مدد کړے دے د هغه

ونه رسولے شئ او الله تعالیٰ په هر شیز باندې قدرت لري . که تاسو د پیغمبر مدد ونه کړئ نو الله تعالیٰ د هغه مدد

اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا

الله | کله چه | راوویستلو هغه | کافرانو | چه هغه وو دویم | په دوو کښې | کله چه هغه دواړه وو

هغه وخت هم کړے وو کله چه کافرانو (د کلي نه) بهر وویستلے وو (په دې حالت کښې چه) دوه (ملګرو) کښې ، هر کله چه

فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۖ

په غار کښې | کله چه ده وئیل | خپل ملګري ته | غم مه کوه | بیشکه | الله | مونږ سره دے

هغه دواړه غار کښې وو او هغه خپل ملګري ته وئیل چه غم مه کوه یقیناً الله تعالیٰ مونږ سره دے

فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ

پس راولیږلو | الله | تسکین خپل (طرف نه) | په خپل پیغمبر | او | قوت ئے ورکړو ده ته | په لښکرو

نو الله تعالیٰ د خپل طرف نه په خپل پیغمبر باندې اطمینان نازل کړو او په داسې لښکرو ئے د هغه امداد وکړو

لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ

چه نه لیدلې تاسو هغه | او کړه هغه | خبره | د کافرانو | ښکته

کوم چه تاسو نه وو کتلي ، او د کافرانو خبره ئے ښکته کړله ، او

وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾ انفِرُوا خِفَافًا

او خبره د الله | هم داده اوچته | او الله | ډېر زبردست | د حکمت خاوند دے | ووځئ | سپک باری

د الله تعالیٰ خبره خو هسې هم (همیشه) اوچته وي او الله تعالیٰ غالب او د حکمت خاوند دے تاسو (غزا له) ووځئ د لږ سامان

وَّثِقَالًا وَّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

او دروند باری | او جهاد کوئ | په خپلو مالونو | او په خپلو ځانونو سره | دَ الله په لاره کښې

یا دَ ډیر سامان سره او په خپل سر و مال سره دَ الله تعالیٰ په لاره کښې جهاد کوئ

ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا

هم دا | ډیر ښهٔ دی | تاسو دَ پاره | که تاسو پوهیږئ ؟ | که چرے وے | (دنیوی) مال

دا د دله بهتره ده که تاسو پرے پوهیږئ ؟ (اے پیغمبره!) که چرے په آسانئ سره

قَرِيْبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوْكَ وَلٰكِنْ بَعُدَتْ

زر حاصلیدونکے | او سفر (هم) | آسان | نو پیروی به کړے وه دوئ ستا | او لیکن | لرے ښکاره شوه

حاصلیدونکے غنیمت وے یا آسان سفر وے (اے پیغمبره!) دا خلق به یقیناً در پسے درغلی وو، خو دوی ته دا

عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۭ وَسَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا

دوی ته | لاره | او | زر به دوی قسمونه خوری | په الله | که چرے زمونږ طاقت وے | نو ضرور به وتلی وو مونږ

سفر ډیر اوږد ښکاره شو، او اوس به په الله تعالیٰ قسمونه خوری چه که زمونږ وس رسیدے نو در سره

مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ

تاسو سره | دوی هلاکوی | خپل ځانونه | او الله | پوهیږی | چه بیشکه دوی

به وتلی وو، دوی خپل ځانونه په هلاکت کښې غورزوی او الله تعالیٰ ته ښهٔ معلومه ده چه دوی

لَكٰذِبُوْنَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ

دروغژن دی | معافی دِ وکړی | الله | تا نه | ولے | اجازت ورکړو تا | دوی ته

دروغژن دی۔ (اے نبی!) الله تعالیٰ دِ تا نه عفوه وکړی، تا دوی ته ولے اجازت ورکړو (نهٔ

حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ

ترڅو چه | ښکاره شوے وے | تا ته | هغه خلق چه | رښتینی وو | او تا پیژندلی وے

به دِ ورکولو) ترڅو چه درته ښهٔ څرګند شوے وے چه څوک پکښے رښتینی دی او دروغژن دِ

الْكٰذِبِيْنَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ

دروغ ویونکی | نهٔ | غواړی اجازت له تا نه | هغه خلق چه | ایمان لری | په الله

پکښے هم پیژندلی وے ، کوم خلق چه الله تعالیٰ او دَ آخرت په ورځ ایمان لری هغوی له تا نه دَ خپل

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۭ

او په ورځ | دَ آخرت | له دے نه چه دوی جهاد وکړی | په خپلو مالونو | او په خپلو ځانونو سره

مال او ځان او دَ جهاد کولو په باره کښے رخصت نهٔ غواړی (چه دوی دِ دَ جهاد دَ خدمت نه معاف وساتلے

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ ۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٤﴾ اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ

او | الله | ښهٔ پیژنی | پرهیزګاران | بیشکه | اجازت غواړی له تا نه | هغه خلق چه

شی) او الله تعالیٰ پرهیزګاران ښهٔ پیژنی ۔ دا رخصت خو هغه خلق غواړی چه په الله تعالیٰ

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ

چه ایمان نهٔ راوړی | په الله | او په ورځ | دَ آخرت | او په شک کښے دی | زړونه دَدوی | پس دوی

او په آخرت باندِ ایمان نهٔ لری، او په زړو کښے ئے شک پروت دے، نو دوی

فِيْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا لَهٗ

په خپل شک کښے | سرګردانه کیږی | او که چرے | دوی اراده کولے | دَ وتلو | نو ضرور به ئے تیار کړے وُو | دَ دپاره

په خپل شک کښے سرګردانه دی، که چرے دوی (دَ جنګ میدان ته) دَ وتلو اراده لرلے نو دِے له به ئے څهٔ

عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيْلَ اقْعُدُوْا

(څهٔ) سامان | او لیکن | ناخوښه کړل الله | راپورته کیدل دَدوی | پس درانهٔ ئے کړل دوی | او وویلے شول | چه کښینئ

تیارے هم کړے وُے، لیکن الله تعالیٰ دَدوی پاڅیدل خوښ نهٔ کړل نو توفیق ئے ورنهٔ کړو او ورته وویلے شو

مَعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوْا فِيْكُمْ مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا

سره | دَ کښیناستونکو | که چرے راوتلے وُے دوی | په تاسو کښے | نو نهٔ به ؤو زیات کړے دوی تاسو باره | مګر

چه دَ نورو ناستو سره تاسو هم کښینئ. که دوی تاسو سره دَ جنګ میدان ته وتلی هم وے نو په تاسو کښے به

خَبَالًا وَّلَاْ اَوْضَعُوْا خِلٰلَكُمْ يَبْغُوْنَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيْكُمْ سَمّٰعُوْنَ

فساد | او دوی به زغلیدل | ستاسو په مینځ کښے | په لټولو تاسو کښے | دَ فساد | او په تاسو کښے | جاسوسان دی

ئے نوره زیاته خرابی پیدا کړے وه او ستاسو په مینځ کښے به ئے دَ فتنے پیدا کولو کوشش کولو او اوس هم ستاسو په

لَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾ لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ

دَدوی | او الله | پوهه دے | په ظالمانو | بیشکه | لټولے وُو دوی | فساد | له دے نه وړاندِ

ټولی کښے دَدوی جاسوسان شامل دی او الله دَ ظالمان ښهٔ پیژنی. دوی دَ دے نه وړاندِ هم دَ فتنے پیدا کولو کوشش کولو

وَقَلَّبُوْا لَكَ الْاُمُوْرَ حَتّٰى جَآءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ

او اُلټه کړی ئے وو | تاسو دَ پاره | کارونه | تر دے چه | راورسیده | رښتینے وعده | او غالب شو | حکم | دَ الله

او ستاسو په کارونو کښے ئے ردو بدل کولو، تر دے چه حق راورسیدو او دَ الله تعالیٰ حکم غالب شو حال دا

وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ ائْذَنْ لِّيْ وَلَا تَفْتِنِّيْ ۗ

او دوی | خوښتل نه | او څوک له دوی نه | هغه دے | چه وائی | چه رخصت راکړه | ماته | او ما فتنه کښے مهٔ غورزوه

دے چه دوی نهٔ خوښولو. او په دوی کښے څوک داوائی چه ماته اجازت راکړه او په شر کښے م مهٔ

اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا ۗ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٩﴾

واوړئ | په فتنه کښے | پریوتل دوی | او بیشکه | دوزخ | راګیروونکے دے | کافرانو لره

غورزوه واوړئ چه په آزمیښت کښے خو دوی هسے هم پریوتی دی او بیشکه دوزخ په دے کافرانو راچاپیر شوے دے

اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيْبَةٌ

که چرے ورسیږی تاته | (څهٔ) ښیګړه | نو بد لګی په دوی | او که چرے | ورسیږی تاته | مصیبت

(اے پیغمبره!) که تاته څهٔ ښیګړه ورسی نو دوی پرے خفه کیږی، او که تاته څهٔ تکلیف درسی

يَقُوْلُوْا قَدْ اَخَذْنَآ اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَ يَتَوَلَّوْا

نو وائي دوی | مونږ خوسنبال کړے وو | خپل کار | له وړاندې نه | او | واپس لاړ شي

نو دوی وائي چه مونږ خو د وړاندې نه د ځان په حقله احتیاط کړے وو او (دا وواٸي او) دوی

وَّهُمْ فَرِحُوْنَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَّنْ يُّصِيْبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ

او دوی | خوشحاله وی | ووایه | هیڅ کله به ونه رسیږی مونږ ته | مګر هغه څهٔ چه لیکلی دی | الله

په خوشحالئ خوشحالئ مخ واړوی او روان شي (اے پیغمبره!) ووایه چه څهٔ الله تعالیٰ مونږ د پاره مقرر کړی

لَنَا ۚ هُوَ مَوْلٰىنَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٥١﴾ قُلْ

مونږ د پاره | هغه کارساز زمونږ | او په الله باندے | توکل یکار دے | مؤمنانو له | ووایه

دی مونږ ته به هم هغه ملاویږی هغه زمونږ کارساز دے او مومنان هم په الله تعالیٰ توکل ساتی (اے پیغمبره!) دے

هَلْ تَرَبَّصُوْنَ بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ۭ وَنَحْنُ

آیا | تاسو انتظار کوئی | زمونږ په حق کنبے | صرف | یو له دوؤ ښیګړو نه ؟ | او مونږ (خو)

(منافقانو) ته واوُروه چه تاسو زمونږ په حق کنبے په دوؤ ښیګړو کنبے د یوے ښیګړے (د فتح یا د شهادت) انتظار کوئی او مونږ

نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُّصِيْبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهٖٓ

انتظار کوؤ | ستاسو په حق کنبے | داچه ورسوی تاسو ته | الله | عذاب | له خپل طرف نه

ستاسو په حق کنبے د دے خبرے انتظار کوو چه الله تعالیٰ به تاسو د خپل طرف نه څهٔ عذاب راولیږی یا زمونږ

اَوْ بِاَيْدِيْنَا ۖ فَتَرَبَّصُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبِّصُوْنَ ﴿٥٢﴾ قُلْ اَنْفِقُوْا

یا زمونږ په لاسونو | پس انتظار کوئی تاسو | بیشکه مونږ هم تاسو سره | انتظار کوونکی یو | ووایه | خرڅ کړئ

په لاسونو عذاب در رسوی، پس تاسو هم انتظار کوئی مونږ هم تاسو سره انتظار کوو۔ ورته ووایه که تاسو

طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَّنْ يُّتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ۭ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٥٣﴾

(مال) په خوښئ | یا په ناخوښئ | هیڅ کله به قبول نه کړے شي | له تاسو نه | بیشکه یئ تاسو | نافرمانه خلق

خپل مالونه په رضا خرڅ کوئ او که په نارضا، خو ستاسو خیرات هیچرے قبلیګ نه شي ځکه چه تاسو فاسقان خلق یئ۔

وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقٰتُهُمْ اِلَّآ اَنَّهُمْ

او نهٔ دی منع کړی دوی | له دے نه چه | قبول کړے شي | له دوی نه | صدقے د دوی | مګر | داچه دوی

د دوی د خیرات د نهٔ قبلیدو وجه نور څهٔ نهٔ ده خو دا چه دوی د الله تعالیٰ

كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهٖ وَلَا يَاْتُوْنَ الصَّلٰوةَ اِلَّا

منکر شول | د الله | او د هغهٔ د رسول | او دوی نهٔ راځي | مونځ له | مګر

او د رسول نه انکار کړے دے۔ او مونځ ته نهٔ راځي خو په ماتو

وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُوْنَ اِلَّا وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿٥٤﴾ فَلَا تُعْجِبْكَ

سستی کوونکی | او دوی نهٔ خرڅ کوی | مګر | په ناخوښئ | پس په تعجب کنبے دِ وانهٔ چوی

زړونو ، او د الله تعالیٰ په لاره کنبے خرڅ نهٔ کوی خو په ناخوالئ ، نو د دوی مالونه

أَمْوَالُهُمْ وَلَآ أَوْلَادُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ

مالونه دَدوی | او نهٔ | اولاد دَدوی | بیشکه | چه غواړی | الله

او دَ دوی اولاد دِ تا په تعجب کښې نهٔ اچوی ، الله تعالیٰ ته دا منظوره ده چه

لِيُعَذِّبَهُم بِهَا فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ

چه دوی ته عذاب ورکړی | په هغې سره | په ژوند کښې | دَ دنیا | او وُځی | دَ دوی ساګانې

دَ دِے څیزونو په انجام ئے په دنیا کښې په عذاب اخته کړی ، او هر کله چه دَ دوی ساه وُوځی

وَهُمْ كَٰفِرُونَ ۝٥٥ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ ۚ

او دوی | کافران وی | او دوی قسمونه خوری | په الله | چه دوی خو | له تاسونه دی

نو هم به دوی کافران وی ، او دوی په الله تعالیٰ قسمونه خوری چه موږ ستاسو ملګری یُو

وَمَا هُم مِّنكُمْ وَلَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ۝٥٦ لَوْ يَجِدُونَ

او نهٔ دی دوی | له تاسونه | بلکه دوی (خو) | داسے خلق دی | چه ویریږی | کهٔ چرے دوی بیاموِمی

او دوی هیچرے ستاسو ملګری نهٔ دی ، بلکه دوی خو (په ظاهر او باطن کښې) فرق لرونکی دی کهٔ دوئ د

مَلْجَـًٔا أَوْ مَغَٰرَٰتٍ أَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ

ځائے دَ پناه ، | یا غارونه | یا ځائے دَ ننوتو | نو خامخا به دوی واپس شی | هغې ته

پناه ځائے ، یا غار یا دَ سر پټولو غونډ ځائے بیاموندو ، نو په منډه هلته

وَهُمْ يَجْمَحُونَ ۝٥٧ وَمِنْهُم مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَٰتِ ۚ

زغلیدونکی | او ځنے له دوی نه | هغه څوک دی | چه الزام لګوی په تا | په صدقو کښې

ځان پټ کړی . او ځنے یکښې داسے خلق دی چه په زکوٰة ویستلو کښې په تا اعتراض کوی

فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ

پس کهٔ چرے | دوی له ورکړے شی | له هغې نه | نو خوشحاله شی | او کهٔ چرے | ورنهٔ کړے شی دوی ته | له هغې نه

نو کهٔ دوی له ترے نه ورکړے شی نو خوشحاله شی او کهٔ چرے دوی ته یکښې څهٔ ملاؤ نهٔ شی

إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ۝٥٨ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَآ ءَاتَىٰهُمُ اللَّهُ

نو هغه وخت دوی | ناراضه شی | او څهٔ به ښهٔ وے | کهٔ چرے دوی | راضی کیدے | په هغه څهٔ چه ورکړل دوی ته الله

نو فورًا ناراضه شی . او کهٔ دوی په هغه برخه راضی شوے وے چه خدائے او رسول ورته

وَرَسُولُهُۥ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ

او دَ ده رسول | او دوی ویلے | بس دے موږ دَ پاره | الله | اوس به راکړی موږ ته | الله | دَ خپل فضل نه

ورکړے ده او دائے ویلے وے چه خدائے رالہ بس دے هغه به موږ ته په خپل فضل سره او دَ

وَرَسُولُهُۥٓ إِنَّآ إِلَى اللَّهِ رَٰغِبُونَ ۝٥٩ إِنَّمَا الصَّدَقَٰتُ لِلْفُقَرَآءِ

او رسول دَ ده | بیشکه موږ | دَ الله طرف ته | اُمید لرونکی یُو | بیشکه | چه صدقے | دَ پاره دَ فقیرانو

هغهٔ رسول به چیرته راکړی بیشکه موږ الله تعالیٰ طرف ته راغب یُو ، په حقیقت کښې دَ زکوٰة مال صرف دَ فقیرانو

وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْعٰمِلِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ

او دَ مسکینانو دی | او دَ کارکنانو دی | چه په دے (صدقو) باندِ (مقرر) دی | او (هغه چا دَ پاره) دَ کوم زړونو کښے چه الفت پیدا کړی

مسکینانو او دا دَ راټولوونکو کارکنانو حق دے او دَ هغو خلقو حق دے دَ کوم د لجوئی چه منظور

وَفِي الرِّقَابِ وَالْغٰرِمِيْنَ وَفِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ

او په (آزادولو) دَ څټونو کښے | او دَ قرض دارو دَ پاره | او دَ الله په لار کښے | او مسافرو (دَ پاره)

وی او دَ غلامانو په آزادولو، دَ قرض دارو په مدد کولو، دَ الله تعالیٰ په لار کښے په ورکولو او دَ مسافرو په مدد

فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمُ الَّذِيْنَ

فرض دی | دَ الله دَ طرف نه | او الله | پوهه | خاوند دَ حکمت دے | او ځنے له دوی نه | هغه دی (چه)

کولو کښے خرڅ کیدے شی، دا دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه حکم دے او الله تعالیٰ ښه پوهه دَ حکمت خاوند دے۔ او ځنے خلق له دوی نه

يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ اُذُنٌ ؕ قُلْ اُذُنُ

تکلیف ورکوی | نبی ﷺ ته | او وائی | چه دے (خو) | غوږ دے | ووایه | غوږ

داسے دی چه نبی ﷺ ته تکلیف ورکوی او وائی چه دا سړے دَ هر چا هره خبره آوری، ووایه چه دا خو ستاسو دَ

خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةٌ

ښه دے | تاسو دَ پاره | یقین لری | په الله | او یقین لری | دَ مؤمنانو (په خبره) | او رحمت دے

فائدے دَ پاره داسے دے، دے په الله تعالیٰ یقین ساتی او دَ مسلمانانو په خبره باور کوی او په تاسو کښے

لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ؕ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ اللّٰهِ

دَ هغو دَ پاره چه | ایمان راوړی | له تاسو نه | او | کوم خلق چه | تکلیف ورکوی | دَ الله رسول ته

چه څوک ایمان لری دَ هغوئ دَ پاره رحمت دے، او څوک چه دَ الله تعالیٰ رسول له تکلیف ورکوی

لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦١﴾ يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوْكُمْ

هغوی له | عذاب (دے) | دردناک | دوی قسمونه خوری | په الله | تاسو دَ پاره | چه راضی کړی تاسو

هغوی دَ پاره دردناک عذاب دے۔ دا خلق ستاسو په وړاندِ قسمونه خوری چه تاسو خوشحاله کړی

وَاللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗۤ اَحَقُّ اَنْ يُّرْضُوْهُ اِنْ كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٢﴾

او الله | او دَ دهٔ رسول | زیات حقدار دی | چه رضامند ئے کړی دوی | که چرے وی دوی | مؤمنان

حالانکه الله تعالیٰ او دَ دهٔ رسول دَ دے خبرے زیات حق لری چه دوی ئے رضا کړی که دوی په رښتیا مؤمنان وی

اَلَمْ يَعْلَمُوْۤا اَنَّهٗ مَنْ يُّحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاَنَّ لَهٗ

آیا دوی ته معلومه نهٔ ده | چه هغه | کوم چه مخالفت وکړی | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | نو بیشکه دهٔ دَ پاره دے

آیا دوی ته معلومه نهٔ ده چه څوک دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول مخالفت کوی نو هغهٔ دَ پاره

نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدًا فِيْهَا ؕ ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٣﴾

اور | دَ دوزخ | همیشه به وی | په هغے کښے | هم داده | رسوائی | ډیره لویه

دَ دوزخ اور مقرر دے چه همیشه به پکښے پراته وی او دا ډیره دَ رسوایئ خبره ده۔

يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ

ویریږي | منافقان | له دې نه چه نازل شي | په دوی باندې | (څه) سورت | چه ؤښائې دوی ته

منافقان د دې نه ویریږي چه چرته (په مسلمانانو) داسې سورت را نازل نۀ شي چه د دوی (منافقانو) د

بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۗ قُلِ اسْتَهْزِءُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ

هغه څۀ چه | د دوی په زړونو کښې دي | ووایه | مسخرې کوئ تاسو | بیشکه الله | ښکاره کوونکې دې

زړونو حال ورته څرګند کړي (اے پیغمبره!) ووایه چه (ښه ده) خندا ګانې کوئ، بیشکه الله تعالیٰ هغه شیز

مَّا تَحْذَرُوْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا

د هغه خبرې کولې نه چه تاسو ویریږئ | او که چرې | ته له دوی نه تپوس وکړې | نو دوی به ضرور وائي | بیشکه چه مونږه

څرګندوونکې دې د کوم نه چه تاسو ویره کوئ ۔ او که تپوس ترې نه وکړې (چه څۀ خبرې مو کولې؟) نو جواب به وکړي

نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ ۗ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ

توقې | او لوبې کولې | ووایه | آیا په الله | او د دۀ په آیتونو | او د دۀ په پیغمبر پورې

چه مونږ خو هسې توقې ټقالې کولې، ورته ووایه چه آیا ستاسو توقې په الله د هغۀ په آیتونو او په

كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ ۗ

تاسو توقې کوئ | بهانې مۀ جوړوئ | تاسو خو کافر شوئ | پس له ایمان راوړونه

پیغمبر پورې کیږي؟ اوس عذرونه مۀ کوئ تاسو د ایمان راوړلو نه پس بیا کفر کړے دے

اِنْ نَّعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةًۢ

که چرې مونږ معافي وکړو | یوې ډلې ته | له تاسو نه | نو مونږ به عذاب ورکړو | بلې ډلې ته

که مونږ ستاسو یو ټولے معاف هم کړو، نو بل ټولی له به خامخا سزا ورکړو

بِاَنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿٦٦﴾ ع اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ

ځکه چه دوی | وو | ګناهګار | منافقان سړي | او منافقانې ښځې

ځکه چه دوی مجرمان دی ۔ منافقان سړي او منافقانې ښځې

بَعْضُهُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُوْنَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ

د یو بل (ملګري) دي | حکم کوي | د بدو کار | او منع کوي

ټول د یو بل پشان دي ، د بدو خبرو تعلیم ورکوي ، او د نیکئ نه

عَنِ الْمَعْرُوْفِ وَيَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ ۗ نَسُوا اللّٰهَ

د نیک کار نه | او بندې ساتي | لاسونه خپل (د خیرات نه) | هیر کړے دوی | الله

خلق منع کوي او د نیکئ په لاره کښې د خرڅ کولو نه) خپل لاسونه منع ساتي، دوی الله تعالیٰ هیر کړو

فَنَسِيَهُمْ ۗ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللّٰهُ

پس هغۀ هیر کړل دوی | بیشکه | منافقان | نافرمانه دي | وعده کړې ده | الله

نو الله تعالیٰ هم دوی هیر کړل (یاد ساتي ئې نه) منافقان یقیناً نافرمانه دي ۔ الله تعالیٰ د منافقانو سړو او د منافقا

وقف لازم

ع ١٤/٧

الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَجَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ

منافقانوسړوسره | او دَ منافقانو ښځوسره | او دَ کافرانوسره | دَ اور دَ دوزخ | چه همیشه به وی دوی

ښځو سره او کافرانو سره دَ دوزخ دَ اور وعده کړې ده چه همیشه به پکښې

فِيْهَا ؕ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَلَهُمْ

په دے کښې | هم دا (عذاب) | بس دے دوی له | او | لعنت کړے دے په دوی | الله | او دوی دپاره

پراته وی او دغه (عذاب) دَ دوی دپاره کافی دے او په دوی باندې دَ الله تعالیٰ لعنت دے او دَ دوی دَ

عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٦٨﴾ كَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْٓا اَشَدَّ

عذاب دے | همیشه | (ستاسو مثال) پشان دَ هغو خلقو دے | چه له تاسونه وړاندې وو | هغوی وو ډیر زیات

پاره دَ همیشه عذاب مقرر دے. (ستاسو کارونه) دَ هغه چا په شان (دی) چه تاسونه وړاندې تیرشوی دی چه تاسونه

مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ؕ فَاسْتَمْتَعُوْا

له تاسونه | په قوت کښې | او زیات وو | په مال کښې | او په اولاد کښې | پس هغوی فائده واخستله

زیات زورآور او تاسونه زیات دَ مال او دَ اولاد خاوندان وو ، پس هغوی دَ خپلې دنیوی

بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ

له خپلې برخې نه | پس تاسو هم فائده واخستله | له خپلې حصې نه | لکه چه | فائده اخستے وه | هغو خلقو چه

برخې نه فائده اوچته کړه او تاسو دَ خپلې دنیوی برخې نه هم فائده اوچته کړه ، لکه څنګه چه هغه خلقو چه له تاسونه

مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوْا ؕ

له تاسونه وړاندې وو | له خپلې برخې نه | او تاسو هم مشغول شوئ (په بې ځایه خبرو کښې) | لکه چه هغوی | مشغول وو

وړاندې وو دَ خپلې برخې نه فائده اوچته کړه ، او په هغه ناکاره بحثونو کښې پریوتلئ لکه هغوی چه

اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ

هم دا خلق دی (چه) | ضائع شول | عملونه دَ دوی | په دنیا کښې | او په آخرت (کښې) | او هم دا خلق دی

پکښې بوخت شوی وو ، دَ دا سے خلقو عملونه په دُنیا او آخرت دواړو کښې ضائع لاهو ل او هم دغه خلق

الْخٰسِرُوْنَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ

نقصان مونډونکی | آیا نهٔ دے | رسیدلے دوی ته | خبر | دَ هغو خلقو چه | له دوی نه وړاندې وو

پخپله تاوانیان شول آیا دوی ته دَ پخوانو خلقو حالات نهٔ دی رارسیدلی

قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ۙ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ

دَ قوم دَ نوح | او دَ عاد | او دَ ثمود | او قوم دَ ابراهیم

دَ قوم دَ نوح ، او دَ عاد ، او دَ ثمود ، او دَ قوم دَ ابراهیم ، او

وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ ؕ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

او دَ مدین والو | او دَ اپوټه شوو کلو | چه راغلل دوی ته | پیغمبران دَ دوی

دَ مدین دَ اوسیدونکو او دَ هغه کلو چه اړولے شوی وو ، هغوی ته خپلو پیغمبرانو ښکاره دلیلونه

بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

په ښکاره دلیلونو سره | پس نهٔ وو الله (داسې) | چه ظلم ئې کړې وو په دوی باندې | لیکن دوی پخپله | په خپلو ځانونو

راوړل ، نو الله تعالیٰ په هغوی هیڅکله زیاتے نه کولو خو هغوی پخپله په خپلو

يَظْلِمُوْنَ ۝٧٠ وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۘ

ظلم کولو | او مؤمنان سړی | او مؤمنانې ښځې | ځنې له دوی نه ملګری دَ ځنو دی

ځانونو ظلم کولو ۔ او مؤمنان سړی او مؤمنانې ښځې دَ یو بل ملګری دی ،

يَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيْمُوْنَ

چه حکم کوی | دَ نیک کار | او منع کوی | دَ بدو کارونو نه | او قائموی

دَ نیکو کارونو تعلیم ورکوی ، او دَ بدو کارونو نه خلق منع کوی ، او دَ مونځونو

الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيْعُوْنَ اللّٰهَ

مونځ | او ادا کوی | زکوٰة | او حکم منی | دَ الله

پابندی ساتی ، او زکوٰة ورکوی ، او دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول

وَرَسُوْلَهٗ ۗ اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ

او دَ دهٔ دَ رسول | هم دا خلق دی | چه رحم به وکړی په دوی باندې | الله | بیشکه | الله | ډیر زبردست

حکم منی ، په دې خلقو به الله تعالیٰ ډیر زر رحم وکړی (یاد ساتئ چه) الله تعالیٰ یقیناً غالب

حَكِيْمٌ ۝٧١ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ

دَ حکمت خاوند دے | وعده کړې ده | الله | مؤمنانو سړو | او مؤمنانو ښځو سره

او دَ حکمت خاوند دے الله تعالیٰ دَ مؤمنانو سړو او مؤمنانو ښځو سره دَ داسې باغونو دَ

جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا

دَ جنتونو | چه بهیږی به | لاندې دَ هغې نه | نهرونه | (چه) دوی به همیشه وی | په هغې کښې

ورکولو اراده کړې ده چه دَ هغې لاندې به نهرونه بهیږی کوم ځائې چه به دوی همیشه

وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ۗ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ

او دَ پاکیزه مکانونو | دائمی باغونو کښې | او رضامندی | دَ الله

اوسیږی او دَ داسې پاک صفا مکانونو چه دَ همیشه په باغونو کښې به وی او دَ ټولو نه غټه خبره دا چه دَ الله

اَكْبَرُ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝٧٢ ع يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ

ډیره لویه ده | هم دا ده | کامیابی | ډیره لویه | اے | نبی ! | جهاد وکړه

رضامندی به ورته حاصله شی، هم دا دَ ټولو نه لویه کامیابی ده ۔ اے نبیؐ ! کافرانو او منافقانو

الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۗ وَمَاْوٰىهُمْ

دَ کفارو | او منافقینو سره | او سختی کوه | په دوی | او ځائے دَ دوی

سره جهاد کوه ، او په دوی باندې سختی کوه او (یاد ساته چه) دَ دوی ځائے

وقف لازم

ع ۹ ۱۵

جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا

دوزخ دے | او هغه ډیر بد | ځائے دے د واپس تلو | دوی قسمونه خوري | په الله | چه نه دی وئیلي دوی

دوزخ دے او هغه ډیر خراب ځائے دے۔ دوی په الله تعالیٰ قسمونه خوری چه مونږ فلانئ خبره نه

وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ

او بیشکه وئیلے ده دوی | خبره | د کفر | او دوی کافران شول | پس | د خپل اسلام راوړلو نه

ده کړے، حال دا دے چه دوی د کفر خبره ضرور کړے ده او د اسلام نه پس ئے کفر غوره کړو

وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا ۚ وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ

او دوی اراده وکړه | د هغه څه | چه دوی بیا نه مونده | او دوی بدل وانه خستلو | مګر د دے خبرے چه

او هغه کار ته ئے لاس واچولو چه ترسره ئے نه کړے شو او دوی صرف د دے خبرے بدله واخستله

أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ فَإِنْ يَتُوبُوا

غنیان کړل دوی | الله | او | د دهٔ رسول | په خپل فضل سره | پس که چرے دوی توبه وکړی

چه الله تعالیٰ او د دهٔ رسول په خپله مهربانئ سره دوی غنیان کړی دو، نو که چرے دوی توبه وباسی

يَكُ خَيْرًا لَهُمْ ۖ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ

نو وی به | ډیره ښه | د دوی د پاره | او که چرے | دوی ونه منی | نو عذاب به ورکړی دوی له | الله

نو دا به ورله بهتره وی، او که چرے دوی ونه منی، نو الله تعالیٰ به دوی له په

عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ

عذاب | دردناک | په دنیا کښے | او په آخرت (کښے) | او نه به وی دوی د پاره

دنیا او آخرت کښے دردناک عذاب ورکړی، او په مخ د زمکے

فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ

په مخ د زمکے | څوک دوست | او نه څوک مددګار | او ځنے له دوی نه | هغه څوک دی

به د دوی د پاره نه څوک دوست وی او نه مددګار۔ او په دوی کښے ځنے هغه دی کوم چه

عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ

چه وعدے ئے کړے وه الله سره | که چرے هغه راکړی مونږ ته | له خپل فضل نه | نو مونږ به ضرور صدقه ورکړو | او مونږ به ضرور یو

د الله تعالیٰ سره وعده کړے وه چه که الله تعالیٰ مونږ له په خپل فضل سره (مال) راکړو نو مونږ به ئے ضرور خیرات کړو

مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا

له نیکانو نه | بیا هر کله چه | ورکړو دوی ته هغهٔ | له خپل فضل نه | نو دوی شومتیا وکړه

او ښهٔ نیکان به شو۔ بیا هر کله چه الله تعالیٰ په خپل فضل سره دوی له (هر څهٔ) ورکړل نو په دے کښے

بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَأَعْقَبَهُمْ

په هغے کښے | او دوی واوړیدل (د وعدے نه) | او دوی | مخ اړونکی دی | پس د دوی انجام کینولو (الله)

ئے شومتیا شروع کړه او (د وعدے نه) واوړیدل او انکار ئے وکړو۔ نتیجه ئے دا شوه چه الله تعالیٰ

نِفَاقًا فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا

نفاق | دَ دوی په زړونو کښې | تر هغې ورځې پورې | چه دوی به ملاویږي د هغه سره | ځکه چه | دوی مخالفت وکړو

دَ دوئ په زړونو کښې دا سے نفاق واچولو چه دَ ملاقات (قیامت) تر ورځے پورے به قائم وی ځکه چه

اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿٧٧﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا

دَ الله سره | دَ هغې وعدې چه دَ دهٔ سره ئے کړے وه | او په سبب دَ دې چه دوی به دروغ وئیل | آیا دوی نهٔ پوهیږي؟

دوی الله تعالیٰ سره بے لوظی وکړه او دروغ وینا ګانے ئے وکړے. آیا دوی نهٔ پوهیږی

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ

چه الله | پوهیږی | دَ دوی په رازونو | او دَ دوی په پټو خبرو | او دا چه | الله | ښهٔ پوهیږی

چه الله تعالیٰ دَ دوی په پټو رازونو او دَ دوی په پټو خبرو ښهٔ خبر دے او دا چه الله تعالیٰ دَ غیبو په

الْغُيُوْبِ ﴿٧٨﴾ اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوِّعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ

په غیبو | کوم (منافقان) چه | الزام لګوی | په خوشحالئ سره خیرات کوونکو | مؤمنانو باندې

خبرو باندې ښهٔ عالم دے. دا هغه خلق دی چه په خپله مرضئ خیرات کوونکو مؤمنانو ته دَ خیرات

فِي الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ

په صدقو کښې | او کوم (مؤمنان) چه | څهٔ نهٔ بیا مومی | سوا دَ خپل محنت نه

په حقله ملامتیا کوی، او هغه خلق چه نهٔ بیا مومی مګر دَ خپل محنت (صله) دا

فَيَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ ۭ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ ۡ وَلَهُمْ عَذَابٌ

نو دوی ټوقے کوی | هغوئ پورے | ټوقے وکړے الله | دَ دوی سره | او دَ دوی دَ پاره | عذاب دے

منافقان دوی پورے ټوقے کوی، الله تعالیٰ دَ دوی دَ مذاق (بدله) ورکړه او دَ دوئ دَ پاره

اَلِيْمٌ ﴿٧٩﴾ اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۭ اِنْ تَسْتَغْفِرْ

دردناک | تهٔ بخښنه غواړے | دوئ دَ پاره | یا بخښنه نهٔ غواړے | دوئ دَ پاره | که تهٔ بخښنه غواړے

دردناک عذاب مقرر دے. که تهٔ دَ دوی دَ پاره بخښنه غواړے او که نهٔ غواړے که تهٔ ورله (یو ځل نه)

لَهُمْ سَبْعِيْنَ مَرَّةً فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۭ ذٰلِكَ

دوی دَ پاره | اویا (٧٠) | ځله (هم) | نو هیڅکله به ونهٔ بخښی | الله | دوی | دا

اویا ځله بخښنه دَ غواړے خو الله تعالیٰ به دوی هیچرے ونهٔ بخښی، دا ځکه چه

بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي

په دے وجه چه دوی | انکار وکړو | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | او الله | لاره نهٔ ښائی

دوئ دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول نه انکار کړے دے، او الله تعالیٰ بدعمله قوم په

الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ

نا فرمانو خلقو ته | خوشحاله شول | وروستو پاتے شوی (له جهاده) | په خپله ناسته

سمه لاره نهٔ بوځي. دا وروستو پاتے کیدونکی خلق دَ پیغمبر نه په وروستو

ع ١٦

خِلٰفَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَكَرِهُوْٓا اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ

په خلاف دَ پیغمبر دَ خدائے | او خوښه نهٔ کړله دوی | چه جهاد وکړی دوی | په مالونو خپلو | او په ځانونو خپلو

پاتے کیدو پانډِ خوشحاله شول ، او دائے خوښه نهٔ کړه چه په خپل مال او سر بانډِ دَ الله تعالیٰ په لاره کښے

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَالُوْا لَا تَنْفِرُوْا فِي الْحَرِّ ؕ قُلْ

په لاره کښے | دَ الله | او دوی ووئیل (نورو ته) | مهٔ وُځئ (جهاد له) | په گرمئ کښے | ووایه

جهاد وکړی. او خلقو ته ئے (هم) ووئیل چه په داسے سخته گرمئ کښے (جهاد دَ پاره) سفر مهٔ کوئ. ته ورته

نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا ؕ لَوْ كَانُوْا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوْا قَلِيْلًا

اور دَ دوزخ | ډیر سخت دے | په گرموالی کښے | کاش چه دوی پوهیدے | پس وُدِ خاندی دوی | لږ

ووایه چه دَ دوزخ اور خو دَ دے نه زیات گرم دے کاش چه دوی په دے خبره پوهیدے. نو لږ دے ورځے دِ وخاندی

وَّلْيَبْكُوْا كَثِيْرًا ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ

او وُدِ ژاړی | ډیر | دا سزا | دَ هغهٔ دهٔ | چه دوی به کول | پس که چرے

او بیا ډیره موده دِ ژاړی ، دَ دوئ دَ کارونو هم دغه سزا ده . نو که چرے

رَّجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَاْذَنُوْكَ

واپس راوستے ته | الله | دَ یوے ډلے طرف ته | له دوی نه | پس اجازت وغواړی دوی له تا نه

تهٔ الله تعالیٰ دَ دوئ (منافقینو) یوې ټولی طرف ته واپس راوستے او (په بله موقعه) تا نه میدان جنگ طرف

لِلْخُرُوْجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوْا مَعِيَ اَبَدًا وَّلَنْ تُقَاتِلُوْا

دَ وتلو (جنگ دَ پاره) | نو ووایه | چه هیڅ کله تاسو وتلے نهٔ شئ | ما سره | چرے هم | او هیڅ کله تاسو جنگیدے نهٔ شئ

ته دَ وتلو اجازت وغواړی نو ورته جواب ورکړه چه تاسو ما سره هیڅرے وتلے نهٔ شئ او زما په ملگرتیا کښے هیڅ کله دَ

مَعِيَ عَدُوًّا ؕ اِنَّكُمْ رَضِيْتُمْ بِالْقُعُوْدِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوْا

زما په ملگرتیا کښے | دښمن سره | بیشکه تاسو | راضی شوئ | په کښیناستلو | په اول | ځل | پس کښینئ تاسو

دَ دښمن مقابله نهٔ شئ کولے . بیشکه تاسو په اول ځل (په کور ورو کښے) ناستهٔ خوښه کړے وه نو اوس هم تاسو

مَعَ الْخٰلِفِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ اَبَدًا

دَ وروستو پاتے خلقو سره | او مهٔ کوه مونځ (دَ جنازے) | په هیڅ کس بانډِ | له دوی نه | چه مړ شی | چرے هم

وروستو پاتے خلقو سره کښینئ . او (اے نبیؐ!) آئنده چه په دوی کښے څوک مړ شی نو مهٔ دَ هغهٔ جنازه کوه

وَّلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ

او مهٔ وُدریږه ته | په قبر دَ هغهٔ | بیشکه دوی انکار وکړو | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول

او مهٔ ئے په قبر وُدریږه ، ځکه چه دوی دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول نه انکار کړے دے

وَمَاتُوْا وَهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ

او دوی مړهٔ شول | او دوی نافرمانه وُو | او په تعجب کښے دِ وانهٔ چوی | مالونه دَ دوی | او اولاد دَ دوی

او په داسے حالت کښے مړهٔ شوی دی چه دوی نافرمانه وو . دَ دوی مالونه او دَ دوی اولاد تا په تعجب کښے وانهٔ چوی

اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّعَذِّبَهُمْ بِهَا فِى الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ

بیشکه | غواړی الله | چه | عذاب ورکړی دوی ته | دَدے په وجه | په دنیا کښے | او وُځی

الله تعالیٰ خو صرف دا غواړی چه دوی ته په هغه څیزونو سره په دنیا کښے عذاب ورکړی او دَ دوی ساه

اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ اَنْ اٰمِنُوْا

روحونه دَ دوی | او دوی کافروی | او هر کله چه نازل کړے شی | یو سورت | چه ایمان راوړئ

وُځی نو په داسے حالت کښے چه دوی کافران وی۔ او کله چه یو سورت په دے مضمون را نازل شی چه تاسو

بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوْا مَعَ رَسُوْلِهِ اسْتَاْذَنَكَ اُولُوا الطَّوْلِ

په الله | او جهاد وکړئ | په ملګرتیا کښے | دَ دهٔ دَ رسول | نو اجازت غواړی له تا نه | مالداره خلق

په الله ایمان راوړئ او دَ رسول په ملګرتیا کښے جهاد وکړئ، نو له دوی نه مالداره خلق درنه

مِنْهُمْ وَقَالُوْا ذَرْنَا نَكُنْ مَّعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿٨٦﴾ رَضُوْا

له دوی نه | او وائی | پرېږده مونږ | چه شو مونږ | دَ کښېناستونکو سره | دوی راضی شول

اجازت غواړی او وائی چه مونږ پرېږده چه دَ ناستو خلقو سره (ناست) پاتے شو۔ دوی پخپله

بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ

په دے چه وی دِ دوی | سره | دَ وروستو پاتے کیدونکو ښځو | او مهر ووهلے شو | په زړونو دَ دوی | پس دوی

په دے راضی دی چه کور ناستو زنانو سره ملګری پاتے شی او دَ دوی په زړونو مهر لګولے شوے دے پس دوی

لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨٧﴾ لٰكِنِ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ

نهٔ پوهیږی | لیکن | رسول | او هغه کسان چه | ایمان ئے راوړو | دَ دهٔ سره

نهٔ پوهیږی ، لیکن رسول او هغه خلقو چه دَ دهٔ سره ئے ایمان راوړو په خپلو

جٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ

دوی جهاد وکړو | په خپلو مالونو سره | او په خپلو ځانونو سره | او هم دا کسان دی | چه دوی دَ پاره

مالونو او په خپلو ځانونو سره ئے جهاد وکړو ، هم دا خلق دی چه دَ دوی دَ

الْخَيْرٰتُ ز وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٨٨﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ

ښیګړے دی | او هم دا خلق دی | خلاصے موندونکی | تیار کړی دی | الله | دوی دَ پاره

پاره ښیګړے دی او هم دا کسان کامیاب دی۔ الله تعالیٰ دَ دوی دَ پاره داسے باغونه

جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ

باغونه | چه بهیږی به | دَ هغې لاندې | نهرونه | همیشه به وی دوی | په هغې کښے

تیار کړی دی چه دَ هغې لاندې به نهرونه بهیږی، هم په دے کښے به دوی همیشه وی

ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٨٩﴾ ع وَجَآءَ الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ

دا دهٔ | کامیابی | ډیره لویه | او راغلل | عذر کوونکی | له کلی والو نه

او دا یوه لویه کامیابی ده۔ او له کلی والو نه ځنے بهانے کر راغلل ،

ع ۹/۱۷

لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ

چه رخصت ورکړے شي | دوی ته | او کېښيناستل | هغه کسان کوموچه | دروغ دوئيل | الله | او د دهٔ رسول ته

چه (د پاتے کيدو) اجازت ورته ورکړے شي او هغه کسان بالکل کېښيناستل چا چه د الله او د رسول سره په دروغ وعده

سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ

زر به ورسيږی | هغوته چه | کافران دی | له دوی نه | عذاب | دردناک | نشته دے

کړے وه ، په دوی کښے څوک چه په کفر کښے پاتے شي هغوی له دردناک عذاب مقرر دے . په

عَلَى الضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ

په کمزورو باندِ | او نهٔ په رنځورانو باندِ | او نهٔ په هغه خلقو باندِ کوم چه | نهٔ بيا موی

ضعيفانو او په ناروغو او په هغه چا چه (د جهاد) خرچه نهٔ بيا موی

مَا يُنْفِقُوْنَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ مَا

هغه څيز چه | خرڅ کړی | هيڅ گناه | هر کله چه دوی خيرخواهي کوی | د الله | او د دهٔ د رسول | نشته دے

هيڅ گناه نشته کهٔ دوی د الله تعالیٰ او د دهٔ د رسول سره مخلص وی ، په

عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩١﴾ وَّ

په نيکی کوونکو باندِ | (رغهٔ) الزام | او الله | بخښونکے | مهربان دے | او

داسے نيکانو هيڅ الزام نشته ، او الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے . او

لَا عَلَى الَّذِيْنَ اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ اَجِدُ مَآ

نهٔ په هغه خلقو چه | هر کله چه دوی راشي تا ته | د پاره د دے چه ته سورلی ورکړے دوی ته | تو تا وويل | چه زهٔ نهٔ بيا موم هغه څه

په هغه چا هم څهٔ گناه نشته چه تا له راشي چه (جهاد له) ورله سورلی ورکړے او تهٔ ورته دوايے چه ما سره سورلی

اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ

چه زهٔ سوارهٔ کړم تاسو | په هغے باندِ | نو دوی واپس شول | او د دوی سترگے | بهيږی | له اوښکو نه

نشته چه تاسو پرے سوارهٔ کړم هغوی واپس شي او د سترگو نه ئے د غم اوښکے

حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ﴿٩٢﴾ اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ

له دے غم نه | چه دوی نهٔ بيا مومی | هغه څهٔ چه | دوی خرڅ کړی | بيشکه | الزام | (رغه) په هغو کسانو دے

څاڅی ځکه چه د هغوی سره د خرڅ د پاره مال نهٔ وی . (او الزام) صرف په هغو خلقو دے چه له تا

يَسْتَاْذِنُوْنَكَ وَهُمْ اَغْنِيَآءُ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا

چه اجازت غواړی له تا نه | او دوی | مالداره دی | دوی راضی شول | په دے چه | دوی پاتے شي

نه (د ورستو پاتے کيدو) اجازت غواړی سره د دے چه هغوی مالداره وی ، دوی د ورستو پاتے کيدونکو ښځو سره

مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٣﴾

د ورستو پاتے کيدونکو ښځو سره | او مهر لگولے دے | الله | د دوی په زړونو باندِ | پس دوی | نهٔ پوهيږی

پاتے کيدل خوښ کړل او الله تعالیٰ د دوی په زړونو باند مهر لگولے دے پس دوی (د جهاد په برکتونو) نهٔ پوهيږی

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ ۚ قُل لَّا تَعْتَذِرُوا

عذر به وکړي دوی | تاسو ته | هرکله چه واپس راشئ تاسو | دوی ته | وو وایه | عذر مه کوئ

دوئ به تاسو ته (رنګ رنګ) عذرونه پیش کوی، هرکله چه تاسو واپس ورشئ ورته وو وایه چه بهانے مه کوئ

لَن نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ ۚ وَسَيَرَى اللَّهُ

مونږ هیڅکله یقین نه کوو | په تاسو | مونږ ته ښودلی دی الله | ستاسو خبرونه (حالات) | او ګوری به | الله

مونږ ستاسو په خبره یقین نه کوو، الله تعالیٰ مونږ ته ستاسو حالات ښودلی دی، او بیا به هم الله تعالیٰ او

عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

ستاسو عمل ته | او دَ دهٔ رسول | بیا | به واپس کړے شئ | دَ هغهٔ طرف ته چه پوهیږی په پټو | او په ښکاره

رسول ستاسو کارونه وو وینی ، بیا به الله تعالیٰ ته واپس لاړ شئ چه پټ او ښکاره هرڅهٔ ورته معلوم دی

فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ (٩٤) سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ

پس هغه به وښائی تاسو ته | هغه څهٔ | چه تاسو به کول | ډیر زر به دوی قسمونه خوری | په الله | ستاسو په وړاندې

نو هغه به ورته وښائی چه کوم کوم کارونه تاسو کول ، چه تاسو واپس شئ نو دوی به درته په الله تعالیٰ قسمونه

إِذَا انقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ إِنَّهُمْ

هرکله چه راواپس شئ تاسو | دَ دوی طرف ته | چه تاسو مخ واړوئ | له دوی نه | پس تاسو مخ واړوئ | له دوی نه | بیشکه دوی

خوری ، دَ پاره دَ دے چه تاسو ترے نه واوړئ ، نو تاسو ترے نه مخ واړوئ (ځکه چه) دوی

رِجْسٌ ۖ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (٩٥)

ناپاک (دی) | او دَ دوی ځائے | دوزخ دے | بدله (ده) | دَ هغه کارونو | چه دوی به کول .

پلید دی او دَ دوی ټیکاو نړه دوزخ دے او دا دَ دوی دَ عملونو بدله ده .

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۖ فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ

دوی به قسمونه خوری | تاسو ته | چه تاسو راضی شئ | له دوی نه | پس که چرے تاسو راضی شوئ | له دوی نه | پس بیشکه الله

دوئ تاسو ته ځکه قسمونه خوری چه تاسو ترے نه راضی شئ، نو الله تعالیٰ دَ داسے شرارتی خلقو نه

لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ (٩٦) الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا

به نهٔ راضی کیږی | دَ هغه خلقو نه | چه نافرمانه دی | دا کلی وال | ډیر سخت دی | په کفر | او نفاق کښے

هیچرے نهٔ راضی کیږی ۔ دا کلی وال (منافقان) په کفر او نفاق کښے ډیر سخت دی

وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ

او دَ دے زیات لائق دی | چه نهٔ دِ پوهیږی دوی | په احکامو | چه نازل کړل | الله | په خپل رسول | او الله

او دَ نادانئ په وجه) دَ دے لائق دی چه الله تعالیٰ په خپل رسول باندې څهٔ نازل کړی دی دَ هغے حدودو نه واقف نهٔ وی

عَلِيمٌ حَكِيمٌ (٩٧) وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ

پوهه | دَ حکمت خاوند دے | او ځینې کلی وال | هغه دی | چه خیال کوی | هغه څهٔ چه دوی خرچ کوی

الله تعالیٰ په هر څهٔ پوهه او حکمت خاوند دے او په کلی والو کښے ځینې کسان داسے دی چه دَ الله تعالیٰ په لاره کښے

مَغْرَمًا وَّيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَآئِرَ ۭ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ

تاوان | او انتظار كوى | په حق ستاسو كښې | (دَ زمانې) ګردشونو | هم په دوى دے | ګردش | بد

خرڅ كول تاوان ګڼړى او په تاسو بانډې دَ انقلاب راتلو انتظار كوى خو خرابوخت هم پخپله په دوئ راتلونكے دے

وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ

او الله | اُوريدونكے | پوهه دے | او ځنې كلى وال | هغه دى چه ايمان لرى | په الله

او الله تعالىٰ هر څه اوري په هر څه پوهه دے ـ او ځنې كلى وال داسے هم دى چه په الله تعالىٰ او په

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبٰتٍ عِنْدَ اللّٰهِ

او په ورځ | دَ آخرت | او ګڼړى | هغه څه چه | دوى خرڅ كوى | نزديكت | په نزد دَ الله

ورځ دَ آخرت ايمان لرى ، او څه چه خرڅ كوى هغه دَ الله تعالىٰ په دربار كښې دَ نزديكت او دَ پيغمبر

وَصَلَوٰتِ الرَّسُوْلِ ۭ اَلَآ اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ ۭ سَيُدْخِلُهُمُ

او دَ رسول دَ دعاګانو (اختستلو ذريعه) | واورئ | بيشكه دا | نزديكت دے | دوى دَپاره | زر به داخل كړي دوى

دَ دُعا اخستلو ذريعه ګڼړى ، هو! بيشكه دا خرڅ كول دَ دوى دَ نزديكت ذريعه ده ، الله تعالىٰ به ئے ډير زر

اللّٰهُ فِىْ رَحْمَتِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩٩﴾ وَالسّٰبِقُوْنَ الْاَوَّلُوْنَ

الله | په خپل رحمت كښې | بيشكه الله | بخښونكے | مهربان دے | او وړاندې وړاندې كيدونكى | دَ ټولو نه وړومبى

دَ خپل رحمت دَ سيورى لاندې راولى ، بيشكه الله تعالىٰ بخښونكے مهربان دے ـ او هغه مهاجر او انصار چه دَ

مِنَ الْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُمْ بِاِحْسَانٍ ۙ رَّضِىَ

له مهاجرينو | او له انصارو نه | او هغه خلق چه | پيروى ئے كړے ده دَ دوى | په نيكئ كښې | راضى شو

ټولو نه وړومبے ئے ايمان ته سبقت كړے دے او څوک چه په اخلاص ورپسے روان شوى دى ، دَ هغو

اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ

الله | له دوى نه | او دوى راضى شول | دَ هغه نه | او تيار كړى ئے دى | دوى له | باغونه | چه بهيږى به

ټولو نه الله تعالىٰ راضى شوے دے او هغوى دَ الله تعالىٰ نه راضى شوى دى او د اسے باغونه ئے ورله تيار كړى دى چه دَ هغے

تَحْتَهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٠٠﴾

دَ هغے لاندې | نهرونه | هميشه به وى | په هغے كښې | هميشه | هم دا ده | كاميابي | لويه

لاندې نهرونه بهيږى ، تل ترتله به پكښې وُ سيږى ، دا ډيره لويه كاميابي ده ـ

وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ مُنٰفِقُوْنَ ۭۛ وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِيْنَةِ ۣۛ

او ځنې له دوى نه | چه تاسو ګير چاپيره دى | له كلى والو نه | منافقان دى | او ځنې له مدينے والو نه (هم)

او (اے مسلمانانو!) تاسو نه ګير چاپيره په كلى والو كښې ډير خلق منافقان دى او ځنې په مدينے والو كښې دى

مَرَدُوْا عَلَى النِّفَاقِ ۣ لَا تَعْلَمُهُمْ ۭ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۭ

چه ټينګ دى | په نفاق باندې | نه پيژنئ تاسو دوى | هم مونږ | دوى پيژنو

چه په نفاق ټينګ ولاړ دى ـ ته خو دوى نه پيژنے (خو) مونږ دوى ښه پيژنو

سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّوْنَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠١﴾ وَاٰخَرُوْنَ

زر به موږ عذاب ورکړو دوی ته | دوه ځله | بیا به راوګرځولے شي دوی | د لوئے عذاب طرف ته | او نور خلق دی

او ډیر زر به موږ دوی ته دوه سزا ګانې ورکړو او بیا به په آخرت کښې لوئے عذاب ته وسپارلے شي. او ځنې نور

اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خَلَطُوْا عَمَلًا صَالِحًا وَّاٰخَرَ سَيِّئًا ؕ

چه هغوی اقرار وکړو | د خپلو ګناهونو | ګډ کړي وو چه عملونه وکړل | (څه) نیک | او څه بد

کسان داسے دی چه خپله ګناه ئے منلے ده، عملونه ئے ګډوډ دی څه نیک او څه بد.

عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ

نزدے دے چه الله | توبه قبوله کړی | د دوی | بیشکه الله | بخښونکے | مهربان دے | واخله

اُمید دے چه الله تعالیٰ به د دوی توبه قبوله کړی بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے. (اے پیغمبره!)

مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيْهِمْ بِهَا

د دوی د مالونو نه | صدقه | چه ته پاک کړے دوی | او صفا کړے دوی | په دے (صدقه)

د دوی د مالونو نه صدقه وصول کړه چه د دے په ذریعه ئے پاک او صفا کړے، او

وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ

او دعا کوه | دوی ته | بیشکه ستا دُعا | تسکین دے | د دوی د پاره | او الله | آوریدونکے

د دوی په حق کښے دعا کوه، ستا دُعا د دوی د تسلئ سبب دے، او الله تعالیٰ هرڅه آوری

عَلِيْمٌ ﴿١٠٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ

پوهه دے | آیا نه پوهیږی دوی | چه بیشکه هم الله | قبلوی | توبه | د خپلو بندګانو

په هرڅه پوهه دے. آیا دوی ته معلومه نه ده چه هم الله تعالیٰ د خپلو بندګانو توبه قبلوی

وَيَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ

او اخلی | صدقے | او چه هم الله | توبه قبلونکے | مهربان دے | او ووایه

او هم هغه صدقے قبلوی او دا چه هم الله تعالیٰ توبه قبلوی او مهربان دے او ورته ووایه

اعْمَلُوْا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ

عمل کوئ تاسو | بیا به ګوری | الله | ستاسو عمل | او رسول د هغهٔ | او مؤمنان هم

چه تاسو (نیک) عملونه کوئ، الله تعالیٰ او رسول او مومنان ستاسو طرز عمل ته ګوری.

وَسَتُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ

او زر به تاسو واپس کولے شئ | طرف د پوهیدونکی | د پټو | او ښکاره ؤ ته | پس هغه به تاسو ته ونبائی

او هغه ذات ته به واپس کیږئ چه پټ او ښکاره هرڅه ورته معلوم دی، نو هغه به مو خبر کړی

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٥﴾ وَاٰخَرُوْنَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ

هغه څه چه تاسو به کول. | او څه (خلق نور هم) دی | چه پاتے کړے شول | د الله حکم پورے | یا به عذاب ورکړی دوی ته

چه تاسو څه څه کارونه کول. او ځنے نور خلق دی چه د هغوی معامله د الله تعالیٰ حکم ته پاتے ده یا به سزا ورکړی

وَاِمَّا يَتُوْبُ عَلَيْهِمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٠٦﴾ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا

اويا به معاف كړي | دوى | او الله | پوهه | دَحكمت خاوند دے | اوهغه خلق | كوموچه جوړ كړو

اويا به ئے توبه قبوله كړي او الله تعالىٰ په هرڅه پوهه دَحكمت خاوند دے. او هغه نور خلق دي چه جوړه

مَسْجِدًا ضِرَارًا وَّكُفْرًا وَّتَفْرِيْقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ

يو جومات | دَ ضرر وركولو | اودَ كفر كولو | او اختلاف پيدا كولو دَ پاره | دَ مؤمنانو په مينځ كښے

ئے دَ ضرر رسولو په غرض او دَ كفر دَ پاره او دَ مسلمانو ترمينځه دَ جدائي راوستو په نيت جوړ كړے دے

وَاِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ مِنْ قَبْلُ ؕ وَلَيَحْلِفُنَّ

او دَ مورچل جوړولو | هغه چا دَ پاره | چه جنګ ئے كړے دے دَ الله | او دَ هغهٔ دَ رسول سره | وړاندې له دے نه | او دوئ به ضرور قسمونه خوري

او دَ هغه چا دَ استوګنے په خاطر چه دَ پخوا راسے دَ الله او دَ رسول مخالفت كوي ، او دوى به درته قسمونه

اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّا الْحُسْنٰى ؕ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٠٧﴾

چه نهٔ دَه اراده كړے مونږ | (دَ څهٔ نور) سيوا دَ ښيګړے نه | او الله | ګواهي وركوي | چه يقينًا دوى | دروغژن دي .

خوري چه زمونږ غرض دَ ښيګړے نه بغير نور هيڅ نشته او الله تعالىٰ ګواه دے چه دوئ دروغ واني .

لَا تَقُمْ فِيْهِ اَبَدًا ؕ لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى

تهٔ مهٔ وُدريږه | په هغے كښے | هيڅ كله | خامخا هغه جومات | چه بنياد ئے ايښودے شوے دے | په پرهيزګارئ باندې

تهٔ په دغه جومات كښے هيڅكله (مونځ ته) مهٔ وُدريږه ، البته دَ كوم جومات بنياد چه دَ ډېر و مبئ ورځے نه په تقوىٰ

مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُوْمَ فِيْهِ ؕ فِيْهِ رِجَالٌ

دَ ډېرو مبئ ورځے نه | هغه زيات حق لري | چه ودريږے ته | په هغے كښے | په هغے كښے داسے خلق دي

ايښودے شوے دے، هغه دَدے قابل دے چه ته پكښے (مونځ ته) وُدريږے ، په هغے كښے داسے خلق دي

يُّحِبُّوْنَ اَنْ يَّتَطَهَّرُوْا ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِيْنَ ﴿١٠٨﴾ اَفَمَنْ اَسَّسَ

چه خوښوي | چه دوى پاك شي | او الله | دوست لري | پاك اوسيدونكي | پس آيا هغه كس چه بنياد ئے كيښودو

چه پاكه استوګنه خوښوي ، او پاك اوسيدونكي خلق دَ الله تعالىٰ خوښ وي ، آيا چا چه دَ خپل عمارت

بُنْيَانَهٗ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ اَسَّسَ

دَ خپلے آبادئ | په ويره | دَ الله نه | او په رضامندئ (دَ هغه) | وبهتر دے | يا | هغه كس چه | بنياد ئے كيښودو

بنياد دَ الله تعالىٰ نه په ويره او دَ هغهٔ دَ رضامندئ په خاطر ايښے دے هغه بهتر دے او كهٔ هغه څوك چه دَ

بُنْيَانَهٗ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهٖ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ ؕ

دَ خپلے آبادئ | په غاړه | دَ يو وے كندے | غورزيدونكے | پس وُغورزيده | به ده سره | په اور كښے | دَ دوزخ

خپل عمارت بنياد ئے دَ يو زوړند غورزيدونكي كمر په سر ايښے دے او هغه عمارت دغه كس خپل ځان سره دَ دوزخ

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِىْ

او الله | لارهٔ نهٔ ښائي | قوم | دَ ظالمانو ته | هميشه به وي | آبادئ دَ دوى | كومے چه

په اور كښے وُغورزولو او الله تعالىٰ ظالمانو ته هدايت نهٔ كوي . كوم عمارت چه دوى جوړ كړے دے دا به تل

بَنَوْا رِيْبَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلَّآ اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاللّٰهُ

دوی جوړ کړې دې | شک غورزونکی | دَ دوی په زړونو کښې | مګر دا چه | ټکړې ټکړې شي | زړونه دَ دوی | او الله

عمر دَ دوی په زړونو کښې دَ شک زړې وي ، تر هغې چه دَ دوی زړونه (دَ جومات په غورزولو) ټوټې ټوټې شي ۔ او

عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١١٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ

پوهه | دَ حکمت خاوند دې | بیشکه الله | اخستلې دي | دَ مؤمنانو نه | دَ دوی ځانونه | او دَ دوی مالونه

الله تعالیٰ ښهٔ پوهه دانا دې ۔ بیشکه الله تعالیٰ دَ مؤمنانو ځانونه او دَ دوی مال دولت په دې بدله کښې په بیعه اخستي

بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ؕ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ وَيُقْتَلُوْنَ

ځکه چه دوی له | جنّت (دې) | دوی جنګ کوي | دَ الله په لاره کښې | پس دوی وژني | او دوی وژلې شي

دي چه دوی ته به جنت ملاو بيږي ، دوی دَ الله په لاره کښې جنګ کوي ، پس دوی (دُښمنان) وژني او وژلې کیږي

وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالْقُرْاٰنِ ؕ وَمَنْ اَوْفٰى

وعده ده | دَ هغهٔ په ذمه | رښتینې | په تورات | او انجیل | او قرآن کښې | او څوک دې | زیات پوره کوونکې

دَ الله تعالیٰ دا وعده دَ تورات ، انجیل او دَ قران په رُو سره رښتینې ده ، او دَ الله تعالیٰ نه زیات

بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوْا بِبَيْعِكُمُ الَّذِيْ بَايَعْتُمْ بِهٖ ؕ وَ

خپله وعده | دَ الله نه | پس خوشحاله اُوسئ | په خپله هغه سودا | کومه چه تاسو وکړه (الله سره | او

دَ خپل قول پوره کوونکې نور څوک کیدې شي ، پس تاسو نه په خپله دې سودا چه تاسو الله تعالیٰ سره کړې ده خوشخبري دې

ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١١١﴾ اَلتَّآئِبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ الْحٰمِدُوْنَ السَّآئِحُوْنَ

هم دا ده | کامیابي | لویه | دوی توبه کوونکي | عبادت کوونکي | حمد وثنا کوونکي | روژه نیوونکي

او دا ډیره لویه کامیابي ده ۔ دا خلق توبه ویستونکي ، عبادت کوونکي ، حمد وثنا کوونکي روژه نیوونکي

الرّٰكِعُوْنَ السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّاهُوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

رکوع کوونکي | سجده کوونکي | حکم کوونکي | دَ نیک کار | او منع کوونکي | دَ بد کار نه

رکوع کوونکي ، سجده کوونکي ، خلقو ته دَ نیکئ حکم کوونکي ، او دَ بدو کارونو نه منع کوونکي

وَالْحٰفِظُوْنَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ

او حفاظت کوونکي | دَ الله دَ حدودو | او زیرې ورکړه | مسلمانانو ته | روا نهٔ دي | پیغمبر له

او دَ الله تعالیٰ دَ (قائم شوو) حدودو حفاظت کوونکي دي او (داسې) مؤمنانو ته زیرې ورکړه ۔ پیغمبر او مؤمنانو

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ وَلَوْ كَانُوْٓا

او هغو خلقو له | چه ایمانونه راوړې دي | چه دوی بخښنه وغواړي | مشرکانو دَ پاره | او اګر چه | دوی وي

سره دا نهٔ ښائي چه دَ مشرکانو په حقله بخښنه وغواړي اګر که نزدې خپلوان

اُولِيْ قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿١١٣﴾

خپلوان | پس له دې نه چه | ښکاره شوه | دوی ته | چه دوی | دوزخیان دي

وي ، دَ دې نه پس چه دا ورته ښکاره شوه چه دوزخیان دي

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَّعَدَهَآ

او نهٔ وه | بخښنه غوښتل | دَ ابراهيم | دَ خپل پلار دَ پاره | مګر | په سبب دَ هغه وعدے | چه کړے وه

او دَ ابراهيم علیه السلام دَ خپل پلار دَ پاره دُعا غوښتل صرف دَ یوے وعدے په وجه وو چه ابراهیم علیه السلام دَ هٔ سره

اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ؕ اِنَّ

دَ دهٔ سره | پس هر کله چه ښکاره شوه | دهٔ ته | چه دے دښمن دے | دَ الله | نو بیزار شو له دهٔ نه | بیشکه

کړے وه ، بیا هر کله چه دهٔ ته معلومه شوه چه هغه دَ الله تعالیٰ دُښمن دے نو ترے نه ویزاره شو ، واقعی

اِبْرٰهِيْمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيْمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ

ابراهيم | ډیر نرم دله | بردباره وو | او نهٔ دے | الله (دا سے) | چه بے لارے کړی | یو قوم | پس له دے نه

ابراهیم علیه السلام ډیر نرم مزاجه او بردباره وو . او الله تعالیٰ یو قوم نهٔ بے لارے کوی پس له دے نه چه دوی ته

اِذْ هَدٰىهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَّا يَتَّقُوْنَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

چه لاره ئے ښودلے وی دوی ته | ترڅو چه | واضح کړی | په دوی | هغه څهٔ چه دوی له هغے نه ځان وُساتی | بیشکه الله

هدایت شوے وی ترڅو چه دوی ته هغه څیزونه صفا صفا و نهٔ ښائی دَ کومونه چه دوی له بچ کیدل پکار دی بیشکه الله

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

په هر څیز باندِ | پوهیږی | بیشکه الله دَ پاره دهٔ | بادشاهی | دَ آسمانونو | او دَ زمکے

په هر څهٔ باندِ پوهه دے . بیشکه دَ آسمانونو او دَ زمکے بادشاهی صرف دَ الله تعالیٰ دهٔ هغه

يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١١٦﴾

هغه ژوندے کوی | او مړهٔ کوی | او نشته دے تاسو له | بے له خدائے نه | څوک دوست | او نهٔ څوک مددګار

ژوندی کوی او مړک راولی ، او بے دَ الله تعالیٰ نه ستاسو بل هیڅوک دوست یا مددګار نشته

لَقَدْ تَّابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِيْنَ

البته متوجه شو | الله | په خپل نبی | او په مهاجرینو | او په انصارو | کوم چه

بیشکه الله تعالیٰ دَ خپل پیغمبر او دَ هغه مهاجرینو او انصارو په حال توجه وکړه چه په

اتَّبَعُوْهُ فِيْ سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْۢ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيْغُ قُلُوْبُ

پیروی وکړه دَ دهٔ | په وخت | دَ تنګسیا کښے | پس له دے نه | نزدے وه چه واوړی | زړونه

داسے تنګسیا کښے ئے دَ پیغمبر سره ملګرتیا وکړه ، پس له دے نه چه دَ څنو خلقو زړونه رغړیدلی

فَرِيْقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّهٗ بِهِمْ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١٧﴾

دَ یو ډلے | له دوی نه | بیا هغه متوجه شو | په هغوی | بیشکه دے | په دوی | ډیر مهربان | نهایت رحم کوونکے دے

وو ، هغه په دوی مهربانه شو ، بیشکه الله تعالیٰ په دوی ډیر مهربان رحم کوونکے دے

وَّعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِيْنَ خُلِّفُوْا ؕ حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ

او په هغه دریو کسانو | دَ کومو فیصله چه ملتوی شوے وه | ترڅو چه | هر کله تنګه شوه | په دوی | زمکه

او په هغه دریو کسانو هم هغهٔ مهربانی وکړه دَ کومو معامله چه ملتوی کړے شوے وه . ترڅو چه زمکه پرے سره دَ فراخئ

بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا

سره دارت والی دَهغې | او تنګ شول | په دوی | ځانونه دَ دوی | او دوی ګمان وکړو

نه تنګه شوه ، او خپل ژوندون ورباندِ بار شو ، او په دے پوهه شول چه دَ

أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا ۚ

چه نشته دے پناه | دَ الله نه | مګر صرف هم ده سره | بیا دَ مهربانی وکړه | په دوی باندِ | چه دوی توبه وکړی

الله تعالیٰ دَ قهر نه پل هیڅ ځائے کښے پناه نشته بے دَ هغهٔ نه، نو الله تعالیٰ پرے مهربانه شو چه دوی آینده هم

إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

بیشکه هم الله | توبه قبلوونکے | مهربان دے | اے دَ ایمان خاوندانو! | دوېرېږئ دَ الله نه

توبے وُباسی بیشکه الله تعالیٰ توبه قبلوونکے مهربان دے ۔ اے مؤمنانو ! دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ

وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ

او شئ | سره | دَ رښتیا ویونکو | (جائز) نه وه | مدینے والو له | او هغه چاله

او دَ رښتینو خلقو سره ملګری وُسیږئ ۔ دَ مدینے خلقو له او دَ ګیر چاپیره کلی والو

حَوْلَهُم مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَ

چه چاپیره دَ دوی وو | له کلی والو نه | چه دوی وروستو پاتے شی | دَ رسول الله نه | او

له دا مناسب نهٔ وو ، چه دَ الله تعالیٰ دَ رسول نه دِ وروستو پاتے شی او

لَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ

نهٔ دِ چه زیات خوښ وګڼړی | خپل ځانونه | دَ دهٔ دَ ځان نه | دا ځکه چه | نهٔ رسیږی دوی ته

خپل ځان دِ ورته دَ پیغمبر نه خوښ ښکاره شی ، دا ځکه چه دوی ته هرکله دَ الله تعالیٰ

ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ

تندہ | او نهٔ ستومانی | او نهٔ لوږه | دَ الله په لاره کښے | او نهٔ دوی پائمال کوی

په لاره کښے لږه ډیره تنده یا ستومانی او لوږه وُرسیږی ، یا په داسے لاره

مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ

څهٔ ځائے | چه ناراض کوی | کافران | او نهٔ دوی حاصلوی | دَ دُښمن نه | څهٔ کامیابی | مګر لیکلے شی

لاړ شی چه کافران پرے خفه کیږی ، یا دَ دښمن نه بدل واخلی ، نو په دے هم

لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ

دوی دَ پاره | دَ هغې په بدل کښے | عمل | نیک | بیشکه الله | نهٔ ضائع کوی | اجر

بو کار باندِ دَ دوئ یوه نیکی لیکلے شی ، واقعی الله تعالیٰ دَ نیکانو اجر نهٔ ضائع

الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ

دَ نیکوکارو | او دوی نهٔ خرچ کوی | (څهٔ) خرچ | ډیر وکے | او نهٔ لوئے | او دوی نهٔ قطع کوی

کوی ۔ او داسے نهٔ کیږی چه دوی دِ یو خرچ وکړی لږ یا ډیر او یا دِ دَ یو میدان

وَادِيًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ

(څه) وادی | مګر ليکلے شي | دوی ډپاره | ډپاره دڅ چه جزا ورکړی دوی ته | الله | ډيره ښه

نه تيرشي او هغه دِ ونه ليکلے شي ، داځکه چه الله تعالیٰ دوی له دَ نيکو کارونو ډيره ښه

مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۱﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُوْنَ لِيَنْفِرُوْا كَآفَّةً

دَ هغه څه چه دوی به کول | او نه دی مناسب | مؤمنانو له | چه ووځی | ټول

بدله ور کړه ۔ او داخبره مناسبه نه ده چه ټول مومنان دِ ووځی

فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَآئِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوْا فِي الدِّيْنِ

پس ولے ونه وتل | له هرے فرقے | دَ دوی نه | څه خلق | چه پوهه حاصله کړی | په دين کښے

او داسے دِ ولے نه وی چه دَ هرے بوے ډلے نه څو کسان راووځی چه دوی په دين کښے پوهه حاصله کړی

وَلِيُنْذِرُوْا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُوْٓا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُوْنَ ﴿۱۲۲﴾ ع ۱۵

او چه وويروی | خپل قوم | هرکله چه واپس ورشی | دَ دوی طرف ته | چه دوی | ووېريږی

او کله چه خپل قوم ته واپس ورشی نو چه دوی (دَ الله تعالیٰ دَ نافرمانئ نه) ووېروئ چه هغوی دَ بدو کارونو نه بچ شی

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَاتِلُوا الَّذِيْنَ يَلُوْنَكُمْ مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوْا

اے دَ ايمان خاوندانو ! | جنګ کوئ دَ هغو خلقو سره | چه نزدے دی تاسو ته | له کافرانو نه | او بيا دِ مومی دوی

اے مؤمنانو ! هغه کافران چه ستاسو خواؤشا دی هغوی سره جنګ کوئ او (داسے وجنګيږئ) چه

فِيْكُمْ غِلْظَةً ۭ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۲۳﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ

په تاسو کښے | سختی | او پوهه شئ | چه الله | دَ پرهيزګارو سره دے | او هرکله چه نازلولے شي

دوی په تاسو کښے سختی بيا مومی او پوهه شئ چه الله تعالیٰ دَ پرهيزګارو ملګرے دے او هرکله چه يو سورت

سُوْرَةٌ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِهٖٓ

يو سورت | نو څنے له دوی نه | هغه څوک دی | چه وائی | په تاسو کښے دَ چا | زيات کړو | دِے (سورت)

نازل کړے شي نو په دوی کښے څنے (منافقان) وائی چه دِے سورت په تاسو کښے دَ چا ايمان

اِيْمَانًا ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَزَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّهُمْ

ايمان | پس کومو خلقو چه | ايمان راوړے دے | پس هغے زيات کړو دَ دوی | ايمان | او دوی

زيات کړو ۔ پس کومو خلقو چه ايمان راوړے دے هغے دَ دوی ايمان له ترقی ورکړے ده او دوی

يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿۱۲۴﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ

خوشحالېږی ۔ | او هغه خلق چه | په زړونو دَ دوی کښے | مرض (دے) | پس زياته کړه هغے دوی له

خوشحالېږی ۔ او هغه خلق دَ کومو په زړونو کښے چه (دَ نفاق) مرض دے هغے سورت دَ دوی دَ

رِجْسًا اِلٰى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوْا وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿۱۲۵﴾ اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ

پليتئ | دَ پاسه پليتی | او مړهٔ شول دی | او دوی وو کافران | آيا دوی نه ګوری | چه دوی

منافقت په ګندګئ کښے نور زياتے وکړی او دوی هم دَ کفر په حالت کښے مړهٔ شول ۔ آيا دوی دے ته نه ګوری چه دوی

الربع

يُفْتَنُوْنَ فِىْ كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوْبُوْنَ

ازمېښت کېږي غورزول شي | په هر کال کښې | يو ځل | يا | دوه ځله | بيا | دوى توبه نه کوي

هر کال يو ځل يا دوه ځله په يو آفت کښې غورزول شي ، خو بيا هم توبه نه وُباسي

وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۱۲۶﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ

او نه دوى | نصيحت اخلي | او هر کله چه | نازلولے شي | يو سورت | (نو) وګوري | ځنے له دوى نه

او نه ترے نه عبرت اخلي ، او هر کله چه يو توره سورت را نازل شي ، نو دوى يو بل ته

اِلٰى بَعْضٍ ؕ هَلْ يَرٰىكُمْ مِّنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوْا ؕ صَرَفَ اللّٰهُ

ځنو ته | چه آيا ګوري تا نه | څوک سړے ؟ | بيا | دوى واپس شي | واړول | الله

ګوري ، چه آيا تاسو ته څوک (مسلمان) خو ګوري نه ؟ بيا دوى (غلي غوندې) وځي ، الله تعالىٰ د دوى زړونه

قُلُوْبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿۱۲۷﴾ لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ

زړونه د دوى | ځکه چه دوى | (داسے) خلق دى | چه پوهه نه لري | راغلے دے تاسو ته | يو پيغمبر

(د ايمان نه) واړول ولے چه دوى داسے خلق دى چه نه پوهيږي . (اے خلقو!) تاسو ته هم له تاسو نه يو رسول

مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ

له تاسو نه | ګران دے | په هغه | ستاسو تکليف | حد نه زيات خواهشمند دے ستاسو | په مومنانو

راغلے دے ، ستاسو تاوان په هغه بد لګي ، ستاسو د ښيګړے ډير خواهشمند دے ، د مؤمنانو په

رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲۸﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ۖ لَآ اِلٰهَ

زيات مهربان | رحم کوونکے دے | بيا (هم) که چرے | دوى مخ واړوي | نو ووايه | کافي دے ماله الله | نشته څوک معبود

حقله ډير زړه سواندے او مهربان دے . نو که اوس هم دوى مخ وګرځوي نو ته ووايه چه ماله يواځے الله بس دے ، بے د هغه نه

اِلَّا هُوَ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿۱۲۹﴾

بے له هغه نه | هم په هغه | ما توکل وکړو | او هم هغه دے | مالک | د عرش | لوئے

بل معبود نشته ، په هغه مې توکل دے او هغه د لوئے عرش مالک دے .

سُوْرَةُ يُوْنُسَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | تِسْعُ اٰيٰتٍ وَّاَحَدَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورة يونس مکي دے او په دے کښې | (شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے | يو سل نهه آيتونه او يوولس رکوعګانې

شروع کوم د الله په نوم سره چه لوئے مهربان د ډير زيات رحم خاوند دے

الٓرٰ قف تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ﴿۱﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا

الٓر | دا آيتونه دى | د کتاب | خاوند د حکمت | آيا خلقو ته وُشو | تعجب

الف . لام . را . دا د داسے کتاب آيتونه دى چه په حکمت پوره دے . آيا دے خلقو ته دا خبره عجيبه ښکاره

اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَ

(د دے خبرے) چه موږ حکم ولېږلو | يو سړي ته | له دوى نه | چه | ډو ويروه | خلق | او

شوه چه موږ په دوى کښے يو سړي (نبي عليه السلام) ته دا وحي راولېږله چه خلق (د الله د نيولو نه) ويروه ، او